מוֹרֶה עִבְרִית

על פי המתודה

„מורה הילדים"

מאת י. ח. טביוב.

מְעֻבד ומְתֻרגם אנגלית

עם מלון אנגלית-עברית ועברית-אנגלית.

— מאת —

יעקב פיליפס וא. היימאן (חרל"פ).

מדרגה ראשונה

היברו פאבלישינג קאמפאני

52-50 עלדרידזש סט., ניו-יארק.

ספרי חנוך ולמוד

(הוצאה אמיריקנית).

פרייז

- **אלף־בית**, לוח גדול, עם סדר השכמת הבקר וקריאת־שמע, כל מאה — 1.00
- **אלף־בית**, באותיות גדולות מאד, אויף לייננוואנד געדרוקט, סייז 28x44, פיר חדרים און סקוהלס — .40
- **בית הספר**, ללמד ספרי התורה והנביאים, מאת מ. ב. שניידער, עם תרגום המלים בלשונות יהודית ואנגלית — .35
- **בית הספר הנ"ל**, חלק שני — .50
- **בר־מצוה רעדעס**, א זאמלונג פון 75 רעדעס פאר א בר־מצוה אין אידיש, העברעאיש און ענגליש, געזאמעלט פון די גרעסטע אידישע רעדנערם און שריפטשטעלער, רעדאקטירט פון פראפעסאר זעליקאוויץ, מכורך נייר — .35
- **בר־מצוה רעדעס הנ"ל**, מכורך בד — .45
- **בריפענשטעלער** אין שרייבשריפט — .8
- **בריפענשטעלער**, אין עברייטייטש (באותיות מרובעות), מאת נחום מאיר שייקעוויטש (שמ"ר), בראשירט — .15
- **דברי הימים לעם ישראל**, תולדות עם ישראל, מאת זאב יעבץ — .15
- **ההתחלה**, מעטהאדע למתחילים, מאת הלל מאלאכאווסקי — .15
- **המכין**, פרוזדור לכל ספרי תלמוד, מאת י. ת. טביוב, עם תרגום המלים בלשונות יהודית ואנגלית — .15
- **המתחיל**, ללמד לנערים קריאת וכתיבת שפת עבר, מאת א. לוריא וב. טעמקין — .15
- **הנסיון הראשון**, מורה לשון עבר עם תרגום המלים בלשונות יהודית ואנגלית, מאת הלל מאלאכאווסקי — .15
- **הפדגוג העברי**, חוקי לשון עברית ומשפטיה באופן קל, בתרגום יהודית ואנגלית, מאת דוב אריה פרידמאן — .15
- **חומש** עם **הפטרות וחמש מגלות** באותיות גדולות, מוגה ע"י לעטערים — .40
- **חומש בראשית לבד, מהנ"ל**, מכורך נייר — .13
- **חומש שמות לבד, מהנ"ל** — .13
- **חומש ויקרא לבד, מהנ"ל** — .13
- **חומש במדבר לבד, מהנ"ל** — .13
- **חומש דברים לבד, מהנ"ל** — .13

פרייז

- **חומש ענגליש**, העתקת הרב אייזיק ליעסער, בכרך אחד, מכורך בד 12° — .50
- **חומש ענגליש הנ"ל**, עם הפטרות ותפלות שבת, מכורך בד רויטשניט — .83
- **חומש ענגליש הנ"ל**, מכורך עור רויטשניט — 1.00
- **חומש ענגליש הנ"ל**, עם הפטרות ותפלות שבת, בחמשה חלקים, מכורך בד — 2.00
- **חומש ענגליש בראשית לבד**, עם הפטרות — .25
- **כתובים**, באותיות גדולות, מדויק היטב ע"י לעטערים, מכורך בד 8° — .40
- **לוח הפעלים והשמות** לכל נטיותיהם, עם ציוני הדקדוק באנגלית, מאת יעקב פיליפס וא. היימאן — .15
- **למדו היטב**, מעטהאדע לראשית החנוך באותיות גדולות מאד, מאת מ. פיק — .5
- **למודי הקריאה**, לחנך הילדים לקריאת האותיות ושפת עברית, עם תרגום אנגלית, מאת ר. לאסקער — .10
- **מגלת אסתר**, בהעתקה אנגלית — .10
- **מגלת חנוכה**, בהעתקה אנגלית, עם סדר הדלקת הנרות, שירים לחגיגת חנוכה, שירי ציון ותווי־נגינה (נאטען) על שירים אחרים — .10
- **מורה הכתב**, מלמד מעשה הכתיבה בשטה חדשה — .10
- **מורה עברית**, מדרגה ראשונה, על־פי המתודה „מורה הילדים", מאת י. ת. טביוב — .30
- **מורה עברית השלם**, והוא מעטהאדע חדשה ללמד שפת עבר מן האלפא־ביתא והקריאה עד ידיעת השפה בשלמות, מעובד ומתורגם אנגלית ויהודית, מאת יעקב פיליפס וא. היימאן — .75
- **מורה עברית השלם הנ"ל**, מתורגם אנגלית לבד — .65
- **מקרא קודש**, ראשית החנוך לילדי בני ישראל, מאת דוב אריה פרידמאן — .10
- **נביאים ראשונים**, באותיות גדולות, מדויק היטב על ידי לעטערים — .35
- **נביאים אחרונים**, כהנ"ל, 8° — .35

פרייז

סדור חנוך תפלה, נוסח אשכנז, באותיות גדולות, עם כללי הנקודה, מכורך נייר 8° — .10

סדור חנוך תפלה, נוסח אשכנז או ספרד, עם חנוך לנער ועם כללי הנקוד — .13

סדור תפארת יהודה, מסודר ומדויק ע"י חיימאן־הארלאפ, עם כמה הוספות, בהוראות אנגלית (ענגלישע אנמער־קונגנען), נוסח אשכנז או ספרד, על נייר פשוט — .33

סדור הנ"ל, על נייר רעגאל, מכורך בד טוב — .50

סדור הנ"ל, בהוראות לשה"ק (העב־רעאישע אנמערקונגנען) — .45

סדור הנ"ל, על נייר פשוט, מכורך בד — .30

סדור ענגליש, העתקת דר. טה. א. פיליפס, בד רויטשניט — .33

סדור ענגליש, העתקת ר' שמעון זינ־גער, מחירו נעטטא (הנחה קטנה למו"ס) — .25

סדר תפלות לשבת ויום־טוב, כל התפלות של שבת ויום־טוב נסדרו על מקומן מהחל ועד כלה, עם דגושים ומתגים, בהוראות אנגלית — .20

סדר תפלות לשבת ויום־טוב הנ"ל, עם עשרים ושנים תוי־נגינה (מוזיק־נאטען), עבור ילדים — .30

ספורי החומש, מעובדים לבני הנעורים בלשון המקרא, מאת הלל מא־לאכאווסקי — .15

ספורי החומש הנ"ל, עם אנגלית — .30

ספר החנוך לילדי בני ישראל (Henry's Class Book), ללמד בבתי הספר ונערות תולדות ישראל, על פי כתבי הקודש, בשפת אנגלית — .40

קבוצת שירים, ספר חדש בשביל בתי־ספר ובני־ילדים עברים, כולל יותר ממאה שירים נבחרים בשפת עברית ויהודית (אידיש), מלוקטים מבחירי משוררינו. נחלק לחמש מחלקות: א) שירי ציון, ב) שירי עם, ג) שירי חג, ד) שירים שונים, ה) שירים שונים בלשון אידיש, עם תוי־נגינה (נאטען) על איזו שירים — .15

ראשית דעת שפת עבר, למוד הקריאה למתחילים, עם ציורים ותפלות, ועם הערות בשפת אנגלית, מאת מ. קרינסקי — .12

ראשית דעת שפת עבר הנ"ל, עם חלק שני — .15

שלחן ערוך לבני הנעורים, עם נקודות, מאת א. ד. פרידמאן — .15

שפה חיה, מעטהאדע לקרא ולכתוב בשפת עבר, מאת פישמאן וליבערמאן — .15

שפה חיה הנ"ל, חלק שני — .25

שפת ילדים, ספר למוד לקריאה ולכתיבה, מאת ברגמן וברכוז — .20

תהלים באותיות גדולות (וועלעש) — .7

תהלים עם העתקה אנגלית — .25

תולדות ישרון עם העתקה אנג־לית, מאת ד. א. פרידמאן — .15

תנ"ך (תורה, נביאים וכתובים), באותיות גדולות, מדויק היטב על פי המסורה והוגה בעיון נמרץ על ידי מאיר הלוי לעטערים, מכורך בד שחור, רויטשניט סייז 4x6½ — .50

תנ"ך הנ"ל, באותיות גדולות מאד 8° — 1.00

יהושע, שופטים לבד, מהנ"ל — .12

שמואל א' וב' לבד, מהנ"ל — .12

מלכים א' וב' לבד, מהנ"ל — .12

ישעיה לבד, מהנ"ל — .12

ירמיה לבד, מהנ"ל — .12

יחזקאל לבד, מהנ"ל — .12

תרי־עשר לבד, מהנ"ל — .12

תהלים לבד, מהנ"ל — .12

משלי לבד, מהנ"ל — .12

איוב לבד, מהנ"ל — .12

תנ"ך באותיות גדולות, הגהת לע־טערים, עם העתקה אידיש (א ריכטיגע אידישע איבערזעצונג, לויט עם ווערט גערעדט און געשריבען צווישען אידען אין אמעריקא), מכורך בד בארבעה כרכים — 2.25

תנ"ך, עם העתקה אנגלית, ע"י הרב ר' יצחק ליעסער, בכ"א, מכורך בד שחור — .83

תנ"ך הנ"ל, העתקה אנגלית, ב' כרכים, מכורך בד רויטשניט — 1.83

תנ"ך הנ"ל, מכורך עור גאלדשניט — 3.33

תנ"ך הנ"ל, מכורך עור וואטירט — 5.00

תנ"ך ענגליש לבד (בלי הטעקסט), מכורך בד — 1.00

ראבאט הגון למורים, לבתי־ספר ולבתי תלמוד־תורה.

היברו פאבלישינג קאמפאני, 50-52 עלדרידזש סטריט, נויארק.

מוֹרֶה עִבְרִית

על פי המתודה

„מורה הילדים"

מאת י. ח. טביוב.

מְעֻבד ומְתֻרגם אנגלית

עם מלון אנגלית־עברית ועברית־אנגלית.

— מאת —

יעקב פיליפס וא. היימאן (תרל"פ).

מדרגה ראשונה

היברו פאבלישינג קאמפאני

52-50 עלדרידזש סט., ניו־יאָרק.

Complete Instructor in Hebrew,

— by —

J. PHILIPS and A. HYMAN.

HEBREW ELEMENTS

§ 1. The alphabet.

The Hebrew alphabet consists of twenty-two consonants, represented by twenty-two letters. The following table gives the forms of the letters, their names, and their sounds. Five of these letters, when at the end of a word, take a different form and are called Finals.

Form				Name		Sound
Square	Final	Script	Final			
א		א		Aleph	אָלֶף	silent
בּ		בּ		Beth	בֵּית	b
ב		ב		Veth	בֵית	v
ג		ג		Gimel	גִּימֶל	g (as in "big")
ד		ד		Daleth	דָּלֶת	d
ה		ה		He	הֵא	h
ו		ו		Vav	וָו	v
ז		ז		Zayin	זַיִן	z
ח		ח		Cheth	חֵית	ch (as in German "doch")
ט		ט		Teth	טֵית	t

Form				Name		Sound
Square	Final	Script	Final			
י		י		Yod	יוֹד	y (as in "yes")
כּ	ךּ	כּ	ךּ	Kaph	כַּף	k, kh (=ch)
כ	ך	כ	ך	Chaph	כַף	ch (as in German "doch")
ל		ל		Lamed	לָמֶד	l
מ	ם	מ	ם	Mem	מֵם	m
נ	ן	נ	ן	Nun	נוּן	n
ס		ס		Samekh	סָמֶךְ	s
ע		ע		Ayin	עַיִן	silent
פּ	ףּ	פּ	ף	Pe	פֵּא	p
פ		פ		Phe	פֵא	ph (=f)
צ	ץ	צ	ץ	Tsadi	צָדֵי	ts
ק		ק		Quph	קוּף	(q =k)
ר		ר		Resh	רֵישׁ	r
שׁ		שׁ		Shin	שִׁין	sh
שׂ		שׂ		Sin	שִׂין	s (as in "sea")
תּ		תּ		Tav	תָּו	t
ת		ת		Thav	תָו	th or s

§ 2. Final letters.

At the end of words the five letters כ, מ, נ, פ, צ assume different forms
led finals. The forms of these final letters are those given in the alphabet
ıle in the column headed “Final”. The following words will illustrate the use of
final forms: כְּשֶׁךָ , מַיִם , נוּן , יְעוֹפֵף , צִיץ .

§ 3. Sounds of the letters ב, ג, ד, כ, פ, ת.

The letters ב, ג, ד, כ, פ, ת represent each two sounds: a soft
ınd and a hard one. The hard sounds are indicated by a dot within these
ters, called Dogosh, and are as follows: בּ—b, גּ—g, דּ—d, כּ—k, פּ—p, תּ—t.
e soft sounds of these letters are marked by the absence of the dot and are as
lows: ב--bh (v), ג—gh, ד—dh *), כ — kh (German ch), פ—ph (f), ת—th
s) **). The following words represent the hard and soft sounds of these letters:
בֵּבֹ (bebho, or: bevo), גּוֹג (gogh), דּוּד (dudh), כּוֹכָב (kokhabh, or: kochav),
פִּיפִיּוֹת (piphiyoth, or: pifiyos), תְּתוּרוּ (tɔthuru, or: tosuru).

§ 4. The letter ש.

This letter represents two sounds: s and sh. The double pronunciation of ש
distinguished by a point placed over it at its right or at its left, thus: שׁ , שׂ .
ith a dot at its right (שׁ) it is pronounced sh; with a dot at its left (שׂ) — s.

§ 5. Division of the letters.

According to the organs of speech employed in uttering them the Hebrew
tters are divided into the following classes or groups:

a) Gutturals — א, ה, ח, ע

*) We make no distinction at present in the pronunciation of the letters ג,
whether they are with a Dogosh or without, as the difference in their sounds
not known any more.

**) Hebrew is not pronounced uniformly by all Jews. Polish and German
ws pronounce soft ב like v and soft ת like s, while Spanish and Portuguese
ws pronounce ב like bh and ת like th. The latter differ also in the pronunciation
ע which they read ng.

b) Palatals — ג, י, כ, ק

c) Linguals — ד, ט, ל, נ, ת

d) Dentals — ז, ס, ש, ר, צ

e) Labials — ב, ו, מ, ף

§ 6. Vowel-signs or points.

Besides the letters, which are all consonants, there are in Hebrew ten signs used as vowels. These signs mostly consist of dots and are called vowel-points (נְקֻדּוֹת). Without reference to their forms the vowels are called motions (תְּנוּעוֹת).

Hebrew is read from right to left. The vowel-signs are placed either above the letters or below them (with the exception of Shuruk — וּ).

There are ten vowels and they are divided into long (תְּנוּעוֹת גְּדוֹלוֹת or אָבוֹת) and short (תְּנוּעוֹת קְטַנּוֹת or תּוֹלָדוֹת), as follows:

Long vowels.	Short vowels.
(ָ) Kametz, o in "more".	(ַ) Patach, a in "father".
(ֵ) Tzere, ei in "their".	(ֶ) Segol, e in "bed".
(ִי) Chirick godol, i in "live".	(ִ) Chirick katon, i in "big".
(ֹ) Cholom, o in "no".	(ָ) Kametz katon, o in "of".
(וּ) Shuruk, oo in "moon".	(ֻ) Kubbuts, u in "full".

§ 14. The accent.

In words of two or more syllables, one syllable is uttered with greater force than the rest. The stress put on a particular syllable in a word is called accent (נְגִינָה).

Hebrew words have the accent either in the ultima (מִלְּרַע) [last syllable] or in the penult (מִלְּעֵיל) [last but one].

(In this book, as in all text-books lately printed, the penult accent is indicated below the syllable by a small perpendicular line called Metheg (מֶתֶג).

Exercises in reading.

a) Syllables with long vowels.

אָ בָּ בָ גָּ גָ דָּ דָ הָ וָ זָ חָ טָ יָ

כָּ ךָ לָ מָ נָ ןָ סָ עָ פָּ פָ צָ קָ רָ

שָׁ שָׂ תָּ תָ.

אֵ בֵּ בֵ גֵּ גֵ דֵּ דֵ הֵ וֵ זֵ חֵ טֵ יֵ

כֵּ כֵ לֵ מֵ נֵ סֵ עֵ פֵּ פֵ צֵ קֵ רֵ שֵׁ

שֵׂ תֵּ תֵ.

אִי בִּי בִי גִּי גִי דִּי דִי הִי וִי זִי חִי טִי

יִי כִּי כִי לִי מִי נִי סִי עִי פִּי פִי צִי

קִי רִי שִׁי שִׂי תִּי תִי.

אֹ בֹּ בֹ גֹּ גֹ דֹּ דֹ הֹ וֹ זֹ חֹ טֹ יֹ

כֹּ כֹ לֹ מֹ נֹ סֹ עֹ פֹּ פֹ צֹ קֹ רֹ שֹׁ

שֹׂ תֹּ תֹ.

אוֹ בּוֹ בוֹ גּוֹ גוֹ דּוֹ דוֹ הוֹ ווֹ זוֹ חוֹ

טוֹ יוֹ כּוֹ כוֹ לוֹ מוֹ נוֹ סוֹ עוֹ פּוֹ פוֹ

צוֹ קוֹ רוֹ שׁוֹ שׂוֹ תּוֹ תוֹ.

אוֹ בּוֹ בוֹ גּוֹ גוֹ דּוֹ דוֹ הוֹ וו זוֹ חוֹ
טוֹ יוֹ כּוֹ כוֹ לוֹ מוֹ נוֹ סוֹ עוֹ פּוֹ פוֹ
צוֹ קוֹ רוֹ שׁוֹ שׂוֹ תּוֹ תוֹ.

b) Syllables with short vowels.

אַ בַּ בַ גַּ גַ דַּ דַ הַ וַ זַ חַ טַ יַ
כַּ כַ לַ מַ נַ סַ עַ פַּ פַ צַ קַ רַ שַׁ
שַׂ תַּ תַ.

אֶ בֶּ בֶ גֶּ גֶ דֶּ דֶ הֶ וֶ זֶ חֶ טֶ יֶ
כֶּ כֶ לֶ מֶ נֶ סֶ עֶ פֶּ פֶ צֶ קֶ רֶ שֶׁ
שֶׂ תֶּ תֶ.

אִ בִּ בִ גִּ גִ דִּ דִ הִ וִ זִ חִ טִ יִ
כִּ כִ לִ מִ נִ סִ עִ פִּ פִ צִ קִ רִ שִׁ
שִׂ תִּ תִ.

אָ בָּ בָ גָּ גָ דָּ דָ הָ וָ זָ חָ טָ יָ
כָּ כָ לָ מָ נָ סָ עָ פָּ פָ צָ קָ רָ שָׁ
שָׂ תָּ תָ.

אֻ בֻּ בֻ גֻּ גֻ דֻּ דֻ הֻ וֻ זֻ חֻ טֻ יֻ
כֻּ כֻ לֻ מֻ נֻ סֻ עֻ פֻּ פֻ צֻ קֻ רֻ שֻׁ
שֻׂ תֻּ תֻ.

1.

The Conjunctive Vav. וּ הַחִבּוּר.

1) Conjunctive ו preceding the letters ב, ו, מ, פ or a letter with a Sheva, becomes a Shuruk (וּ).

2) The meaning of the English words i s, a r e, is not expressed in Hebrew, but is understood in the sentence.

3) After א, ה, ו, י, the letters ב, ג, ד, כ, פ, ת receive no Dogesh.

(a) book	סֵפֶר	and	וְ (וּ)
(a) pen	עֵט	here	פֹּה
Abraham (is) here	אַבְרָהָם פֹּה	there	שָׁם

אַבְרָהָם וְיִצְחָק, רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן. — יַעֲקֹב וּבָרוּךְ, יַעֲקֹב וּמֹשֶׁה. — שָׂרָה וְרִבְקָה, מֹשֶׁה וּפִינְחָס. — אַבְרָהָם וְיִצְחָק פֹּה, וּמֹשֶׁה וְיַעֲקֹב שָׁם. — מֹשֶׁה וְיַעֲקֹב פֹּה, וְשָׁם יוֹסֵף וּבִנְיָמִין. — שָׁם יַעֲקֹב וְלֵוִי וּפֹה דָוִד וּמָרְדְּכַי. — פֹּה סֵפֶר, פֹּה עֵט. — שָׁם סֵפֶר, שָׁם עֵט. — שָׁם וּפֹה. — עֵט וְסֵפֶר פֹּה. — עֵט וְסֵפֶר שָׁם. — מֹשֶׁה וּשְׁמוּאֵל שָׁם. — יַעֲקֹב וּרְאוּבֵן פֹּה. — פֹּה דָוִד וּשְׁלֹמֹה, וְשָׁם נַפְתָּלִי וּזְבֻלוּן. — יוֹסֵף פֹּה וּמְנַשֶּׁה שָׁם. —

2.

וָ, וַ, וֶ, וִ.

1) Before a syllable with a pause (נְגִינָה מַפְסֶקֶת) the conjuctive ו receives a Kamets (וָ).

2) Before a Chatoph the conjuctive ו receives the same vowel-point as the Chatoph.

3) Before י with a Sheva the conjuctive ו receives a Chirik and the Sheva of the י is omitted.

פֹּה וָשָׁם. — סֵפֶר וָעֵט. — סְדֹם וַעֲמֹרָה. — אַבְרָהָם
וַעֲזַרְיָה. — פִּינְחָס וֶאֱלִיעֶזֶר פֹּה, גָּד וֶאֱלִישָׁע שָׁם. — לֵוִי
וִיהוּדָה שָׁם. — דָּוִד וִיהוֹנָתָן פֹּה. — יַעֲקֹב וּרְאוּבֵן פֹּה וְשָׁם
שִׁמְעוֹן וִימוּאֵל. — לֶחֶם וָיַיִן. —

3.

The Definite He. הַ הַיְדִיעָה.

1) The definite article הַ (ה' הַיְדִיעָה) usually takes a Pattach and the letter following it receives a Dogesh: הַבֶּגֶד.

2) The definite article preceding the letters א, ה, ע, ר receives a Kamets: הָעָם, הָהָר.

3) Preceding the letter ח with a Kamets or with a Chatoph-Kamets the definite article receives a Segol: הֶחָכָם, הֶחֳרָבוֹת.

4) Before unaccented הָ, עָ the definite article receives Segol: הֶהָרִים, הֶעָנָן; before accented הָ, עָ it takes Kamets: הָהָר, הָעָם.

(a) mother	אֵם	(a) father	אָב
the mother	הָ-אֵם	the father	הָ-אָב
(a) daughter	בַּת	(a) son	בֵּן
the daughter	הַ-בַּת	the son	הַ-בֵּן

the teacher	הַ-מּוֹרֶה	(a) brother	אָח
(a) pupil (a) student	תַּלְמִיד	the brother	הָ-אָח
good	טוֹב	(a) sister	אָח-וֹת
big, large	גָּדוֹל	the sister	הָ-אָחוֹת
little, small	קָטָן	(a) teacher	מוֹרֶה

1) In Hebrew the adjective immediately **f o l l o w s** thn noun.

2) The definite article is prefixed not only to the noun, but also to all of its modifying adjectives.

אָב וָאֵם, בֵּן וּבַת. — הָאָב וְהַבֵּן, הָאֵם וְהַבַּת. —
שָׁם אָח וְאָחוֹת, וּפֹה תַּלְמִיד וּמוֹרֶה. — הַסֵּפֶר הַגָּדוֹל פֹּה,
וְהָעֵט הַקָּטָן שָׁם. — הַמּוֹרֶה הַטּוֹב וְהַתַּלְמִיד הַטּוֹב שָׁם. —
הָאָב וְהַמּוֹרֶה שָׁם וְהַתַּלְמִיד פֹּה. — אָב וּבֵן, מוֹרֶה וְתַלְמִיד. —
שָׁם הָאָח הַגָּדוֹל וּפֹה הַבֵּן הַקָּטָן. — אַבְרָהָם אָב וְיִצְחָק
בֵּן. — שִׁמְעוֹן מוֹרֶה וִיהוּדָה תַּלְמִיד. —

A father and a son.— A teacher and a pupil.— The mother is here, and the daughter is there.— There is the brother, and here is the sister.— The father and the son are here.— The mother and the sister are there.— A pupil and a teacher are here.— Here and there.— The father and the brother are here, and the mother and the daughter are there.— The good teacher and the good pupil. — The big brother and the small son.

4.

1) To make an abjective feminine the letter ָה is suffixed to it.

טוֹבָ-ה	good (feminine)
בַּת טוֹבָה	(a) good daughter
אֵם טוֹבָה	(a) good mother
חָכָם, חֲכָמָה	wise,
רָע	bad, wicked
רָעָ-ה	bad (f)
נַעַר	(a) boy
נַעֲרָ-ה	(a) girl
דּוֹד	(an) uncle
דּוֹדָ-ה	(an) aunt
אַיֵּה ?	where?
גַּם	also, too
מִי ?	who?

בֵּן חָכָם וּבַת חֲכָמָה. — אַבְרָהָם נַעַר חָכָם וְשָׂרָה נַעֲרָה חֲכָמָה. — הַמּוֹרֶה חָכָם וְגַם הַתַּלְמִיד חָכָם. — הָאָח טוֹב וְחָכָם, וְהָאָחוֹת טוֹבָה וַחֲכָמָה. — אָח טוֹב וְאָחוֹת טוֹבָה. — אַיֵּה הַדּוֹד הַטּוֹב? — הַדּוֹד הַטּוֹב פֹּה, וְהַדּוֹדָה הַטּוֹבָה שָׁם. — שָׁם נַעַר רָע. וּפֹה נַעֲרָה טוֹבָה. — אַיֵּה הַנַּעֲרָה הַטּוֹבָה וְאַיֵּה הַנַּעַר הַטּוֹב? — הָאֵם טוֹבָה וְגַם הַבַּת טוֹבָה. — הַסֵּפֶר טוֹב וְגַם הָעֵט טוֹב. — הַבֵּן נַעַר טוֹב וְהַבַּת נַעֲרָה טוֹבָה. — מִי פֹה? פֹּה נַעַר טוֹב. — וּמִי שָׁם? שָׁם הַמּוֹרֶה הַטּוֹב. — מִי גָּדוֹל וּמִי קָטָן? הָאָב גָּדוֹל וְהַנַּעַר קָטָן. — אַיֵּה הַסֵּפֶר וְאַיֵּה הָעֵט? הַסֵּפֶר פֹּה וְגַם הָעֵט פֹּה. — מִי טוֹב וּמִי רָע? יְהוּדָה טוֹב וְנָבָל רָע. — אַיֵּה הַתַּלְמִיד הַטּוֹב? פֹּה הַתַּלְמִיד הַטּוֹב. וְהָרָע? הָרָע שָׁם. —

5.

A good son and a good daughter.— Where is the good aunt?— The good aunt is here, and there is the good uncle.— The boy is good, and also the girl is good.— Who is there? There is a wise

pupil (m).— And who is here? Here is the good teacher.— Jacob is a good boy and also a good pupil.— And who is a bad pupil? Nabal is a bad boy and also a bad pupil.— Where is the good mother, and where is the good daughter?— David is a wise son and a good pupil.— Sarah is a wise and good daughter.— The brother is a good boy.— And the sister? The sister is good also.— And who is bad? Delilah is bad.—

6.

Plural-Masculine and Feminine. רַבִּים, רַבּוֹת

1) The plural of nouns and adjectives is iormed by adding ־ִים for the masculine and ־וֹת for the feminine gender. The plural sign is added both to the noun and to the adjective modifying it.

2) The words הַזֶּה, הַזֹּאת, הָאֵלֶּה are placed after the adjective.

3) When two adjectives modify a noun they are joined by the conjunctive ו. Where three adjectives modify a noun the conjunctive ו is placed before the last.

---

white, (a) white (masc.)	לָבָן	(a) knife	שַׂכִּין
white, (a) white (fem.)	לְבָנָ-ה	(a) ruler	סַרְגֵּל
white, white ones (pl. masc.)	לְבָנִ-ים	(a) pencil	עִפָּרוֹן (עִם עוֹפֶרֶת)
white, white ones (pl. fem.)	לְבָנ-וֹת	pencils	עֶפְרוֹנִ-ים
black, (a) black (masc.)	שָׁחוֹר	(a) candle stick	מְנוֹרָה
black, (a) black (fem.)	שְׁחוֹרָ-ה	(a) bed	מִטָּה
black, black ones (pl. masc)	שְׁחוֹרִ-ים	old	זָקֵן

there is, there are	יֵשׁ (יֶשׁ־)
to, at, for	לְ־
to me; I have	לִי
to thee; thou hast	לְךָ
to Isaac, Isaac has	לְיִצְחָק
to whom? whose? who has?	לְמִי?

black, black ones (pl. fem.)	שָׁחוֹר-וֹת
wise	חָכָם (חֲכָמָה, חֲכָמִים, חֲכָמוֹת)
sharp	חַד (חַדָּה, חַדִּים, חַדּוֹת)
this (masc.)	זֶה, הַזֶּה
this (fem.)	זֹאת, הַזֹּאת
these	אֵלֶּה, הָאֵלֶּה

שָׁכֵן חַד. — שְׁכֵנִים חַדִּים. — הַשְּׁכֵנִים הַחַדִּים. — סַרְגֵּל לָבָן. — סַרְגֵּלִים לְבָנִים. — הַסַּרְגֵּלִים הַלְּבָנִים. — הַסַּרְגֵּל הַקָּטָן וְהַלָּבָן. — עִפָּרוֹן שָׁחוֹר. — הָעִפָּרוֹן הַשָּׁחוֹר. — עֶפְרוֹנִים שְׁחוֹרִים. — הָעֶפְרוֹנִים הַשְּׁחוֹרִים. — מִטָּה קְטַנָּה. — הַמִּטָּה הַקְּטַנָּה. — מִטּוֹת קְטַנּוֹת. — הַמִּטּוֹת הַקְּטַנּוֹת. — מְנוֹרָה גְדוֹלָה. — הַמְּנוֹרָה הַגְּדוֹלָה. — מְנוֹרוֹת קְטַנּוֹת. — הַמְּנוֹרוֹת הַקְּטַנּוֹת. — מִי הַנַּעַר הַזֶּה? הַנַּעַר הַזֶּה תַּלְמִיד טוֹב וְחָכָם. — מִי הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה? הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה תַּלְמִידִים לְיִצְחָק הַזָּקֵן. — הַנַּעֲרָה הַקְּטַנָּה הַזֹּאת בַּת טוֹבָה וְאָחוֹת טוֹבָה. — מִי הַנְּעָרוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלֶּה? הַנְּעָרוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלֶּה תַּלְמִידוֹת לְמוֹרֶה טוֹב וְחָכָם. — לְמִי הַסַּרְגֵּל הַשָּׁחוֹר הַזֶּה? הַסַּרְגֵּל הַזֶּה לְדָוִד הַקָּטָן. — וּלְמִי הַשְּׁכֵנִים הַחַדִּים הָאֵלֶּה? הַשְּׁכֵנִים הַחַדִּים הָאֵלֶּה לִי וּלְךָ הֵם. — לִי שָׁכֵן קָטָן וְחַד. — גַּם לִי יֵשׁ שָׁכֵן קָטָן. — לִי אָב וָאֵם, אַחִים וַאֲחָיוֹת, דּוֹדִים וְדוֹדוֹת, וְגַם מוֹרֶה יֵשׁ לִי. — יֵשׁ תַּלְמִידִים טוֹבִים, וְיֵשׁ תַּלְמִידִים רָעִים. — יֵשׁ תַּלְמִידוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ תַּלְמִידוֹת רָעוֹת. — פֹּה הַדּוֹדִים הַזְּקֵנִים וְהַטּוֹבִים, וְגַם הַדּוֹדוֹת הַזְּקֵנוֹת וְהַטּוֹבוֹת פֹּה. — לְמִי תַּלְמִידִים טוֹבִים?

לִי תַּלְמִידִים קְטַנִּים , חֲכָמִים וְטוֹבִים . — וְהַתַּלְמִידִים הַגְּדוֹלִים ? גַּם הַתַּלְמִידִים הַגְּדוֹלִים לִי . — לְמִי הַמִּטָּה הַקְּטַנָּה הַזֹּאת ? לְשָׂרָה הַטּוֹבָה . — לִי עֵטִים וּלְךָ סְפָרִים . — לְךָ סַרְגְּלִים לְבָנִים , וְלִי עֵטִים שְׁחוֹרִים . — לְאַבְרָהָם שַׂכִּינִים קְטַנִּים וְחַדִּים , וּלְדָוִד סְפָרִים , עֵטִים וְעֶפְרוֹנִים . —

7.

Good uncles.— The good boys.— The pupils (are) small.— Old uncles.-- The aunts (are) good.— The large lamps.— Who (is) this student ?— This student (is) a good and clever boy.— Who are these girls ?— These clever girls are aunts of (to) little (ל) Isaac.— This big girl is a good sister and a good aunt.— Who are these little boys ?— These boys are students of old (ל) Jacob's.— Whose (למי) white pencils are these ?— These white pencils are (ל) David's.— I have (לי) a small white bed, and thou hast (ולך) a sharp knife.— I have (לי) a sister and brothers, and (ולי) I also have old uncles.—

8.

1) A proper noun does not take the definite article nor the plural sign, and when it is modified by an adjective the article is placed before that word, as: דָּוִד הַקָּטָן (the little David); if, howener, the adjective is used as a predicate it is without the article, as: דָּוִד קָטָן (David is small). The same rule governs an adjective used as a predicate after a common noun which has the article, as: הַמּוֹרֶה חָכָם (the teacher is wise).

2) One adjective modifying several nouns of different genders takes the masculine plural ending, as: סוּסִים וּפָרוֹת שְׁחוֹרִים.

סוּס , סוּסִים	(a) horse, horses
פָּרָה , פָּרוֹת	(a) cow, cows
נְיָר	paper
דְּיוֹ	ink
חֶדֶר , חֲדָרִים	(a) room, rooms
תְּמוּנָה , תְּמוּנוֹת	(a) picture pictures
שָׁעוֹן , שְׁעוֹנִים	(a) watch, clock

פֹּה אַבְרָהָם הַטּוֹב וְשָׂרָה הַטּוֹבָה . — שָׁם דָּנִיֵּאל הֶחָכָם וְשָׂרָה הַחֲכָמָה . — הַמּוֹרֶה גָּדוֹל וְהַתַּלְמִיד קָטָן . — הַדּוֹדִים טוֹבִים וְגַם הַדּוֹדוֹת טוֹבוֹת . — הַשְּׁכֵנִים חַדִּים ; — הָעֵטִים טוֹבִים ; — הַבֵּן נַעַר טוֹב וְהַבַּת נַעֲרָה טוֹבָה . — הַמִּטּוֹת הַגְּדוֹלוֹת שְׁחוֹרוֹת וְהַמִּטּוֹת הַקְּטַנּוֹת לְבָנוֹת . — הַנְּעָרִים הַגְּדוֹלִים וְהַחֲכָמִים הָאֵלֶּה אַחִים לְצִפּוֹרָה הַקְּטַנָּה וְהַטּוֹבָה . — הַמּוֹרֶה הַזֶּה זָקֵן וְחָכָם . — לְשִׁמְעוֹן דּוֹדִים זְקֵנִים וְטוֹבִים וְדוֹדָה קְטַנָּה . — אַיֵּה הַסּוּסִים וְהַפָּרוֹת ? הַסּוּסִים הַלְּבָנִים פֹּה , וְשָׁם הַפָּרוֹת הַשְּׁחוֹרוֹת . — פֹּה הַסּוּסִים לְבָנִים וְהַפָּרוֹת שְׁחוֹרוֹת וְשָׁם הַסּוּסִים וְהַפָּרוֹת שְׁחוֹרִים . — פֹּה הַנְּעָרִים הַקְּטַנִּים תַּלְמִידִים טוֹבִים וְהַנְּעָרִים הַגְּדוֹלִים תַּלְמִידִים רָעִים , וְשָׁם הַגְּדוֹלִים וְהַקְּטַנִּים תַּלְמִידִים טוֹבִים . — וְהַנְּעָרוֹת ? הַנְּעָרוֹת הַקְּטַנּוֹת חֲכָמוֹת וְטוֹבוֹת גַּם פֹּה גַּם שָׁם . — הַנְּיָר לָבָן וְהַדְּיוֹ שְׁחוֹרָה . — לְאַבְרָהָם חֶדֶר גָּדוֹל וְלִיהוּדָה חֶדֶר קָטָן . — לְמִי חֲדָרִים גְּדוֹלִים ? לִשְׁלֹמֹה הֶחָכָם חֲדָרִים גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים . — לְמִי הַתְּמוּנָה הַזֹּאת ? הַתְּמוּנָה הַזֹּאת לְרִבְקָה הַטּוֹבָה . — לְמִי עֵט סַרְגֵּל עִפָּרוֹן וְשַׂכִּין ? לְיִצְחָק הַקָּטָן . — לִרְאוּבֵן הַתַּלְמִיד הֶחָכָם שָׁעוֹן קָטָן . — וּלְמִי שְׁעוֹנִים ? לְיַעֲקֹב וּלְלֵאָה שְׁעוֹנִים גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים . —

9.

The aunts are old and good, and the old uncles are also good.— The small pupils are good.— And the big ones? The big ones are bad.— There are good scholars and there are bad scholars.— These good and clever boys are brothers of (לְ) little clever Sarah.— Moses has small aunts.— This bad (girl) Ziporah is a daughter of (לְ) the old and (הַ) good Sarah.— Where are the good girls?— The good and clever girls are there, and here are the good boys.— The small boys are good pupils here, as well as there (גַּם פֹּה גַּם שָׁם). — There are white rulers and there are black rulers.— There are large beds and there are small beds.— The father and the mother are big, and the son and the daughter are small.—

10.

Good uncles.— The good boys.— The pupils are small.— Old aunts.— The aunts are old.— The cows are big.— Who is this pupil?— This pupil is a good and clever boy.— Who are these girls? These clever girls are aunts of (to) (הַ) little Isaac.— This big girl is a good sister and a good aunt.— Who are these small boys?— These boys are good pupils of (to) (הַ) old Jacob's.— Whose are these white horses? These white horses and also these black cows belong to good Abraham.— I have a large white bed.— And thou hast a small and white ruler.— The sharp knives are mine (לִי) and the good pens are thine (לְךָ).— I have a sister and brothers, and also uncles and aunts.

11.

1) Most nouns are of the masculine gender.

2) Nouns ending in ־ָה, ־ֵת, ־ִית, ־וּת, ־ֶת, ־ַת are of the feminine gender.

3) The nouns עִיר (city) and אֶרֶץ (country), as well as the proper names of cities and countries, are feminine.

4) Nouns denoting the **double** organs of the body, as יָד, רֶגֶל, עַיִן, are of the feminine gender.

קְעָרָה (קְעָרוֹת)	(a) dish	אָרֹךְ (אֲרֻכָּה, אֲרֻכִּים, אֲרֻכּוֹת)	long
מַחְבֶּרֶת (מַחְבָּרוֹת)	copybook	קֶסֶת (קְסָתוֹת)	(an) inkwell
חָדָשׁ (חֲדָשָׁה, חֲדָשִׁים, חֲדָשׁוֹת)	new	יָפֶה (יָפָה, יָפִים, יָפוֹת)	nice, beautiful
יָשָׁן (יְשָׁנָה, יְשָׁנִים, יְשָׁנוֹת)	old (not new)	מוֹרֶה (מוֹרָה)	teacher
מְעִיל (מְעִילִים)	(a) coat	כּוֹבַע (כּוֹבָעִים)	(a) cap
אַדֶּרֶת (אַדָּרוֹת)	(an) overcoat	מִגְבַּעַת (מִגְבָּעוֹת)	(a) hat
קָצָר (קְצָרָה, קְצָרִים, קְצָרוֹת)	short	טַבַּעַת (טַבָּעוֹת)	(a) ring

---

12.

קְעָרָה קְטַנָּה. — הַקְּעָרָה הַקְּטַנָּה. — הַקְּעָרָה קְטַנָּה. — לְמִי קְעָרָה קְטַנָּה וּלְמִי קְעָרָה גְּדוֹלָה? לִיהוּדָה הַקָּטֹן קְעָרָה קְטַנָּה וּלְמשֶׁה הַגָּדוֹל קְעָרָה גְּדוֹלָה. — לִי סֵפֶר יָשָׁן וּמַחְבֶּרֶת חֲדָשָׁה וּלְךָ סֵפֶר חָדָשׁ וּמַחְבֶּרֶת יְשָׁנָה. — לְיַעֲקֹב מְעִיל חָדָשׁ וְקָצָר, וְלִרְאוּבֵן אַדֶּרֶת חֲדָשָׁה וּקְצָרָה. — לְמִי הַקֶּסֶת הַשְּׁחוֹרָה הַזֹּאת וּלְמִי הָעֵט הַקָּטֹן הַזֶּה? הַקֶּסֶת הַשְּׁחוֹרָה הַזֹּאת לְשִׁמְעוֹן הַקָּטֹן, וְהָעֵט הַקָּטֹן הַזֶּה לְחַנָּה הַתַּלְמִידָה הַחֲכָמָה. — לִי סַרְגֵּל אָרֹךְ וּלְךָ סַרְגֵּל קָצָר. — לְדָוִד מְעִיל אָרֹךְ וְיָפֶה, וְלִשְׁלֹמֹה אַדֶּרֶת אֲרֻכָּה וְיָפָה. — יַעֲקֹב מוֹרֶה חָכָם וְלֵאָה מוֹרָה חֲכָמָה. — לְאַבְרָהָם הַתַּלְמִיד

הֶחָכָם סַרְגֵּלִים לְבָנִים וַאֲרֻכִּים , וּלְלֵאָה הַתַּלְמִידָה הַחֲכָמָה קֶסֶת חֲדָשָׁה וְיָפָה . — כּוֹבַע חָדָשׁ . — הַכּוֹבַע הֶחָדָשׁ . — הַכּוֹבַע חָדָשׁ . — לְמִי הַכּוֹבַע הֶחָדָשׁ הַזֶּה ? הַכּוֹבַע הֶחָדָשׁ הַזֶּה לְשִׁמְעוֹן . — וּלְמִי הַמִּגְבַּעַת ? הַמִּגְבַּעַת לְמֹשֶׁה הַמּוֹרֶה הַטּוֹב וְהַזָּקֵן . — לִי כּוֹבַע , מְעִיל וְאַדֶּרֶת חֲדָשִׁים וְטוֹבִים , וּלְךָ סֵפֶר , עִפָּרוֹן , עֵט וְקֶסֶת חֲדָשִׁים . — לְמִי הַכּוֹבָעִים וְהַמִּגְבָּעוֹת הָאֵלֶּה ? הַכּוֹבָעִים וְהַמִּגְבָּעוֹת הָאֵלֶּה לְיוֹסֵף וִימוּאֵל . — זֹאת טַבַּעַת . — הַטַּבַּעַת הַזֹּאת . — הַטַּבַּעַת הַיָּפָה הַזֹּאת לִרְאוּבֵן הַנַּעַר הַטּוֹב . — גַּם לִדְבוֹרָה טַבַּעַת חֲדָשָׁה וְיָפָה . — וּלְמִי הַטַּבָּעוֹת הָאֵלֶּה ? הַטַּבָּעוֹת הָאֵלֶּה לִי וּלְךָ . — לְמִי הַמְּעִיל הַיָּשָׁן ? הַמְּעִיל הַיָּשָׁן לְבִנְיָמִין . —

13.

אִישׁ (אֲנָשִׁים)	(a) man, husband
אִשָּׁה (נָשִׁים)	(a) woman, wife
כַּדּוּר (כַּדּוּרִים)	(a) ball
צַלַּחַת	(a) plate
חֲנוּת (חֲנֻיּוֹת)	(a) store
בּוֹרִית	soap
חָבִית (חָבִיּוֹת)	(a) barrel
חֶמְאָה	butter
גְּבִינָה	cheese
עָשִׁיר (עֲשִׁירָה)	rich
עָנִי (עֲנִיָּה)	poor

חָרוּץ (חָרוּצָה , חָרוּצִים, חָרוּצוֹת)	industrious, studious
עָצֵל (עֲצֵלָה, עֲצֵלִים, עֲצֵלוֹת)	lazy, indolent
אֶרֶץ (אֲרָצוֹת)	(a) country, land
עִיר	(a) city, town
יָד	(a) hand
רֶגֶל	(a) foot
שֵׁן	(a) tooth
אֹזֶן	(an) ear
עַיִן	(an) eye

לְמִי הַכַּדּוּר הַיָּפֶה הַזֶּה ? הַכַּדּוּר הַיָּפֶה הַזֶּה לְשִׁמְעוֹן הַנַּעַר הֶחָרוּץ . — מִי חָרוּץ וּמִי עָצֵל ? אֶפְרַיִם חָרוּץ וְנָבָל עָצֵל . — גַּם דְּבוֹרָה חֲרוּצָה . — מְנַשֶּׁה נַעַר חָכָם וְחָרוּץ , וְאֶסְתֵּר נַעֲרָה חֲכָמָה וַחֲרוּצָה . — צִפּוֹרָה הַקְּטַנָּה עֲצֵלָה . — מִי עָשִׁיר וּמִי עָנִי ? אֱלִיעֶזֶר עָשִׁיר וְהִלֵּל עָנִי . — לְמִי הַחֲנוּת הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת ? הַחֲנוּת הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת לְאַבְרָהָם הֶעָשִׁיר . — לִי כַּדּוּר גָּדוֹל וְיָפֶה וְגַם קְעָרוֹת קְטַנּוֹת . — לִי צַלַּחַת חֲדָשָׁה וְיָפָה . — לְמִי הַכּוֹרִית הַלְּבָנָה הַזֹּאת ? הַכּוֹרִית הַלְּבָנָה הַזֹּאת לְחַנָּה הַתַּלְמִידָה הַיָּפָה . — מֹשֶׁה אִישׁ גָּדוֹל , חָכָם וְחָרוּץ , וּדְבוֹרָה אִשָּׁה גְדוֹלָה , חֲכָמָה וַחֲרוּצָה . — פֹּה הַבַּיִת גְּדוֹלָה וַחֲדָשָׁה , וְשָׁם הַבַּיִת קְטַנָּה וִישָׁנָה . — לְבִנְיָמִין הָאִישׁ הֶחָכָם סְפָרִים רַבִּים , גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים . — לְהִלֵּל הַקָּטֹן חֶמְאָה וּגְבִינָה . — שַׁבָּת טוֹבָה . — הַשַּׁבָּת הַטּוֹבָה . — הַשַּׁבָּת טוֹבָה . — הָאָרֶץ הַזֹּאת גְּדוֹלָה . — הָעִיר הַזֹּאת גְּדוֹלָה וַעֲשִׁירָה . — יְרוּשָׁלַיִם גְּדוֹלָה וְטוֹבָה . — מִצְרַיִם אֶרֶץ יְשָׁנָה . — נוּיָארְק עִיר גְּדוֹלָה וַעֲשִׁירָה , גַּם שִׁיקַאגָא גְּדוֹלָה . — אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלָה , טוֹבָה וְיָפָה . — לְמִי קְעָרָה גְדוֹלָה וְצַלַּחַת קְטַנָּה ? לִדְבוֹרָה הַתַּלְמִידָה הַקְּטַנָּה וְהַחֲרוּצָה . — יָד גְּדוֹלָה , הַיָּד הַגְּדוֹלָה , הַיָּד גְּדוֹלָה . — רֶגֶל קְטַנָּה , הָרֶגֶל הַקְּטַנָּה , הָרֶגֶל קְטַנָּה . — שֵׁן לְבָנָה , הַשֵּׁן הַלְּבָנָה , הַשֵּׁן לְבָנָה . — אֹזֶן אֲרֻכָּה , אֹזֶן קְצָרָה . — עַיִן שְׁחוֹרָה . — עַיִן טוֹבָה . — מִי הָאִישׁ הַזֶּה , וּמִי הָאִשָּׁה הַזֹּאת ? הָאִישׁ הַזֶּה יוֹסֵף הַמּוֹרֶה הֶחָכָם , וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת רִבְקָה הַמּוֹרָה הַחֲכָמָה . — לְבִנְיָמִין הַתַּלְמִיד הֶחָרוּץ סֵפֶר , מַחְבֶּרֶת , סַרְגֵּל וָעֵט . — לְמִי הַכַּדּוּרִים

הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה? לִי הַכַּדּוּרִים הַגְּדוֹלִים, וְגַם הַקְּטַנִּים לִי.

14.

Samuel has a copy-book, an ink-well, and pens.— Sarah has a long white cloak.— Who has a ring? Rachel has a nice little ring, and who has a large ring? David has large and small rings.— The blank-books are white and the ink-wells are black.— Where is the large dish and where is the small dish? The large dish is here and the small dish is there.— Little Esther has small dishes, and who has large dishes? Deborah has large dishes — Little David has a new cap.— A teacher has a large hat and a pupil has a small hat.— Here are new and old caps, and also new and old hats.— I have a short coat and thou hast a long coat.— Who has a nice overcoat? Solomon, the clever boy, has a nice (וְ־) new overcoat.— Whose are these coats and overcoats? These coats and overcoats belong to Jacob.— David has new coats and Dan has old coats.— Jacob, the wise teacher, has big books, and Leah, the wise pupil, has a nice ink-well.— Dan and Naphthali (נפתלי) have large rings, and (ל־) Rachel and Leah have small rings.—

15.

A small eye.— A large foot.— A white tooth.— A long ear.— A small hand.— The small eye.— The white tooth.— Who is this man? This rich man is an uncle of (ל־) Rebecca's.— Who is this woman? This woman is a wise teacher.— Benjamin has a nice big (a big and nice) ball, and Joseph has small balls.— Who is rich and who is poor? Abraham is rich and Eliezer is poor.— This little boy is a clever and industrious pupil and this little girl is also a clever and industrious pupil.— Simon is an industrious boy and Nabal is a lazy boy.— There are studious boys and there are lazy boys.— Whose is this large store? This large store belongs to (ה־) rich Moses.— This little watch is mine (לי־) and this nice copy-book is thine (לך־).— This country is large and rich.— Jerusalem is large and old.— New

York is large and beautiful.— This city is Chicago.— Whose is this white soap? This white soap belongs to Sarah.— Sarah has also a nice ink-well and a new copy-book.— And whose is this big plate? This big plate belongs to little Judah.

16.

Interrogative ה . ה׳ הַשְּׁאֵלָה

1) To indicate a question, הֲ־ is prefixed to the word which emphasizes the question, as: ?הֲמֹשֶׁה זֶה — Is this Moses? — ?הֲזֶה מֹשֶׁה — Is this Moses?

2) Before a Sh'va (:) or the letters א , ה , ח , ע the interrogative ה is punctuated הַ־ .

3) Before אָ , הָ , חָ , עָ the interrogative ה is punctuated הֶ־ .

---

or	אוֹ	yes	כֵּן
		no, not	לֹא

הֲסֵפֶר זֶה ? — הֲטַבַּעַת זֹאת ? — הֲשָׁעוֹן זֶה ? — הֲמֹשֶׁה חָכָם ? — הֶחָכָם מֹשֶׁה ? — הַקְּעָרָה זֹאת ? — הֲזֹאת קְעָרָה ? — הֶעָשִׁיר הָאִישׁ הַזֶּה ? — הָעֲשִׁירָה הָאִשָּׁה הַזֹּאת ? — הֲיֵשׁ לְךָ סֵפֶר וָעֵט ? גַּם סֵפֶר גַּם עֵט יֵשׁ לִי . — הַשְׁמוּאֵל וְדָן אֵלֶּה ? לֹא , אֵלֶּה רְאוּבֵן וְיַעֲקֹב . — הֲגָדוֹל הַשַּׁכֵּן הַזֶּה ? לֹא , הַשַּׁכֵּן הַזֶּה קָטָן . — הֶאָרוֹךְ הַסַּרְגֵּל הַזֶּה ? כֵּן , הַסַּרְגֵּל הַזֶּה אָרוֹךְ . — הֲקָצָר הַמְּעִיל הַזֶּה ? לֹא , הַמְּעִיל הַזֶּה אָרוֹךְ . — הַאֲרֻכָּה הָאַדֶּרֶת הַזֹּאת ? — כֵּן , הָאַדֶּרֶת הַזֹּאת אֲרֻכָּה . — הֶעָנִי הִלֵּל ? כֵּן , הִלֵּל עָנִי . — הֲיֵשׁ פֹּה כּוֹבַע חָדָשׁ ? יֵשׁ פֹּה כּוֹבַע חָדָשׁ וְגַם יָשָׁן . — הֲטוֹבָה הַחֶמְאָה הַזֹּאת ? — הַלְּבָנָה הַגְּבִינָה הַזֹּאת ? כֵּן , הַגְּבִינָה הַזֹּאת לְבָנָה

וְטוֹבָה. — הֶהָגָר הָאִשָּׁה הַזֹּאת אוֹ זִלְפָּה? — הֶהָמָן פֹּה אוֹ מָרְדְּכַי פֹּה? — הֲפֹה הָמָן אוֹ שָׁם? — הֲיֵשׁ לְךָ סֵפֶר אוֹ מַחְבֶּרֶת? — הָעֵטִים טוֹבִים לָךְ? — הַחַנָּה הַנַּעֲרָה הַקְּטַנָּה הַזֹּאת? — הַאַבְרָהָם הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִצְחָק? — הַהִלֵּל עָנִי? לֹא, מָרְדְּכַי עָנִי. —

Is this boy big?— Is this girl big?— Is this boy a wise pupil? Yes, his pupil (m.) is wise and good.— Are these girls good? Yes, these girls are good, wise and studious.— Is Hagar here? No, here is Leah.— Are these rich men Menasscha and Ephraim? Yes, these rich and good men are Menasscha and Ephraim.— Who is this poor man? This poor man is Hillel.— Hast thou a pencil, David? No, I have a pen.— Is this man Hillel? — Is this nice girl Esther? Is this pupil Hannah?— Hast thou a small knife? No, I have a big knife.— Has Abraham horses and cows? Yes, Abraham has black horses and cows.— Are these horses black or white? These horses are white.— Is this little boy wise?— Is this over-coat short? No, this over-coat is long.—

18.

ה, כ, נ, ו, י, ם.

The letters ה, כ, נ, ו, י, ם are appended to the noun to indicate the possessive pronoun.

1) When a masculine noun in the singular ends in the syllable ֶה, that syllable is omitted in the plural, as also whenever the letters ה, כ, נ, ו, י, ם are appended to the noun.

2) The plural of masculine nouns is regularly formed by appending ִים to the singular; the plural of feminine nouns is regularly formed by appending וֹת.

3) But, many masculine nouns form their plural by adding וֹת as אָב — אָבוֹת, while some feminine nouns form their plural by adding ִים. The modifying

adjective, however, conforms to the gender of the singular: אִשָּׁה — נָשִׁים, אָבוֹת טוֹבִים, אָב — אָבוֹת ; נָשִׁים חֲכָמוֹת.

4) The suffix ־ָהּ (possesive 3rd per. fem.) always has a dot called a Mappik (־ָהּ).

5) After the prefixes ו, כ, ל, ב the letters ב, כ, פ, ת are without Dagesh.

---

fathers, parents	אָבוֹת
mothers	אִמּוֹת
daughters	בָּנוֹת
my daughter	בִּתִּי
sisters	אֲחָיוֹת
women	נָשִׁים
wise women	נָשִׁים חֲכָמוֹת
is it?	הֲ־ ?
but, except	כִּי אִם

my horse	סוּס־ִי
thy horse	סוּס־ְךָ, סוּסֶ־ךָ
thy horse (to females)	סוּס־ֵךְ
his horse	סוּס־וֹ
her horse	סוּס־ָהּ
my uncle is good	דּוֹד־ִי טוֹב
my good uncle	דּוֹד־ִי הַטּוֹב
thy big sister	אֲחוֹת־ְךָ הַגְּדוֹלָה
teachers (m.)	מוֹרִים
teachers (f.)	מוֹרוֹת

אָבִי זָקֵן וְגַם אִמִּי זְקֵנָה. — אֲחוֹתְךָ נַעֲרָה חָרוּצָה וַאֲחוֹתוֹ נַעֲרָה עֲצֵלָה. — מוֹרִי הַטּוֹב! הֲיֵשׁ לְךָ תַּלְמִידִים חָרוּצִים? לֹא, בְּנִי (בֵּן) הֶחָכָם! לֹא תַּלְמִידִים חָרוּצִים לִי, כִּי אִם תַּלְמִידִים עֲצֵלִים. — שָׂרָה, אַיֵּה דּוֹדֵךְ הַזָּקֵן? דּוֹדִי הַזָּקֵן וּבְנוֹ הֶחָרוּץ שָׁם. — הֲגַם בִּתּוֹ חָרוּצָה? לֹא, בִּתּוֹ עֲצֵלָה. — דּוֹדָהּ אִישׁ חָכָם. — דּוֹדוֹ הַזָּקֵן מוֹרֶה לִבְנְךָ הַקָּטָן; וּמִי הַמּוֹרֶה לְבִתְּךָ הַגְּדוֹלָה? שְׁמוּאֵל הֶחָכָם מוֹרֶה לְבִתִּי. — הֲלָבָן סוּסֶךָ? לֹא לָבָן סוּסִי כִּי אִם שָׁחוֹר. — הַשְּׁחוֹרוֹת הַפָּרוֹת הָאֵלֶּה? כֵּן, הַפָּרוֹת הָאֵלֶּה שְׁחוֹרוֹת. — הַגְּדוֹלָה

הָעִיר הַזֹּאת ? כֵּן , הָעִיר הַזֹּאת גְּדוֹלָה . — הֲלְךָ הָעֶפְרוֹנִים
(עִפָּרוֹן) הָאֵלֶּה ? לֹא לִי הָעֶפְרוֹנִים כִּי אִם לַאֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה .—
הַלְמוֹרְךָ הַשָּׁעוֹן הַזֶּה ? כֵּן , הַשָּׁעוֹן הַזֶּה לְמוֹרִי הוּא . —
הַנָּשִׁים הַחֲכָמוֹת הָאֵלֶּה אִמּוֹת לְבָנִים טוֹבִים וְלְבָנוֹת חָרוּצוֹת .—
דּוֹדָהּ הַזָּקֵן אָח לְמוֹרִי הֶחָכָם . — הַנַּעַר הַזֶּה עָצֵל וַאֲחוֹתוֹ
הַקְּטַנָּה חֲכָמָה וְחָרוּצָה . — הֲבִנְךָ עָצֵל ? לֹא בְּנִי עָצֵל , כִּי
אִם אָחִי הַקָּטָן . — מִרְיָם ! אַיֵּה דוֹדֵךְ וְאִמֵּךְ הַטּוֹבִים ? דּוֹדִי
וְאִמִּי פֹּה , וְשָׁם אָחִי וַאֲחוֹתִי . — הַזְּקֵנָה אִמֵּךְ , רָחֵל ? אִמִּי
הַטּוֹבָה זְקֵנָה . — לְדוֹדִי בֵּן גָּדוֹל וּבַת קְטַנָּה ; בְּנוֹ הַגָּדוֹל
מוֹרֶה לְבִתּוֹ הַקְּטַנָּה . — הָאִשָּׁה הַזְּקֵנָה הַזֹּאת אָחוֹת לְמוֹרִי ,
וּבְנָהּ וּבִתָּהּ חָרוּצִים וַחֲכָמִים . — פֹּה אֲחוֹתִי וּמוֹרָהּ , וְשָׁם
אָחִי וּמוֹרֵהוּ (=מוֹרוֹ) . — הֲגַם לְבִתְּךָ הַקְּטַנָּה מוֹרֶה ? יֵשׁ
מוֹרֶה גַּם לְבִתִּי . — וּמִי מוֹרָהּ ? דּוֹדְךָ הַזָּקֵן וְהֶחָכָם הוּא
מוֹרָהּ . — הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אָבוֹת לְבָנִים עֲצֵלִים . — יֵשׁ בָּנִים
עֲצֵלִים לְאָבוֹת חֲכָמִים וְטוֹבִים . — הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאִישָׁהּ
טוֹבִים . —

19.

My brother is studious and my sister is lazy.— My pupil is a good boy and thy pupil is a bad boy.— My good teacher, hast thou industrious pupils (f.)? Yes, I have studious pupils (f.), but (וְ) the boys are lazy pupils.— Sarah, where is thy old teacher? Here are my old teacher and his big daughter.— Is his daughter industrious? No, my good brother, his daughter is not studious, but lazy.— And his big son? His son is a wise man.— Her old uncle is a teacher to her little daughter.— Is thy horse black? My horse is not black, but

white.— Are these women old? No.— Are these cows thine? These cows are not mine, but they belong to Miriam and her uncle.— Is this cap your uncle's? (הַלְּדוֹדְךָ). No, my uncle has a hat, and no cap.— These men are fathers of (לְ) studious sons and these women are mothers of lazy daughters.— Here is my little daughter and her good teacher, and there is my old uncle and his studious and wise son.— The woman and her husband are old.— My pupil and thy pupil are lazy.

20.

1) In words with the suffix ־נוּ the accent is always on the syllable before the last (מלעיל): סוּסֵ֫נוּ, לָ֫נוּ.

2) The word מְאֹד is always placed after the adjective.

3) The prefixes לְ, כְּ, בְּ are always punctuated with a Chirik before a Sh'va: בִּכְזִיב, כִּדְבוֹרָה, לִשְׁמוּאֵל.

4) The word אֵין in a pause is punctuated אַ֫יִן, אָ֫יִן.

---

to her, she has	לָהּ	our horse	סוּסֵ֫נוּ
to us, we have	לָ֫נוּ	your horse	סוּסְכֶם
to you, you have	לָכֶם	your horse (to fem.)	סוּסְכֶן
to you, you have (to fem.)	לָכֶן	their horse	סוּסָם
to them, they have	לָהֶם	their horse (to fem.)	סוּסָן
to them, they have (to fem.)	לָהֶן	(a) city, cities	עִיר, עָרִים
there is not	אֵין, אַ֫יִן, אָ֫יִן	big cities	עָרִים גְּדוֹלוֹת
but	אֲבָל, אַךְ	(a) garden, gardens	גַּן, גַּנִּים
very	מְאֹד	(a) house, houses	בַּיִת, בָּ֫יִת, בָּתִּים
in, with	בְּ־	to him, him, he has	לוֹ

בְּנִי, בִּנְךָ, בְּנֵךְ, בְּנֵךְ, בְּנוֹ, בְּנָהּ; בְּנֵנוּ, בִּנְכֶם, בִּנְכֶן, בְּנָם, בְּנָן. — בֵּיתִי, בֵּיתְךָ, בֵּיתֵךְ, בֵּיתֵךְ, בֵּיתוֹ, בֵּיתָהּ; בֵּיתֵנוּ, בֵּיתְכֶם, בֵּיתְכֶן, בֵּיתָם, בֵּיתָן. — עִירֵנוּ גְּדוֹלָה וְיָפָה, וְעִירְכֶם גְּדוֹלָה אֲבָל לֹא יָפָה. — בְּעִירָם הַקְּטַנָּה יֵשׁ גַּנִּים יָפִים מְאֹד. — מִי בְּבֵיתְכֶם? בְּנֵנוּ וּבִתֵּנוּ בְּבֵיתֵנוּ. — אַיֵּה הַתַּלְמִידִים וּמוֹרָם? הַתַּלְמִידִים וּמוֹרָם בְּגַנֵּנוּ. — בֶּעָרִים גְּדוֹלוֹת יֵשׁ בָּתִּים גְּדוֹלִים וְגַנִּים יָפִים, וּבְעִירֵנוּ הַקְּטַנָּה אֵין בָּתִּים גְּדוֹלִים, וְגַם גַּנִּים יָפִים אָיִן. — הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה דוֹדוֹת לְתַלְמִידֵי הֶחָרוּץ, וְלָהֶן בָּנִים טוֹבִים וַחֲכָמִים. — הֲיֵשׁ לָהֶן גַּם בָּנוֹת? לֹא, אֵין לָהֶן בָּנוֹת. — הֲלָכֶם הַבָּתִּים הַיָּפִים הָאֵלֶּה? לֹא לָנוּ הַבָּתִּים, כִּי אִם לְדוֹדֵנוּ הֶעָשִׁיר. — הֲיֵשׁ גַּם גַּן לְדוֹדְכֶם? כֵּן, יֵשׁ לוֹ גַּם גַּן גָּדוֹל וְיָפֶה. — הֲיֵשׁ בָּתִּים קְטַנִּים בְּעִירָהּ הַגְּדוֹלָה? אֵין בָּתִּים קְטַנִּים בְּעִירָהּ. — הֲיֵשׁ אֲחָיוֹת וְאַחִים לְתַלְמִידְךָ הַקָּטָן? יֵשׁ לוֹ אֲחָיוֹת קְטַנּוֹת וְיָפוֹת, אֲבָל אֵין לוֹ אַחִים. — הַאֵין שְׁכֵן לְמוֹרְכֶם? לְמוֹרֵנוּ יֵשׁ שְׁכֵנִים קְטַנִּים וְחַדִּים מְאֹד. — הַנְּעָרִים הֶחָרוּצִים הָאֵלֶּה בָּנִים לְאִישׁ טוֹב, וְלָהֶם מוֹרֶה חָכָם וְזָקֵן. — אַיֵּה אִמְּכֶן, נְעָרוֹת? אִמֵּנוּ בְּבֵיתָהּ. — הַנְּעָרוֹת הַקְּטַנּוֹת הָאֵלֶּה חָרוּצוֹת וַחֲכָמוֹת מְאֹד, וְלָהֶן אָח עָצֵל. — וּמִי מוֹרָן? אֲחוֹתָן הַגְּדוֹלָה. — יֵשׁ לְמוֹרֵנוּ תַּלְמִידִים גְּדוֹלִים וְתַלְמִידִים קְטַנִּים, אֲבָל תַּלְמִידִים עֲצֵלִים אֵין לוֹ. — אֵין אַדֶּרֶת לְנַעַר עָנִי. — אֵין בָּתִּים יָפִים בְּעִירָם הַקְּטַנָּה. — בֵּיתָהּ יָפֶה מְאֹד, אֲבָל גַּן אֵין לָהּ. — הַאֵין מוֹרֶה לְבִנְךָ הַקָּטָן? דּוֹדוֹ הֶחָכָם הוּא מוֹרֵהוּ. — בְּנֵנוּ הַגָּדוֹל חָרוּץ מְאֹד, וּבִתֵּנוּ הַקְּטַנָּה חֲכָמָה

וְיָפָה, אֲבָל לֹא חָרוּצָה. — בְּעִירֵנוּ הַגְּדוֹלָה יֵשׁ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים זְקֵנִים מְאֹד. — הֲיֵשׁ לַאֲחוֹתְךָ הַקְּטַנָּה מַחְבֶּרֶת וָקֶסֶת? גַּם מַחְבֶּרֶת גַּם קֶסֶת אֵין לָהּ. — הֲיֵשׁ לְאִמְּךָ קְעָרוֹת וְשַׂכִּינִים חֲדָשִׁים? גַּם קְעָרוֹת גַּם שַׂכִּינִים חֲדָשִׁים יֵשׁ לָהּ. — גַּם לָנוּ גַּם לָכֶם אֵין גַּן. —

Our son is very studious, but our small daughter is very lazy.— In your large city there are also small houses.— your small son is in our house.— Your house is small, but nice, and their (pl. f.) big house is not nice.— Has your little (לְ) son no teacher? No, my little son has no teacher, but my big (ל) son has a teacher.— Has her son no pens and pencils? Yes, (ל) her son has very good pens and pencils.— Where are the boys and their uncle? The uncle is in his house, and the boys are in his nice garden.— Our wise teacher has no lazy pupils.— Where is your sister, boys? Our big sister is in her small house; her husband is also there.— The old teachers, David and Solomon, have also old and new books.— In (f.) large cities there are both (גם—גם) nice houses and nice gardens.— Is this white house your uncle's? (הַלְדוֹדְכֶם). No, our good teacher, our uncle has no house.— Your old mother has (גם) neither brothers (גם) nor sisters.— Neither paper nor ink is in the house.

22.

1) In feminine nouns ending in ָה, the ה is changed to ת when they receive suffixes, as פָּרָה—פָּרָתִי.

2) The prefixes לְ, כְּ, בְּ are contracted with the article הַ into לַ, כַּ, בַּ; with הָ, into לָ, כָּ, בָּ; with הֶ, into לֶ, כֶּ, בֶּ, as: בַּבַּיִת—בְּהַבַּיִת; בָּעִיר—בְּהָעִיר; לַמּוֹרֶה—לְהַמּוֹרֶה; כֶּחָכָם—כְּהֶחָכָם.

3) The prefix מִ־ (from, of, than, out) before א, ה, ח, ע, ר is punctuated מֵ־: מִבַּיִת, מֵעִיר.

---

my aunt	דּוֹדָ-תִ-י
thy aunt	דּוֹדָ-תְ-ךָ , דּוֹדָ-תֵ-ךְ
thy aunt (f.)	דּוֹדָ-תֵ-ךְ
his aunt	דּוֹדָ-ת-וֹ
her aunt	דּוֹדָ-תָ-הּ
our cow	פָּרָ-תֵ-נוּ
your cow	פָּרַ-תְ-כֶם
your cow (f.)	פָּרַ-תְ-כֶן
their cow	פָּרָ-תָ-ם
their cow (f.)	פָּרָ-תָ-ן
I	אֲנִי
thou	אַתָּה
thou (f.)	אַתְּ
he, is	הוּא
she, is	הִיא
this boy is my brother	הַנַּעַר הַזֶּה אָחִי הוּא
this girl is my sister	הַנַּעֲרָה הַזֹּאת אֲחוֹתִי הִיא
that	הַהוּא
that (f.)	הַהִיא
servant (f.)	שִׁפְחָה (שְׁפָחוֹת)
young	צָעִיר (צְעִירָה, צְעִירִים, צְעִירוֹת)
as, like	כְּ־
from, of, than, out of	מִ־ (מֵ־)
my cow is bigger than thine (cow)	פָּרָתִי גְדוֹלָה מִפָּרָתֵךְ
this boy is more studious than that boy	הַנַּעַר הַזֶּה חָרוּץ מֵהַנַּעַר הַהוּא
as this	כָּזֶה
as this (f.)	כָּזֹאת
as these	כָּאֵלֶּה

מִי הַנַּעֲרָה הַהִיא ? הֲדוֹדָתְךָ הִיא ? לֹא דוֹדָתִי הִיא , כִּי אִם אֲחוֹתִי . — דּוֹדָתִי צְעִירָה מֵאֲחוֹתוֹ . — יוֹסֵף צָעִיר מֵרְאוּבֵן . — סַרְגּוּלִי אָרֹךְ מִסַּרְגּוּלְךָ וְעֶפְרוֹנִי קָצָר מֵעֶפְרוֹנֵךְ . — אֲנִי גָדוֹל מִדּוֹדָתִי ; הֲגַם דּוֹדַתְכֶם קְטַנָּה וּצְעִירָה כְּדוֹדָתֵנוּ ? לֹא , דּוֹדָתֵנוּ אִשָּׁה זְקֵנָה הִיא . — לָאִישׁ הַהוּא יֵשׁ בֵּן חָכָם וְחָרוּץ מְאֹד . — הֶחָרוּץ הוּא גַּם מֵאָחִי הַגָּדוֹל ? לֹא , אֲבָל חָרוּץ הוּא מֵהַנְּעָרִים הָאֵלֶּה . — הֲיֵשׁ דּוֹדָה לַנְּעָרוֹת הָאֵלֶּה ?

יֵשׁ לָהֶן דּוֹדָה; דּוֹדָתָן נַעֲרָה קְטַנָּה, אֲבָל חֲכָמָה וַחֲרוּצָה הִיא מְאֹד. — לְמִי הַחֲנוּת הַגְּדוֹלָה הַהִיא? הַלְדוֹדְךָ הִיא? כֵּן, הַחֲנוּת הַגְּדוֹלָה הַהִיא לְדוֹדִי הִיא, וְגַם הַבַּיִת הַיָּפֶה הַהוּא לוֹ הוּא. — מִי אַתָּה, נַעַר חָכָם? אֲנִי בֶּן לָאִישׁ הַזָּקֵן הַהוּא, אֲבָל לֹא חָכָם אָנִי. — אַיֵּה דוֹדַתְכֶן הַצְּעִירָה, נְעָרוֹת קְטַנּוֹת? דּוֹדָתֵנוּ בַּגַּן הַיָּפֶה הַהוּא. — לְמִי הַגַּן הַהוּא? הֲלָהּ הוּא? לֹא, לָנוּ הוּא; אֲבָל גַּם לָהּ יֵשׁ בַּיִת וְגַן בָּעִיר הַזֹּאת. — הָאִישׁ הַזֶּה דּוֹדֵנוּ הוּא, וְהָאִשָּׁה הַהִיא דּוֹדָתֵנוּ הִיא, אֲבָל לֹא אִשְׁתּוֹ הִיא וְגַם לֹא אֲחוֹתוֹ הִיא, כִּי אִם אָחוֹת לְאִמִּי הִיא וְהוּא אָח לְאָבִי. — לְמִי הַשִּׁפְחָה הַזֹּאת? שִׁפְחָתֵנוּ הִיא. — מִי הַנַּעַר הֶעָצֵל הַהוּא? הֲגַם הוּא תַּלְמִיד לְמוֹרֶךָ? אֵין לְמוֹרֵנוּ תַּלְמִיד עָצֵל כָּזֶה. — אֵין בָּתִּים יָפִים כָּאֵלֶּה בְּעִירֵנוּ הַקְּטַנָּה. — בֵּיתֵנוּ הַקָּטֹן יָפֶה מִבֵּיתְכֶם הַגָּדוֹל. — רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן אַחִים; רְאוּבֵן גָּדוֹל מִשִּׁמְעוֹן, אֲבָל שִׁמְעוֹן חָכָם מֵרְאוּבֵן. — בַּבַּיִת הַלָּבָן הַזֶּה יֵשׁ שִׁפְחָה רָעָה מְאֹד; רָעָה הִיא גַּם מִשִּׁפְחַתְכֶם הָעֲצֵלָה. — בָּעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת יֵשׁ בָּתִּים גְּדוֹלִים וְיָפִים מְאֹד. — בָּעִיר יְרוּשָׁלַיִם הַיָּפָה יֵשׁ אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים וַחֲכָמִים מְאֹד. — הַשְּׁפָחוֹת הַצְּעִירוֹת עֲצֵלוֹת מֵהַזְּקֵנוֹת. — הַאֵין שִׁפְחָה לְדוֹדָתְךָ הַזְּקֵנָה? יֵשׁ לָהּ, אֲבָל שִׁפְחָתָהּ עֲצֵלָה כְּבִתָּהּ. — הַנַּעֲרָה הַהִיא לֹא גְדוֹלָה מֵאֲחוֹתִי, אֲבָל חֲכָמָה הִיא מֵאֲחוֹתִי. — אֵין בָּתִּים יָפִים בָּעִיר הַקְּטַנָּה הַהִיא, אֲבָל יֵשׁ שָׁם גַּן יָפֶה מְאֹד וּלְדוֹדֵנוּ הוּא. — כַּגַּן הַהוּא אֵין גַּם בְּעִירְכֶם הַגְּדוֹלָה. — לַנַּעַר הַזֶּה מוֹרִים טוֹבִים, אֲבָל עָצֵל הוּא מְאֹד. — שָׁם

פָּרָה שְׁחוֹרָה ; לְמִי הִיא ? לְדוֹדָתֵנוּ הַזְּקֵנָה . — לְמִי הַחֶמְאָה וְהַגְּבִינָה הָאֵלֶּה ? הַחֶמְאָה וְהַגְּבִינָה הָאֵלֶּה לַנַּעֲרָה הַקְּטַנָּה הַהִיא . — וּלְמִי הַבּוֹרִית ? גַּם הַבּוֹרִית לָהּ . — מִי אַתְּ , נַעֲרָה קְטַנָּה ? אֲנִי אָחוֹת לְתַלְמִידְךָ הֶחָרוּץ . — אִשָּׁה טוֹבָה , חֲכָמָה וַחֲרוּצָה כְּאִמִּי , אֵין בָּעִיר הַזֹּאת ! — בַּגַּן הַזֶּה יֵשׁ נַעַר קָטֹן וְיָפֶה מְאֹד ; הֲתַלְמִידְךָ הוּא , מוֹרִי הַטּוֹב ? תַּלְמִיד קָטֹן כָּזֶה אֵין לִי .

23.

Your cow is bigger than our cow.— Their (m. pl.) servant is not worse than thy servant, my young daughter.— There is not such a wise woman as your aunt in this city.— Art thou also as wise as my daughter, Miriam? No, my good uncle, but I am younger than thy daughter.— Your house is small, but it is nicer (מִ) than our large house.— Has your teacher such little pupils as these boys? No, our teacher has not such small pupils as these.— That studious boy has a young aunt, and she is wiser even (גם) than his big sister.— Our maid-servant is old, but she is better than your (f.) young servant.— My old dish is whiter (מִ) than thy (f.) new dish.— In that city there are no such large gardens as these gardens, but there is a small garden, and it (הוא) is nicer than these large gardens.— There is not such a wise man as your old uncle in our city.— We have not such a white horse as this.— Your (m.) wise aunt is a sister of (לְ) our old teacher.— These (לְ) men and women have sons and daughters, but sisters and aunts they have not.— He and she are brother and sister; the sister is bigger than the brother, but the brother is wiser and more studious than his sister.

24.

אֲנַחְנוּ, אֲנַחְנוּ	we
אַתֶּם	you
אַתֶּן	you (f.)
הֵם	they
הֵן	they (f.)
הָהֵם	those
הָהֵן	those (f.)
הַפָּרוֹת הָהֵן לָהֶם הֵן	those cows belong to them
בִּי	within me, in me
בְּךָ, בָּךְ	within thee, in thee
בָּךְ	within thee, in thee (f.)
בּוֹ	within him, in him
בָּהּ	within her, in her
בָּנוּ	in us, among us
בָּכֶם	in you, among you

בָּכֶן	in you, among you (f.)
בָּהֶם (בָּם)	in them, among them
בָּהֶן	in them, among them (f.)
מִטָּה (מִטּוֹת, מִטַּ-ת-י)	(a) bed
רֵעַ (רֵעִים, רֵעִי, רֵעֲךָ, רֵעֵךְ)	(a) friend
מְנוֹרָה (מְנוֹרוֹת, מְנוֹרַ-ת-י)	(a) lamp, candle stick, chandelier
פֶּרַח (פְּרָחִים, פִּרְחֵי)	(a) flower
שֻׁלְחָן (שֻׁלְחָנוֹת, שֻׁלְחָנִי)	(a) table
כִּסֵּא (כִּסְאוֹת, כִּסְאִי)	(a) chair
עֵץ (עֵצִים, עֲצֵי)	(a) tree
אֲשֶׁר	which, that, how
רַבִּים	many
רַבּוֹת	many (f.)
עַל	upon, on
חֶדֶר, חָדֶר	(a) room

א) השמות אָב, אָח, יחיד עם הכנוים, כך נטיתם:

אָבִי, אָבִיךָ, אָבִיךְ, אָבִיו, אָבִיהָ, אָבִינוּ, אֲבִיכֶם, אֲבִיכֶן, אֲבִיהֶם, אֲבִיהֶן. — אָחִי, אָחִיךָ, אָחִיךְ, אָחִיו, אָחִיהָ, אָחִינוּ, אֲחִיכֶם, אֲחִיכֶן, אֲחִיהֶם, אֲחִיהֶן. —

מִי אַתֶּם, נְעָרִים קְטַנִּים? בָּנִים אֲנַחְנוּ לְיִצְחָק הַזָּקֵן

וּלְרִבְקָה אִשְׁתּוֹ. — אֲבִיכֶם וְאִמְּכֶם טוֹבִים וַחֲכָמִים הֵם, הֲגַם אַתֶּם טוֹבִים? הַבָּנִים אֲשֶׁר לָאָבוֹת טוֹבִים, טוֹבִים גַּם הֵם. — וּמִי מוֹרְכֶם? קְטַנִּים אֲנַחְנוּ וּמוֹרֶה אֵין לָנוּ, אֲבָל אָבִינוּ הוּא מוֹרֵנוּ. — הֲיֵשׁ לָכֶם גַּם רֵעִים? יֶשׁ־לָנוּ רֵעִים רַבִּים; גַּם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר בַּגַּן הַהוּא, רֵעִים הֵם לָנוּ. — הַחָרוּצִים הֵם? יֵשׁ בָּהֶם חָרוּצִים וְיֵשׁ בָּהֶם עֲצֵלִים, אֲבָל הֶחָרוּצִים רַבִּים (more) מֵהָעֲצֵלִים. — וְאַיֵּה בֵּיתְכֶם? הַבַּיִת הַקָּטֹן אֲשֶׁר בַּגַּן הַיָּפֶה הַהוּא, בֵּיתֵנוּ הוּא, וּבוֹ חֲדָרִים קְטַנִּים אֲבָל יָפִים; יֵשׁ בּוֹ חֶדֶר לְאָבִינוּ וּלְאִמֵּנוּ, חֶדֶר לַאֲחוֹתֵנוּ הַגְּדוֹלָה, חֶדֶר לָנוּ, חֶדֶר לַסְּפָרִים, וְגַם לְשִׁפְחָתֵנוּ יֵשׁ חֶדֶר; חֶדְרֵנוּ לֹא גָדוֹל, אֲבָל יֵשׁ בּוֹ שֻׁלְחָן, כִּסֵּא, מִטּוֹת וּמְנוֹרָה גְדוֹלָה וְיָפָה, וְגַם פְּרָחִים יָפִים יֵשׁ בּוֹ. — הֲיֵשׁ לָכֶם סְפָרִים רַבִּים? לָנוּ אֵין סְפָרִים רַבִּים, אֲבָל לַאֲחוֹתֵנוּ הַגְּדוֹלָה יֵשׁ סְפָרִים רַבִּים, וְהֵם עַל שֻׁלְחָנָהּ אֲשֶׁר בְּחֶדְרָהּ. אַךְ לְאָבִינוּ יֵשׁ סְפָרִים רַבִּים מְאֹד, רַבִּים מֵאֲשֶׁר לַאֲחוֹתֵנוּ (more than our sister has). — וּמַה יֵּשׁ לָכֶם? לָנוּ יֵשׁ מַחְבָּרוֹת רַבּוֹת, סַרְגּוֹלִים וְעֶפְרוֹנִים גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים. — הֲיָפֶה גַנְּכֶם כַּגַּן הַזֶּה? גַּנֵּנוּ יָפֶה מֵהַגַּן הַזֶּה; הָעֵצִים אֲשֶׁר בּוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר בַּגַּן הַזֶּה, וְגַם פְּרָחִים יָפִים בּוֹ. — אַיֵּה מְנוֹרָתֵךְ, רָחֵל? מְנוֹרָתִי בְּחֶדְרִי עַל הַשֻּׁלְחָן, גַּם סְפָרַי עַל שֻׁלְחָנִי. — הַסְּפָרִים אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחָנֵנוּ, לְדוֹדָתֵנוּ הַזְּקֵנָה הֵם; יֵשׁ בָּהֶם סְפָרִים גְּדוֹלִים וּסְפָרִים קְטַנִּים, אֲבָל בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר לְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵין סֵפֶר גָּדוֹל. — רֵעִים טוֹבִים! הֲיֵשׁ בָּכֶם תַּלְמִידִים עֲצֵלִים?

לֹא, אֵין בָּנוּ נַעַר עָצֵל, חָרוּצִים אֲנַחְנוּ. — מִי שָׂם עַל הָעֵץ? רֵעֵנוּ הַגָּדוֹל. — הֲיֵשׁ הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ (at home)? אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ. — בַּבָּתִּים הַגְּדוֹלִים הָהֵם יֵשׁ חֲדָרִים רַבִּים, אַךְ חֶדֶר יָפֶה אֵין בָּהֶם. — בַּתַּלְמִידִים הָרַבִּים אֲשֶׁר לְמוֹרֵנוּ הֶחָכָם, אֵין תַּלְמִיד עָצֵל. — אֵין כַּגַּנִּים הָהֵם בְּעִירְכֶם הַקְּטַנָּה. — אֵין כָּעִיר הַזֹּאת בְּאַרְצֵנוּ הַגְּדוֹלָה. — אֵין כְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ טוֹבָה וְיָפָה. — אֵין לִי מְעִיל חָדָשׁ, אֲבָל יֵשׁ לִי אַדֶּרֶת חֲדָשָׁה. — אַיֵּה מְעִילְךָ הֶחָדָשׁ? הוּא עַל הַכִּסֵּא אֲשֶׁר בְּחֶדְרִי. — בַּחֶדֶר הַזֶּה כִּסְאוֹת גְּדוֹלִים וּבַחֶדֶר הַהוּא כִּסְאוֹת קְטַנִּים. — הַפֶּרַח אֲשֶׁר בְּסִפְרְךָ לִי הוּא. — לֹא פִּרְחֵךְ הוּא, כִּי אִם פִּרְחָהּ. — בַּחֶדֶר הַגָּדוֹל הַזֶּה יֵשׁ שֻׁלְחָנוֹת רַבִּים, וְעַל הַשֻּׁלְחָנוֹת סְפָרִים, פְּרָחִים וּמְנוֹרוֹת; הַסְּפָרִים לְרֵעֲכֶם אַבְרָהָם הֵם, וְהַפְּרָחִים לַאֲחִיכֶם הַקָּטָן. — מִי טוֹבָה מֵאִמֵּנוּ? אִמֵּנוּ טוֹבָה לָנוּ וְאִמְּכֶם טוֹבָה לָכֶם. —

25.

Who are you, little girls? We are daughters of (לְ) old Rebecca and of her husband (לְ) Isaac.— Are you also as wise and good as your father and (your) mother?— (הֲ-) Daughters of (לְ) good parents (אֲשֶׁר לְאָבוֹת טוֹבִים) (they) are also good.— And who is your (f.) teacher? We are little (f.) and we have no teacher.— And where is your house? The large house that (אֲשֶׁר) is in this garden belongs to our father, (הוּא), and in it are many rooms: a large room for our (לְ) father and (our) mother, a room for our elder (הגדול) brother and his teacher a room for us and our old (לְ) aunt, and a room for books.— In our

room there is a large table and black beds.— On the table there is our nice lamp and little books.— Is your (m.) garden nice? Are there many flowers in it? Our garden is even (גם) nicer than that large garden, and there are in it many trees and flowers.— (הֲיֵשׁ) Is your (f) father at home? Our father is not at home — Where is your (m. pl.) lazy brother? He is there on the tree, but he is not lazy.— Among the many friends that my brother has, there is not one bad boy.— Those nice flowers belong to those girls — Your (f. pl.) lamp.— Our bed.— Her book.— Their (m. pl.) flowers.— Your (m.) friend.— Your black bed is not larger (היא) than his bed; thy nice lamp which is on thy table in thy room, is larger (הִיא) than his lamp and than (גַּם) our lamp.

26.

1) The numeral adjective אֶחָד, אַחַת (one) is always placed after the noun, and after another adjective, as: נַעֲרָה חֲכָמָה אַחַת; נַעַר אֶחָד. The other numerals are placed before the noun: שְׁתֵּי נָשִׁים ; שְׁנֵי אֲנָשִׁים.

2) The word מה is punctuated with a Patach — מַה; before א, ה, ע, ר — מָה; before אָ, הָ, חָ, עָ — מֶה.

(a) donkey, ass — חֲמוֹר (חֲמוֹרִים, חֲמוֹרֵי)

(a) beast (wild) — חַיָּה (חַיּוֹת)

(a) lion — אֲרִי (אֲרָיוֹת, אֲרָיִים, אַרְיֵי)

(a) bear — דֹּב (דֻּבִּים, דֻּבֵּי)

(a) fox — שׁוּעָל (שׁוּעָלִים, שׁוּעָלֵי)

(a) wolf — זְאֵב (זְאֵבִים, זְאֵבֵי)

(a) deer — צְבִי (צְבָאִים, צְבָיִים, צִבְיֵי)

(an) animal (domestic), cattle — בְּהֵמָה (בְּהֵמוֹת)

(an) ox — שׁוֹר (שְׁוָרִים, שׁוֹרֵי)

(a) goat (he) — תַּיִשׁ (תְּיָשִׁים, תֵּישֵׁי)

(a) goat (she) — עֵז (עִזִּים, עִזֵּי)

(a) ram — אַיִל (אֵילִים, אֵילֵי)

(a) lamb, sheep — כִּבְשָׂה (כְּבָשׂוֹת, כִּבְשֹׂתֵי)

one (f.)	אחת	(an) elephant	פִּיל (פִּילִים, פִּילֵי)
two (m.)	שְׁנֵי	(a) cat	חָתוּל (חֲתוּלִים, חֲתוּלוֹת, חֲתוּלֵי)
two (f.)	שְׁתֵּי	(a) dog	כֶּלֶב (כְּלָבִים, כַּלְבֵי)
what? how?	מַה, מֶה, מָה	one (m.)	אֶחָד

בְּבֵיתֵנוּ יֵשׁ כֶּלֶב לָבָן וְחָתוּל שָׁחוֹר . — הֲגָדוֹל כַּלְבְּךָ ? לֹא גָדוֹל כַּלְבִּי כִּי אִם קָטֹן הוּא . — מָה הוּא שׁוֹר ? הַשּׁוֹר הוּא בְּהֵמָה . — וּמָה הוּא שׁוּעָל ? הַשּׁוּעָל הוּא חַיָּה . — מָה הוּא אֲרִי ? גַּם הָאֲרִי חַיָּה . — הַפָּרָה , הַשּׁוֹר וְהָעֵז — בְּהֵמוֹת ; הַדֹּב , הַזְּאֵב וְהַשּׁוּעָל — חַיּוֹת . — הַשְּׁוָרִים וְהַפָּרוֹת גְּדוֹלִים וְטוֹבִים , וְהַזְּאֵבִים וְהַשּׁוּעָלִים קְטַנִּים וְרָעִים . — לְמִי הַתְּיָשִׁים , הָעִזִּים וְהַכְּבָשִׂים הָאֵלֶּה ? הַתְּיָשִׁים , הָעִזִּים וְהַכְּבָשִׂים הָאֵלֶּה לְיַעֲקֹב דּוֹדִי הֶעָשִׁיר ; — הַפִּיל חַיָּה גְדוֹלָה מְאֹד . — הַכֶּלֶב חָכָם מִן הֶחָתוּל וְהַשּׁוּעָל חָכָם מֵהַכֶּלֶב . — הַצְּבִי חַיָּה יָפָה מְאֹד . — מָה הוּא חֲמוֹר ? הַחֲמוֹר בְּהֵמָה ; — הַגְּדוֹלָה הַכִּבְשָׂה ? לֹא , הַכִּבְשָׂה הִיא קְטַנָּה . — וּמָה הָעֵז ? גַּם הָעֵז קְטַנָּה . — מֶה עָשִׁיר אַבְרָהָם וּמֶה עָנִי הִלֵּל ! — מֶה חָכָם דָּנִיֵּאל ! — מָה הַסַּרְגּוֹל הַזֶּה ? הַסַּרְגּוֹל הַזֶּה לָבָן . — מָה הַמַּחְבֶּרֶת הַזֹּאת ? הַמַּחְבֶּרֶת הַזֹּאת לְבָנָה . — הַגְּדוֹלָה הַפָּרָה מִן הַכִּבְשָׂה ? כֵּן , הַפָּרָה גְדוֹלָה מִן הַכִּבְשָׂה וְגַם מִן הָעֵז . — כִּבְשָׂתִי הַלְּבָנָה קְטַנָּה וְיָפָה וְגַם עִזִּי הַשְּׁחוֹרָה יָפָה . — לִתְיָשִׁי הַלָּבָן רַגְלַיִם שְׁחוֹרוֹת . — הַאֵילְךָ זֶה ? לֹא , הָאַיִל הַזֶּה לֹא לִי הוּא , כִּי אִם לְדוֹדִי . —

The ox and the cow are large, and the goat, the ram, and the sheep are small.— My small dog is nice and good, and thy big dog

is bad.— What is a goat? The goat is a domestic animal.— And what is a lion? The lion is a wild beast.— Is thy cow not there? No, my cow is here.— And where is thy horse? My horse is also here.— Her little dog is in the house, and my big cat is in the garden.— Whose is this big ram? This big ram belongs to that rich man.— I have one goat and thou hast two lambs.— He has one ox and she has two cats.— Rich Abraham has many cattle, oxen, cows, rams, goats, and lambs.— And what has his son Isaac? Isaac has many houses and gardens.— Who has sons and daughters? Our old aunt Sarah has many sons and daughters.— Is her big son here? No, her big son is in the big city, and here is her small son.— His lamb is good, but his dog is very bad.— Is the deer nicer than the ox? Yes, the deer is nicer than the ox and than the ram.

27.

In plural masculine nouns ending in ־ים, the ם is omitted (the י remaining) before the suffixes נ, מ, כ, י, ו, ה, as: סוּסִים — סוּסֶיךָ; but in plural nouns ending in ־וֹת, the ending ־וֹת always remains, as: פָּרוֹת—פָּרוֹתֶיךָ; אָבוֹת—אֲבוֹתַי; שֻׁלְחָנוֹת—שֻׁלְחֲנוֹתַי, etc.

---

their horses (fem.)	סוּסֵ-יהֶן	my horses	סוּסַ-י
my houses	בָּתַּ-י (בָּתֶּיךָ וכו׳)	thy horses	סוּסֶ-יךָ
my cows	פָּרוֹתַ-י	thy horses (to fem.)	סוּסַ-יִךְ
thy cows	פָּרוֹתֶ-יךָ	his horses	סוּסָ-יו
thy cows (to fem.)	פָּרוֹתַ-יִךְ	her horses	סוּסֶ-יהָ
his cows	פָּרוֹתָ-יו	our horses	סוּסֵ-ינוּ
her cows	פָּרוֹתֶ-יהָ	your horses	סוּסֵ-יכֶם
our cows	פָּרוֹתֵ-ינוּ	your horses (to fem.)	סוּסֵ-יכֶן
your cows	פָּרוֹתֵ-יכֶם	their horses	סוּסֵ-יהֶם

your cows (to fem.)	פָּרוֹתֵ-יכֶן
their cows	פָּרוֹתֵ-יהֶם
their cows (to fem.)	פָּרוֹתֵ-יהֶן
(a) field	שָׂדֶה (שְׂדֵי וכו׳)
fields	שָׂדוֹת (שְׂדוֹתַי וכו׳)
precious, dear, rare	יָקָר (יְקָרָה, יְקָרִים, יְקָרוֹת)
yet, more, still, again	עוֹד
no more, none else	אֵין עוֹד, לֹא עוֹד
(a) child (male)	יֶלֶד (יַלְדִּי וכו׳)
children (m.)	יְלָדִים (יְלָדַי, יַלְדֵיכֶם, יַלְדֵיהֶם)
red	אָדֹם (אֲדֻמָּה, אֲדֻמִּים, אֲדֻמּוֹת)
green	יָרוֹק (יְרוּקָה, יְרוּקִים, יְרוּקוֹת)
or	אִם, אוֹ

אַחַי , אַחֶיךָ , אַחַיִךְ , אֶחָיו , אַחֶיהָ , אַחֵינוּ , אֲחֵיכֶם , אֲחֵיכֶן , אֲחֵיהֶם , אֲחֵיהֶן . — דּוֹדוֹתַי , דּוֹדוֹתֶיךָ , דּוֹדוֹתַיִךְ , דּוֹדוֹתָיו , דּוֹדוֹתֶיהָ , דּוֹדוֹתֵינוּ , דּוֹדוֹתֵיכֶם , דּוֹדוֹתֵיכֶן , דּוֹדוֹתֵיהֶם , דּוֹדוֹתֵיהֶן . — פְּרָחַי אֲדֻמִּים וּפְרָחֶיךָ לְבָנִים . — מַה פָּרוֹתֵיכֶם , הַשְּׁחוֹרוֹת הֵן אִם אֲדֻמּוֹת ? פָּרוֹתֵינוּ אֲדֻמּוֹת וְסוּסֵינוּ שְׁחֹרִים . — מִי אֲבוֹתֵיכֶם , יְלָדַי הַיְקָרִים ? הַמּוֹרֶה אֲשֶׁר לְבָנֶיךָ אָבִינוּ הוּא , וְאִמֵּנוּ הִיא חַנָּה הַטּוֹבָה . — מַה שִׁפְחוֹתֵיכֶן , בְּנוֹתַי הַיְקָרוֹת , הֲטוֹבוֹת הֵן אִם רָעוֹת ? שִׁפְחוֹתֵינוּ טוֹבוֹת מְאֹד , אָבִינוּ הַיָּקָר ; אֵין שְׁפָחוֹת רָעוֹת בְּעִירֵנוּ הַקְּטַנָּה . — הַעוֹד לְךָ (הֲיֵשׁ לְךָ עוֹד) תַּלְמִידִים חָרוּצִים כַּיְלָדִים הָאֵלֶּה ? אֵין לִי עוֹד תַּלְמִידִים כָּאֵלֶּה ; תַּלְמִידַי הַגְּדוֹלִים עֲצֵלִים מְאֹד . — הַעוֹד לְךָ כַּדּוּרִים יָפִים כָּזֶה ? אֵין לִי עוֹד כַּדּוּרִים כָּזֶה . — מַה יָּפֶה הַבַּיִת הַזֶּה ! הַלְאַחֶיךָ הוּא ? אֵין בָּתִּים לְאַחַי בָּעִיר הַזֹּאת , אֲבָל יֵשׁ לָהֶם בָּתִּים , גַּנִּים וְשָׂדוֹת בָּעִיר הַהִיא , וּבָתֵּיהֶם יָפִים מֵהַבַּיִת הַזֶּה . — בִּפְרָחֶיהָ הָרַבִּים אֵין פֶּרַח יָפֶה כְּפִרְחֵךְ . — לְאָבִי יֵשׁ שָׂדֶה גָּדוֹל וּבוֹ עֵצִים וּפְרָחִים יָפִים . —

אַיֵּה אַחְיוֹתַיִךְ , נַעֲרָה חֲכָמָה ? אַחְיוֹתַי בְּחַדְרֵיהֶן , וְשָׁם גַּם
דּוֹדוֹתֵינוּ הַצְּעִירוֹת . — שְׂדוֹתָיו יְרוּקִים . — פֵּרוֹתֵינוּ אֲשֶׁר
בְּשָׂדֵנוּ שְׁחוֹרוֹת (הֵן) וּפֵרוֹתֵנוּ אֲשֶׁר בְּגַנֵּנוּ אֲדֻמָּה . — הָאִישׁ
אֲשֶׁר לוֹ הַשָּׂדוֹת הָאֵלֶּה זָקֵן הוּא מְאֹד , וּבָנָיו וּבְנוֹתָיו
זְקֵנִים גַּם הֵם . — מִי בָּכֶם נַעַר אֲשֶׁר לוֹ סוּס קָטָן ? אֵין
בָּנוּ נַעַר כָּזֶה , לָנוּ יֵשׁ סְפָרִים וְלֹא סוּסִים ; אֲבָל לַאֲבוֹתֵינוּ
יֵשׁ סוּסִים , וְסוּסֵיהֶם גְּדוֹלִים . — מִי הֵם הַיְלָדִים הָרַבִּים
אֲשֶׁר בְּגַנָּהּ ? הֲבָנֶיהָ הֵם ? לֹא , אֵין לָהּ בָּנִים בָּעִיר הַזֹּאת ,
אַךְ תַּלְמִידֶיהָ הֵם , וְיֵשׁ בָּהֶם יְלָדִים חָרוּצִים מְאֹד . —
דּוֹדוֹתַי הַיְקָרוֹת , הֲיֵשׁ רֵעִים לִבְנֵיכֶן ? יֵשׁ לְבָנֵינוּ רֵעִים
רַבִּים , אֲבָל בָּנֵינוּ טוֹבִים וַחֲרוּצִים מֵרֵעֵיהֶם . — יְלָדִים
חָרוּצִים כְּתַלְמִידָיו יְקָרִים מְאֹד בְּעִירֵנוּ . — אַיֵּה סִפְרֵיכֶם ,
יְלָדַי ? סְפָרֵינוּ עַל שֻׁלְחֲנוֹתֵינוּ וְעַל מִטּוֹתֵינוּ בְּחֲדָרֵנוּ . —
אַיֵּה מְנוֹרָתֵךְ הַיְרוּקָה , בִּתִּי ? עַל שֻׁלְחָנִי הַקָּטֹן בְּחַדְרִי
הִיא , גַּם פְּרָחַי וּסְפָרַי עַל שֻׁלְחֲנוֹתַי הֵם . —

28.

His houses are as green as their houses.— Her little children are studious; they are even (גם) more studious than your (m. pl.) sisters.— In her field there are no trees; in your fields there are trees as well as (גם—גם) flowers.— How are thy pupils, (our) dear teacher? Are they studious or lazy? My little pupils are studious, and among my big pupils there are studious (ones) as well as lazy (ones), but the studious are more (רַבִּים) than the lazy (ones).— Are your beds black or (אם) white? The beds which are in their rooms are black, but her little brothers have white beds.— Their (f. pl.) lamps are nicer than thy (f.) green lamps.— There is no lazy boy

among his big friends.— Our parents are old, and our uncles and aunts are young.— How lazy is this boy! Is he thy pupil? Among my pupils there is no such lazy boy.— Hast thou (any) more (עוֹד) sisters in our city? No, my dear teacher (m.), I have not (any) more sisters in this city; my elder (גדולות) sisters are in that city (הֵן).— Where are your books and your flowers, my dear daughters? Our books are on the table in the large room, and our flowers are on the table in our red room (הם).— Thy wise brother is a friend of (לְ) our studious brothers.— Such white flowers as those (כפרחים) which are in your (m. pl.) gardens are very rare.— Our old servants (f. pl.) are very good to children.— There are no parents who are bad to their children.— The old men to whom those green houses belong are (הֵם) my uncles.— How good is thy little brother! How nice is he! How beautiful is the city of Jerusalem!

29.

אֲנַחְנוּ דוֹדֵיכֶם. — אַתֶּם מוֹרֵינוּ. — לַנָּשִׁים הַזְּקֵנוֹת הָאֵלֶּה אֵין עוֹד דוֹדִים וְדוֹדוֹת, אֲבָל אָבוֹת יֵשׁ לָהֶן עוֹד, וְהַשָּׂדוֹת הָאֵלֶּה לַאֲבוֹתֵיהֶן הֵם. — וּלְמִי הַפָּרוֹת וְהַסּוּסִים אֲשֶׁר בִּשְׂדוֹתֵיהֶם? הַפָּרוֹת לְדוֹדֵינוּ וְהַסּוּסִים לַאֲחֵיהֶם. — הֲטוֹב מוֹרְכֶם לָכֶם? מוֹרֵנוּ טוֹב לְתַלְמִידָיו הַטּוֹבִים וְהֶחָרוּצִים, אֲבָל לֹא טוֹב הוּא לְתַלְמִידִים עֲצֵלִים וְרָעִים. — וּמָה אַתֶּם חָרוּצִים אוֹ עֲצֵלִים? אֵין לַאֲבוֹתֵינוּ יְלָדִים עֲצֵלִים. — מִרְיָם, הֶחָרוּצוֹת אַחְיוֹתַיִךְ כְּאָחִיךְ, אִם עֲצֵלוֹת הֵן כִּבְנוֹתַי? לֹא חָרוּצוֹת הֵן כְּאַחַי, אֲבָל חָרוּצוֹת הֵן מִבְּנוֹתֶיךָ, דוֹדִי הַיָּקָר. — לָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ הַשָּׂדוֹת הָאֵלֶּה יֵשׁ גַּם סוּסִים וּפָרוֹת רַבִּים. — הַיְלָדִים אֲשֶׁר אֲבוֹתֵיהֶם טוֹבִים, טוֹבִים גַּם הֵם. — מַה חָרוּץ בִּנְךָ הַקָּטָן! הַעוֹד לְךָ יְלָדִים חֲרוּצִים

כָּזֶה ? גַּם בָּנַי וּבְנוֹתַי הַגְּדוֹלִים חָרוּצִים מְאֹד , אֲבָל רֵעֵיהֶם עֲצֵלִים . — הֲיֵשׁ אִישׁ (somebody) בַּגַּן הַהוּא ? אֵין שָׁם אִישׁ (nobody is there) . — סוּסִים לְבָנִים וּקְטַנִּים יְקָרִים מְאֹד . — בַּחֲדָרֵינוּ הָרַבִּים אֵין חֶדֶר גָּדוֹל . — אֵין מוֹרֶה אֲשֶׁר תַּלְמִידָיו חָרוּצִים כְּתַלְמִידֶיךָ . — אֵין עוֹד פְּרָחִים אֲדֻמִּים בְּגַנֵּיכֶם . — הַאֵין בָּעִיר הַזֹּאת בָּתִּים גְּדוֹלִים מִבֵּיתְךָ ? יֵשׁ , אֲבָל יְקָרִים הֵם . — הַאֵין פְּרָחִים בִּשְׂדוֹתֵיכֶם ? לֹא , דּוֹדֵנוּ הַיָּקָר . —

Our old aunt has many sons and daughters; her sons are big and her daughters small.— Your (pl. m.) old beds are larger than their (pl. m.) new beds.— Her old teacher has no sons, but small daughters (he has), and his small daughters are more diligent than his big pupils.— My new coat is longer than thy (m.) old coat.— My small candle-stick, which is on my table in my little room, is nicer than thy (f.) big candle-stick, which is in thy (f.) room.— My ruler is shorter than thy ruler.— How small are thy (m.) pencils (עֶפְרוֹנֶיךָ) and thy pens! — Is thy hat new or old? My hat is new and my coat is also new.— Are your (p. f.) dishes dear? No, our dishes are nice, but they are not dear (הֵן).—

30.

Constructive סְמִיכוּת

1) When two nouns are so closely connected that the second noun is in the Genitive or Possessive case, the first noun is said to stand in a Constructive state.

2) Constructive singular nouns of the masculine gender are mostly changed from their first form, but no additional letter is joined to them (except in the nouns: אָב , אָח , חָם — אֲבִי , אֲחִי , חֲמִי).

3) The article is always dropped from the noun in the constructive state, and is added to the noun in the possessive case, as: יַד הָאִישׁ; בֵּית הַמֶּלֶךְ.

4) When masculine plural nouns ending in ־ִים are in the constructive state, the ם is dropped and the ־ִי is changed to ־ֵי, as: בָּנִים — בְּנֵי אַבְרָהָם. But in plural feminines, and in masculines which form their plural by ־וֹת, the ending remains the same, as: פֵּרוֹת הָאִישׁ; שֻׁלְחֲנוֹת הָאִישׁ.

5) An adjective modifying a constructive noun is placed, not after that noun, but immediately after the possessive, as: דּוֹדַת אָבִינוּ הַזְּקֵנָה.

בֶּן־יִצְחָק Isaac's son, the son of Isaac

בֶּן־מוֹרִי my teacher's son, the son of my teacher

בֶּן־הַמּוֹרֶה the teacher's son, the son of the teacher

אֲבִי־יִצְחָק the father of Isaac, Isaac's father

אֲחִי־יִצְחָק the brother of Isaac, Isaac's brother

חָם father-in-law (husband's father)

חֲמִי־תָמָר Thamar's father-in-law

סוּסֵי־יַעֲקֹב (סוּסֵי אָבִינוּ, סוּסֵי הָאִישׁ) the horses of Jacob, Jacob's horses

תַּלְמִידֵי־מוֹרִי חָרוּצִים the pupils of my teacher are diligent, my teacher's pupils are diligent

תַּלְמִידֵי־הַמּוֹרֶה חָרוּצִים the teacher's pupils are diligent, the pupils of the teacher are diligent

תַּלְמִידֵי מוֹרִי (הַמּוֹרֶה) הֶחָרוּצִים my (the) teacher's diligent pupils, the diligent pupils of my teacher

סִפְרֵי תַלְמִיד־טוֹב the books of a good pupil, the good pupil's books

בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת גְּדוֹלִים the houses of this city are large

בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת הַגְּדוֹלִים the big houses of this city

שָׁכֵן (שְׁכֵן, שְׁכֵנִי, שְׁכֵנְכֶם, שְׁכֵנָם) neighbor

שְׁכֵנִים שִׁכְנֵי, שְׁכֵנַי, שְׁכֵנֵיכֶם, (שְׁכֵנֵיהֶם) neighbors

חָדָשׁ (חֲדָשָׁה, חֲדָשִׁים, חֲדָשׁוֹת) new	כִּי but, for, because
יָשָׁן (יְשָׁנָה, יְשָׁנִים, יְשָׁנוֹת) old (not new)	רַק only
סִפּוּר (סִפּוּרִים, סִפּוּרֵי, סִפּוּרַי) tale, story	תָּמִיד always

יַלְדֵי־, חַדְרֵי־, סִפְרֵי־, פִּרְחֵי־; בֵּית־אָבִי, שִׁפְחוֹת־, אַחְיוֹת־, בְּנֵי־, בְּנוֹת־; שְׂדֵה־הָאִישׁ, שְׂדוֹת־אָחִינוּ, אֲבוֹת־הַיֶּלֶד.

חֲדַר בֵּיתֵנוּ גָּדוֹל מֵחַדְרֵי בֵּיתְכֶם. — בַּחֲדַר אֲחוֹתִי הַיָּפָה יֵשׁ שֻׁלְחָן אָדֹם וּמִטָּה שְׁחוֹרָה. — בִּשְׂדֵה שְׁכֵנֵנוּ יֵשׁ פְּרָחִים יָפִים, וּבִשְׂדוֹת אַחֵינוּ אֵין עוֹד פְּרָחִים. — בְּסִפְרֵי אַחְיוֹתֵינוּ הַגְּדוֹלִים יֵשׁ סִפּוּרִים יָפִים מְאֹד. — סִפּוּרֵי דּוֹדְכֶם הַזָּקֵן יָפִים, אֲבָל לֹא תָמִיד חֲדָשִׁים. — סִפְרֵי רֵעֵיכֶם יְשָׁנִים כַּסִּפּוּרִים אֲשֶׁר בָּהֶם. — אֲנַחְנוּ יְלָדִים קְטַנִּים, וְלָנוּ חֲדָשִׁים הַסִּפּוּרִים; אֲבָל אַתֶּם נְעָרִים גְּדוֹלִים, וְלָכֶם יְשָׁנִים הֵם. — רֵעֵי הַנַּעַר הֶחָרוּץ הַזֶּה חָרוּצִים גַּם הֵם. — אֲבִי הַיֶּלֶד הַיָּפֶה הַזֶּה שְׁכַן מוֹרִי הוּא. — בָּתֵּי הָעִיר הַקְּטַנִּים יָפִים מִבָּתֶּיהָ הַגְּדוֹלִים. — בְּעִיר דּוֹדִי הַקְּטַנָּה יֵשׁ רַק בָּתִּים יְשָׁנִים. — הֲרַק (הֲיֵשׁ רַק) פְּרָחִים אֲדֻמִּים בְּגַנֵּי שְׁכֵנֵיכֶם? — לֹא, רֵעִי הַיָּקָר, יֵשׁ גַּם פְּרָחִים לְבָנִים בְּגַנֵּיהֶם. — הַיְרוּקִים עֲצֵי גַנֵּיכֶם? לֹא יְרוּקִים הֵם מְאֹד. — הֲסִפְרֵי תַלְמִיד חָדָשׁ חֲדָשִׁים תָּמִיד? לֹא תָמִיד; יֵשׁ תַּלְמִיד חָדָשׁ וּסְפָרָיו יְשָׁנִים, כִּי סִפְרֵי אָחִיו הַגָּדוֹל הֵם. — מַה־שְּׁכֵנֵי מוֹרְכֶם, הֲטוֹבִים הֵם, אִם רָעִים? שְׁכֵנָיו רָעִים, אֲבָל נְשֵׁיהֶם טוֹבוֹת. —

לְמִי הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר עַל הַשֻּׁלְחָן, בַּחֲדַר אֲחוֹתְךָ הַגְּדוֹלָה? סִפְרֵי שְׁכֵנְכֶם הֶחָדָשׁ הֵם; אִישׁ חָכָם הוּא וְלוֹ סְפָרִים רַבִּים וְטוֹבִים. — לֹא תָמִיד טוֹבִים רֵעִים חֲדָשִׁים מֵרֵעִים יְשָׁנִים.

31.

The son of this man is my friend.— The aunt of your neighbor is the sister of my teacher (m.).— The beds of our sisters are larger than our beds.— My friend's little book is always new, for he is a lazy boy.— The neighbor's black cow is always in our brother's field.— The old lamp of my uncle is nicer than your (pl. m.) new lamps.— The gardens of this big city, are nicer than the gardens of our small city, for there are in them many trees and very rare flowers.— In the books of your friends are only old stories.— The tales of your old neighbor are not new to us, because we are big boys, and in our books there are many such (כאלה) stories; but for (לְ) his little children his stories are always new.— Our friend's father has (לְ) many rare books.— Are his new books rare, or (אם) his old ones (books)? For us the old books are more rare than the new (ones) books.— Among the many rooms of his house there is not one good room, for they are very small.— The new pupils of your teacher are very wise, but they are not always diligent; only in the teacher's house they are diligent, but in the house of their parents they are very lazy, and they are always either (או) on the trees of their garden, or (או) on their neighbor's little horses.

32.

In feminine singular nouns ending in ־ָה, the ־ָה is changed to ־ַת when in the constructive state, as: פָּרָה — פָּרַת־דּוֹדִי; in those ending in ־וּת, ־ִית, ־ֶת, ־ַת, ־ֵת the terminations are not changed.

פָּרַת־יִצְחָק the cow of Isaac, Isaac's cow

מִטַּת הַנַּעַר the boy's bed, the bed of the boy

דּוֹדַת אָבִינוּ זְקֵנָה our father's aunt is old, the aunt of our father is old

דּוֹדַת אָבִינוּ הַזְּקֵנָה our father's old aunt, the old aunt of our father

קֶסֶת רֵעִי קְטַנָּה my friend's ink-well is small, the ink-well of my friend is small

קֶסֶת רֵעִי הַקְּטַנָּה my friend's small ink-well, the small ink-well of my friend

קֶסֶת רֵעִי־הַקָּטָן my little friend's ink-well, the ink-well of my little friend

אֵשֶׁת הַמּוֹרֶה the teacher's wife, the wife of the teacher

נְשֵׁי אַחֵינוּ our brothers' wives, the wives of our brothers

דּוֹדַת רֵעִי זְקֵנָה מֵאֲבוֹתָיו. — מִטַּת אֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה יָפָה מִמִּטַּת אָחִי. — שִׁפְחוֹת דּוֹדָתִי טוֹבוֹת מִשִּׁפְחוֹתֵינוּ. — מְנֹרַת אָחִי הַגָּדוֹל יְשָׁנָה מְאֹד, אֲבָל טוֹבָה הִיא מִמְּנוֹרוֹת אֲחוֹתַי הַחֲדָשׁוֹת. — בְּנוֹת שְׁכֵנֵנוּ הֵן תָּמִיד בַּגַּן, כִּי בֵּיתָן קָטֹן מְאֹד, וְלָהֶן אֲחָיוֹת וְאַחִים רַבִּים, וְגַם דּוֹדַת אִמָּן בְּבֵיתָן הִיא. — בְּנוֹת אָבוֹת טוֹבִים, טוֹבוֹת גַּם הֵן. — דּוֹדַת רֵעִי צְעִירָה מִדּוֹדָתִי, אֲבָל דּוֹדָתִי יָפָה וְטוֹבָה מִמֶּנָּה (than she). — אֵשֶׁת מוֹרִי מוֹרָה הִיא גַּם הִיא. — קֶסֶת רֵעִי הַקְּטַנָּה יְקָרָה הִיא מְאֹד. — נְשֵׁי אַחֵינוּ בְּגַן אָבִינוּ הֵן וְגַם בְּנוֹתֵיהֶן הַקְּטַנּוֹת שָׁם. — בְּקְסָתוֹת רֵעֵנוּ יְהוּדָה אֵין קֶסֶת אַחַת אֲשֶׁר דְּיוֹ בָּהּ. — מִגְבַּעַת אָחִי הַגָּדוֹל חֲדָשָׁה וִיקָרָה מִמִּגְבַּעַת אָחִיךָ. — אַדֶּרֶת אַהֲרֹן הַחֲדָשָׁה אֲרֻכָּה מֵאַדֶּרֶת אָחִיו. — שְׂדוֹת אָחִינוּ טוֹבִים מִגַּנָּיו. — הַמְּנוֹרוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר בַּחֲדָרַי, מְנוֹרוֹת אֲבוֹתַי הֵן, וְאַיֵּה מְנוֹרוֹתֶיךָ?

אֵין לִי מְנוֹרוֹת, כִּי נַעַר קָטֹן אָנִי. — דּוֹדוֹתַי, דּוֹדוֹתֶיךָ, דּוֹדוֹתַיִךְ, מְנוֹרוֹתָיו, מְנוֹרוֹתֶיהָ, מִטּוֹתֵינוּ, פָּרוֹתֵיכֶם, פָּרוֹתֵיכֶן, שִׁפְחוֹתֵיהֶם, שִׁפְחוֹתֵיהֶן.

The new houses of your city are smaller than its (the city's) old houses.— Where are the children of thy good neighbor, my dear aunt? They are in the room of my young son, for they are his friends.— Those boys who are in the fields of their father, are [the] brothers of little Rachel.— In the books of thy (f.) big sisters, there are always flowers.— Hast thou any more nice books like (כְּ) this new book? I have not any more; but the sisters of my friend have many such nice books as mine (my book).— How good is the wife of your (pl. m.) neighbor to her children! [The] fathers and [the] mothers are always good to their children.— Are (הֲרַק) only the houses of your neighbor green, in your city? No, our dear friend, there are more such houses in our city, but they are rare, and neither (גם לא) are they so new as the houses of our neighbor.— My lamps.— Thy lamp (m. and f.).— His aunts.— Her aunts.— Your cows (m. f.).— Your daughters (m. and f.).— Their rings (m. and f.).

33.

1) The word כָּל placed before a singular noun without the definite article, and without the pronoun, and being in absolute state, means: e a c h, e v e r y, as: כָּל אִישׁ — e v e r y m a n. If the noun modified by כָּל has the definite article or pronoun, or is in the constructive state, כָּל means t h e w h o l e, as: כָּל הַבַּיִת — t h e w h o l e h o u s e. If כָּל modifies a noun in plural number (which is always definite), כָּל means a l l, as: כָּל הַבָּתִּים — a l l t h e h o u s e s. כָּל after the negatives: אֵין, לֹא, means n o t h i n g, n o t a t a l l, n o n e, as: לָרָשׁ אֵין כֹּל — t h e p o o r m a n h a s n o t h i n g.

2) The numeral adjective אֶחָד, אַחַת like ordinary adjectives, is placed after

the noun (while other numerals are placed **before** the nouns), as: בַּיִת אֶחָד, אִשָּׁה אַחַת.

3) The noun modified by the adjective מָלֵא takes no preposition, as: הַבַּיִת מָלֵא אֲנָשִׁים (and not הַבַּיִת מָלֵא בַּאֲנָשִׁים).

---

to all	לַכֹּל
all of us, we all	כֻּלָּנוּ
all of you, you all	כֻּלְּכֶם
all of you, you all (to fem.)	כֻּלְּכֶן
all of them, they all	כֻּלָּם
all of them, they all (fem.)	כֻּלָּן
nothing, none, not at all	אֵין־כֹּל
this man has nothing	לָאִישׁ הַזֶּה אֵין כֹּל
there is no (not any) table in the room	אֵין כָּל שֻׁלְחָן בַּחֶדֶר
one (m.)	אֶחָד
one (f.)	אַחַת
a few (m.)	אֲחָדִים
a few (f.)	אֲחָדוֹת
(a) chair	כִּסֵּא (כִּסְאִי, כִּסְאֲךָ, כִּסְאוֹ, כִּסְאוֹת, כִּסְאוֹתַי)
full	מָלֵא (מְלֵאָה, מְלֵאִים, מְלֵאוֹת)
whose son [is]	בֶּן־מִי

each, every house	כָּל־בַּיִת
every house is big	כָּל־בַּיִת גָּדוֹל
every big house	כָּל־בַּיִת־גָּדוֹל
the whole house	כָּל־הַבַּיִת
the whole house is big	כָּל־הַבַּיִת גָּדוֹל
the whole big house	כָּל־הַבַּיִת הַגָּדוֹל
my whole house	כָּל־בֵּיתִי
my father's whole house	כָּל־בֵּית אָבִי
all houses	כָּל־הַבָּתִּים
all houses are new	כָּל־הַבָּתִּים חֲדָשִׁים
all new houses	כָּל הַבָּתִּים הַחֲדָשִׁים
all my houses	כָּל־בָּתַּי
all my father's houses	כָּל־בָּתֵּי אָבִי
all	כֹּל, הַכֹּל
all that I have	כָּל־אֲשֶׁר לִי

בְּנֵי־מִי	whose sons [are]?
עַתָּה	now
אַחֵר (אַחֶרֶת, אֲחֵרִים, אֲחֵרוֹת)	(an) other

כָּל אָב טוֹב לְבָנָיו. — לֹא כָּל סֵפֶר טוֹב לִילָדִים. — בְּכָל עִיר גְּדוֹלָה יֵשׁ בָּתִּים רַבִּים וּגְדוֹלִים, אֲבָל לֹא כָּל הַבָּתִּים הַגְּדוֹלִים יָפִים הֵם. — לְכָל אִישׁ־חָכָם יֵשׁ סְפָרִים רַבִּים. — אֵין כָּל פֶּרַח בְּכָל הַחֶדֶר הַזֶּה. — כָּל הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר בַּחֲדַר אָבִינוּ מָלֵא סְפָרִים גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים. — כָּל הַסֵּפֶר הֶחָדָשׁ הַזֶּה מָלֵא סִפּוּרִים יָפִים. — כָּל גַּנְּכֶם מָלֵא עֵצִים וּפְרָחִים. — כָּל שְׂדֵה־אָחִינוּ מָלֵא סוּסִים וּפָרוֹת; הַפָּרוֹת — פָּרוֹתָיו, וְהַסּוּסִים — סוּסֵי שְׁכֵנֵנוּ הֵם. — חֶדֶר אֶחָד בְּבֵית הָאִישׁ הַזֶּה גָּדוֹל מִכָּל בֵּית דּוֹדִי. — בְּכָל בֵּית שְׁכֵנִי אֵין עַתָּה גַּם יֶלֶד אֶחָד, כִּי כָּל הַיְלָדִים בְּגַן דּוֹדָתָם הַזְּקֵנָה הֵם. — כָּל הַמִּטּוֹת אֲשֶׁר בְּחַדְרֵי בֵּיתְךָ שְׁחוֹרוֹת הֵן. — כָּל יְלָדָיו הַקְּטַנִּים חָרוּצִים וַחֲכָמִים מְאֹד, וְכֻלָּם תַּלְמִידֵי מוֹרֵנוּ הַזָּקֵן הֵם. — כָּל פִּרְחֵי אֲחִיוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחֲנוֹתֵיהֶן הַקְּטַנִּים אֲדֻמִּים אוֹ לְבָנִים הֵם, אֲבָל פְּרָחִים אֲחֵרִים אֵין לָהֶן. — אִמֵּנוּ הַיְקָרָה טוֹבָה לֹא רַק לִילָדֶיהָ, כִּי אִם גַּם לְכָל אִישׁ. — לְתַלְמִידִי הֶחָדָשׁ אֵין כָּל סֵפֶר יָשָׁן; כָּל סְפָרָיו חֲדָשִׁים הֵם. — בֶּן־מִי הַנַּעַר הַזֶּה? בֶּן־מוֹרֵנוּ הוּא, וְחָרוּץ הוּא מִכָּל תַּלְמִידֵי אָבִיו. — בְּנֵי מִי אַתֶּם, יְלָדַי הַיְקָרִים? אֲנַחְנוּ בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁכֶנְךָ, וּבָנֶיךָ הַקְּטַנִּים רֵעֵינוּ הֵם. — בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ יֵשׁ חֲדָרִים רַבִּים, וּבְכָל חֶדֶר יֵשׁ שֻׁלְחָן אֶחָד וְכִסְאוֹת אֲחֵרִים. — הַאֵין גַּם מִטּוֹת בְּחַדְרֵי בֵּיתְכֶם? יֵשׁ גַּם מִטּוֹת, אֲבָל לֹא בְּכָל

הַחֲדָרִים. — מִטַּת אָחִיךָ הַגָּדוֹל מְלֵאָה תָמִיד סְפָרִים; הַאֵין לוֹ כָל שֻׁלְחָן לִסְפָרָיו? רַק שֻׁלְחָן אֶחָד יֵשׁ בְּחֶדְרוֹ, וְגַם הוּא מָלֵא סְפָרִים, כִּי סְפָרִים רַבִּים לוֹ עַתָּה. — הַקֻּפָּה מְלֵאָה עַתָּה דְיוֹ.

34.

Every mother is good to her children.— Every (לְ) good mother has good children.— Not every wise boy is diligent.— This whole city is full of small houses.— Thy friend's whole book is full of old stories.— All the flowers, which are in the room of thy young sister, are nice.— Not all the old books are dear.— All my brothers are now in another city.— All the daughters of my old aunt are very diligent.— My new scholar has no friend at all.— All the horses of thy neighbor are black (The horses of thy neighbor all of them are [they] black), and all his cows are red.— My friend's little sister has only one book, but how nice her book is! — In thy whole garden there is not one green tree yet (עוד).— The flowers of the garden of my (אֲשֶׁר לְ־) good uncle are white or red, and but a few trees are in his garden.— All the new houses of our city are large.— Every diligent pupil has many books.— All the white chairs of thy aunt are very old.

35.

יַיִן (יֵינִי, יֵינְךָ, יֵינְכֶם, יֵינָם) wine

חָלָב (חֲלָבִי, חֲלָבְךָ, חֲלַבְכֶם, חֲלָבָם) milk

לוּחַ (לוּחִי, לוּחֲךָ, לוּחֲכֶם, לוּחָם) (a) board, black-board, slate

לוּחוֹת (לוּחוֹת־, לוּחוֹתַי, לוּחוֹתֶיךָ, לוּחוֹתֵיכֶם, לוּחוֹתֵיהֶם) boards, slates

בַּקְבּוּק (בַּקְבּוּקִי, בַּקְבּוּקְךָ, בַּקְבּוּקְכֶם, בַּקְבּוּקָם) (a) bottle

בַּקְבּוּקִים (בַּקְבּוּקֵי, בַּקְבּוּקַי, בַּקְבּוּקֵיכֶם, בַּקְבּוּקֵיהֶם) bottles

כַּד (ז׳ו״נ) (כַּדִּי, כַּדְּכֶם, כַּדָּם) (a) pitcher

כַּדִּים (כַּדֵּי־, כַּדַּי, כַּדֶּיךָ, כַּדֵּיכֶם, כַּדֵּיהֶם) pitchers

מַחַט (מַחְטִי, מַחְטְךָ, מַחְטֵךְ, מַחְטְכֶם) (a) needle

מְחָטִים (מַחֲטֵי־, מְחָטַי, מַחֲטֵיכֶם, מַחֲטֵיהֶם) needles

חוּט (חוּטִי, חוּטְכֶם, חוּטָם) (a) thread

חוּטִים (חוּטֵי־, חוּטַי, חוּטֵיכֶם, חוּטֵיהֶם) threads

מַיִם (מֵי־, מֵימֵי־, מֵימַי, מֵימֶיךָ, מֵימֵיכֶם, מֵימֵיהֶם) water

הֲכֻלְּכֶם פֹּה, תַּלְמִידֵי הַטּוֹבִים? לֹא כֻלָּנוּ פֹּה, כִּי דָוִד הַקָּטֹן עוֹד בַּגָּן. — מוֹרֵנוּ הַזָּקֵן טוֹב לַכֹּל. — הֲטוֹב הוּא גַּם לְתַלְמִידָיו הָרָעִים? אֵין כָּל תַּלְמִיד רַע בְּכָל תַּלְמִידֵי מוֹרֵנוּ. — כָּל כִּסְאוֹת חֶדְרֵנוּ הַגָּדוֹל שְׁחוֹרִים. — בַּת־מִי הַנַּעֲרָה הַקְּטַנָּה הַזֹּאת? בַּת־דּוֹדָתֵנוּ הִיא, וְאַחַת הִיא לְאִמָּהּ. — כָּל אֲשֶׁר לְרֵעִי יֵשׁ גַּם לִי. — הַנְּעָרוֹת הָהֵן כֻּלָּן בְּנוֹת אָב אֶחָד וְאֵם אַחַת (הֵן). — לוּחִי הַקָּטֹן בַּחֶדֶר הַהוּא, וְאַיֵּה לוּחֲךָ? לוּחִי פֹּה עַל הַשֻּׁלְחָן הַיָּרֹק (הוּא). — הַצַּלַּחַת מְלֵאָה חֶמְאָה וְהַקֶּסֶת מְלֵאָה דְיוֹ. — מַה בַּמַּחַט? בַּמַּחַט חוּט. — הֶאָרֹךְ הַחוּט אֲשֶׁר בְּמַחְטֵךְ? הַחוּט אֲשֶׁר בְּמַחְטִי אָרֹךְ הוּא מְאֹד. — עַל שֻׁלְחָנְךָ הַלָּבָן בַּקְבּוּק לָבָן וְחָדָשׁ, וְעַל שֻׁלְחָנוּ אֵין כָּל בַּקְבּוּק. — הֲשָׁחוֹר הַלּוּחַ אוֹ לָבָן הוּא? לֹא לָבָן הַלּוּחַ, כִּי־אִם שָׁחוֹר הוּא. — הַכַּד מְלֵאָה חָלָב וְהַבַּקְבּוּק מָלֵא יָיִן. — הֶחָדָשׁ הַיַּיִן הַזֶּה אוֹ יָשָׁן (הוּא)? הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּבַּקְבּוּק הַגָּדוֹל חָדָשׁ, וְהַיַּיִן אֲשֶׁר בַּבַּקְבּוּק הַקָּטֹן יָשָׁן. — יֵשׁ בַּקְבּוּק חָדָשׁ מָלֵא יַיִן יָשָׁן.

וְיֵשׁ בַּקְּבּוּק יָשָׁן מָלֵא יַיִן חָדָשׁ. — הַדְּיוֹ שְׁחוֹרָה וְהֶחָלָב לָבָן. — הֶחָבִית הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת מְלֵאָה מַיִם, וְהֶחָבִית הַקְּטַנָּה הַהִיא מְלֵאָה יָיִן. — בַּחֲנוּת הָאִישׁ הֶעָשִׁיר הַזֶּה יֵשׁ חָבִיּוֹת רַבּוֹת מְלֵאוֹת יַיִן, גַּם כַּדִּים מְלֵאוֹת חָלָב, וּלְעָנִי אֵין כֹּל. — הַחוּט אֲשֶׁר בְּמַחְטִי קָצָר מִן הַחוּט אֲשֶׁר בְּמַחְטֶךָ. — בַּחֲנוּת אָחִי יֵשׁ חֶמְאָה, גְּבִינָה, חָלָב וּבוֹרִית, וּבַחֲנוּת דּוֹדִי יֵשׁ שַׂכִּינִים, סַרְגּוֹלִים, עֶפְרוֹנִים וְלוּחוֹת. — וּמַה יֵּשׁ בַּחֲנוּת אָבִיךָ? בַּחֲנוּת אָבִי יֵשׁ מְעִילִים, אַדָּרוֹת, כּוֹבָעִים וּמִגְבָּעוֹת. — כָּל הַיְלָדִים אֲשֶׁר בַּגַּן הַהוּא תַּלְמִידֵי מוֹרֶה אֶחָד הֵם. — הֲכֹל הַסְּפָרִים אֲשֶׁר בַּחֲדַר אֲחוֹתְךָ לָהּ הֵם? לֹא כֻלָּם; לָהּ יֵשׁ רַק סְפָרִים אֲחָדִים, אֲבָל גַּם סִפְרֵי גַּם סִפְרֵי אָחִי הַקָּטֹן בְּחֶדְרָהּ הֵם תָּמִיד. — מָה חֲרוּצָה הַנַּעֲרָה הַזֹּאת! גַּם אַחְיוֹתֶיהָ חֲרוּצוֹת הֵן, אֲבָל הִיא חֲרוּצָה מִכֻּלָּן.

Are you (pl. f.) all here, my good pupils? — Not all of us are here; for little Sarah is still in the garden.— Whose son is this little boy? — He is the son of our aunt, and he is the only one (ואחד הוא) of (לְ־) his mother.— Our old aunt is good to every one (לַכֹּל), to the poor as well as to the rich (גַּם—גַּם).— Is she good also to her bad servants (pl. f.)? — There is no (אֵין כָּל) bad servant (s. f.) among all her servants.— All those boys are [all] the sons of one father and one mother.— Where is thy (m.) large black-board? My large black-board is in that room.— What is there in that white bottle? — In that white bottle there is old wine.— These needles and thread belong to my mother.— What is your (pl. m.) pitcher full of? — Our pitcher is full of milk.— Your (m.) brother's whole garden is now full of boys and girls; are they all his sons and daughters? — No, our dear teacher, our brother has but one son and one daughter, and all the other chileren, that are always in his garden, are either friends of his children, or his neighbors'

children, for his neighbors have no garden for (-לְ) their children.— Whose sons are you, my dear children? — We are all the sons of one father and one mother, and we all have one teacher (and also one teacher for all of us).— The wife of our neighbor is good to every one.— My old friend is dearer to me than all my new friends.— You are all wise and diligent boys, my dear pupils.— All the black cows, which are in the field of this man, belong to our parents.— All the people (אַנְשֵׁי) of our city are very good.— In each room there is a bed, a table, and a few chairs, and on every table there is a lamp.

36.

as, like, such as	כְּמוֹ
as I, like me	כָּמוֹ-נִי
as thou, like thee	כָּמוֹ-ךָ
as thou, like thee (f.)	כָּמוֹ-ךְ
as he, like him	כָּמוֹ-הוּ
as she, like her	כָּמוֹ-הָ
as we, like us	כָּמוֹ-נוּ
as you, like you	כְּמוֹ-כֶם
as you, like you (f.)	כְּמוֹ-כֶן
as they, like them	כְּמוֹ-הֶם
as they, like them (f.)	כְּמוֹ-הֶן
from, of, than	מִן, מִ־, מֵ־
from me, than I	מִמֶּ-נִּי
from thee, than thou	מִמְּ-ךָ
from thee, than thou (f.)	מִמֵּ-ךְ
from him, than he	מִמֶּ-נּוּ
from her, than she	מִמֶּנָּה
from us, than we	מִמֶּנּוּ
from you, than you	מִ-כֶּם
from you, than you (f.)	מִ-כֶּן
from them, than they	מֵ-הֶם
from them, than they (f.)	מֵ-הֶן
I am as big as thou	אֲנִי גָּדוֹל כָּמוֹךָ
thou art as big as he	אַתָּה גָּדוֹל כָּמוֹהוּ
there is none like him	אֵין כָּמוֹהוּ
thou art smaller than I	אַתָּה קָטֹן מִמֶּנִּי
who of you is a friend of my son?	מִי מִכֶּם רֵעַ לִבְנִי?

כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ I am like thee, and thou art like me (we are both alike)

אֵינֶנִּי I (am) not

אֵינְךָ thou (art) not

אֵינֵךְ thou (art) not (to fem.)

אֵינֶנּוּ he (is) not

אֵינֶנָּה she (is) not

אֵינֶנּוּ we (are) not

אֵינְכֶם you (are) not

אֵינְכֶן you (are) not (to fem.)

אֵינָם they (are) not

אֵינָן they (are) not (f.)

הַנַּעַר אֵינֶנּוּ בְּבֵיתֵנוּ the boy (is) not in our house

אֵינְךָ טוֹב מִמֶּנִּי thou art not better than I

רָחוֹק (רְחוֹקָה, רְחוֹקִים, רְחוֹקוֹת) far

קָרוֹב (קְרוֹבָה, קְרוֹבִים, קְרוֹבוֹת) near, nigh; kinsman

בֵּית־דּוֹדִי הֶחָדָשׁ יָפֶה מְאֹד, אֵין כָּמוֹהוּ בְּכָל עִירֵנוּ. — כָּל תַּלְמִידֵי מוֹרֵנוּ אֵינָם חָרוּצִים מְאֹד, אַךְ הַתַּלְמִיד הֶחָדָשׁ עָצֵל מִכֻּלָּם. — הֲגַם אָחִיךָ חָרוּצִים כָּמוֹךָ? לֹא כָל אַחַי חָרוּצִים; אַחַי הַקְּטַנִּים כֻּלָּם חָרוּצִים כָּמוֹנִי, אֲבָל אַחַי הַגְּדוֹלִים עֲצֵלִים. — הַרְחוֹקָה עִירְכֶם מֵעִירֵנוּ? עִירֵנוּ קְרוֹבָה לְעִירְכֶם. — אֲחוֹתִי צְעִירָה מִמֵּךְ, מִרְיָם, אֲבָל אַתְּ אֵינֵךְ חָרוּצָה כָּמוֹהָ. — מֵאַיִן, אַתֶּם? מֵעִיר רְחוֹקָה אֲנַחְנוּ. — הַגְּדוֹלָה עִירְכֶם? עִירֵנוּ אֵינֶנָּה גְדוֹלָה כְּעִירְכֶם, אֲבָל יָפָה הִיא מִמֶּנָּה; בְּעִירְכֶם יֵשׁ רַק בָּתִּים גְּדוֹלִים, וְגַנִּים יָפִים אַיִן, אֲבָל בְּעִירֵנוּ יֵשׁ גַּנִּים יָפִים רַבִּים. — הַנַּעַר הָרָע הַזֶּה אֵינֶנּוּ עוֹד רֵעַ לִבְנִי; עַתָּה כָּל רֵעֵי בְנִי טוֹבִים הֵם. — אֲנַחְנוּ אֵינֶנּוּ עֲצֵלִים כְּמוֹכֶם, וְגַם אַחֵינוּ הַקְּטַנִּים חָרוּצִים מִכֶּם. — בְּבֵית דּוֹדִי טוֹב (is good) לִי מְאֹד, כִּי יֵשׁ שָׁם יְלָדִים רַבִּים, וְלָהֶם סְפָרִים מְלֵאִים סִפּוּרִים יָפִים. — רֵעֵי הַנַּעַר הֶחָרוּץ חָרוּצִים כָּמוֹהוּ, וְרֵעֵי הַנַּעַר הֶעָצֵל עֲצֵלִים

כָּמוֹהוּ. — הַקְּרוֹבִים הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה לָכֶם? אֲחָדִים מֵהֶם קְרוֹבִים לְאִמֵּנוּ, וְהָאֲחֵרִים רֵעֵי אָבִינוּ הֵם; אַךְ כֻּלָּם יְקָרִים לָנוּ מְאֹד, כִּי אֲנָשִׁים טוֹבִים כְּמוֹהֶם אֵין בְּכָל הָעִיר הַזֹּאת. — נְשֵׁי אֲחִיכֶם קְרוֹבוֹת לְדוֹדָתֵנוּ. — לֹא טוֹב הַסֵּפֶר הַזֶּה לִילָדִים קְטַנִּים כְּמוֹכֶם, רֵעַי הַיְקָרִים!

I am as big as thou, but thou art wiser than I.— Thy brother is younger than thou, but thou art (thou) not as diligent as he.— His sister is smaller than he, and he is not as wise as she.— All our friends are younger than we, but they (they) are not as lazy as we.— Thou art a little boy, and Abraham and Moses are bigger than thou, but thou art wiser than they.— What is in the bottles which are (standing) on those tables? — A few bottles are full of water and a few (bottles) are full of wine.— You (pl. f.) are not better than your friends (pl. m.), for you are all as lazy as they are.— All your books are as new as mine (my books), but one of them (he) is not as nice (as they).— Your city is very far from our city.— Is thy father at home (בביתו) now? — No, my father (he) is not at home now.— And thy mother? — Neither is my mother at home now (also my mother she is not in her house now).— Zilpah is as good as Rachel and Leah, but she is not as rich as they.— My aunt and her daughter are not at home now, but their servants are in the house.— My little sister is nicer than you (pl. fem.), but you (pl, fem.) are not as lazy as she.— Whose sons are these boys? — These boys are the sons of our good teacher, and they are younger than all his pupils, but they are wiser than they.

37.

עוֹדֶנִּי	I (am) yet, still	עוֹדָךְ	thou (art) yet, still (to fem.)
עוֹדְךָ	thou (art) yet, still	עוֹדֶנּוּ	he (is) yet, still

she (is) yet, still	עוֹדֶנָּה
we (are) yet, still	עוֹדֶנּוּ
you (are) yet, still	עוֹדְכֶם
you (are) yet, still (to fem.)	עוֹדְכֶן
they (are) yet, still	עוֹדָם
they (are) yet, still (f.)	עוֹדָן
I am still a boy	עוֹדֶנִּי נַעַר
Is she still in your garden?	הַעוֹדֶנָּה בְּגַנְּכֶם?
by, near, at	אֵצֶל
by me, near me	אֶצְלִי
by thee, near thee	אֶצְלְךָ
by thee, near thee (to fem.)	אֶצְלֵךְ
by him, near him	אֶצְלוֹ
by her, near her	אֶצְלָהּ
by us, near us	אֶצְלֵנוּ
by you, near you	אֶצְלְכֶם
by you, near you (to fem.)	אֶצְלְכֶן
by them, near they	אֶצְלָם
by them, near they (f.)	אֶצְלָן
this (m.)	זֶה
this (f.)	זֹאת
these	אֵלֶּה
who is this?	מִי זֶה?
who is this (f.)?	מִי זֹאת?
who are these?	מִי אֵלֶּה?
this is my son	זֶה בְּנִי
this is my daughter	זֹאת בִּתִּי
these are my houses	אֵלֶּה בָּתַּי
whence? wherefrom?	מֵאַיִן?

אַיֵּה אָחִינוּ? הַעוֹדֶנּוּ בִּשְׂדֵה דוֹדַתְכֶם? אֲחִיכֶם אֵינֶנּוּ עַתָּה בִּשְׂדֵה דוֹדָתֵנוּ, כִּי אִם בְּבֵית רֵעֵהוּ (=רֵעוֹ) הֶחָדָשׁ. — מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, וּמֵאַיִן הֵם? אֵלֶּה דוֹדֵי רֵעֵנוּ, וּמֵעִיר אַחֶרֶת הֵם. — אַחֵינוּ הַגְּדוֹלִים רְחוֹקִים עַתָּה מִמֶּנּוּ מְאֹד, כִּי אֵינָם עוֹד בְּעִירֵנוּ. — אַיֵּה סֵפֶר אֲחוֹתֵךְ? עַל כִּסְאָהּ בְּחֶדְרָהּ הוּא, וְגַם סְפָרַי אֶצְלוֹ. — סוּסֵי אֲבִיכֶם עוֹדָם בְּשָׂדֵנוּ, וְגַם פָּרוֹת שְׁכֵנֵנוּ אֶצְלָם. — הֶחָרוּצִים אֲחֵיכֶן מִכֶּן, נְעָרוֹת קְטַנּוֹת? רַק אָחִינוּ הַצָּעִיר חָרוּץ מִמֶּנּוּ, אֲבָל אַחֵינוּ הָאֲחֵרִים אֵינָם חָרוּצִים כָּמוֹנוּ, כִּי עֲצֵלִים הֵם כְּמוֹכֶם. —

וְאַחְיוֹתֵיכֶן ? אַחְיוֹתֵינוּ כֻּלָּן טוֹבוֹת וְחָרוּצוֹת . — הַנְּעָרוֹת חֲכָמוֹת וְטוֹבוֹת תָּמִיד מֵהַנְּעָרִים ? לֹא תָמִיד ; אֲחוֹתִי הַצְּעִירָה עֲצֵלָה מִכָּל אַחַי . — בַּת דּוֹדָתֵנוּ בְּבֵיתֵנוּ הִיא עַתָּה , וּמִטָּתָהּ בַּחֲדַר אֲחוֹתִי . — מְנוֹרַת אָחִי הַגָּדוֹל , הִיא עַל שֻׁלְחָנוֹ תָּמִיד אֵצֶל מִטָּתוֹ . — פֹּה אֵין כָּל עֵץ יָרֹק . — אָבִי רֵעִי קָרוֹב (הוּא) לָנוּ , כִּי אַחַת מִבְּנוֹתָיו אִשָּׁה לְבֶן דּוֹדִי . — כָּל אִישׁ קָרוֹב לְךָ ? לֹא כָל אִישׁ ; אֲבָל בָּעִיר הַזֹּאת יֵשׁ לִי קְרוֹבִים רַבִּים . — אֲנַחְנוּ תָמִיד בְּגַן דּוֹדֵנוּ , כִּי אֵצֶל בֵּיתֵנוּ הוּא . — דּוֹדַי אֲנָשִׁים טוֹבִים הֵם מְאֹד , אֵין טוֹב מֵהֶם בְּכָל אַנְשֵׁי עִירֵנוּ . — רַק דּוֹד אֶחָד לִי , וְגַם הוּא אֵינֶנּוּ בְּעִירִי . — אַחַי הַצְּעִירִים עוֹדָם יְלָדִים קְטַנִּים , וְכֻלָּם בְּחֶדֶר אֶחָד הֵם , אֲבָל אֲנִי גָדוֹל וְלִי חֶדֶר אַחֵר . — וּמַה יֵּשׁ בְּחֶדְרְךָ ? כָּל אֲשֶׁר בַּחֲדַר אֲחוֹתִי הַגְּדוֹלָה יֵשׁ גַּם בְּחֶדְרִי ; גַּם לִי שֻׁלְחָן , מִטָּה , כִּסֵּא וּמְנוֹרָה ; גַּם פְּרָחִים אֲחָדִים יֵשׁ עַל שֻׁלְחָנִי , אֲבָל פְּרָחַי אֵינָם יָפִים כִּפְרָחֶיהָ . — מִי הוּא תַּלְמִידְךָ הֶעָצֵל ? זֶה בֶּן שְׁכֵנְךָ ; קָטֹן הוּא , אֲבָל עָצֵל הוּא מִכָּל תַּלְמִידַי . — בַּגַּן הַיָּפֶה אֲשֶׁר אֵצֶל בֵּית שְׁכֵנֵנוּ יֵשׁ פְּרָחִים יְקָרִים מְאֹד . — מַה־זֶּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ ? זֶה שַׂכִּינֵי הַחַר . — וּמַה זֹּאת ? זֹאת מַחְבַּרְתִּי . — מִי אֵלֶּה ? אֵלֶּה דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי הַטּוֹבִים .

Thou art still a little boy, my dear friend.— Thy young sister is still (she) in thy sister's room, and our aunt is also with (near) them.— Our cows are still in the field of your neighbor.— One of the daughters of thy old aunt is just as good as her mother, but

her other daughters (they) are not as good as she.— Where are you from, my dear children? — We are from the city of thy big son, but our parents are here now, and we are also with (near) them.— We all are in the house of our uncle, but our aunt is not at home (איננה בביתה), for she is still in the near-by city with (near) her big daughter.— All these girls are our (לנו) relatives.— This boy is more diligent than we; there is none like him among all the wise pupils of our good teacher.— The stories of our old aunt are very nice; the stories which are in my new book, even (גם) they are not as nice as those.

38.

1) A compound noun is equivalent to two nouns in the constructive state, wherefore the definite article ה׳ הידיעה is prefixed to the second noun, as: בֵּית־הַסֵּפֶר. The plural sign in compound nouns is appended to the first noun, as: בָּתֵּי־סֵפֶר; the suffixes ה, ו, י, כ, מ, נ are added to the second noun, as: בָּתֵּי־סִפְרִי.

2) Sometimes three nouns in the constructive state are placed consecutively, as: פָּרַת־דּוֹדַת־רֵעִי.

3) Some nouns are always in the singular number, as: נְחֹשֶׁת, זָהָב, יַיִן; while some are always in the plural number, as: פָּנִים, שָׁמַיִם, מַיִם.

בֵּית־סֵפֶר	(a) school
בֵּית־הַ-סֵּפֶר	the school
בֵּית־סִפְרִ-י	my school
בָּתֵּי־סֵפֶר	schools
בָּתֵּי־הַ-סֵּפֶר	the schools
בָּתֵּי־סִפְרִ-י	my schools
בָּתֵּי־סִפְרֵ-כֶם	your schools
מְנוֹרַת־כֶּסֶף	(a) silver candle-stick
מְנוֹרַת־הַ-כֶּסֶף	the silver candle-stick
מְנוֹרַת־כַּסְפִּ-י	my silver candle-stick
מְנוֹרוֹת־כַּסְפִּ-י	my silver candle-sticks

בֵּית־תְּפִלָּה (a) prayer-house, synagogue

בֵּית־הַ־תְּפִלָּה the synagogue

בֵּית־תְּפִלָּת־י my synagogue

בֵּית־תְּפִלַּתְ־כֶם your synagogue

בָּתֵּי־תְפִלָּה synagogues

בָּתֵּי־תְפִלּוֹת־י my synagogues

תַּלְמִידֵי־בֵית־סִפְרֵנוּ the pupils of our school

בֵּית־אֲבִי־רֵעִי the house of my friend's father

כֶּסֶף (כַּסְפִּי) silver, money

תְּפִלָּה (a) prayer

נְחֹשֶׁת (נְחָשְׁתִּי) copper

מְעַט (מְעַטִּים) a little, a few, some

לָשׁוֹן (לְשׁוֹן־, לְשׁוֹנִי, לְשׁוֹנוֹת) tongue, language

שָׂפָה (שְׂפַת־, שְׂפָתִי, שְׂפַתְכֶם) lip, language

שְׂפַת־עֵבֶר Hebrew language

חָבֵר (חֲבַר־, חֲבֵרִי, חֲבֶרְךָ, חֲבֶרְכֶם) companion, associate, schoolmate

אָדוֹן (אֲדוֹן־, אֲדוֹנִי, אֲדוֹנִים, אֲדוֹנַי) lord, master, owner

יְיָ, אֱלֹהִים God

עִבְרִי (עִבְרִיָּה, עִבְרִים, עִבְרִיּוֹת) Hebrew

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל Israelites

אֶרֶץ (אַרְצִי, אֲרָצוֹת, אַרְצוֹת־, אַרְצוֹתַי) land, country, earth, world

כָּל־יִשְׂרָאֵל all the Jews

לָכֵן therefore

אַיֵּה בִנְךָ, אֲדוֹנִי הַיָּקָר? בְּנִי עוֹדֶנּוּ בְּבֵית הַסֵּפֶר. — הֲרָחוֹק בֵּית־סִפְרוֹ מִבֵּיתֶךָ? לֹא; שָׁם הוּא, אֵצֶל הַבַּיִת הַיָּרֹק. — הֲגַם בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה אֵינֶנָּה בְּבֵיתָהּ? גַּם הִיא עוֹדֶנָּה בְּבֵית סִפְרָהּ. — אֲבָל מִי אַתָּה, יֶלֶד קָטָן? אֲנִי רֵעַ בִּנְךָ הֶחָדָשׁ, אֲבָל אֵינֶנִּי חֲבֵרוֹ, כִּי לֹא תַלְמִיד־בֵּית־סִפְרוֹ אָנִי. — וּמֵאַיִן אָתָּה? מֵעִיר רְחוֹקָה מְאֹד אֲנִי, כִּי עִירִי בְּאֶרֶץ אַחֶרֶת הִיא, וְשָׁם אֲבוֹתַי וְכָל אַחַי וְאַחְיוֹתַי, רַק אֲנִי פֹה בְּבֵית דּוֹדִי. — וּמָה עִירְךָ? הַגְּדוֹלָה הִיא כְּעִירֵנוּ, אִם

קְטַנָּה הִיא מִמֶּנָּה ? עִירֵנוּ קְטַנָּה מְאֹד , וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעַט ; בָּתֵּי־סֵפֶר אֵין בְּעִירֵנוּ , רַק מוֹרֶה אֶחָד לְכָל הָעִיר , לָכֵן אֵין בָּהּ נַעַר חָכָם גַּם אֶחָד , כִּי כֻלָּם רָעִים וַעֲצֵלִים , וְגַם הַנְּעָרוֹת אֵינָן טוֹבוֹת מֵהֶם . — סִפּוּרְךָ אָרוֹךְ מְאֹד , נַעַר קָטֹן , וְגַם לְשׁוֹנְךָ אֲרֻכָּה מְאֹד . — מָה הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַיָּפֶה הַזֶּה ? זֶה בֵּית־תְּפִלָּתֵנוּ הֶחָדָשׁ ; יֵשׁ בְּעִירֵנוּ בָּתֵּי־תְפִלָּה אֲחָדִים , אַךְ כֻּלָּם קְטַנִּים מִמֶּנּוּ , וְלֹא רַק בְּעִירֵנוּ , כִּי אִם גַּם בְּכָל הֶעָרִים הַקְּרוֹבוֹת אֵין כָּמוֹהוּ . — וּמָה הַבַּיִת אֲשֶׁר אֶצְלוֹ ? זֶה בֵּית־סִפְרֵנוּ הָעִבְרִי ; לֹא אֶחָד הוּא הַבַּיִת הַזֶּה , כִּי יֵשׁ לָנוּ עוֹד בָּתֵּי־סֵפֶר רַבִּים , אֲבָל הַבַּיִת הַזֶּה טוֹב מֵהֶם , לָכֵן הוּא מָלֵא תָמִיד תַּלְמִידִים , לֹא רַק מֵעִירֵנוּ , כִּי אִם גַּם מֵעָרִים אֲחֵרוֹת , קְרוֹבוֹת וּרְחוֹקוֹת . — שְׂפַת עֵבֶר הִיא לָשׁוֹן יָפָה מְאֹד , וּקְצָרָה הִיא מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ . — יַעֲקֹב אָבִינוּ הוּא יִשְׂרָאֵל , לָכֵן כָּל הָעִבְרִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם . — כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים וְאַחִים הֵם , כִּי כֻלָּם בְּנֵי אַבְרָהָם , יִצְחָק וְיַעֲקֹב . — יְיָ הוּא אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ וַאֲבִי כָל הָאֲנָשִׁים . טוֹב יְיָ לַכֹּל , (יְיָ טוֹב לַכֹּל) .

All the tables which are in our school are very long.— Our large synagogue is near your school.— The owner of the large field which is near our city has many horses and cows.— Your silver candle-sticks are very nice.— I have only one copper candle-stick, but for (־ל) a little boy like I am even such a candle-stick is good.— In my school there are only such little children as I

(am), (and) only a few of them (they) are not lazy, but I (I) am not one of them.— In our school there is but one lazy pupil, and I am the one (זה האחד).— In each country there are many cities, but there are distant countries in which (אשר בהן) there are but a few cities.— Not in all the cities of our country there are Jews.— In the books of my school-mate there are long stories and short stories, but the long ones are not nice, and the short ones are not new.— Is thy father at home? No, my dear sir, my father (he) is still in his synagogue.— The prayer of my children is very short.— Who is more studious than my youngest sister? There is no one more studious than she; there is no one like her in her school.

39.

כָּל תַּלְמִידֵי בֵית סִפְרִי חֲבֵרַי הֵם , אֲבָל לֹא כֻלָּם רֵעַי הֵם . — רֵעִי הַיָּקָר , בְּסִפְרְךָ יֵשׁ סִפּוּרִים חֲדָשִׁים וְסִפּוּרִים יָפִים , אֲבָל הַחֲדָשִׁים אֵינָם יָפִים , וְהַיָּפִים אֵינָם חֲדָשִׁים . — אֲנִי צָעִיר מִמְּךָ , לָכֵן כָּל סִפּוּר חָדָשׁ לִי , אַךְ אַתָּה אֵינְךָ נַעַר קָטֹן כָּמוֹנִי , לָכֵן כָּל הַסִּפּוּרִים הַחֲדָשִׁים לִי , יְשָׁנִים לָךְ . — אַיֵּה מְנוֹרַת נְחָשְׁתְּךָ , אָחִי ? כָּל מְנוֹרוֹת נְחָשְׁתֵּנוּ עַל הַשֻּׁלְחָן הֵן אֵצֶל מִטָּתִי . — כָּל נַעַר אֲשֶׁר חֲבֵרָיו עֲצֵלִים אֵינֶנּוּ חָרוּץ גַּם הוּא . — מַה־קְּצָרָה מִטַּת־אֲחוֹתֶךָ ! אֲחוֹתִי נַעֲרָה קְטַנָּה מְאֹד , וּמִטָּתָהּ הַקְּצָרָה אֲרֻכָּה עוֹד מִמֶּנָּה . — הֲיֵשׁ גַּם בְּבָתֵּי סִפְרְכֶם תַּלְמִידִים עֲצֵלִים , אֲדוֹנַי הַיְקָרִים ? תַּלְמִידִים עֲצֵלִים יֵשׁ בְּכָל בֵּית סֵפֶר , אֲבָל מְעַט הֵם מְאֹד , וְתָמִיד הֶחָרוּצִים רַבִּים מֵהֶם . — בְּסִפְרִי יֵשׁ גַּם תְּפִלָּה קְצָרָה . — אֲבוֹתֵינוּ עוֹדָם בְּבֵית תְּפִלָּתָם ; מָה אֲרֻכָּה

תְּפִלָּתָם! — מָה הִיא שְׂפַת תְּפִלַּתְכֶם? כִּשְׂפַת כָּל תְּפִלּוֹת
הָעִבְרִים בְּכָל הָאֲרָצוֹת; שְׂפַת עֵבֶר. — בְּבֵית תְּפִלָּתֵנוּ יֵשׁ
מְנוֹרוֹת כֶּסֶף גְּדוֹלוֹת וְיָפוֹת. — מוֹרִי הַיָּקָר, מַה־זֶּה בֵּית־
יְיָ? בֵּית־יְיָ אוֹ בֵּית־אֱלֹהִים, זֶה בֵּית־הַתְּפִלָּה. — כָּל אֲשֶׁר
בְּבֵית סִפְרְכֶם יֵשׁ גַּם בְּבֵית סִפְרֵנוּ, רַק תַּלְמִידִים עֲצֵלִים
כְּמוֹכֶם אֵין בּוֹ. — אֵין כֶּסֶף לִנְעָרִים קְטַנִּים. — הֲזֶה
(is this) כָּל כַּסְפְּךָ, דּוֹדִי הַיָּקָר? — הֲזֹאת בִּתְּךָ הַחֲכָמָה,
אֲדוֹנִי? — הַאֵלֶּה כָּל סְפָרֶיךָ, רֵעִי הַטּוֹב? — חַדְרֵי בָּתֵּי
סִפְרֵנוּ גְּדוֹלִים וַאֲרֻכִּים, כִּי תַּלְמִידִים רַבִּים בָּהֶם, וְגַם
הַשֻּׁלְחָנוֹת אֲרֻכִּים מְאֹד. — בְּאַרְצֵנוּ יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁחוֹרִים
וְגַם אֲדֻמִּים כַּנְּחֹשֶׁת, אַךְ אַנְשֵׁי אַרְצוֹת אֵירֹפָּא כֻּלָּם
לְבָנִים. — הֲיֵשׁ גַּם אֲנָשִׁים יְרוּקִים? אֲנָשִׁים יְרוּקִים אֵין
בְּכָל הָאָרֶץ. — אֲנַחְנוּ עוֹדֶנּוּ נְעָרִים, לָכֵן אֵינֶנּוּ גְּדוֹלִים,
אֲבָל יֵשׁ אֲנָשִׁים זְקֵנִים, וְגַם הֵם אֵינָם גְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ. —
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה חֲכָמִים הֵם מִכֶּם. — גַּנֵּנוּ הַקָּטֹן גַּן פְּרָחִים
הוּא, כִּי רַק פְּרָחִים בּוֹ, אֲבָל גַּן־שְׁכַן־אָחִינוּ גַּן־עֵצִים הוּא.

The servant (f.) of our old aunt, (she) is not [of the daughters] of this country, for she is from another country, and therefore her language is also (she) not like our language.— Here are a few schools.— Your whole room is always full of little children; is there not a room for your children in your house? — Our new chairs (they) are not as nice as the black chairs of your brother, and therefore they are not as dear as those.— Thy ink-stand is smaller than my ink-stand, but it (she) is dearer than thine.— Thy uncle's old hat is dearer than thy new hat.— My red balls are

small, but they are very dear, for they are very nice.— No one of my friends has (אֵין לְכָל רֵעַי) such a nice watch as mine (my watch).— My new coats and (my) over-coats are very dear.— My little knife is old, but (it is) very sharp.— My small ink-well is full of ink, and in thy large ink-well there is no ink.

40.

1) When two nouns are to stand in the constructive state with one possessive one noun is placed before the possessive and undergoes the constructive, contraction, while the other noun is placed after the possessive and takes the suffixes ה, ו, י, כ, מ, נ as: סוּסֵי יִצְחָק וּפָרוֹתָיו (instead of סוּסֵי וּפָרוֹת יִצְחָק).

2) The superlative is expressed in three ways: a) הַטּוֹב, הַיָּפָה בַּנָּשִׁים; b) הַטּוֹב מִכָּל בָּנַי; מִבָּנַי c) by the constructive state, as: צְעִיר אֶחָיו.

3) The word מְאוּמָה — something — preceded by the negatives לֹא, אֵין means: nothing.

---

the brother and sisters of the boy — אֲחִי־הַנַּעַר וְאַחְיוֹתָיו

the most diligent of the pupils — הֶחָרוּץ בַּתַּלְמִידִים

thy son is the most diligent of my scholars — בִּנְךָ הוּא הֶחָרוּץ בְּתַלְמִידַי

בִּנְךָ הוּא הֶחָרוּץ מִכָּל תַּלְמִידַי (The same)

(a) name — שֵׁם

שְׁמִי, שִׁמְךָ (שְׁמֶךָ), שְׁמֵךְ,

שְׁמוֹ, שְׁמָהּ, שִׁמְכֶם, שְׁמָם;

שֵׁמוֹת, שְׁמוֹת־ (ו׳)

what is thy father's name? — מַה־שֵּׁם אָבִיךָ?

what is thy name? — מַה־שְּׁמֶךָ?

peace, welfare; well — שָׁלוֹם (שְׁלוֹם־, שְׁלוֹמִי)

how do you do? how are you? — מַה־שְּׁלוֹמֶךָ?

art thou well? — הֲשָׁלוֹם לְךָ (אַתָּה)?

שָׁלוֹם לִי! — I am well!

אֵין שָׁלוֹם לִי — I am not well

שָׁלוֹם לְךָ! שָׁלוֹם לָכֶם! — good bye! farewell!

בְּלִי — without

הַר (הָרִים, הָרֵי־, הָרֵי, הָרֵיכֶם) — mountain

צְעִיר־אֶחָיו — the youngest of his brothers

זְקַן־בֵּיתֵנוּ — the oldest of our house

מְאוּמָה — something

אֵין לִי מְאוּמָה — I have nothing

הִנֵּה — here is, here are, behold!

הִנְנִי (הִנֵּנִי, הִנֶּנִּי) — here I am (I am)

הִנְּךָ (הִנָּךְ), הִנֵּךְ, הִנֵּהוּ, הִנָּהּ, הִנְנוּ (הִנֶּנּוּ, הִנֵּנוּ), הִנְּכֶם, הִנְּכֶן, הִנָּם, הִנָּן.

עִם, אֵת — with, by

עִמִּי (עִמָּדִי רק במדבר בערו), אִתִּי — with me

עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּהּ, עִמָּנוּ, עִמָּכֶם, עִמָּכֶן, עִמָּם (עִמָּהֶם), עִמָּן (עִמָּהֶן)

אִתְּךָ (אִתָּךְ), אִתֵּךְ, אִתּוֹ, אִתָּהּ, אִתָּנוּ, אִתְּכֶם, אִתְּכֶן, אִתָּם, אִתָּן.

גָּבֹהַּ (גְּבֹהָה, גְּבֹהִים, גְּבֹהוֹת) — high, tall

הִנֵּה בֵּית דּוֹדֵנוּ וְגַנּוֹ! — אָחִי רֵעִי הֶחָדָשׁ וְאַחְיוֹתָיו אֵינָם חָרוּצִים כָּמוֹהוּ. — אַיֵּה סוּסֵי שְׁכֵנְכֶם וּפָרוֹתָיו? הִנָּם בְּשָׂדֵהוּ! — הִנְּךָ חָכָם, תַּלְמִידִי, אֲבָל בֶּן־דּוֹדְךָ חָכָם מִמְּךָ; הוּא הֶחָכָם בְּתַלְמִידֵי בֵּית־סִפְרִי. — חֲבֵרַי כֻּלָּם טוֹבִים, כֻּלָּם חָרוּצִים, אַךְ חֲבֵרִי זֶה הוּא הַטּוֹב בָּהֶם. — כָּל דּוֹדֵי יִצְחָק וְדוֹדוֹתָיו אֲשֶׁר בָּעִיר הַזֹּאת עוֹדָם צְעִירִים כָּמוֹנוּ, רַק דּוֹדוֹ אֲשֶׁר בָּעִיר הָרְחוֹקָה גָּדוֹל מִמֶּנּוּ. — כָּל בָּנֶיךָ בְּעִיר אַחֶרֶת הֵם, וְכָל בְּנוֹתֶיךָ בָּעִיר הַזֹּאת הֵן. — אָחִי הַגָּדוֹל הִנֵּהוּ עַתָּה בְּחֶדְרוֹ, וְכָל רֵעָיו עִמּוֹ. — אַיֵּה סְפָרֵינוּ? הַאִתְּכֶם

הֵם ? אֵין אִתָּנוּ רַק סִפְרֵי אֲחוֹתֵנוּ . — הִנֵּה הַמּוֹרֶה עִם כָּל תַּלְמִידָיו ! — אֲנִי הֶעָצֵל מִכָּל חֲבֵרָי . — לֹא , רֵעִי הַיָּקָר ! הִנְּךָ לֹא רַק הֶעָצֵל בַּחֲבֵרֶיךָ , כִּי אִם גַּם הֶעָצֵל מִכָּל נַעֲרֵי עִירֵנוּ . — יֵשׁ בְּבֵית סִפְרֵנוּ נְעָרִים רַבִּים חָרוּצִים מִמְּךָ , אַךְ אֵינָם טוֹבִים כָּמוֹךָ , לָכֵן הִנְּךָ יָקָר לִי מִכֻּלָּם . — אַיֵּה בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה, אֲדוֹנִי ? הִנֵּה עַתָּה בְּגַן־שְׁכֵנֵנוּ עִם אַחֶיהָ הַקְּטַנִּים . — הֲיֵשׁ אִתָּם סְפָרִים יָפִים ? לֹא ! סִפְרֵיהֶם אִתִּי . — בֵּית־תְּפִלָּתֵנוּ גָּבֹהַּ מִכָּל הַבָּתִּים הַקְּרוֹבִים אֶצְלוֹ , אֲבָל אֵינֶנּוּ הַגָּבֹהַּ בְּבָתֵּי עִירֵנוּ . — אֲחוֹת רֵעִי הַגְּדוֹלָה גְּבוֹהָה מֵאִמָּהּ . — כָּל בְּנֵי הָאָדָם אַחִים הֵם , כִּי אָב אֶחָד לְכֻלָּם . — וּמִי אֲבִיהֶם ? יְיָ הוּא אֲבִי כָּל בְּנֵי הָאָדָם , כִּי הוּא אֲדוֹן הַכֹּל .

All the friends and (his) comrades of my brother are now in his room, therefore the room is full.— My new friend is the most diligent of (־ב) his companions, and there is no one in my school like him.— My aunt's youngest daughter is the nicest of all her sisters; she is (here she is) now in our garden with her mother.— You are all good to me (אלי), but you are not as good as the young son of our neighbor; he is the best of you all.— You are just as dear to me as all my friends.— Where are the books and (her) the flowers of thy little sister? — Her books are on the big table in her room, and her flowers are with her (את) in my room.— What is the name of the son of your aunt? — His name is like thine (thy name).— How is your good mother, my dear friend? — She is well, but she is not at home now, for she is in the nearby city, at her uncle's, and my little brother is also with her.— Here are thy

parents, and who is the man that is with them? — This is (זה) our poor relative.

41.

1) When the suffixes ה ,ו ,י ,כ ,מ ,נ are joined to the prepositions אֶל (to), עַל (upon), תַּחַת (under), לִפְנֵי (before), אַחֲרֵי (after), the prepositions are declined in the plural form only, as: אֵלֶיךָ (and not אֶלְךָ).

2) When an adjective is used as a noun, it is modified in the same manner as a noun, as: הֶחָכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ (the wise (man) has his eyes in his head); גְּדוֹלֵי־יִשְׂרָאֵל (the great (men) of Israel); חֲכָמָיו (his wise (men).

3) The word בָּנִים (sons) also has the meaning of children in a definite relationship to their parents, and in that sense includes the entire direct descendants (big and small, masculine and feminine) of a man or woman. The word יְלָדִים, however, refers to children in general, and applies only to small masculine children, as: לְמִי הַיְלָדִים הָאֵלֶּה (and not לְמִי הַבָּנִים הָאֵלֶּה); הָאִישׁ הַזֶּה וְהָאִשָּׁה הַהִיא בָּנֵי הֵם (and not יְלָדֵי הֵם, for they are big ones).

אֶל	to
אֵלַי	to me
אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ; אֵלָיו, אֵלֶיהָ; אֵלֵינוּ; אֲלֵיכֶם, אֲלֵיכֶן; אֲלֵיהֶם, אֲלֵיהֶן.	
עָלַי	upon me
עָלֶיךָ, עָלַיִךְ; עָלָיו, עָלֶיהָ; עָלֵינוּ; עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶן; עֲלֵיהֶם, עֲלֵיהֶן.	
לָמָּה (לָמָּה זֶּה)	why? why then?
לָמָּה זֶּה לְךָ סְפָרִים?	what do you need books for then?
אִם	if
נָמוּךְ (נְמוּכָה, נְמוּכִים, נְמוּכוֹת)	low
עָנִי (עֲנִיָּה, עֲנִיִּים, עֲנִיּוֹת)	(a) poor man
עֲנִיֵּי עִירֶךָ	the poor men of thy city
בָּנִים (בְּנֵי־, בָּנַי, בְּנֵיכֶם, בְּנֵיהֶם)	children

אָדָם	man	כָּל־הָאָדָם	all men, all the people
בְּנֵי־אָדָם	people		

מַה־שֵּׁם רֵעֲךָ הֶחָדָשׁ ? טוֹבִיָּה שְׁמוֹ , וּכְשְׁמוֹ כֵּן הוּא , כִּי הוּא הַטּוֹב מִכָּל רֵעַי , וְהוּא גַּם הֶחָרוּץ בָּהֶם . — בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (Palestine) יֵשׁ הָרִים רַבִּים מְאֹד , אַךְ הַר הַלְּבָנוֹן הוּא הַגָּבֹהַּ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל . — אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יַעֲקֹב אָבִינוּ : רְאוּבֵן , שִׁמְעוֹן , לֵוִי וִיהוּדָה , יִשָּׂשכָר , זְבוּלוּן , יוֹסֵף וּבִנְיָמִין , דָּן וְנַפְתָּלִי , גָּד וְאָשֵׁר ; הֵמָּה (=הֵם) אֲבוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל . — שָׁלוֹם לְךָ , אֲדוֹנִי ! הַאַתָּה אֲבִי יִצְחָק חֲבֵרִי ? כֵּן , אֲנִי אָבִיו . — הֲשָׁלוֹם לוֹ ? שָׁלוֹם לוֹ , הִנֵּהוּ עַתָּה בְגַן שְׁכֵנֵנוּ עִם אֲחָדִים מֵרֵעָיו . — הֲגַם אֲחוֹתוֹ הַצְּעִירָה אִתּוֹ בַּגַּן ? לֹא , בִּתִּי אֵינֶנָּה אִתּוֹ , כִּי הִיא עוֹדֶנָּה בְּבֵית־הַסֵּפֶר . הַנַּעַר הַזֶּה צְעִיר־אֶחָיו הוּא , אַךְ גָּבֹהַּ הוּא מֵהֶם . — אֲבוֹתַי אֵינָם עַתָּה בְּבֵיתָם , וְאָחִי הַגָּדוֹל הִנֵּהוּ עַתָּה זְקַן־בֵּיתֵנוּ . — הַסְּפָרִים אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחָנוֹתַי לְאָחִי הֵם , וְהַפְּרָחִים אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לַאֲחוֹתִי הֵם . — אֵשֶׁת שְׁכֵנֵנוּ וְדוֹדָתוֹ עוֹדָן בְּגַנֵּנוּ , וְגַם אַחְיוֹת רֵעַי אִתָּן ; כִּי קְרוֹבוֹת הֵן אֲלֵיהֶן . — עֲנִיֵּי־עִירֵנוּ רַבִּים מְאֹד וַעֲשִׁירֶיהָ מְעַטִּים . — הַהִנְּכֶם בְּחֶדְרְכֶם ? כֵּן , הִנְנוּ בְּחֶדְרֵנוּ , וְגַם כָּל חֲבֵרֵינוּ אִתָּנוּ פֹּה . — מִי שָׁם עַל הָהָר הַגָּבֹהַּ הַהוּא ? אֵין אִישׁ עָלָיו . — יֵשׁ לְשׁוֹנוֹת רַבּוֹת בָּאָרֶץ . — שָׂפָה אַחַת לְכָל יִשְׂרָאֵל ; זֹאת שְׂפַת עֵבֶר . — הֲיֵשׁ אִתְּךָ מְאוּמָה ? אֵין אִתִּי מְאוּמָה . — אִם אֵין לְךָ בָּנִים , אֲדוֹנִי , אֵינְךָ עָשִׁיר , גַּם אִם כֶּסֶף לְךָ ; כִּי אִישׁ בְּלִי בָנִים עָנִי הוּא . — בֵּית דוֹדִי נָמוּךְ מִבֵּית אָבִי . —

כָּל בָּתֵּי־הָעִיר הַזּאת נְמוּכִים מִבֵּית תְּפִלָּתֵנוּ. — מְנוֹרוֹת כַּסְפֵּנוּ נְמוּכוֹת מִמְּנוֹרוֹת נְחָשְׁתֵּנוּ.

Thy book in which (אשר בו) the short (־ו) nice stories are, is upon my chair, and my book is also upon it (him).— These poor women are our (אל) relatives.— Near our city are a few high mountains, and upon them are fields and gardens.— There is no country without poor, and in each country the poor are more numerous than the rich.— The wife of our rich neighbor is very small, and her daughter is taller than she.— How large is thy ancle's house! What does he need (למה לו) such a big house for, if he has no children? — But he has many poor relatives, and they all are with him (אתו).— Has this man something? — He has nothing, only children he has, and even (גם) they (they) are not with him (את), for they are in a distant city, in the house of a rich man who is their relative (who (־ה) is a relative to them).— If so, their relative is a very good man.— If thou hast no children, why (then) hast thou such a big house? — Only my big children are not with me, but my small children (they) are all with me in my house, and also my wife's uncle and her aunt and a few more relatives are with us.— The new houses of this city are higher than its (her) old houses.— In our uncle's garden there are very tall trees.— In our house there are high chairs and low chairs.— Isaac's store is lower than his neighbor's store.

42

(a) hand	יָד (יַד־, יָדִי, יֶדְכֶם, יָדָם)	(an) eye	עַיִן נ׳ (עֵין, עֵינִי)
hands	יָדַיִם (יְדֵי־, יָדַי, יְדֵיכֶם, יְדֵיהֶם)	eyes	עֵינַיִם (עֵינֵי־, עֵינַי)

רֶגֶל (רַגְלִי, רַגְלְךָ) (a) foot, leg

רַגְלַיִם (רַגְלֵי־, רַגְלַי) feet, legs

אֹזֶן (אָזְנִי) (an) ear

אָזְנַיִם (אָזְנֵי־, אָזְנַי) ears

לְחִי, לֶחִי (לְחִי־, לֶחֱיִי, לֶחֶיְךָ) cheek

לְחָיַיִם (לְחָיֵי־, לְחָיֶיךָ, לְחָיֵיכֶם) cheeks

שָׂפָה (שְׂפַת־, שְׂפָתִי, שְׂפַתְכֶם) (a) lip

שְׂפָתַיִם (שִׂפְתֵי־, שְׂפָתַי, שִׂפְתוֹתַי, שִׂפְתוֹתֵיכֶם). lips

שֵׁן (שִׁנִּי) (a) tooth

שִׁנַּיִם (שִׁנֵּי־, שִׁנֶּיךָ) teeth

פֶּה (פִּי־, פִּי, פִּיךָ, פִּיו, פִּיהָ, פִּיהֶם) (a) mouth

פִּיוֹת (פִּיּוֹת) mouths

שָׁמַיִם (שְׁמֵי־, שָׁמֶיךָ) heaven

מַיִם (מֵי־, מֵימֵי־, מֵימַי, מֵימֶיךָ) water

פָּנִים ז״ר (פְּנֵי־, פָּנַי, פְּנֵיכֶם, פְּנֵיהֶם) face, faces, looks

כּוֹס נ׳ (כּוֹסִי, כּוֹסוֹת, כּוֹסוֹתַי) (a) cup, (a) glass

חוֹלֶה (חוֹלָה, חוֹלִים, חוֹלוֹת) sick, (a) sick (one)

מַדּוּעַ why? wherefore?

מָקוֹם (מְקוֹם־, מְקוֹמִי, מְקוֹמוֹת, מְקוֹמוֹתַי) (a) place

תַּחַת (תַּחְתַּי או תַּחְתֵּנִי, תַּחְתֶּיךָ) under, instead, in place of

חֲמוֹר (an) ass, donkey

חֲמוֹרִים donkeys

עֵינֵי אָחִי הַקָּטֹן שְׁחוֹרוֹת, וּשְׂפָתָיו וּלְחָיָיו אֲדֻמּוֹת
תָּמִיד. — פָּנֶיךָ רָעִים מְאֹד, רֵעִי הַיָּקָר; הַחוֹלֶה אַתָּה?
כֵּן, חוֹלֶה אֲנִי בְּשִׁנָּי. — יְדֵי הַיֶּלֶד הַקָּטֹן הַזֶּה הִנָּן תָּמִיד
בְּפִיו. — אָזְנֵי הַחֲמוֹר אֲרֻכּוֹת. — פְּנֵי הַשָּׁמַיִם שְׁחוֹרִים
עַתָּה. — הָאִישׁ הֶעָנִי הַזֶּה חוֹלֶה בְּרַגְלָיו, לָכֵן הִנֵּהוּ עַתָּה
בְּבֵית־הַחוֹלִים (hospital). — יְדֵי הַנַּעַר הַזֶּה וּפָנָיו
שְׁחוֹרִים תָּמִיד; הַאֵין מַיִם בְּבֵיתוֹ? — לְחָיֵי אֲחוֹתְךָ
הַקְּטַנָּה אֲדֻמּוֹת וּלְבָנוֹת כַּפְּרָחִים אֲשֶׁר בְּיָדָהּ. — תַּלְמִידִי
הַקָּטֹן! שִׁנֶּיךָ שְׁחוֹרוֹת כְּעֵינֶיךָ, אֲבָל שִׁנַּיִם שְׁחוֹרוֹת אֵינָן

יָפוֹת לְיֶלֶד חָכָם כָּמוֹךָ. — קַסְתּוֹת כָּל הַתַּלְמִידִים מְלֵאוֹת עַתָּה דְיוֹ; — הַכַּד מְלֵאָה חָלָב וְהַכּוֹס מְלֵאָה מָיִם. — אִם חוֹלֶה רֵעֲכֶם, מַדּוּעַ אֵינְכֶם אֶצְלוֹ? רֵעֵנוּ אֵינֶנּוּ חוֹלֶה, רַק עָצֵל הוּא. — הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּעִירְכֶם רָעִים מְאֹד, לָכֵן הִנְּכֶם חוֹלִים תָּמִיד. — יֵשׁ חוֹלֶה אֲשֶׁר פָּנָיו לְבָנִים, וְיֵשׁ חוֹלִים אֲשֶׁר פְּנֵיהֶם אֲדֻמִּים, אֲבָל פְּנֵי הָאִשָּׁה הַחוֹלָה הַזֹּאת יְרוּקִים. — כַּדּוּרֵי הַיְרוּקִים יָפִים וִיקָרִים מִכַּדּוּרֶיךָ הָאֲדֻמִּים. — רֵעִי הַיָּקָר! מְקוֹם הָרַגְלַיִם הוּא תַּחַת הַשֻּׁלְחָן וְלֹא עָלָיו. — יְדִי יֶלֶד חָכָם הִנֵּן תָּמִיד תַּחַת הַשֻּׁלְחָן. — אַיֵּה מְקוֹם יְיָ? יְיָ הוּא בְּכָל מָקוֹם, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. — לְרַגְלֵי הָהָר הַגָּבֹהַּ הַזֶּה, יֵשׁ שָׂדוֹת וְגַנִּים רַבִּים, אַךְ עָלָיו אֵין כֹּל. — אַיֵּה סִפְרְךָ הֶחָדָשׁ? הִנֵּהוּ לְרַגְלֶיךָ תַּחַת כִּסְאֲךָ. — לֹא זֶה הַמָּקוֹם לִסְפָרִים; הַאֵין בְּחֶדְרְךָ מָקוֹם אַחֵר לְסִפְרֶךָ? כָּל סְפָרַי הִנָּם עַל שֻׁלְחָנִי, רַק הַסֵּפֶר הָאֶחָד הַזֶּה עַל הָאָרֶץ (on the ground, on the floor) הוּא. — עֵינֶיךָ בַּכֹּל (all over) רַק לֹא בְּסִפְרֶךָ. — בְּפִי יְלָדִים קְטַנִּים יֵשׁ רַק מְעַט שִׁנַּיִם, וְגַם לַאֲנָשִׁים זְקֵנִים אֵין שִׁנַּיִם רַבּוֹת, אֲבָל דּוֹדִי זָקֵן מְאֹד, וְכָל שִׁנָּיו עוֹדֶן בְּפִיו. — שִׂפְתֵי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת לְבָנוֹת, כִּי אֵין שָׁלוֹם לָהּ. — אֲחוֹתְךָ הַקְּטַנָּה אֵינֶנָּה בְּבֵית־סִפְרָהּ, הַחוֹלָה הִיא? לֹא חוֹלָה הִיא, כִּי אִם עֲצֵלָה. — הֲיֵשׁ תַּחַת יָדְךָ (=אִתְּךָ) מְעַט מָיִם? לֹא, אֲדוֹנִי, אֲבָל בַּחֲדַר אֲחוֹתִי יֵשׁ כּוֹס מְלֵאָה מָיִם. — אַיֵּה אֲחוֹתֶךָ? הִנֶּהָ בַּגַּן תַּחַת הָעֵץ הַגָּבֹהַּ, וּפְרָחִים רַבִּים בְּיָדָהּ. — אֲחוֹתֵנוּ חֲרוּצָה מְאֹד וְיָדָהּ בַּכֹּל. — הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

בֵּית־סִפְרֵנוּ עָלָיו , יָפֶה מְאֹד , כִּי יֵשׁ בּוֹ גַּנֵּי־פְרָחִים וְגַנֵּי־
עֵצִים . — יֵשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר שִׁנֵּי־כֶסֶף בְּפִיהֶם . — הַקְּרוֹבָה
עִיר אֲחִיכֶם אֲלֵיכֶם ? לֹא , רְחוֹקָה הִיא מִמֶּנּוּ מְאֹד . — כֹּל
אֲשֶׁר בְּעִירֵנוּ טוֹב מְאֹד , רַק מֵימֶיהָ רָעִים . — מֵאַיִן אַתָּה ,
יֶלֶד קָטָן ? הֲמֵאֶרֶץ אַפְרִיקָא הִנְּךָ ? לֹא , אֲדֹנִי , בֶּן־עִירְךָ
אָנִי . — אִם כֵּן , מַדּוּעַ פָּנֶיךָ שְׁחוֹרִים כִּפְנֵי אִישׁ אַפְרִיקָא ?

43.

(ל־) asses have long ears.— My little brother's cheeks are now very red, for he is sick.— My friend's mother has trouble with her eyes (is sick with her eyes).— What a little mouth thy young sister has! — Thy feet are always on my chair; hast thou no other place for (ל־) thy long legs? — Why are thy lips white, my dear comrade (חבר)? art thou sick? — I am not sick, but my lips are always white.— You (m.) are (here) always in your small room, therefore you are sick and your faces are always green; but we are always in the garden or on the mountains, therefore we are well, and our faces and (our) lips are always red.— The eyes of thy sister and her lips are nice (and) also her mouth and her whole face are beautiful, but her teeth are black.— The books of my lazy friend are always under his table or under his chairs.— The place for this copper candle-stick is on the table and not on the floor (ארץ).— This tree is the tallest of all the trees of our garden.— The heaven is very clear now (the face of the heavens is very nice now).— This little child is always on the hands of its (his) mother.— Art thou still sick, my good uncle? — No, I am well now.— Water is good for flowers.— He is always looking in his books (his eyes are always in his books), for he is a very stu-

dious boy, and he is the best of the scholars of our school.— Who is with (אצל) thee in thy room? — Nobody is (איש אין) with (את) me.— My books (they all) are always in one place.

44.

1) Numeral adjectives from three to ten inclusive, take the feminine ending ָה, when referring to masculine nouns, or when used as masculine substantives; but in the feminine gender, the ending ָה is omitted in these numerals, as: שְׁלֹשָׁה נְעָרִים, שָׁלֹשׁ נְעָרוֹת.

2) The number שמונה (eight) takes the ending ָה in the masculine gender, and the ending ֶה in the feminine gender, as: שְׁמוֹנָה נְעָרִים שְׁמוֹנֶה נְעָרוֹת.

3) The definite article (ה' הידיעה) is joined not to the numeral, but to the noun which is modified by it, as: שְׁנֵי הָאַחִים; but if the numeral be used as a substantive, the article may be prefixed to it, as: טוֹבִים הַשְּׁנַיִם.

4) If the noun qualified by the numeral is definite (with ה' הידיעה), the numeral is in the constructive state, although it does not have a possessive sense, as: וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים, וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים.

Feminine לִנְקֵבָה	נסמך	נפרד	Masculine לְזָכָר	נסמך	נפרד
1. one	(אַחַת־)	א. אַחַת	1. one	(אַחַד־)	א. אֶחָד
2. two	(שְׁתֵּי־)	ב. שְׁתַּיִם	2. two	(שְׁנֵי־)	ב. שְׁנַיִם
3. three	(שְׁלשׁ־)	ג. שָׁלשׁ	3. three	(שְׁלשֶׁת־)	ג. שְׁלשָׁה
4. four	(אַרְבַּעַת־)	ד. אַרְבַּע	4. four	(אַרְבַּעַת־)	ד. אַרְבָּעָה
5. five	(חֲמֵשׁ־)	ה. חָמֵשׁ	5. five	(חֲמֵשֶׁת־)	ה. חֲמִשָּׁה
6. six	(שֵׁשׁ־)	ו. שֵׁשׁ	6. six	(שֵׁשֶׁת־)	ו. שִׁשָּׁה

Masculine לְזָכָר

נפרד	נסמך	
ז. שִׁבְעָה	(שִׁבְעַת־)	7. seven
ח. שְׁמוֹנָה	(שְׁמוֹנַת־)	8. eight
ט. תִּשְׁעָה	(תִּשְׁעַת־)	9. nine
י. עֲשָׂרָה	(עֲשֶׂרֶת־)	10. ten

Feminine לִנְקֵבָה

נפרד	נסמך	
ז. שֶׁבַע	(שְׁבַע־)	7. seven
ח. שְׁמֹנֶה	(שְׁמוֹנַת־)	8. eight
ט. תֵּשַׁע	(תְּשַׁע־)	9. nine
י. עֶשֶׂר	(עֶשֶׂרֶת־)	10. ten

כַּמָּה?	how many?
חָסֵר (חֲסֵרָה, חֲסֵרִים, חֲסֵרוֹת)	less
פַּעַם נ׳	(a) time
פְּעָמִים	times
פַּעֲמַיִם	twice, two times
חֹדֶשׁ (חָדְשִׁי)	(a) month
חֳדָשִׁים (חָדְשֵׁי־, חֳדָשַׁי, חָדְשֵׁיכֶם)	months
אֲגוֹרָה (אֲגוֹרוֹת)	(a) small coin, (a) penny
שָׁנָה (שְׁנַת־, שְׁנָתִי, שְׁנַתְכֶם)	(a) year
שָׁנִים (שְׁנֵי־, שְׁנוֹת־. שְׁנוֹתַי)	years
שְׁנָתַיִם	two years
יוֹם	(a) day
יָמִים (יְמֵי־, יָמַי, יְמֵיכֶם)	days
יוֹמַיִם	two days
חַיִּים (חַיֵּי־, חַיַּי, חַיֶּיךָ, חַיֵּיכֶם)	life, age
כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ?	how old art thou?
אֲנִי בֶן (בַּת) תֵּשַׁע שָׁנִים	I am nine years old
אֶפֶס	naught, nothing
אֶצְבַּע נ׳	(a) finger
אֶצְבָּעוֹת (אֶצְבְּעוֹת)	fingers

נַעַר אֶחָד, שְׁנֵי נְעָרִים, שְׁלֹשָׁה נְעָרִים, אַרְבָּעָה נְעָרִים, חֲמִשָּׁה נְעָרִים, שִׁשָּׁה נְעָרִים, שִׁבְעָה נְעָרִים, שְׁמוֹנָה נְעָרִים, תִּשְׁעָה נְעָרִים, עֲשָׂרָה נְעָרִים. — אִשָּׁה אַחַת, שְׁתֵּי נָשִׁים, שָׁלֹשׁ נָשִׁים, אַרְבַּע נָשִׁים, חָמֵשׁ נָשִׁים, שֵׁשׁ

נָשִׁים, שֶׁבַע נָשִׁים, שְׁמוֹנֶה נָשִׁים, תֵּשַׁע נָשִׁים, עֶשֶׂר נָשִׁים. — שִׁשָּׁה מְעִילִים, שֵׁשׁ אֲדָּרוֹת, שְׁמוֹנָה עֵצִים גְּבֹהִים. — בְּגַן דּוֹדֵנוּ חֲמִשָּׁה כִּסְאוֹת נְמוּכִים וּשְׁמוֹנָה שֻׁלְחָנוֹת גְּבֹהִים. — בְּבֵיתֵנוּ יֵשׁ שִׁשָּׁה שֻׁלְחָנוֹת וַעֲלֵיהֶם שֵׁשׁ מְנוֹרוֹת כֶּסֶף. וּבְבֵית־סִפְרֵנוּ יֵשׁ עֲשָׂרָה שֻׁלְחָנוֹת וַעֲלֵיהֶם עֶשֶׂר מְנוֹרוֹת. — לִי שְׁתֵּי מַחְבָּרוֹת חֲדָשׁוֹת וּלְרֵעִי אַרְבַּע מַחְבָּרוֹת יְשָׁנוֹת. — בְּיָד אַחַת חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת, וּבִשְׁתֵּי יָדַיִם עֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת. — שְׁנַיִם וּשְׁנַיִם — אַרְבָּעָה, וּשְׁתַּיִם וּשְׁתַּיִם — אַרְבַּע. — אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשָׁה — שִׁבְעָה, וְאַרְבַּע וְשָׁלֹשׁ — שֶׁבַע. — שְׁלֹשָׁה נְעָרִים וְשִׁבְעָה נְעָרִים הֵם עֲשָׂרָה נְעָרִים. וְשָׁלֹשׁ נְעָרוֹת וְשֶׁבַע נְעָרוֹת הֵן עֶשֶׂר נְעָרוֹת. — שְׁתֵּי פְּעָמִים שְׁתַּיִם — אַרְבַּע, שְׁתֵּי פְּעָמִים שְׁנַיִם — אַרְבָּעָה. — עֲשָׂרָה חָסֵר אֶחָד — תִּשְׁעָה. — עֲשָׂרָה חָסֵר שְׁנַיִם — שְׁמוֹנָה. — עֶשֶׂר חָסֵר שְׁתַּיִם — שְׁמוֹנֶה. — שְׁתֵּי פְּעָמִים אַרְבָּעָה וְאֶחָד — תִּשְׁעָה. — שֵׁשׁ וְשָׁלֹשׁ — תֵּשַׁע. — לָאִישׁ הַזֶּה בָּנִים רַבִּים מְאֹד; לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשֶׁבַע בָּנוֹת. — כַּמָּה פְּעָמִים שְׁנַיִם בַּעֲשָׂרָה? בַּעֲשָׂרָה חָמֵשׁ פְּעָמִים שְׁנַיִם. — וְכַמָּה פְּעָמִים שְׁלֹשָׁה בַּעֲשָׂרָה? בַּעֲשָׂרָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁלֹשָׁה וְאֶחָד. — שֵׁשׁ חָסֵר אַחַת — חָמֵשׁ. — שֵׁשׁ חָסֵר שְׁתַּיִם, כַּמָּה? אַרְבַּע. — שֵׁשׁ חָסֵר שָׁלֹשׁ, כַּמָּה? שָׁלֹשׁ. — שֵׁשׁ חָסֵר חָמֵשׁ, כַּמָּה? אַחַת. — שֵׁשׁ חָסֵר שֵׁשׁ, כַּמָּה? אֶפֶס. — כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ, תַּלְמִידִי הַיָּקָר? אֲנִי בֶן תֵּשַׁע שָׁנִים. — וְכַמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אָחִיךָ הַקָּטָן? אָחִי הַקָּטָן בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים. — בַּת כַּמָּה שָׁנִים

אַתְּ, תַּלְמִידָתִי הַקְּטַנָּה? אֲנִי בַּת שְׁמוֹנֶה שָׁנִים וַאֲחוֹתִי הַגְּדוֹלָה מִמֶּנִּי בַּת עֶשֶׂר שָׁנִים.

45.

How old art thou, little girl? — I am 7 years old, and I am the youngest of our house, but I have four more brothers and four sisters.— I have four pencils and three copy-books.— My oldest sister has three gold rings.— How many lamps are in thy room? — In my room there are two lamps: one (מ־) silver [one] and one (מ־) copper [one].— My uncle has two hats, one old [one] and one new [one].— On the big table there are two bottles full [of] wine and seven small glasses.— A man has two legs (feet) and two hands; but a horse, a cow, and a donkey have four legs.— How many times four are in eight (m.)? In eight there are 2 times 4).— How many times five are in ten (f.)? — In ten there are 2 times 5.— Ten less six is how much (f.)? — Ten less six are four (f.). — How many fingers are there in two hands? — In two hands there are ten fingers.— How many books hast thou at home, and how many in the school? — At home I have four books, and in the school I have three books.— Who are the five men that are in your house, my dear pupil? — They are: my father, my two uncles, and their two sons.

46.

1) The numerals from eleven to nineteen are changed according to the genders, thus: the units of masculine gender are joined to the tens of feminine, as: שְׁנֵים עָשָׂר עֵטִים, אַחַד עָשָׂר בָּתִּים; the units of feminine

gender are joined to the tens of masculine, as: שְׁתֵּים, אַחַת עֶשְׂרֵה פָּרוֹת
עֶשְׂרֵה מְנוֹרוֹת.

2) Nouns frequently numbered, as: אַמָּה, אִישׁ, חֹדֶשׁ, שָׁנָה, יוֹם ect., up to ten, take the plural number, as: חֲמִשָּׁה, שְׁלשָׁה יָמִים, שְׁנֵי אֲנָשִׁים
שֵׁשׁ אַמּוֹת, עֶשֶׂר שָׁנִים, חֳדָשִׁים; but from eleven upward (to one thousand) they take the singular number, as: אַחַד עָשָׂר אִישׁ,
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה, אַרְבָּעִים שָׁנָה, עֶשְׂרִים חֹדֶשׁ, חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם.

Feminine	לִנְקֵבָה	Masculine	לְזָכָר
11. eleven	יא. אַחַת (עַשְׁתֵּי) עֶשְׂרֵה	11. eleven	יא. אַחַד (עַשְׁתֵּי) עָשָׂר
12. twelve	יב. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה	12. twelve	יב. שְׁנֵים (שְׁנֵי) עָשָׂר
13. thirteen	יג. שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה	13. thirteen	יג. שְׁלשָׁה עָשָׂר
14. fourteen	יד. אַרְבַּע עֶשְׂרֵה	14. fourteen	יד. אַרְבָּעָה עָשָׂר
15. fifteen	טו. חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה	15. fifteen	טו. חֲמִשָּׁה עָשָׂר
16. sixteen	טז. שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה	16. sixteen	טז. שִׁשָּׁה עָשָׂר
17. seventeen	יז. שְׁבַע עֶשְׂרֵה	17. seventeen	יז. שִׁבְעָה עָשָׂר
18. eighteen	יח. שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה	18. eighteen	יח. שְׁמוֹנָה עָשָׂר
19. nineteen	יט. תְּשַׁע עֶשְׂרֵה	19. nineteen	יט. תִּשְׁעָה עָשָׂר
20. twenty	כ. עֶשְׂרִים	20. twenty	כ. עֶשְׂרִים

הֲיֵשׁ לְךָ כֶּסֶף? יֶשׁ־לִי כֶּסֶף מְעַט, רַק חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה אֲגוֹרוֹת נְחשֶׁת. — בַּשָּׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר חֳדָשִׁים. — אָחִי הַגָּדוֹל בֶּן־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה. — אַחַד עָשָׂר תַּלְמִידִים בְּבֵית סִפְרֵנוּ, עֲשָׂרָה חָרוּצִים וְרַק הָאֶחָד עָצֵל. — וּמִי הוּא הָאֶחָד? אֲנִי הוּא. — לְמִי תֵּשַׁע הַפָּרוֹת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה

הָאָדוֹן הַזֶּה? אַרְבַּע הַשְּׁחוֹרוֹת לוֹ, וְחָמֵשׁ הָאֲדֻמּוֹת לִשְׁכֵנוּ. — דּוֹדֵנוּ הַזָּקֵן חוֹלֶה בִּשְׁתֵּי עֵינָיו, זֶה (already) שְׁנָתַיִם יָמִים. — בַּמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה אֵין חֲמוֹרִים; אֲבָל בָּעִיר הָרְחוֹקָה אֲשֶׁר אָחִינוּ בָּהּ יֵשׁ חֲמוֹרִים רַבִּים, וְגַם לְאָחִינוּ חֲמִשָּׁה חֲמוֹרִים. — עַל הָהָר הַגָּבוֹהַּ הַזֶּה יֵשׁ עַתָּה אֲנָשִׁים רַבִּים מְאֹד: שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה נָשִׁים, אַרְבָּעָה עָשָׂר נְעָרִים וְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה נְעָרוֹת, וְכֻלָּם קְרוֹבִים אֵלֵינוּ. — רֵעִי הֶחָדָשׁ אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ זֶה יוֹמַיִם, כִּי אֵצֶל אָחִיו הוּא, בְּעִיר אַחֶרֶת, וְגַם שְׁתֵּי אַחְיוֹתָיו הַצְּעִירוֹת אִתּוֹ שָׁם. — בְּכָל עַשְׁתֵּי עָשָׂר הַחֲבֵרִים אֲשֶׁר לִי, אֵין עָצֵל גַּם אֶחָד. — לָאִישׁ הֶעָנִי הַזֶּה עֲשָׂרָה בָנִים: שֵׁשׁ בָּנוֹת וְאַרְבָּעָה בָנִים; שְׁתֵּי בְנוֹתָיו הַגְּדוֹלוֹת מוֹרוֹת הֵן בְּבֵית־סִפְרֵנוּ, שְׁתֵּי בְנוֹתָיו הָאֲחֵרוֹת — בַּחֲנוּת דּוֹדָן, וּשְׁתֵּי הַצְּעִירוֹת עוֹדָן אִתּוֹ; אַךְ אַרְבָּעָה בָנָיו כֻּלָּם בְּעִיר אַחֶרֶת הֵם, תַּלְמִידִים בְּבֵית סֵפֶר גָּבֹהַּ (High-school). — כַּמָּה פְעָמִים בַּיּוֹם הִנְּךָ בְּבֵית רֵעֲךָ? בְּכָל יוֹם הִנְנִי בְּבֵיתוֹ רַק פַּעַם אַחַת, אַךְ בַּיּוֹם הַזֶּה — פַּעֲמַיִם, כִּי חוֹלֶה הוּא. — אָחִי הַקָּטֹן בֶּן־שָׁנָה הוּא עַתָּה, וְרַק שְׁתֵּי שִׁנַּיִם בְּפִיו. — רֵעִי הַצָּעִיר, חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְאֶחָד, חָסֵר שִׁשָּׁה עָשָׂר, כַּמָּה? חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְאֶחָד, חָסֵר שִׁשָּׁה עָשָׂר — אֶפֶס. — כַּמָּה סִפּוּרִים בְּסִפְרֵךְ הֶחָדָשׁ, אֲחוֹתִי הַיְקָרָה? שְׁלֹשָׁה אֲרֻכִּים וּשְׁלֹשָׁה קְצָרִים, אַךְ הָאֲרֻכִּים אֵינָם יָפִים וְהַקְּצָרִים אֵינָם חֲדָשִׁים. — כַּמָּה עֵצִים עַל הָהָר הַזֶּה? שִׁבְעָה עָשָׂר עֵצִים עָלָיו. — בֶּן עֶשֶׂר שָׁנִים אָנֹכִי (=אֲנִי) וְאַתָּה בֶּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה; אַתָּה גָּדוֹל מִמֶּנִּי,

אֲבָל אֲנִי גָּבֹהַּ עַתָּה מִמְּךָ מְאֹד ; כִּי אֲנִי הִנְנִי עַתָּה עַל הָעֵץ וְאַתָּה הִנְּךָ עַל הָאָרֶץ .

(ל־) my old uncle has two sons and two daughters.— How many horses and cows are on this mountain? — There are on it (him) seven horses and seven cows.— Thou art younger than I, my little aunt, for thou art only eleven years old and I am thirteen years (old).— In that large house there are fifteen rooms.— In all our rooms there are sixteen beds, twelve tables, and nineteen chairs.— in our large synagogue there are eight silver candle-sticks and twelve big copper candle-sticks.— How hold art thou, my dear pupil? — I am the youngest of our house, for I am but ten years old.— My comrade has had a tooth-ache (זה) for two days already, therefore he is not with (עם) us now in the garden.— All the seventeen glasses which are on those four tables are full of water, and in five of them there are flowers.— How is (מה שלום) thy little brother, sir (אדוני)? — He has had (חולה הוא ב־) an ear-ache for (זה) fourteen days already.— Twice a (in the) year we are all at our (הגדולה) oldest sister's, who is in a distant city; there she has a very large house, because she has eleven children: three girls and eight boys. The oldest (הגדולה) of her daughters is now fourteen years old, and the oldest of her sons is now twelve years and nine months old.

47.

1) From twenty upwards there is no difference as to the position of the units and the tens, i. e., either may come first, as: אַרְבָּעָה, עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים.

2) מֵאָה (a hundred) being a feminine noun, the numerals modifying it must be in the feminine gender, as: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת (not שְׁלֹשָׁה מֵאוֹת); and there is no difference between מֵאָה אִישׁ and מְאַת־אִישׁ, מֵאָה אֶלֶף and מְאַת־אֶלֶף.

Masculine לְזָכָר

כא. אֶחָד וְעֶשְׂרִים, 21. twenty one
עֶשְׂרִים וְאֶחָד

כב. שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים, 22. twenty two
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם

Feminine לִנְקֵבָה

כא. אַחַת וְעֶשְׂרִים, 21. twenty one
עֶשְׂרִים וְאַחַת

כב. שְׁתַּיִם וְעֶשְׂרִים, 22. twenty two
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם

ל. שְׁלֹשִׁים 30. thirty

מ. אַרְבָּעִים 40. forty

נ. חֲמִשִּׁים 50. fifty

ס. שִׁשִּׁים 60. sixty

ע. שִׁבְעִים 70. seventy

פ. שְׁמוֹנִים 80. eighty

צ. תִּשְׁעִים 90. ninety

ק. מֵאָה (מְאַת־) 100. one hundred

ר. מָאתַיִם 200. two hundred

ש. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת 300. three hundred

ת. אַרְבַּע מֵאוֹת 400. four hundred

תק. חֲמֵשׁ מֵאוֹת 500. five hundred

קא. מֵאָה וְאֶחָד (וּשְׁנַיִם, וּשְׁלֹשָׁה וכו׳)
101. one hundred and one (m.)

קא. מֵאָה וְאַחַת (וּשְׁתַּיִם, וְשָׁלֹשׁ וכו׳)
101. one hundred and one (f.)

קעב. מֵאָה, שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם יָמִים
172. (a) hundred and seventy-two days

שסה. חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
365. three hundred and sixty-five years

תכה. אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת
425. four hundred and twenty-five pennies

אֶלֶף 1000. (a) thousand

אֲלָפִים (אַלְפֵי־) thousands

אַלְפַּיִם 2000. two thousand

שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים 3000. three thousand

מְאַת אֶלֶף	100,000. one hundred thousand
אֶלֶף אֲלָפִים	1,000,000. (a) million
עַד	till, until
הַיּוֹם	to-day
שָׁבוּעַ	(a) week
שָׁבוּעוֹת (שָׁבוּעִים)	weeks
שְׁבֻעַיִם	two weeks
חַג	(a) festival, holiday
חַגִּים (חַגֵּי־)	festivals, holidays
שָׁעָה	(an) hour
שָׁעוֹת (שְׁעוֹת־)	hours
רֶגַע	(a) minute, moment
רְגָעִים (רִגְעֵי־)	minutes, moments
דַּק	(a) second
דַּקִּים (דַּקֵּי־)	seconds
רֹאשׁ	(a) head, beginning, top
רָאשִׁים (רָאשֵׁי־)	heads

שְׁלשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה יָמִים בְּשָׁנָה, וּבְכָל יוֹם יֵשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת; כַּמָּה שָׁעוֹת בְּשָׁנָה? שְׁמוֹנַת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים שָׁעוֹת. — בְּעִירֵנוּ יֵשׁ חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּתֵּי סֵפֶר גְּדוֹלִים לִנְעָרִים וַעֲשָׂרָה לִנְעָרוֹת; בְּכָל בָּתֵּי הַסֵּפֶר לִנְעָרִים יֵשׁ שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה תַּלְמִידִים, וּבְבָתֵּי הַסֵּפֶר לִנְעָרוֹת יֵשׁ אַרְבַּע מֵאוֹת וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה תַּלְמִידוֹת. — הָאִישׁ הַזֶּה חוֹלֶה הוּא, כִּי רַגְלוֹ הָאַחַת קְצָרָה מֵהַשֵּׁנִית. — בְּעִירֵנוּ יֵשׁ אִישׁ זָקֵן מְאֹד, הוּא בֶּן מֵאָה וְאַחַת שָׁנָה. — לְאָדָם שְׁתַּיִם וְשָׁלֹשׁ שִׁנַּיִם. — הָהָר הַזֶּה גָּבֹהַּ אַלְפַּיִם וּמָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ רֶגֶל. — מִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר? שָׁם בְּנִי עִם שִׁבְעָה עָשָׂר חֲבֵרָיו; מוֹרָם חוֹלֶה הַיּוֹם, לָכֵן אֵינָם בְּבֵית הַסֵּפֶר. — לְאָבִי יֵשׁ סְפָרִים בְּאַרְבַּע לְשׁוֹנוֹת. — בְּעִירֵנוּ יֵשׁ אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֲנִיִּים, וְרַק חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים עֲשִׁירִים. — בַּגַּן הַגָּדוֹל הַהוּא יֵשׁ מֵאָה עֵצִים וְאֶחָד (101). — כַּמָּה שָׁבוּעוֹת יֵשׁ בְּמָאתַיִם

וְשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם ? אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים שָׁבוּעוֹת . — עוֹד שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם מִן הַיּוֹם עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה . — בְּעִירִי הַקְּטַנָּה יֵשׁ רַק כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ (about) . — בְּשָׁעָה אַחַת יֵשׁ שִׁשִּׁים רְגָעִים , וּבְרֶגַע אֶחָד יֵשׁ שִׁשִּׁים דַּקִּים . — כַּמָּה רְגָעִים יֵשׁ בִּשְׁתֵּי שָׁעוֹת ? מֵאָה וְעֶשְׂרִים רֶגַע . — בְּשָׁנָה אַחַת יֵשׁ שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ, וּבְשָׁנָה מְעֻבֶּרֶת (leap-year) יֵשׁ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר חֹדֶשׁ . — בַּחֹדֶשׁ אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד אוֹ שְׁנֵי יָמִים .

My father is forty-two years old, and my mother is thirty-nine years (old).— In our city there are about (כ־) 2200 Jews, and they have four big synagogues and eight small (ones), and they are all full of people during the holidays (in the days of festivals).— In the Jewish months there are but 29 or 30 days.— To-day I am not in school, for I have a semi-holiday to-day. — What kind of a holiday is this? (what is this holiday?).— I have a slight head-ache to-day (I am sick to-day a little in my head).— Is this thy holiday? — How (מה) lazy thou art, my little son! — In that large city there are 175 thousand and 152 people.— In three months there are about 13 weeks.— How many days are there in two years? In two years there are 730 days.— In a week there are seven days, and how many days are in 10 weeks?

48.

1) The ordinal numbers (המספרים הסדורים) follow the same rules as the adjectives in every respect, and therefore always follow the nouns and take the article (ה' הידיעה).

2) From eleven upwards, the cardinal numbers (המספרים היסודים) are used instead of the ordinals, and then they follow the nouns and receive the article. In denoting the day of the month, however, the expression בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ can be used instead of בַּיוֹם הַחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ; and instead of בַּיוֹם הָרִאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ, בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ is used.

Feminine לִנְקֵבָה		Masculine לְזָכָר	
(the) first	רִאשׁוֹנָה	(the) first	רִאשׁוֹן
(the) second	שֵׁנִית (שְׁנִיָּה	(the) second	שֵׁנִי
(the) third	שְׁלִישִׁית	(the) third	שְׁלִישִׁי
(the) fourth	רְבִיעִית	(the) fourth	רְבִיעִי
(the) fifth	חֲמִישִׁית	(the) fifth	חֲמִישִׁי
(the) sixth	שִׁשִּׁית	(the) sixth	שִׁשִּׁי
(the) seventh	שְׁבִיעִית	(the) seventh	שְׁבִיעִי
(the) eighth	שְׁמִינִית	(the) eighth	שְׁמִינִי
(the) ninth	תְּשִׁיעִית	(the) ninth	תְּשִׁיעִי
(the) tenth	עֲשִׂירִית	(the) tenth	עֲשִׂירִי

הַ-תַּלְמִיד הָ-אַחַד עָשָׂר the eleventh pupil

יוֹם הָ-עֶשְׂרִים the twentieth day

הַ-שָּׁנָה הַ-שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה the twelfth year

שְׁנַת הַ-שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה (the same)

בִּשְׂפַת עֵבֶר אֵין שֵׁמוֹת לִימֵי הַשָּׁבוּעַ; כִּי שְׁמוֹתֵיהֶם בִּלְשׁוֹנֵנוּ: יוֹם רִאשׁוֹן (אוֹ: יוֹם הָרִאשׁוֹן, אוֹ: יוֹם א׳), יוֹם שֵׁנִי, יוֹם שְׁלִישִׁי, יוֹם רְבִיעִי, יוֹם חֲמִישִׁי, יוֹם שִׁשִּׁי,

וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי הוּא יוֹם הַשַּׁבָּת. — לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֳדָשִׁים אֲחֵרִים מֵאֲשֶׁר לִבְנֵי כָּל הָאֲרָצוֹת, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לָעִבְרִים הוּא בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, הוּא חֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. — מַה שֵּׁם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן? שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן נִיסָן. — וּמַה שֵּׁם הֶחָג אֲשֶׁר בּוֹ? חַג הַפֶּסַח. — הִנֵּה הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית; כָּל חֲבֵרֶיךָ הִנָּם עַתָּה בְּבֵית הַסֵּפֶר, וְאַתָּה, בְּנִי הֶעָצֵל, עוֹדְךָ עַל מִטָּתֶךָ. — אֵינֶנִּי עָצֵל, אָבִי הַיָּקָר, כִּי חוֹלֶה אֲנִי הַיּוֹם בְּרֹאשִׁי. — יְיָ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לוֹ. — אֲנִי הַתַּלְמִיד הָעֶשְׂרִים וְאֶחָד בְּבֵית סִפְרֵנוּ. — וְכַמָּה תַלְמִידִים בְּבֵית־סִפְרֶךָ? שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים. — הַיּוֹם יוֹם הָאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי, הוּא חֹדֶשׁ כִּסְלֵו. — הַסִּפּוּר הָרְבִיעִי אֲשֶׁר בְּסִפְרִי הֶחָדָשׁ, טוֹב מִכָּל עֲשֶׂרֶת הַסִּפּוּרִים אֲשֶׁר בּוֹ. — אֲנִי הִנְנִי בְּבֵית־הַסֵּפֶר מִשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית עַד הַשָּׁעָה הַשְּׁתֵּים עֶשְׂרֵה. — עַתָּה אֵינְךָ עוֹד נַעַר, בְּנִי, כִּי הִנְּךָ בִּשְׁנַת הַשְּׁבַע עֶשְׂרֵה לְחַיֶּיךָ. — בְּבֵית סִפְרֵנוּ יֵשׁ תַּלְמִידִים מִבֶּן שֶׁבַע שָׁנִים וְעַד בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה. — הָאָדָם יֶלֶד עַד הַשָּׁנָה הָעֲשִׂירִית לְחַיָּיו, אֲבָל מֵהַשָּׁנָה הָעֲשִׂירִית וְעַד הַשָּׁנָה הַשְּׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה הִנֵּהוּ נַעַר. — אֶלֶף שָׁנִים כְּיוֹם אֶחָד הֵם בְּעֵינֵי יְיָ. — מַדּוּעַ יָדְךָ עַל לֶחְיְךָ תָּמִיד? הַחוֹלֶה אַתָּה בְּשִׁנֶּיךָ? כֵּן, דּוֹדִי הַיָּקָר, שִׁנַּי רָעוֹת מְאֹד, וּפְעָמִים רַבּוֹת בַּשָּׁנָה חוֹלֶה אֲנִי בְּשִׁנַּי, וְלָכֵן גַּם פָּנַי רָעִים תָּמִיד. — אֵלֶּה הֵם חַגֵּי יִשְׂרָאֵל: בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, הוּא חֹדֶשׁ נִיסָן, חַג שְׁמוֹנַת יָמִים, זֶה חַג הַפֶּסַח, אוֹ חַג הַמַּצּוֹת; בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי אֵין כָּל חַג; בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי, הוּא חֹדֶשׁ סִיוָן, חַג הַשָּׁבוּעוֹת; וּמִן הַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי עַד הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי אֵין כָּל חַג; אַךְ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי יֵשׁ חַגִּים רַבִּים: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן וּבַשֵּׁנִי לַחֹדֶשׁ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בֶּעָשׂוֹר (בָּעֲשִׂירִי) לַחֹדֶשׁ הַהוּא — יוֹם הַכִּפּוּרִים, וּמִן הַיּוֹם הַחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְעַד הַיּוֹם הָעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה בּוֹ — חַג הַסֻּכּוֹת, תִּשְׁעָה יָמִים, הוּא הָאָרוֹךְ בְּכָל חַגֵּי הַשָּׁנָה. — אֵלֶּה הֵם חַגֵּינוּ הַגְּדוֹלִים, אַךְ יֵשׁ עוֹד חַגִּים קְטַנִּים: מִיּוֹם הָעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי (כִּסְלֵו) עַד הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי (טֵבֵת), הֵם שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנֵים עָשָׂר (אֲדָר) — פּוּרִים. וְגַם בַּחֹדֶשׁ הָאַחַד עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ שְׁבָט, יֵשׁ חַג קָטָן, כִּי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ — רֹאשׁ הַשָּׁנָה לָעֵצִים.

My uncle is very old, for he is going to be 83 years old (he is now in the eighty-third year of the days of his life); and his wife, (היא) my aunt, is now 77 years old.— Art thou the first pupil in thy school? No, sir (my sir), I am the 19th and in our whole school there are only 21 pupils; all my comrades are younger than I, but I am the laziest one among them.— It is (here is) already 10 o'clock (the tenth hour) and my new pupil is not in school yet. What is the matter (זאת)? Is he (then) sick? No, my dear teacher, but he is very lazy, and (in) every day he is in (על) bed till eleven o'clock.— Therefore his face is always green.— One of thy cheeks is redder than the other (second).— The six books which are on my black table belong (they all are) to my two older sisters, and the seventh book which is near them belongs to my third sister.— And where are

thy books? I have 25 books and (here) they are all on my four chairs.— Is that a place for books? Their place is always in our library (book room), but to-day they are here.— The fifteenth of the month of Nisan is the first day of the Passover holiday.— The ninth day of "Succoth" is "Simchath Torah".— The fifth (m.).— The seventh (f.).— The ninth (f.).— The 21st day.— The thirtieth year.— The fiftieth boy.— The ninetieth book.— The sixty-first pupil.

49.

The preposition בֵּין (between) has the suffixes indicating the singular added to the singular form בֵּין, as: בֵּינִי, בֵּינְךָ, etc.; the suffixes indicating the plural are added to the plural forms בֵּינֵי, בֵּינוֹת, as: בֵּינֵינוּ, בֵּינֵיכֶם, בֵּינוֹתֵינוּ.

אַחֲרוֹן (אַחֲרוֹנָה אַחֲרוֹנִים, אַחֲרוֹנוֹת)
last, the last

after, behind אַחַר, אַחֲרֵי

after me, behind me אַחֲרַי

אַחֲרֶיךָ, אַחֲרַיִךְ; אַחֲרָיו,
אַחֲרֶיהָ; אַחֲרֵינוּ; אַחֲרֵיכֶם,
אַחֲרֵיכֶן; אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֶן.

behind the city (מֵ־) אַחֲרֵי הָעִיר

before (time or place) לִפְנֵי

before me לְפָנַי

לְפָנֶיךָ, לְפָנַיִךְ; לְפָנָיו,
לְפָנֶיהָ; לְפָנֵינוּ; לִפְנֵיכֶם,
לִפְנֵיכֶן; לִפְנֵיהֶם, לִפְנֵיהֶן.

both of us שְׁנֵינוּ

both of you (m.) שְׁנֵיכֶם

both of you (f.) שְׁתֵּיכֶן

both of them (m.) שְׁנֵיהֶם

both of them (f.) שְׁתֵּיהֶן

three of us (we three) שְׁלָשְׁתֵּנוּ

three of you (m.) שְׁלָשְׁתְּכֶם

three of you (f.) שְׁלָשְׁתְּכֶן

three of them (m.) שְׁלָשְׁתָּם

three of them (f.) שְׁלָשְׁתָּן

חֲצִי, חֲצִי (חֲצוֹת־, חֶצְיִי, חֶצְיֵךְ
a half (חֶצְיֵךְ), מֶחֱצָה (מַחֲצִית)

עַל־פְּנֵי הַמָּיִם upon the face (surface) of the water,

בֵּין between, either, or

בֵּין בַּיִת לְבָיִת between one house and the other

בֵּינִי between me

בֵּינְךָ, בֵּינֵךְ; בֵּינוֹ, בֵּינָהּ;

בֵּינֵנוּ (בֵּינוֹתֵינוּ); בֵּינֵיכֶם, בֵּינֵיכֶן; בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיהֶן (בֵּינוֹתָם, בֵּינוֹתָן).

אַיֶּךָּ (אַיֶּכָּה)? where art thou?

אַיֵּךְ; אַיֵּהוּ (אַיּוֹ), אַיֶּהָ;

אַיְּכֶם, אַיְּכֶן; אַיָּם, אַיָּן.

לִשְׁכֵנֵנוּ יֵשׁ שְׁנֵי בָנִים, וּשְׁנֵיהֶם חָרוּצִים מְאֹד. — שְׁלֹשָׁה אַחִים אֲנַחְנוּ וּשְׁלָשְׁתֵּנוּ בְּבֵית סֵפֶר אֶחָד, וּמוֹרֶה אֶחָד לְכֻלָּנוּ. — מִי אַתֶּם נְעָרִים? שְׁלָשְׁתֵּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד וּמֵאֶרֶץ רְחוֹקָה אֲנַחְנוּ. — וּמַה־לָּכֶם בְּעִירֵנוּ? יֶשׁ־לָנוּ פֹּה קְרוֹבִים אֲחָדִים, וּבְבֵיתָם אֲנַחְנוּ זֶה אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם. — מִלְּבַד עֲשֶׂרֶת הַסְּפָרִים אֲשֶׁר עַל שְׁנֵי שֻׁלְחָנוֹתַי, יֶשׁ־לִי עוֹד סְפָרִים אֲחָדִים, וְכֻלָּם סְפָרִים יְקָרִים מְאֹד. — וְאַיֵּה סְפָרֶיךָ הָאֲחֵרִים? הִנָּם עַתָּה בַּחֲדַר אֲחוֹתִי הַצְּעִירָה. — פְּנֵי הַשָּׁמַיִם יָפִים עַתָּה מְאֹד. — בֵּית סִפְרֵנוּ קָרוֹב אֶל בֵּית תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי רַק שְׁלֹשָׁה בָתִּים בֵּינֵיהֶם. — יוֹם הַשְּׁלֹשִׁים וְאֶחָד לְחֹדֶשׁ דֶּצֶמְבֶּר הוּא הָאַחֲרוֹן לִימֵי הַשָּׁנָה. — בְּנוֹת מִי הֵן שָׁלֹשׁ הַנְּעָרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָהָר? שְׁלָשְׁתָּן בְּנוֹת שְׁכֵנֵנוּ הֶעָשִׁיר הֵן, הָאַחַת בַּת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הַשֵּׁנִית בַּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְהַשְּׁלִישִׁית בַּת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. — הַבַּיִת הַיָּרוֹק הַהוּא וְהַגַּן הַיָּפֶה אֲשֶׁר לְפָנָיו לְבֶן־דּוֹדִי הֵם. — אַיְּכֶם רֵעַי? הִנֵּנוּ עַל הָהָר מֵאַחֲרֵי הָעֵצִים, וְגַם שְׁנֵי אַחֶיךָ אִתָּנוּ. — הִנְנִי קָרוֹב עַתָּה אֵלֶיךָ מְאֹד, כִּי רַק הַגַּן הַקָּטָן בֵּינִי וּבֵינֶךָ (=בֵּינֵינוּ). — בֵּין חַג הַפֶּסַח וּבֵין חַג הַסֻּכּוֹת

שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים אוֹ כְּמֵאָה וּשְׁמוֹנִים יוֹם. — הִנְנוּ עַתָּה בַּחֲצִי הַדֶּרֶךְ (וועג, way) בֵּין שְׂדֵיכֶם וּבֵין שָׂדֵינוּ. — אָבִי אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים. — וְאַיֵּהוּ? בְּעִיר רְחוֹקָה מְאֹד הוּא, דֶּרֶךְ מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים יוֹם מִזֶּה (=מִפֹּה).

Where are you, my sisters? We are very near (to) thee, for only this small garden is between us and (between) thee.— This high mountain is (בַּ) half way between our city and (to) your city.— In the long summer days we are only six hours in (the) schools.— Our school is very nice; in front (before) it (him) is a flower-garden, and behind it is a mountain, and for a few hours every day we are on it (him).— Palestine has not belonged to the Jews (for) about (כּ־) 1900 years.— Art thou still the last (one) in your school? No, this year I am the fifth scholar in our school.— In our city there are 1235 houses, and there are in them 75,633 persons.— Who is there in front of Isaac, and who (is) behind him? His friends are before him and his sisters and brothers are behind him.— A half (חֲצִי) of the cheese is for me, and the other half is for my brother.— Between Passover (חַג הַפֶּסַח) and (לְ־) Pentecost (חַג הַשָּׁבוּעוֹת) there are six weeks.

50.

תַּחְתַּי (תַּחְתֵּנִי) under me, instead of me

תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתַּיִךְ; תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ; תַּחְתֵּינוּ; תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּיכֶן; תַּחְתֵּיהֶם (תַּחְתָּם),

לְבַד alone, only

לְבַדִּי (לְבַדְּךָ וכו׳) I alone, I only

מִלְּבַד (לְבַד מִן, מִ־) except, besides

מִלְּבַדִּי (מִלְּבַדְּךָ וכו׳) besides me, except me

תַּחְתֵּיהֶן (תַּחְתָּן).

לַיִל, לַיְלָה ז׳ (לֵיל־) night

לֵילוֹת nights

חֲצוֹת הַלַּיְלָה midnight

דֶּרֶךְ זו״נ (דַּרְכִּי, דְּרָכִים, דַּרְכֵי־, דְּרָכַי) way, road; journey

קַיִץ (קֵיצִי וכו׳) summer

חֹרֶף (חָרְפִּי וכו׳) winter

עָנָן (a) cloud

עֲנָנִים (עַנְנֵי־) clouds

קַר (קָרָה, קָרִים, קָרוֹת) cold

חַם (חַמָּה, חַמִּים, חַמּוֹת) warm

רַב (רַבָּה, רַבִּים, רַבּוֹת) great, many, much

בַּקַּיִץ הַיָּמִים אֲרֻכִּים וְהַלֵּילוֹת קְצָרִים, וּבַחֹרֶף הַלֵּילוֹת אֲרֻכִּים וְהַיָּמִים קְצָרִים. — יְדֵי הַיֶּלֶד הַזֶּה וְאָזְנָיו אֲדֻמּוֹת מְאֹד, כִּי קַר לוֹ. — מַדּוּעַ אַתָּה לְבַדְּךָ בַּגָּן, וְאַיֵּה אַחֶיךָ וְאַחְיוֹתֶיךָ? אַחַי עוֹדָם בְּבֵית הַסֵּפֶר, וְאַחְיוֹתַי הִנָּן אַחֲרַי, מֵאַחֲרֵי הָעֵץ הַגָּבֹהַּ. — בְּכָל הַדֶּרֶךְ הָרַב אֲשֶׁר בֵּין שְׁתֵּי הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֵין גַּם עֵץ אֶחָד. — הַאֵין תַּחַת יָדְךָ (=אִתְּךָ) מַיִם חַמִּים? אֵין בַּחֲדָרַי רַק מַיִם קָרִים. — בִּימֵי הַקַּיִץ הִנְנוּ תָּמִיד בַּשָּׂדֶה, כִּי בָעִיר חַם מְאֹד. — כָּל תַּלְמִידַי עוֹדָם קְטַנִּים, לְבַד מִמְּךָ. — יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ (besides him). — עֲנָנִים שְׁחוֹרִים עַתָּה עַל פְּנֵי הַשָּׁמָיִם. — לֹא כָל הָעֲנָנִים שְׁחוֹרִים הֵם, יֵשׁ גַּם עֲנָנִים לְבָנִים. — אַיֵּה סִפְרִי? הִנֵּהוּ לְפָנֶיךָ עַל כִּסְאִי, וְגַם פִּרְחֶיךָ תַּחְתָּיו. — הָאִשָּׁה הַזְּקֵנָה הַהִיא אֵשֶׁת מוֹרִי הִיא, וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אַחֲרֶיהָ, בִּתָּהּ הִיא. — הִנֵּה חֲצוֹת הַלַּיְלָה וּבָנַי עוֹדֶנּוּ עַל הָהָר. — לָאִישׁ הֶעָנִי הַזֶּה אֵין מְאוּמָה מִלְּבַד בָּנִים. — אַתָּה הָאַחֲרוֹן בְּתַלְמִידֵי מוֹרְךָ, כִּי אַתָּה הֶעָצֵל בְּכָל חֲבֵרֶיךָ. — כָּל גַּן־

דּוֹדִי מָלֵא עַתָּה יְלָדִים, וְכֻלָּם חֲבֵרַי בְּנוֹ הֵם, לְבַד מִשְּׁלשָׁה. — וּמִי הֵם הַשְּׁלשָׁה? הָאֶחָד בֶּן־שְׁכֵנֵנוּ, וְהַשְּׁנַיִם בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ, וּשְׁלָשְׁתָּם מִבֵּית־סֵפֶר אֶחָד הֵם. — כָּל הַסִּפּוּרִים אֲשֶׁר בְּסִפְרְךָ יָפִים מְאֹד, מִלְּבַד הַסִּפּוּר הָאַחֲרוֹן. — כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ, דּוֹדִי הַיָּקָר? אֲנִי זָקֵן מְאֹד, בֶּן תִּשְׁעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָנֹכִי; אֵין זָקֵן כָּמוֹנִי בְּכָל עִירֵנוּ. — אֲדוֹן הַבַּיִת הַזֶּה, הִנֵּהוּ בָּאֲרָצוֹת הַחַמּוֹת כָּל יְמֵי הַחֹרֶף, כִּי חוֹלֶה הוּא. — בְּגַנֵּנוּ יֵשׁ עֵצִים רַבִּים, וּפְרָחִים בֵּין עֵץ לָעֵץ. — שְׁתֵּי מִטּוֹת בְּחֶדְרִי, וְשֻׁלְחָן קָטֹן בֵּינֵיהֶן. — דּוֹדָתֵנוּ רְחוֹקָה מִמֶּנּוּ מְאֹד, כִּי דֶרֶךְ מֵאָה וּשְׁלשִׁים וַחֲמִשָּׁה יָמִים בֵּינֵינוּ וּבֵינָהּ. — בֵּין בֵּית דּוֹדֵנוּ לְבֵיתֵנוּ יֵשׁ גַּן־פְּרָחִים יָפֶה.

It is a journey of 115 hours between me and (between) thee.— I am very cold (it is very cold to me), therefore my hands as well (גם) as (גם) my ears are red.— Where are you, my two friends? We are both on the big tree behind the mountain, and thy brothers, all (the) three of them, are under it (him).— It is (הִנֵּה) two o'clock already (הַשָּׁעָה הַשֵּׁנִית) after midnight and my parents are in the house of our uncle yet.— Your water is (are) very warm; is there no cold water in your house? No, my good friend, in the summer we have only such water (water as these).— Besides the copper candle-stick which is on my table there are also a few silver candle-sticks in our house.— The man who owns (אֲשֶׁר לוֹ) those four green houses is always sick, and the whole winter (all the days of the winter) he is in a warm country.— Only one more small cloud is on the face of the heaven.— Hast thou much money? I

have about 65 pennies.— This (זֶה) is very much for (לְ־) a little boy like you.— Are you (f.) alone in your garden, or (אִם) are your friends also with you? — Only we (we alone) are in the garden, but our friends (they) are not far from us, for only the mountain is between them and (between) us.

51.

Verbs פְּעָלִים

1) The verb expresses an action, or the state of being, and is divided into three classes:

a) פֹּעַל עוֹמֵד (intransitive verb), as: רְאוּבֵן שָׁכַב (Reuben lay), הָלַךְ (went).

b) פֹּעַל יוֹצֵא (transitive verb), as: רְאוּבֵן אָכַל (Reuben ate), שָׁתָה (drank).

c) פֹּעַל חוֹזֵר (reflexive verb), as: הִתְרַחֵץ (he washed himself).

2) The verb has three moods:

a) דֶּרֶךְ הַמָּקוֹר (infinitive), as: כְּתֹב (to write), לְמֹד (to learn).

b) דֶּרֶךְ הַיִּעוּד (indicative), as: כָּתַבְתִּי (I have written).

c) דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי (imperative), as: כְּתֹב (write!), לְמֹד (learn!).

3) The verb also has three tenses: a) עָבָר (the past tense), as: אָכַל (he ate); b) בֵּינוֹנִי (the present tense), as: הוּא אוֹכֵל (he is eating); c) עָתִיד (the future tense), as: יֹאכַל (he will eat).

4) The verbs also have two genders: a) זָכָר (masculine); b) נְקֵבָה (feminine); and two numbers: a) יָחִיד (singular); b) רַבִּים (plural).

5) There are two forms of the infinitive mood (דֶּרֶךְ הַמָּקוֹר): a) מָקוֹר נִפְרָד (absolute); b) מָקוֹר נִסְמָךְ (constructive). The absolute

has three letters and two vowels: Kamatz and Cholom, as: כָּתֹב (to write). In the **constructive** infinitive the Kamatz is changed to a Sheva, as: כְּתֹב; verbs beginning with א change the Kamatz to Chatoph-Segel, as: אֱכֹל; verbs beginning with one of the letters ה, ח, ע change the Kamatz to a Chatoph-Patach, as: עֲמֹד, חֲשֹׁב, הֲרֹס. The infinitive having the meaning of a verbal noun (especially when it takes the prepositions ב, כ, ל, מ), takes the **construct form**, and the letters ב, כ, ל take the vowel similar to the Chatoph, as: לַעֲמֹד, כַּחֲשֹׁב, בַּהֲרֹס, בֶּאֱכֹל.

6) When a transitive verb is followed by a definite noun (with the def. art., const. state, or poss. pron.), the accusative sign אֶת is placed before the noun, as: רְאוּבֵן אָכַל לֶחֶם (Reuben ate bread) — רְאוּבֵן אָכַל אֶת הַלֶּחֶם (Reuben ate **the** bread), רְאוּבֵן שָׁמַר אֶת אָחִיו (Reuben guarded his brother).

7) The pronoun in the present tense, may precede or follow the verb, as: כּוֹתֵב אֲנִי, אֲנִי כּוֹתֵב; but in interrogative sentences the pronoun always follows the verb, as: ?הֲכוֹתֵב אַתָּה (art thou writing ?).

8) The adjective הַרְבֵּה (much), is sometimes also used as an **adverb**; but רַבִּים, רַב are used as **adjectives only**.

9) The noun דָּבָר (a thing), has also the meaning of מְאוּמָה (something), and after the negatives אֵין, לֹא it means "**nothing**".

10) The infinitive complementary to another verb takes the לְ, as: אֲנִי אֲנִי הוֹלֵךְ לֶאֱכֹל, אוֹהֵב לִלְמֹד.

52.

1) The form of the **present tense** is mostly ־ֵ־ֹ, as: לוֹמֵד.

2) The form of the **present tense** has also the same meaning as an adjective noun, as: אֲנִי שׁוֹמֵר I am **watching**, I am a **watchman**, a **guard**; אֲנִי אִישׁ חָכָם = אֲנִי חָכָם.

כָּתַב	write, to write
לָמַד	learn, to learn
לִ-לְמֹד	to learn
לִ-כְתֹּב	to write
ל-וֹ-מֵד	one is learning, one who learns, a student (m.)
ל-וֹ-מְ-דָ-ה (ל-וֹ-מֶ-דֶ-ת)	one is learning, one who learns, a student (f.)
ל-וֹ-מְ-ד-ִים	are learning, students (m.)
ל-וֹ-מְ-ד-וֹת	are learning, students (f.)

Masculine לְזָכָר		Feminine לִנְקֵבָה	
אֲנִי כּ-וֹ-תֵב	I write, I am writing,	אֲנִי כּ-וֹ-תְ-בָ-ה (כּ-וֹ-תֶ-בֶ-ת)	I write
אַתָּה כּ-וֹ-תֵב	thou writest, thou art writing,	אַתְּ כּ-וֹ-תְ-בָ-ה (כּ-וֹ-תֶ-בֶ-ת)	thou writest
הוּא כּ-וֹ-תֵב	he writes, he is writing,	הִיא כּ-וֹ-תְ-בָ-ה (כּ-וֹ-תֶ-בֶ-ת)	she writes
אֲנַחְנוּ כּ-וֹ-תְ-בִ-ים	we write, we are writing	אֲנַחְנוּ כּ-וֹ-תְ-ב-וֹת	we write
אַתֶּם כּ-וֹ-תְ-בִ-ים	you write, you are writing	אַתֶּן כּ-וֹ-תְ-ב-וֹת	you write
הֵם כּ-וֹ-תְ-בִ-ים	they write, they are writing	הֵן כּ-וֹ-תְ-ב-וֹת	they write

---

מִי לוֹמֵד ?	who learns? who is learning?
תַּלְמִידִי לוֹמֵד	my pupil is learning
תַּלְמִידַי לוֹמְדִים	my pupils are learning
אֵינֶנִּי לוֹמֵד	I am not learning
אֵינֶנָּה לוֹמֶדֶת	she does not learn
אֵינֶנּוּ לוֹמְדִים	we do not learn (m.)
אֵינֶנּוּ לוֹמְדוֹת	we do not learn (f.)
בְּנִי אֵינֶנּוּ כּוֹתֵב	my son is not writing
הִנְנִי כּוֹתֵב	here I am writing (m)
הִנְנִי כּוֹתֶבֶת	here I am writing (f.)

(sign of the acusative case) אֵת, אֶת־

me א-ו-ת-י

א-ו-תְ-ךָ, א-ו-תָ-ךְ; א-ו-ת-ו, א-ו-תָ-הּ; א-ו-תָ-נוּ; אֶתְ-כֶם, אֶתְ-כֶן; א-ו-תָ-ם, א-ו-תָ-ן.

every father loves his son כָּל אָב אוֹהֵב אֶת בְּנוֹ

whom? אֶת־מִי?

a letter מִכְתָּב

time, occasion עֵת (עִתִּי, עִתִּים, עִתּוֹת)

It is time to eat עֵת לֶאֱכֹל

the sitting, he who sits הַיּוֹשֵׁב

the sitting, she who sits הַיּוֹשֶׁבֶת

the sitting, they who sit (m.) הַיּוֹשְׁבִים

the sitting, they who sit (f.) הַיּוֹשְׁבוֹת

the הַנְּעָרִים הָעוֹמְדִים עַל הָהָר boys who stand upon the mountain

much, many הַרְבֵּה

I am still learning (m.) עוֹדֶנִּי לוֹמֵד

I am still learning (f.) עוֹדֶנִּי לוֹמֶדֶת

are you learning? do you learn? (m.) הֲלוֹמְדִים אַתֶּם

to love אָהֹב

to love לֶ-אֱהֹב

to eat אָכֹל

to eat לֶ-אֱכֹל

I love (like) to write (m) אֲנִי אוֹהֵב לִכְתֹּב

to sit, sit down, dwell, stay יָשֹׁב

to go, walk הָלֹךְ

to go, walk לַ-הֲלֹךְ

a word, thing דָּבָר (דְּבַר־, דְּבָרִי)

words, things דְּבָרִים (דִּבְרֵי־, דְּבָרַי, דִּבְרֵיכֶם, דִּבְרֵיהֶם)

hast thou anything? הֲיֵשׁ לְךָ דָּבָר?

I have nothing אֵין לִי דָּבָר

to lie down, to sleep, to lie שָׁכֹב

to stand עָמֹד

to stand לַ-עֲמֹד

אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל דּוֹדִי הַיָּקָר פַּעֲמַיִם בַּיּוֹם. — אֲחוֹתִי אֵינֶנָּה הוֹלֶכֶת הַיּוֹם אֶל בֵּית הַסֵּפֶר, כִּי חוֹלָה הִיא; הִנֵּה הִיא שׁוֹכֶבֶת עוֹד עַל מִטָּתָהּ. — הִנֵּה חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְאָבִינוּ

עוֹדֶנּוּ יוֹשֵׁב אֶל שֻׁלְחָנוֹ וְכוֹתֵב מִכְתָּבִים; — אֲבוֹתֵינוּ אוֹהֲבִים אוֹתָנוּ מְאֹד, וַאֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתָם. — אֲנִי כוֹתֵב הַיּוֹם שְׁלשָׁה מִכְתָּבִים; הָאֶחָד אֶל אִמִּי הַיְקָרָה, הַיּוֹשֶׁבֶת עַתָּה עִם אָחִי הַקָּטֹן בְּעִיר דּוֹדִי; הַשֵּׁנִי, אֶל דּוֹדָתִי, וְהַשְּׁלִישִׁי, אֶל רֵעִי הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַקְּרוֹבָה. — רֵעִי הֶעָצֵל אוֹהֵב לֶאֱכֹל הַרְבֵּה וְלִלְמֹד מְעַט. — אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים אֶת הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית זֶה שְׁנֵי חֳדָשִׁים, וַאֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתָהּ מְאֹד, כִּי שָׂפָה יָפָה הִיא. — הַיֶּלֶד הַזֶּה אוֹכֵל עֶשֶׂר פְּעָמִים בַּיּוֹם, וּפִיו מָלֵא תָמִיד. — מִי הֵם הַנְּעָרִים הָעוֹמְדִים מֵאַחֲרֵי הָעֵצִים הָאֵלֶּה? בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ הֵם, וַאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָם מְאֹד, כִּי נְעָרִים חָרוּצִים וְטוֹבִים הֵם. — הַנַּעַר הֶעָצֵל הַהוּא אֵינֶנּוּ לוֹמֵד לִכְתֹּב, אֲבָל לוֹמֵד הוּא לַעֲמֹד עַל רֹאשׁוֹ וְלַהֲלֹךְ עַל יָדָיו. אָחִי הַקָּטֹן הַיּוֹשֵׁב עַתָּה בְּעִיר אֲחוֹתֵנוּ הַגְּדוֹלָה, כּוֹתֵב אֵלַי מִכְתָּבִים, שָׁלשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁבוּעַ; מִכְתָּבָיו אֲרֻכִּים מְאֹד, אֲבָל יָפִים הֵם; בְּמִכְתָּבוֹ הָרִאשׁוֹן מִיּוֹם הַשְּׁנֵים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, הוּא כוֹתֵב כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה (as follows):

„אָחִי הַיָּקָר! בְּבֵית אֲחוֹתֵנוּ טוֹב לִי מְאֹד, כִּי יֶשׁ־לָהּ גַּן יָפֶה וְגַם סוּס לְבָן קָטָן. גַּם בֵּן וּבַת לָהּ, אֲבָל הֵם עוֹדָם יְלָדִים קְטַנִּים, וְעוֹד אֵינָם הוֹלְכִים עַל רַגְלֵיהֶם. גַּם אִישָׁהּ אִישׁ טוֹב הוּא, וְהוּא אוֹהֵב אוֹתִי מְאֹד, וַאֲנִי הוֹלֵךְ עִמּוֹ אֶל בֵּית תְּפִלָּתוֹ בְּכָל יוֹם הַשַּׁבָּת. פֹּה יֵשׁ דְּבָרִים רַבִּים לֶאֱכֹל, וַאֲנִי אוֹכֵל פְּעָמִים רַבּוֹת בַּיּוֹם. פֹּה אֵינֶנִּי לוֹמֵד כָּל דָּבָר (nothing), מִלְּבַד שְׂפַת עֵבֶר שָׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, וְזֶה טוֹב בְּעֵינַי מְאֹד. גַּם יֶשׁ־לִי פֹּה רֵעִים

רַבִּים, נְעָרִים קְטַנִּים כָּמוֹנִי, וְגַם הֵם אֵינָם לוֹמְדִים כָּמוֹנִי. אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים כָּל הַיּוֹם בַּגַּן אוֹ בַשָּׂדֶה, אוֹ עַל הֶהָרִים אֲשֶׁר אֵצֶל הָעִיר. מִטָּתִי עוֹמֶדֶת בַּחֲדַר־הַיְלָדִים, וְאֵצֶל מִטָּתִי שֻׁלְחָן קָטֹן וְעָלָיו מְנוֹרָה יָפָה. פֹּה חַם עַתָּה מְאֹד; הֲגַם בְּעִירְכֶם חָם? מַה־שְׁלוֹם אֲבוֹתֵינוּ? מַה־שְׁלוֹם מוֹרִי? מַה־שְׁלוֹם יוֹסֵף חֲבֵרִי? כַּמָּה שָׁנִים עַתָּה בְּפִי אֲחוֹתֵנוּ הַקְּטַנָּה? מַה־שְׁלוֹם שִׁפְחָתֵנוּ הַזְּקֵנָה? עַתָּה עֵת לִי לִשְׁכַּב עַל מִטָּתִי, כִּי הִנֵּה הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית, לָכֵן אֵינֶנִּי כוֹתֵב לְךָ עוֹד בַּיּוֹם הַזֶּה.

שָׁלוֹם לְךָ מֵאֵת (=מִן) אָחִיךָ, הָאוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד

שְׁ ל ֹמ ה".

הַאֵין הַמִּכְתָּב הַזֶּה יָפֶה מְאֹד? — כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי אָחִיךָ? בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים וָחֵצִי הוּא עַתָּה. — אִם כֵּן, טוֹב הַמִּכְתָּב מְאֹד. — הֲזֹאת אִמְּךָ? וּמִי הַנַּעֲרָה הַהוֹלֶכֶת אַחֲרֶיהָ? זֹאת אֲחוֹתִי. — אִם אוֹהֲבִים אַתֶּם אֶת רֵעֲכֶם, לָמָּה אֵינְכֶם כּוֹתְבִים אֵלָיו מִכְתָּבִים? אֵין לָנוּ עֵת לִכְתֹּב אֵלָיו, כִּי לוֹמְדִים אֲנַחְנוּ הַרְבֵּה. — כָּל־דָּבָר טוֹב בְּעִתּוֹ. — הַנַּעֲרָה הָעוֹמֶדֶת בֵּינִי וּבֵינְךָ לוֹמֶדֶת גַּם הִיא שְׂפַת עֵבֶר. — שְׁכֵנֵנוּ חָכָם גָּדוֹל הוּא, וְעַד אַחֲרֵי חֲצוֹת הַלַּיְלָה הוּא יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד בִּסְפָרָיו. — אַחְיוֹתַי הוֹלְכוֹת הַיּוֹם אֶל דּוֹדָתֵנוּ, הַיּוֹשֶׁבֶת בַּבַּיִת הַקָּטֹן אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָהָר, אֵצֶל עִירֵנוּ. — מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ, וְכָל רֵעֶיךָ עוֹמְדִים? אֵין בְּחֶדְרִי רַק כִּסֵּא אֶחָד, לָכֵן כֻּלָּם עוֹמְדִים. — בֶּן־הָאִשָּׁה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת חָרוּץ מְאֹד, וְגַם בָּעֵת אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל, לוֹמֵד הוּא בְּסִפְרוֹ אֲשֶׁר

לְפָנָיו עַל שֻׁלְחָנוּ. — לֹא טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה, כִּי לַכֹּל עֵת: עֵת לִלְמֹד וְעֵת לֶאֱכֹל, וְלֹא טוֹב לִלְמֹד וְלֶאֱכֹל בְּעֵת אַחַת. — הַאֵינְכֶם הוֹלְכִים עִמָּנוּ אֶל גַּן רֵעֵנוּ? לֹא, אֵין לָנוּ עֵת; כִּי עַתָּה הַשָּׁעָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה, וּבַשָּׁעָה הַשְּׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים לֶאֱכֹל. — לֹא טוֹב לָעֵינַיִם לִלְמֹד בַּלַּיְלָה. — הַנְּעָרוֹת הָאֵלֶּה לוֹמְדוֹת עַתָּה אֶת הַשָּׂפָה הָאַנְגְּלִית, כִּי בַשָּׁנָה הַזֹּאת הֵן הוֹלְכוֹת אֶל דּוֹדָן, הַיּוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ אַנְגְּלִיָּה. — לַנַּעַר הַזֶּה דּוֹדִים וְדוֹדוֹת הַרְבֵּה בְּעָרִים רַבּוֹת, לָכֵן הוּא כּוֹתֵב מִכְתָּבִים בְּכָל יוֹם.

53.

The boys are sitting in school and the teacher is standing.— If you love me, my good pupils, why do you not learn diligently (much)? We love thee greatly (very much), our dear teacher, but we are lazy.— My little sister does not like to write letters. — My wise sisters, why are you sitting on the ground in the garden on such a cold day (as this)? — We are not sitting on the ground, but on small chairs.— My dear mother, art thou going with me to-day to our old uncle? No, my good son, I have no time to-day.— Who are the men (that are) standing in front of (before) this house, and who are the women (that are) sitting in front of (before) (ל־) them? The men are the brothers of the land-lord (owner of the house), and the women are their wives; it is too warm for (ל־) them in the room, therefore they are sitting in front of (before) the house.— These small children are always lying on the ground in their parents' garden, therefore their faces and their hands are black.— My little daughter is now one year and two months old;

and she is now learning to stand on her feet.— My sick aunt has been lying in (her) bed five weeks already (זה), and during this whole time she has eaten only (she is eating) once a day.— I love (את) my sisters very much, and they love me.— Every boy who is lying in (his) bed till ten o'clock (השעה העשירית) is a lazy pupil, unless (except when) he is sick.

54.

Who else (more) is learning in thy school besides thee? In my school 18 other pupils are learning besides me, and I am the last.— We love you very much, but you are not going with us, for you are always sitting near those boys who learn in another school.— The road on which (אשר — עליו) thou art walking, my aunt, is very nice, and I like also to walk on it.— My aunt's daughter, who lives in Palestine, writes letters to us in Hebrew; in her (ה־) last letter of the eleventh (day) of last month she writes that the place in which (אשר בו) they live is very nice. In the front of her house and behind it there are trees and flower-gardens, and many mountains are also there.— My diligent daughter (she) is still sitting at (אל) her table and is studying (learning) (in) her books.— This sick boy is lying in (על) (his) bed and is writing a letter to his parents.— It is time to learn now, and thou art (thou) still in the garden and art standing on thy head; how lazy thou art, my little pupil! — I am not lazier than all my comrades, for neither (גם — אינם) do they like to learn in the warm summer-days

---

55.

1) In verbs terminating in ע or ח, the Lamed-Poal (the third letter of the stem) takes a Patach-furtive (פתח גנובה) (instead of the silent Sh'va in

perfect verbs) in the infinitive and in the participle, as: שְׁמֹעַ , שׁוֹמֵעַ , שׁוֹמַעַת , שׁוֹלֵחַ , שׁוֹלַחַת .

2) The pronominal suffixes (ה, ו, י, כ, ם, ן) appended to the participle have a dual meaning: a) that of the genitive, as in nouns, as: שׁוֹמְרִי (my guard); b) that of the accusative, as in verbs, as: שׁוֹמֵר אוֹתִי = שׁוֹמְרֵנִי (guards me). (The difference in the form of the pronominal suffixes, is only in the first person: שׁוֹלְחִי , שׁוֹלְחֵנִי ; in the other persons there is no difference). It is understood, however, that only in transitive verbs is their meaning accusitive; this cannot apply to intransitive verbs, as it can not be said: הוֹלְכֵנִי , just as it can not be said: הוֹלֵךְ אוֹתִי .

3) The pronominal suffixes of the plural participles are equivalent to the pronominal suffixes of the plural nouns, as: שׁוֹלְחַי , שׁוֹלְחֶיךָ , שׁוֹלְחוֹתַי , שׁוֹלְחוֹתֶיךָ, etc.

4) If the pronominal suffixes denote the accusative, the participle may take the definite article (ה׳ הידיעה), as: אָבִי הַשּׁוֹלְחֵנִי (=אָבִי הַשּׁוֹלֵחַ אוֹתִי); but if the pronominal suffixes denote the genitive, the participle does not take the ה׳ הידיעה, for as it can not be said: הַסּוּסִי, equally it cannot be said: הַשּׁוֹמְרִי , הַשּׁוֹלְחִי .

5) A noun sometimes terminates in a ה instead of a ל or אֶל before it; for instance instead of לִשְׁכֶם it is said: שְׁכֶמָה. If the ל is contracted with the article, then the ל is omitted and the noun takes the ה as a prefix, as הַבַּיְתָה instead of לַבַּיִת (=לְהַבַּיִת). If the noun (to which the ה is appended) is in a constructive state, it is understood that it does not take the definite article, as: בֵּיתָה שְׁמוּאֵל = לְבֵית שְׁמוּאֵל .

6) In verbs with the pronominal suffixes ־נִי , ־נּוּ , ־נָּה , the accent is on the penult (מלעיל).

---

to hear — שְׁמֹעַ (לִשְׁמֹעַ)

שׁוֹמֵעַ , שׁוֹמְעָה, שׁוֹמַעַת , שׁוֹמְעִים , שׁוֹמְעוֹת .

to know — יָדֹעַ

יוֹדֵעַ , יוֹדַעַת , יוֹדְעִים , יוֹדְעוֹת .

שָׁלַח (לִשְׁלֹחַ) to send

שׁוֹלֵחַ , שׁוֹלְחָה , שׁוֹלַחַת ,
שׁוֹלְחִים , שׁוֹלְחוֹת .

שָׁמַר (לִשְׁמֹר) to watch, to guard, to observe, to keep

שׁוֹמֵר , שׁוֹמְרָה , שׁוֹמֶרֶת ,
שׁוֹמְרִים , שׁוֹמְרוֹת .

צָעַק (לִצְעֹק) to cry

צוֹעֵק , צוֹעֲקָה , צוֹעֶקֶת ,
צוֹעֲקִים , צוֹעֲקוֹת .

עָקַר (לַעֲקֹר) to uproot, to eradicate

עוֹקֵר , עוֹקְרָה , עוֹקֶרֶת ,
עוֹקְרִים , עוֹקְרוֹת .

שָׁבַר (לִשְׁבֹּר) to break

שׁוֹבֵר , שׁוֹבְרָה , שׁוֹבֶרֶת ,
שׁוֹבְרִים , שׁוֹבְרוֹת .

לָקַח to take

לוֹקֵחַ , לוֹקַחַת , לוֹקְחִים ,
לוֹקְחוֹת .

קָרָא אֶת־ , בְּ־ to read

קָרָא אֶל־ , לְ־ , אֶת־ to call, to name

קוֹרֵא , קוֹרְאָה , קוֹרֵאת ,
קוֹרְאִים , קוֹרְאוֹת .

רָפָא (לִרְפֹּא) to heal, to cure

רוֹפֵא (a) doctor, physician

רוֹפְאִים doctors, physicians

תַּפּוּחַ (תַּפּוּחֵי) (an) apple

תַּפּוּחִים (תַּפּוּחֵי) apples

רוּחַ ז׳ו״נ (a) wind, gale

רוּחוֹת winds

קוֹל ז׳ (a) voice, sound

קוֹלוֹת voices

שָׁמַע בְּקוֹל (אֶל־ , לְ־) to obey, to mind, to listen

אָנָה? לְאָן? whereunto? whither?

אֲנִי הוֹלֵךְ יְרוּשָׁלַיְמָה (=לִירוּשָׁלַיִם)
I am going to Jerusalem

אָבִי שׁוֹלֵחַ אוֹתִי הַגַּנָּה (=לְהַגַּן=לַגַּן=אֶל הַגַּן)
my father sends me to the garden,

הַבַּיְתָה (=לְהַבַּיִת=לַבַּיִת=אֶל הַבַּיִת)
to the house, home

אָחִיךָ הַקָּטֹן קוֹרֵא לְךָ בְּקוֹל גָּדוֹל , וְאַתָּה יוֹשֵׁב עַל
מְקוֹמְךָ וְאֵינְךָ הוֹלֵךְ אֵלָיו ; הַאֵינְךָ שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ ? שׁוֹמֵעַ

אֲנִי. אֲבָל אֵינֶנִּי הוֹלֵךְ אֵלָיו, כִּי קוֹרֵא אֲנִי בְּסִפְרִי סִפּוּר יָפֶה מְאֹד. — נְעָרִים טוֹבִים שׁוֹמְעִים לֹא רַק בְּקוֹל אֲבוֹתֵיהֶם וּמוֹרֵיהֶם, כִּי אִם גַּם לְדִבְרֵי כָּל אִישׁ חָכָם. — הֲיוֹדַעַת אַתְּ, אֲחוֹתִי, כִּי דוֹדָתֵנוּ שׁוֹלַחַת אֶת בְּנָהּ הַקָּטָן אֵלֵינוּ, לִימֵי חַג הַפֶּסַח? לֹא, אָחִי, אֵינֶנִּי יוֹדַעַת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. — הַיֶּלֶד הַזֶּה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הוּא לוֹקֵחַ בְּיָדוֹ. — מַדּוּעַ אַתָּה צוֹעֵק בְּקוֹל גָּדוֹל כָּזֶה, יַלְדִּי הַיָּקָר? אֲחוֹתִי לוֹקַחַת אֶת תַּפּוּחַי מִיָּדִי, לָכֵן אֲנִי צוֹעֵק. — אָנָה אַתֶּם הוֹלְכִים, חֲבֵרַי? אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בֵּיתָה שְׁמוּאֵל רֵעֵנוּ; כִּי מוֹרֵנוּ שׁוֹלֵחַ אוֹתָנוּ לִקְרֹא לָרוֹפֵא הַיּוֹשֵׁב שָׁם. — מָה הַקּוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר בְּבֵיתְכֶם? בְּבֵיתֵנוּ יוֹשֵׁב רוֹפֵא־שִׁנַּיִם (Dentist), וְהָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הוּא עוֹקֵר (pulls) אֶת שִׁנֵּיהֶם, צוֹעֲקִים תָּמִיד בְּקוֹל גָּדוֹל. — הָאִישׁ הַזָּקֵן הַזֶּה שׁוֹמֵר גַּנֵּנוּ הוּא, וּבְכָל פַּעַם אֲשֶׁר רֵעֵינוּ לוֹקְחִים תַּפּוּחִים מִגַּנֵּנוּ, הוּא צוֹעֵק עֲלֵיהֶם בְּקוֹל גָּדוֹל. — הַאֵין אִישׁ בְּבֵיתֵנוּ? וְאַיֵּה שִׁפְחָתֵנוּ? אֲבוֹתֵינוּ יוֹשְׁבִים עַתָּה בְּבֵית דּוֹדֵנוּ, וְשִׁפְחָתֵנוּ שׁוֹמֶרֶת אֶת פָּרָתֵנוּ אֲשֶׁר בְּגַן־שְׁכֵנֵנוּ. — הִנְּךָ קוֹרֵא תָּמִיד בִּסְפָרִים, גַּם בָּעֵת אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עַל מִטָּתְךָ בַּלַּיְלָה, לָכֵן הִנְּךָ חוֹלֶה בְּעֵינֶיךָ. — הַיֶּלֶד צוֹעֵק זֶה כְּשָׁעָה, וְקוֹרֵא לְאִמּוֹ, וְאֵין שׁוֹמֵעַ (and no one hears), כִּי כָּל אַנְשֵׁי הַבַּיִת יוֹשְׁבִים בַּגָּן. — אַחְיוֹתַי הַקְּטַנּוֹת הוֹלְכוֹת בְּכָל יוֹם אֶל דּוֹדָתֵנוּ הַטּוֹבָה, לִשְׁמוֹעַ אֶל

הַסִּפּוּרִים הַיָּפִים אֲשֶׁר הִיא קוֹרְאָה בְּאָזְנֶיהָ. — יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת (יוֹשְׁבִים = inhabitants) אֲנָשִׁים טוֹבִים הֵם. — אַיֵּה אָחִי? — אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מְקוֹמוֹ אַיֵּה; הֲשׁוֹמֵר אָחִיךָ אָנֹכִי?

Why art thou not sending to me my book which thou hast (which is with thee)? My sister is still reading it (בּוֹ), because she likes (are very good in her eyes) very much the stories which are in it.— Thy little sister is lying on her face, in (בּ־) her bed and is crying in a loud (big) voice. Does thy mother not hear her voice? Yes, but my mother knows that her little daughter always likes to cry, therefore she does not go to her.— Who calls me (לִי)? Thy aunt is calling thee to read for her (בְּאָזְנֶיהָ) the letter of her husband, for she has bad eyes (she is sick in her eyes), so (and) she does not read letters at night.— Do you not know where there is (בָּזֶה, a physician? Here he lives in the house which is between that garden and (between) our field.— Why do you tear (עָקַר) the flowers of (מ־) our garden, you bad girls? We like flowers very much, and we have no garden, therefore we take (אֶת) the flowers of your garden.— But do you not know, girls, that God does not love the people (אֲנָשִׁים) who take things that do not belong to them? If so, we are going home without flowers.— This little girl breaks every thing (that) (אֶת כָּל אֲשֶׁר) she takes in her hands, and therefore her mother scolds her (צוֹעֶקֶת עָלֶיהָ). — Whither art thou going alone my sister? I am going into the city, for our mother is sending me to our uncle, to call him to us; but I am not taking thee with me; because thou dost not mind thy teacher and thou dost not learn to write and to read Hebrew.

56.

שׁוֹמְרִ-י (שׁוֹמֵר שֶׁלִּי) my keeper,
my guard, watchman (m.)

שׁוֹמֶרְ-ךָ , שׁוֹמְרֶ-ךָ, שׁוֹמְרֵ-ךְ ;
שׁוֹמְר-וֹ, שׁוֹמְרָ-הּ; שׁוֹמְרֵ-נוּ ;
שׁוֹמֶרְ-כֶם, שׁוֹמֶרְ-כֶן; שׁוֹמְרָ-ם,
שׁוֹמְרָ-ן .

שׁוֹמַרְתִּ-י my keeper, my guard (f.)

שׁוֹמַרְתְּ-ךָ , שׁוֹמַרְתֵּ-ךְ ;
שׁוֹמַרְת-וֹ , שׁוֹמַרְתָּ-הּ ;
שׁוֹמַרְתֵּ-נוּ ; שׁוֹמַרְתְּ-כֶם ,
שׁוֹמַרְתְּ-כֶן ; שׁוֹמַרְתָּ-ם ,
שׁוֹמַרְתָּ-ן .

יְיָ שׁוֹמְרֵ-נִי (=שׁוֹמֵר אוֹתִי) God guards me

אַתָּה שׁוֹמְרֵ-נִי (שׁוֹמֵר אוֹתִי) thou guardest me

שׁוֹמֶרְ-ךָ (שׁוֹמֵר אוֹתְךָ) ,
שׁוֹמְרֵ-ךְ (שׁוֹמֵר אוֹתָךְ) ;
שׁוֹמְר-וֹ (שׁוֹמֵר אוֹתוֹ) ,
שׁוֹמְרָ-הּ (שׁוֹמֵר אוֹתָהּ) ;
שׁוֹמְרֵ-נוּ (שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ) ;
שׁוֹמֶרְ-כֶם (שׁוֹמֵר אֶתְכֶם) ,
שׁוֹמֶרְ-כֶן (שׁוֹמֵר אֶתְכֶן) ;
שׁוֹמְרָ-ם (שׁוֹמֵר אוֹתָם) ,
שׁוֹמְרָ-ן (שׁוֹמֵר אוֹתָן) .

שׁוֹמַרְתֵּ-נִי (שׁוֹמֶרֶת אוֹתִי) she guards me

שׁוֹמַרְתְּ-ךָ (שׁוֹמֶרֶת אוֹתְךָ) ,
שׁוֹמַרְתֵּ-ךְ (שׁוֹמֶרֶת אוֹתָךְ) ;
שׁוֹמַרְת-וֹ (שׁוֹמֶרֶת אוֹתוֹ) ,
שׁוֹמַרְתָּ-הּ (שׁוֹמֶרֶת אוֹתָהּ) ;
שׁוֹמַרְתֵּ-נוּ (שׁוֹמֶרֶת אוֹתָנוּ) ;
שׁוֹמַרְתְּ-כֶם (שׁוֹמֶרֶת אֶתְכֶם),
שׁוֹמַרְתְּ-כֶן (שׁוֹמֶרֶת אֶתְכֶן) ;
שׁוֹמַרְתָּ-ם (שׁוֹמֶרֶת אוֹתָם) ,
שׁוֹמַרְתָּ-ן (שׁוֹמֶרֶת אוֹתָן) .

מִי אוֹכֵל אֶת הַתַּפּוּחַ ? who is eating the apple?

אֲחוֹתִי אוֹכַלְתּ-וֹ (אוֹכֶלֶת אוֹתוֹ) my sister eats it (him)

אֲנִי אוֹכְל-וֹ (=אוֹכְלֵ-הוּ=אוֹכֵל אוֹתוֹ) I am eating it (him)

הַשּׁוֹלְחֵ-נִי (הַשּׁוֹלְחֲ-ךָ וכו׳) he who sends me

אָבִי שׁוֹלְחֵ-נִי הַגַּנָּה (=לַגַּן=לְהַגַּן=אֶל הַגַּן) my father sends me to the garden

גָּעַר בְּ- to scold, to rebuke

גּוֹעֵר , גּוֹעֲרָה , גּוֹעֶרֶת , גּוֹעֲרִים , גּוֹעֲרוֹת .

אָנָה אַתֶּן הוֹלְכוֹת , חַבְרוֹתַי ? אֲנַחְנוּ הוֹלְכוֹת בֵּיתָה יַעֲקֹב רֵעֵנוּ ; כִּי מוֹרֵנוּ שׁוֹלְחֵנוּ לִקְרֹא לְדוֹדָתֵנוּ הַזְּקֵנָה הַיּוֹשֶׁבֶת שָׁם . — רוּחַ גְּדוֹלָה עוֹקֶרֶת גַּם עֵצִים גְּבוֹהִים וְשׁוֹבַרְתָּם (=וְשׁוֹבֶרֶת אוֹתָם) . — מִי עוֹקֵר אֶת פִּרְחֵי גַנֵּנוּ ? אָחִיךָ הַקָּטֹן עוֹקְרָם , כִּי הוּא אוֹהֵב לַעֲקֹר כָּל דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ . — אָנָה אַתְּ הוֹלֶכֶת אֲחוֹתִי ? אֲנִי הוֹלֶכֶת הַבַּיְתָה , כִּי אִמִּי שׁוֹלַחְתֵּנִי (=שׁוֹלַחַת אוֹתִי) לִשְׁמֹר אֶת בֵּיתֵנוּ . — בֶּן דּוֹדָתְךָ הַקָּטֹן , הַלּוֹמֵד בְּבֵית־סִפְרֵנוּ , כּוֹתֵב מִכְתָּבִים יָפִים בִּשְׂפַת עֵבֶר , וְהוּא הֶחָרוּץ בְּכָל חֲבֵרַי , לָכֵן כָּל יוֹדְעָיו (=כָּל הַיּוֹדְעִים אוֹתוֹ) אוֹהֲבִים אוֹתוֹ מְאֹד , וְגַם בְּעֵינֵי מוֹרֵנוּ הוּא יָקָר מְאֹד . — עַל עֲצֵי גַנֵּנוּ יֵשׁ תַּפּוּחִים אֲדֻמִּים הַרְבֵּה , וְאֵין לוֹקֵחַ אוֹתָם , כִּי שִׁפְחָתֵנוּ הַזְּקֵנָה שׁוֹמַרְתָּם . — אָחִי הַקָּטֹן עוֹדֶנּוּ יוֹשֵׁב בְּעִיר אֲחוֹתִי , וְעוֹדֶנּוּ כּוֹתֵב אֵלַי מִכְתָּבִים יָפִים ; וְהִנְנִי לִקְרֹא בְּאָזְנֵיכֶם אֶת דִּבְרֵי מִכְתָּבוֹ הָאַחֲרוֹן , מִיּוֹם הָעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה ; הוּא כּוֹתֵב כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה :

„אָחִי הַיָּקָר ! הֲיוֹדְעִים אַתֶּם , כִּי פָּרַת־אֲחוֹתֵנוּ הַשְּׁחוֹרָה חוֹלָה זֶה יוֹמַיִם ? הִיא אֵינֶנָּה אוֹכֶלֶת עַתָּה מְאוּמָה , וְכָל הַיּוֹם הִיא שׁוֹכֶבֶת עַל הָאָרֶץ וְרַגְלֶיהָ תַּחְתֶּיהָ ; גַּם אֲחוֹתֵנוּ חוֹלָה הַיּוֹם בְּשִׁנֶּיהָ , וְאִישָׁהּ הוֹלֵךְ עַתָּה לִקְרֹא לָרוֹפֵא לַעֲקֹר לָהּ אֶת שִׁנָּהּ הָרָעָה , אֲבָל הִיא אֵינֶנָּה צוֹעֶקֶת , כִּי

אִשָּׁה חֲכָמָה הִיא. הֲיוֹדֵעַ אַתָּה אֶת שְׁמוֹת יַלְדֵי אֲחוֹתֵנוּ? שֵׁם הַבֵּן אֲחִיטוּב, אֲבָל אֵינֶנּוּ טוֹב כִּשְׁמוֹ, כִּי הוּא צוֹעֵק כָּל הַיּוֹם בְּקוֹל גָּדוֹל. וְשֵׁם הַבַּת צִפּוֹרָה; זֶה שֵׁם יָפֶה מְאֹד, אֲבָל גַּם הִיא צוֹעֶקֶת כְּאָחִיהָ. הֵם יוֹשְׁבִים לִפְעָמִים עַל כִּסֵּא אֶחָד, וְהֵם יְלָדִים יָפִים מְאֹד. יֵשׁ לִי פֹּה רֵעַ יָקָר, וּשְׁמוֹ יְהוּדָה, וְהוּא שׁוֹלֵחַ לְךָ הַיּוֹם מִכְתָּב, כִּי הוּא אוֹהֵב אוֹתִי מְאֹד, וְלָכֵן הוּא אוֹהֵב גַּם אוֹתְךָ אָחִי, אִם גַּם אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ אוֹתָךְ. בְּגַן אֲחוֹתֵנוּ יֵשׁ עַתָּה תַּפּוּחִים אֲדֻמִּים רַבִּים מְאֹד, וַאֲנִי וְרֵעִי אוֹכְלִים אוֹתָם. אֲבָל בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ אוֹכְלִים אֶת תַּפּוּחֵי גַּנָּם לְבַדָּם. מַה־שְּׁלוֹם כֻּלְּכֶם? הֲלוֹמֵד אַתָּה הַרְבֵּה? הַיּוֹם פֹּה רוּחַ גָּדוֹל וְקַר, וַעֲנָנִים שְׁחוֹרִים עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם, לָכֵן הִנְנִי יוֹשֵׁב בַּחֲדַר הַיְלָדִים הֶחָם, וְהַיְלָדִים צוֹעֲקִים בְּאָזְנַי. עַתָּה אֵין לִי עֵת לִכְתּוֹב לְךָ עוֹד, כִּי אֲחוֹתִי שׁוֹלַחְתֵּנִי לִשְׁכַּב עַל מִטָּתִי, וַאֲנִי שׁוֹמֵעַ תָּמִיד בְּקוֹלָהּ. לַאֲבִי רֵעִי יֵשׁ חֲמוֹר קָטֹן, וְהוּא עוֹמֵד עַתָּה לִפְנֵי בֵּיתֵנוּ. הֲשָׁלוֹם לְכָל חֲבֵרַי? הֲשָׁלוֹם לְסוּסֵנוּ הַקָּטָן? אֵין לִי עוֹד מַה לִכְתֹּב. הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר בְּבֵית אֲחוֹתִי שׁוֹבֶרֶת בְּכָל יוֹם כּוֹס אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם. מִי עַתָּה הָרִאשׁוֹן בְּבֵית סִפְרֶךָ?

שָׁלוֹם לְךָ, מֵאֵת אָחִיךָ הָאוֹהַבְךָ

שְׁ ל מֹ ה׳.

מַדּוּעַ גּוֹעֶרֶת אִמְּךָ בְּךָ? כִּי הוֹלֵךְ אֲנִי עִם בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ הָרָעִים. — מוֹרִי גּוֹעֵר בַּנְּעָרִים הַקְּטַנִּים הַכּוֹתְבִים עַל סִפְרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים בָּהֶם.

Our wise mother guards us from bad comrades, and therefore she always sends forth our neighbor's sons from our house, and we obey her (שומעים בקולה), and we do not walk with them, nor (ואיננו) do we sit near them.— Now I am alone in this (whole) big house, and I am watching it.— Why dost thou not eat the apple which is on the table before thee? The apple belongs to my little brother, and I do not take that (את אשר) which does not belong to me.— These apples are bad, and all who eat them (and all their eaters) are sick.— The little daughter of my uncle is very diligent; she is learning three languages, and she also knows (how) to read and to write Hebrew, therefore all that know her (כל יודעיה) love her.— Good children mind everybody that is older (גדול) than they, and bad children do not mind even (גם) their parents and their teachers.— Teachers love their good pupils and scold (ב־) their bad pupils.

57.

1) The infinitive takes two forms: a) מָקוֹר נִפְרָד (a longer or absolute), as: שָׁמוֹר; b) מָקוֹר נִסְמָךְ (a shorter or construct), as: שְׁמֹר. The shorter form is called construct, because it is either connected with one of the prefixes ב, כ, ל, מ, or with the suffixes ה, ו, י, כ, נ, מ, or (in a negative sentence) with a following noun, as: בִּשְׁמֹר, שָׁמְרִי, לֹא טוֹב שְׁלֹחַ כְּסִיל; when connected with the ל־, the infinitive indicates purpose, as: לִשְׁמֹר. But in a negative sentence the ל־ is omitted, as: לֹא אָבוּ שְׁמֹעַ. If the first letter of the stem is one of the letters א, ה, ח, ע it takes a Chatoph, as: אֱמֹר, עֲמֹד.

2) The suffixes of the infinitive have either a subjective or an objective meaning and are accordingly substantive, as: שָׁמְרִי (my keeping), or verbal, as: לְשָׁמְרֵנִי (to guard me).

3) The phrases אִישׁ — רֵעֵהוּ (or אִישׁ — אָחִיו), אִשָּׁה — אֲחוֹתָהּ (or אִשָּׁה — רְעוּתָהּ) are applied both to animals and inanimate beings. Instead of אִישׁ אֶל אָחִיו, the phrase זֶה אֶל זֶה can be used.

4) the prefix בְּ־ indicates also the means by which the action is performed, as: אֲנִי כוֹתֵב בְּ-דְיוֹ (I am writing with ink), וַיַּךְ (בִּלְעָם) אֶת הָאָתוֹן בַּמַּקֵּל (Balaam struck the ass with the stick), and should therefore not be substituted for עִם.

שָׁמְרִ-י my keeping

שָׁמְרְ-ךָ, שָׁמְרֵ-ךְ; שָׁמְר-וֹ, שָׁמְרָ-הּ; שָׁמְרֵ-נוּ; שָׁמְרְ-כֶם, שָׁמְרְ-כֶן; שָׁמְרָ-ם, שָׁמְרָ-ן.

לְ-שָׁמְרֵ-נִי (=לִשְׁמֹר אוֹתִי) (in order) to guard me

לְ-שָׁמְרְ-ךָ (לִשְׁמֹר אוֹתְךָ),

לְ-שָׁמְרֵ-ךְ (לִשְׁמֹר אוֹתָךְ);

לְ-שָׁמְר-וֹ, ־ֵהוּ (לִשְׁמֹר אוֹתוֹ),

לְ-שָׁמְרָ-הּ (לִשְׁמֹר אוֹתָהּ);

לְ-שָׁמְרֵ-נוּ (לִשְׁמֹר אוֹתָנוּ);

לְ-שָׁמְרְ-כֶם (לִשְׁמֹר אֶתְכֶם),

לְ-שָׁמְרְ-כֶן (לִשְׁמֹר אֶתְכֶן);

לְ-שָׁמְרָ-ם (לִשְׁמֹר אוֹתָם),

לְ-שָׁמְרָ-ן (לִשְׁמֹר אוֹתָן).

לִי (עָלַי) לִשְׁמֹר אֶת הַבַּיִת I must guard the house

טוֹב לִקְרֹא מִכְּתֹב it is better to read than to write

לֹא טוֹב קְרֹא בְּמִטָּה it is not good to read in bed

לֹא עֵת לִי עַתָּה אֱכֹל now is not the time for me to eat

עַל מַה צוֹעֵק הַיֶּלֶד? wherefore does the child cry?

עַל אָכְלִי אֶת תַּפּוּחוֹ because I am eating his apple, because of my eating his apple

בִּ-שְׁמֹר keeping, watching

בִּ-שְׁמֹר הָאִישׁ when (while) the man is keeping

בְּ-שָׁמְרִ-י when I guard, in my guarding

בְּ-שָׁמְרְ-ךָ, בְּ-שָׁמְרֵ-ךְ, בְּ-שָׁמְרֵ-ךְ; בְּ-שָׁמְר-וֹ,

בְּשָׁמְרָהּ , בְּשָׁמְרֵנוּ ;

בְּשָׁמְרְכֶם , בְּשָׁמְרְכֶן ; וכו׳

רְעוּת (a) lady friend

רְעוּת (רְעוּתִי) lady friends

אִישׁ אֶל (לְ־) אָחִיו . אִישׁ אֶל (לְ־) רֵעֵהוּ one to another (m.)

אִישׁ אֶת אָחִיו , אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ one another (m.)

אִישׁ בְּ-אָחִיו (בְּרֵעֵהוּ) , אִישׁ מֵ-אָחִיו (מֵרֵעֵהוּ)

אִשָּׁה אֶל (לַ־) אֲחוֹתָהּ , אִשָּׁה אֶל (לְ־) רְעוּתָהּ one to another (f.)

אִשָּׁה אֶת אֲחוֹתָהּ , אִשָּׁה אֶת רְעוּתָהּ one another (f.)

אִשָּׁה מֵ-אֲחוֹתָהּ (מֵ-רְעוּתָהּ) ,

אִשָּׁה בַּ-אֲחוֹתָהּ (בִּ-רְעוּתָהּ)

יַעַן (יַעַן כִּי , יַעַן אֲשֶׁר) because, because of

יַעַן כָּתְבְךָ (אֶת) , יַעַן כָּתְבֶךָ because thou writest, because of thy writing

אָמֹר (לֵאמֹר) to say, to think

שָׁאַל אֶת , בְּ־ to ask, to inquire

שָׁאַל מִן , מֵאֵת , מֵעִם to beg, to request

שָׁאַל (לְ־) to inquire of

שָׁאַל לְשָׁלוֹם to inquire as to the welfare

הוּא שׁוֹאֵל אוֹתִי לִשְׁלוֹם אָבִי he inquires of me as to my father's welfare

קָצַף עַל־ to be angry, to be enraged

עָנַשׁ to punish, to fine (in money)

שָׁפַךְ to spill, to pour out

אֵין לִכְתֹּב one can not write, it is impossible to write, one dare not write

עָזַר (אֶת, לְ־) to help, to assist

בְּ־ with, by

בְּיַד־ by, through

בְּיַד־מִי ? by whom?

בַּמֶּה ? by what?, how?, whereby?

עָיֵף (עֲיֵפָה, עֲיֵפִים, עֲיֵפוֹת) tired, weary, faint

כֹּחַ (כֹּחִי) power, strength, might

לֶקַח (לִקְחִי) lesson, instruction

לְקָחִים (לִקְחֵי־, לְקָחַי) lessons, instructions

הַמּוֹרֶה קוֹצֵף עַל תַּלְמִידוֹ עַל עָמְדוֹ עַל הָהָר שָׁעָה אַחַת, מִבְּלִי (בְּלִי) שְׁאֹל אֶת פִּיו (=אותו), וְלָכֵן הוּא אוֹמֵר לְעָנְשׁוֹ. — אִמִּי עוֹנֶשֶׁת אֶת אֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה עַל שָׁפְכָהּ אֶת הַדְּיוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן, בְּכָתְבָהּ מִכְתָּב לְרֵעוּתָהּ. — אִם חוֹלֶה אַתָּה, מַדּוּעַ אֵינְךָ שׁוֹאֵל בָּרוֹפְאִים? הָרוֹפְאִים אֵינָם יוֹדְעִים בַּמֶּה לְרַפְּאֵנִי. — לִי לִכְתֹּב הַיּוֹם מִכְתָּבִים הַרְבֵּה, אֲבָל אֵין בִּי כֹּחַ לְכָתְבָם כֻּלָּם, כִּי עָיֵף אֲנִי מְאֹד, לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל מִמְּךָ לְעָזְרֵנִי וְלִכְתֹּב שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים בִּשְׁמִי. — אָחִי הַגָּדוֹל עוֹזְרֵנִי תָּמִיד בְּלָמְדִי אֶת לְקָחִי לְבֵית הַסֵּפֶר, אֲבָל מוֹרִי קוֹצֵף עָלָיו עַל עָזְרוֹ לִי, בְּאָמְרוֹ, כִּי עַל כָּל תַּלְמִיד (every pupil must) לִלְמֹד אֶת לִקְחוֹ בְּלִי עוֹזֵר. — גַּם לִי יֵשׁ עוֹזֶרֶת, זֹאת אֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה, אֲבָל הִיא עוֹזַרְתֵּנִי (עוֹזֶרֶת אוֹתִי) רַק לֶאֱכֹל אֶת תַּפּוּחַי. — בִּכְתֹב אַחְיוֹתַי הַקְּטַנּוֹת מִכְתָּבִים, יְדֵיהֶן שְׁחוֹרוֹת מְאֹד, כִּי הֵן שׁוֹפְכוֹת דְּיוֹ הַרְבֵּה בְּכָתְבָן. — טוֹב לַחֲבֵרִים לַעֲזֹר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. — לֹא טוֹב אֲכֹל תַּפּוּחִים הַרְבֵּה. — לֹא טוֹב לַחֲבֵרִים קְצֹף אִישׁ עַל אָחִיו. — הַנְּעָרוֹת הָאֵלֶּה אוֹהֲבוֹת מְאֹד אִשָּׁה אֶת רְעוּתָהּ, וּפַעֲמַיִם בַּיּוֹם הֵן הוֹלְכוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ, וְכָל יוֹדְעֵיהֶן אוֹמְרִים עֲלֵיהֶן כִּי גַּם בְּלָמְדָן הֵן עוֹזְרוֹת אִשָּׁה לִרְעוּתָהּ. — אֵין לִכְתֹּב בִּדְיוֹךְ, כִּי הִיא מְלֵאָה מַיִם, וּלְבָנָה הִיא. — עָלַי לִשְׁלֹחַ סְפָרִים לְרֵעִי, וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ בְּיַד־מִי לְשָׁלְחָם. — אַחַי קוֹרְאִים בִּסְפָרִים גַּם בְּאָכְלָם, וְגַם בְּשָׁכְבָם עַל מִטָּתָם בַּלַּיְלָה, וְאָבִי אוֹמֵר לְעָנְשָׁם עַל הַדָּבָר הַזֶּה. — מִי שׁוֹלֵחַ אֵלַי? אָבִי שׁוֹלְחֵנִי

לִשְׁאֹל לִשְׁלוֹמֵךְ וְלֵאמֹר לָךְ, כִּי דוֹדָתֵךְ הַיּוֹשֶׁבֶת בְּבֵיתֵנוּ קוֹצֶפֶת עָלַיִךְ עַל עָקְרֵךְ פִּרְחֵי גַנָּהּ. — הַנַּעַר הַזֶּה צוֹעֵק בְּכָל כֹּחוֹ, בַּעֲקוֹר לוֹ הָרוֹפֵא אֶת שִׁנּוֹ הָרָעָה. — הַתַּלְמִידִים עוֹמְדִים בִּשְׁאֹל אוֹתָם מוֹרָם דָּבָר.

My mother is angry at me, and she wants (אמר) to punish me, because I spill (my spilling) ink on the table when I write.— Our teacher (m.) sends me to thee to ask thee why thou hast not gone (dost not go) to school for the last (זה) three days.— I beg of thee to help me do (when I am learning) my lesson, for I have a headache (am sick in my head) to-day.— I do not know how to help thee, nor is it good to help (-ל) pupils in their studies (when they are learning), and our teacher threatens (אמר) to punish us for our helping one another.— All they that know you say that in the whole city there are no such lazy pupils as you are, and you are still angry at us for saying it (as this thing).— Because you always eat your apples (you) alone, therefore you must (עליכם) now also (-ל) learn your lessons alone, and we do not intend (אמר) to assist you in your lessons (in your learning).— The little girl is crying with all her might, because her brother takes her apple and is eating it without asking her.

58.

יֵשׁ סִפּוּרִים יָפִים בִּסְפָרַי, אֲבָל אֵין לִי עֵת לְקָרְאָם, כִּי טוֹב לִלְמֹד מִקְּרֹא סִפּוּרִים. — עַל מָה קוֹצְפוֹת אַחְיוֹתַיִךְ עָלָי? עַל אָמְרֵךְ עֲלֵיהֶן כִּי עֲצֵלוֹת הֵן. — אֲבָל כָּל יוֹדְעֵי אַחְיוֹתַיִךְ אוֹמְרִים עֲלֵיהֶן כַּדָּבָר הַזֶּה, וְגַם בִּשְׁאֵלִי אֶת

מוֹרָן הוּא אוֹמֵר תָּמִיד, כִּי אֵינָן שׁוֹמְעוֹת בְּקוֹלוֹ, וְכִי אֲחִיהֶן הַגָּדוֹל עוֹזְרָן לִלְמֹד אֶת לִקְחֵיהֶן, וּבְלִי עוֹזֵר אֵינָן יוֹדְעוֹת דָּבָר; אִם כֵּן לָמָּה הֵן קוֹצְפוֹת עָלָי? — הַיֶּלֶד הַקָּטֹן הַזֶּה קוֹצֵף עָלַי מְאֹד עַל אָכְלִי אֶת תַּפּוּחוֹ, וְהוּא אוֹמֵר לְאָכְלֵנִי. — לֹא טוֹב שְׁלֹחַ דְּבָרִים יְקָרִים בְּיַד נַעַר קָטֹן, כִּי הוּא אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ לְשָׁמְרָם. — הִנְנִי לַעֲנֹשׁ אֶת אָחִיךָ עַל שָׁבְרוֹ אֶת מְנוֹרָתִי הַיָּפָה. — נַעַר טוֹב אֵינֶנּוּ הוֹלֵךְ אֶל כָּל מָקוֹם מִבְּלִי שְׁאֹל אֶת (פִּי) אֲבוֹתָיו, וְגַם בְּקָרְאוֹ בַּסֵּפֶר הוּא שׁוֹאֵל אֶת אֲבוֹתָיו, הֲטוֹב הַסֵּפֶר לוֹ, אִם אָיִן. — מִי הָאִישׁ הֶעָנִי הַהוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ? זֶה אֲחִי שְׁכֵנֵנוּ הֶעָשִׁיר, וְהַנַּעֲרָה הַהוֹלֶכֶת אַחֲרָיו בִּתּוֹ הִיא; הֵם הוֹלְכִים אֶל שְׁכֵנֵנוּ לִשְׁאֹל מֵאִתּוֹ כֶּסֶף לִימֵי הֶחָג. — אֲנִי עוֹמֵד אֶצְלְךָ לְשָׁמְרְךָ מִן הַנַּעַר הָרַע הַהוּא. — לָמָּה אַתֶּם שׁוֹכְבִים עַל מִטֹּתֵיכֶם בְּלָמְדְכֶם אֶת לִקְחֵיכֶם? יַעַן כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לְלָמְדָם בְּעָמְדֵנוּ עַל רַגְלֵינוּ. — יַעַן שְׁמַרְתֶּם אֶת בֵּיתִי בְּעֵת עָמְדִי בַּשָּׂדֶה, לָכֵן הִנְנִי שׁוֹלֵחַ לָכֶם הַיּוֹם תַּפּוּחִים הַרְבֵּה. — בְּקָרְאֵנוּ אֶתְכֶם לְעָזְרֵנוּ הִנְּכֶם קוֹצְפִים עָלֵינוּ, לָכֵן אֵינֶנּוּ קוֹרְאִים לָכֶם עוֹד. — וּמִי עוֹזְרְכֶם, אִם אֵינֶנּוּ הוֹלְכִים לְעָזְרְכֶם? יְיָ עוֹזְרֵנוּ. — אֲחוֹתִי חוֹלָה בְּשִׁפְתוֹתֶיהָ, וְהָרוֹפֵא הוֹלֵךְ אֵלֶיהָ יוֹם יוֹם (daily every day,) לְרַפְּאָהּ.

I am sending thee (here I am sending thee), my dear friend, by this boy, the book which thou askest (of me).— Why art thou not going, my daughter, to thy aunt, to ask how she is? — I am very

tired now, my good mother, but I am writing a letter to her, and I am sending it to her by my little brother.— It is not proper to send (אין לשלח) letters through him, for he is still small and (he) does not know how to keep them.— My sisters love their friends (f.) very much, and they go to each other seven times (in) a week.— Whenever I have in mind (I think) to send thee into the garden (ה־) thou art lying (על) in thy bed.— The ink is not black, and it is impossible (ואין) to write with it (בה).— Who is spilling water in the ink? Our little sister always pours water in the ink, when we are studying (learning) in the next (second) room, and therefore (על זאת) I am angry at her, and think (intend) to punish her.— The watchman of your garden is a bad man, because he always punishes us, when (על) we eat apples and when we pick (עקר) flowers without asking him.— If so, then he is a good watchman, for he stands in the garden to watch it (אותו). — We hear with (through) our ears, and we walk with our feet.

59.

1) Every transitive verb has also a passive participle (בֵּינוֹנִי פָּעוּל). The first letter of the passive participle takes the Kamatz in the singular masculine only; in the feminine singular and in the plural of both genders it takes a Sh'vah (or a Chatoph, if it is of the letters א, ה, ח, ע). The passive participle is used, in every way, like an adjective.

2) The interrogative adverb אֵיפֹה (where?) usually modifies verbs, as: אֵיפֹה הֵם יוֹשְׁבִים? but אַיֵּה (where?) is used before nouns or pronouns only, as: אַיֵּה בִנְךָ? אַיֵּה הֵם?

שָׁב-וּ-ר (שְׁבוּרָה, שְׁבוּרִים, שְׁבוּרוֹת) is broken, a broken one	שָׁל-וּ-חַ (שְׁלוּחָה, שְׁלוּחִים, שְׁלוּחוֹת) sent, one who is sent

to dress, to clothe, to put on clothing לָבַשׁ

(a) garment, coat בֶּגֶד

my garment, my coat בִּגְדִי

בִּגְדְךָ, בִּגְדֵךְ; בִּגְדוֹ, בִּגְדָהּ;
בִּגְדֵנוּ; בִּגְדְכֶם, בִּגְדְכֶן;
בִּגְדָם, בִּגְדָן.

garments, coats בְּגָדִים (בִּגְדֵי־)

my garments, my coats בְּגָדַי

בְּגָדֶיךָ, בְּגָדַיִךְ; בְּגָדָיו,
בְּגָדֶיהָ; בְּגָדֵינוּ; בִּגְדֵיכֶם,
בִּגְדֵיכֶן; בִּגְדֵיהֶם, בִּגְדֵיהֶן.

(a) heart לֵב, לֵבָב (לִבִּי, לְבָבִי)

hearts לִבּוֹת, לְבָבוֹת

I have a matter for thee, I have something to tell thee דָּבָר לִי אֵלֶיךָ

truth אֱמֶת נ׳ (אֲמִתִּי)

is it true? הַאֱמֶת הַדָּבָר?

truthful words דִּבְרֵי־אֱמֶת

(a) street חוּץ

streets חוּצוֹת

without the city מִחוּץ לָעִיר

that which, that what אֶת אֲשֶׁר

where? אֵיפֹה?

I am sent אֲנִי שָׁלוּחַ

קָר־וּ־א (קְרוּאָה, קְרוּאִים, קְרוּאוֹת)
called, invited

to tear, to rend קָרַע

קָר־וּ־עַ (קְרוּעָה, קְרוּעִים, קְרוּעוֹת)
torn, rent, a torn one

to borrow שָׁאַל (מִ־, מֵאֵת, מֵעִם)

borrowed שָׁא־וּ־ל

one who is sent by me, my messenger (m.) שְׁל־וּ־חִ־י

one who is sent by me, my messenger (f.) שְׁל־וּ־חָ־תִי

my messengers (m.) שְׁל־וּ־חַ־י

my messengers (f.) שְׁל־וּ־ח־וֹתַי

beloved, a beloved one (m.) אָהוּב (אֲהוּב־)

beloved, a beloved one (f.) אֲהוּבָה (אֲהוּבַת־)

beloved ones (m.) אֲהוּבִים (אֲהוּבֵי־)

beloved ones (f.) אֲהוּבוֹת (אֲהוּבוֹת־)

my father's beloved one (m.) אֲהוּב־אָבִי

my mother's beloved one (f.) אֲהוּבַת־אִמִּי

because of, for the sake of, on account עַל־דְּבַר

to give נָתַן

אֵפוֹא, אֵפוֹ	now, then	בֹּקֶר	morning (early)
עֶרֶב	evening	כְּבָר	already

הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹאֵל מִמֶּנִּי בְּמִכְתָּבְךָ מִיּוֹם הַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, שָׁלוּחַ אֵלֶיךָ כְּבָר; — הַדְּיוֹ שְׁפוּכָה, וְעַתָּה אֵין לִי בַּמֶּה לִכְתֹּב. — מַדּוּעַ הִנְּךָ הוֹלֵךְ הַחוּצָה, בְּבֶגֶד קָרוּעַ כָּזֶה? אֲנִי לוֹבֵשׁ עָלָיו בֶּגֶד אַחֵר חָדָשׁ. — הַמִּכְתָּבִים כְּתוּבִים כְּבָר, אֲבָל עוֹד אֵינָם שְׁלוּחִים, כִּי אִישׁ אֵין אִתִּי לְשָׁלְחָם בְּיָדוֹ. — הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ לָבוּשׁ, לָכֵן הוּא צוֹעֵק וְקוֹרֵא לְאִמּוֹ. — הַאֱמֶת הַדָּבָר, כִּי כָל תַּפּוּחֵי גַנְּכֶם אֲכוּלִים כְּבָר? אֱמֶת הַדָּבָר, אֵין עוֹד כָּל תַּפּוּחַ בְּגַנֵּנוּ. — הַקְּרוּאִים אַתֶּם אֶל בֵּית דּוֹדֵנוּ בָּעֶרֶב הַזֶּה? אֵינֶנּוּ קְרוּאִים אֵלָיו, וְגַם בְּקָרְאוֹ לָנוּ אֵינֶנּוּ הוֹלְכִים אֵלָיו, כִּי קוֹצְפִים אֲנַחְנוּ עָלָיו עַל קָרְעוֹ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה. — שְׁלוּחִים אֲנַחְנוּ אֵלֶיךָ מֵאֵת רֵעֲךָ, לִשְׁאֹל מִמְּךָ אֶת סִפְרוֹ אֲשֶׁר אִתְּךָ. — עַתָּה יוֹדֵעַ אֲנִי, מַדּוּעַ הִנְּךָ חוֹלֶה תָּמִיד; יַעַן עָמְדְךָ בַּחוּץ בִּימֵי הַחֹרֶף הַקָּרִים, מִבְּלִי לְבֹשׁ בֶּגֶד חָם. — הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה אֲהוּבֵי מוֹרָם הֵם, וְגַם כָּל יוֹדְעֵיהֶם אוֹהֲבִים אוֹתָם, כִּי חָרוּצִים וַחֲכָמִים הֵם. — דָּבָר לִי אֵלֶיךָ, אֲדוֹנִי! — מַה־זֹּאת? עַל דְּבַר הַסֵּפֶר הַקָּרוּעַ, אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹלֵחַ אֶל אָחִי; עָלַי לֵאמֹר לְךָ כִּי אָחִי אֵינֶנּוּ לוֹקֵחַ מִמְּךָ סֵפֶר כָּזֶה, וְאִם אֵינְךָ נוֹתֵן לוֹ סֵפֶר אַחֵר, הוּא קוֹצֵף עָלֶיךָ מְאֹד. — בַּקַּיִץ אֲנַחְנוּ לוֹבְשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים, וּבַחֹרֶף — בְּגָדִים שְׁחוֹרִים. — בְּבֵית־הַחוֹלִים יֵשׁ אֲנָשִׁים רַבִּים שְׁבוּרֵי־יָד וּשְׁבוּרֵי־רֶגֶל. — מִי הוּא הַנַּעַר קָרוּעַ הַבֶּגֶד הַהוֹלֵךְ

מֵאַחֲרֵינוּ ? זֶה בֶּן שְׁכֵנֵנוּ הֶעָנִי , וְכָל אֶחָיו וְאַחְיוֹתָיו הוֹלְכִים
קְרוּעֵי בְגָדִים , מֵאֵין (יַעַן אֲשֶׁר אֵין) כֶּסֶף לַאֲבִיהֶם .

There is a great storm to-day, which uproots trees, and in our garden two tall trees are uprooted. — The children of our poor neighbor are dressed in torn garments.— And why dost thou not give (ל־) them thy old garments? I would give them willingly (with all my heart) to them, but they would not take them, saying that they like their torn garments better (are better in their eyes) than nice garments that are given to them by (מ־) others (other men).— The punished children lie in (their) bed and cry, and they say that they have a headache; is it true? No, they are well; but because they are angry at their big sister who always punishes them, they cry with all their might.— I am going to-day on (ב־) a long journey (on a far way), therefore I ask thee to send me the garment which I loaned to thee (which is loaned to thee by me).

60.

הַמְּנוֹרָה אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחָנְךָ שְׁאוּלָה הִיא , לָכֵן עָלֶיךָ
לְשָׁמְרָהּ מְאֹד . — הִנְנוּ קוֹצְפִים עֲלֵיכֶם מְאֹד עַל שֶׁפְּכְּכֶם
דְּיוֹ עַל סְפָרֵינוּ הַשְּׁאוּלִים לָכֶם . — יוֹשְׁבֵי הַבַּיִת הַקָּטֹן הַזֶּה
עֲנִיִּים יְדוּעִים הֵם , וְאָבִי שׁוֹלֵחַ לָהֶם כֶּסֶף בְּיָדִי אַרְבַּע
פְּעָמִים בַּחֹדֶשׁ . — לְמִי נְתוּנִים בְּגָדֶיךָ הַיְשָׁנִים ? אֲנִי נוֹתְנָם
תָּמִיד לִבְנֵי שְׁכֵנֵנוּ הָעֲנִיִּים , וַאֲנִי עוֹזְרָם גַּם בְּכֶסֶף
וּבִסְפָרִים . — הַנַּעֲרָה הָרָעָה הַזֹּאת עוֹמֶדֶת בַּחוּץ , בְּלִי
שְׁמֹעַ לְקוֹל אֲחוֹתָהּ הַגְּדוֹלָה הַשּׁוֹלַחְתָּהּ הַחֶדְרָה . — אִם טוֹב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי מוֹרֵנוּ , הִנְנִי לַעֲזֹרְךָ הַיּוֹם בְּלָמְדְךָ , אֲבָל

אֵינֶנִּי עוֹזֶרְךָ בְּלִי שְׁאֹל אֶת פִּי מוֹרֵנוּ. — הָאִשָּׁה הָעֲנִיָּה
הַזֹּאת שׁוֹפֶכֶת אֶת לִבָּהּ לִפְנֵי יְיָ בְּעָמְדָהּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. —
לֵב הָרוֹפֵא הַזֶּה טוֹב מְאֹד, וּבְרָפְאוֹ חוֹלִים עֲנִיִּים אֵינֶנּוּ
לוֹקֵחַ מֵהֶם כֶּסֶף. — מַדּוּעַ אֵינְךָ לוֹבֵשׁ אֶת בִּגְדְךָ הֶחָדָשׁ?
בִּגְדִּי הֶחָדָשׁ שָׁמוּר הוּא אִתִּי לְלָבְשׁוֹ בְּיוֹם הַחַג הַקָּרוֹב. —
הַפְּרָחִים הַשְּׁמוּרִים אִתִּי בַּכּוֹסוֹת הָאֵלֶּה חֶצְיָם לִי וְחֶצְיָם
לַאֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה. — עַל מִכְתָּבְךָ שְׁפוּכָה דְיוֹ וְאֵין לְקָרְאוֹ. —
אוֹהֲבַי הֵם גַּם אֲהוּבַי. — כָּל הַכִּסְאוֹת אֲשֶׁר בַּחֲדָרַי
שְׁבוּרִים, כִּי אָחִי הַקָּטָן שׁוֹבְרָם, בְּעָמְדוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד,
לָכֵן אוֹמֶרֶת אִמִּי לְעָנְשׁוֹ. — מַדּוּעַ אֵינְךָ שׁוֹלֵחַ לִי אֶת
הַבְּגָדִים הַשְּׁאוּלִים לְךָ מֵאִתִּי? בְּגָדֶיךָ שְׁלוּחִים אֵלֶיךָ כְּבָר
הַיּוֹם בַּבֹּקֶר, וְאַתָּה עוֹדְךָ שׁוֹאֲלָם מִמֶּנִּי. — אַיֵּה בִּנְךָ
הַגָּדוֹל? אֵיפֹה הוּא יוֹשֵׁב עַתָּה? הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית דּוֹדוֹ
בָּעִיר הָרְחוֹקָה. — אִם כֵּן אֵפוֹא, הִנְנִי לִכְתּוֹב לוֹ הַיּוֹם
מִכְתָּב, כִּי דָּבָר לִי אֵלָיו.

This boy's cheeks and his hands and ears are red, because he stands in the street, on (־ב) such a cold day, from the morning till now, without clothing himself in a warm garment.— I must write many letters now and I have nothing (אין לי) to write with, for all the ink is spilt.— The water is spilt, and now there is not a glass of water in our whole house.— We are invited to our aunt this evening (היום בערב), for to-day there is a great feast in her house, because to-day she is sending her son to school for the first time; she says that this day is the happiest in her life (in the days of her life).— This girl is the pet (beloved) of her parents, and also all that

know her love her greatly, because (עַל) of her good heart, and because she helps her poor friends (f.) with money and (וּב) books.

61.

1) The preterite does not need the pronouns, אֲנִי, אַתָּה, etc., and the persons are indicated by suffixes to the verb, viz. ־תִּי instead of אֲנִי, ־תָּ instead of אַתָּה, etc.; but the third person has no suffix and is always preceded by the pronoun.

2) The first letter of the stem in the preterite always takes a Kamatz in all the persons, except in the second person plural (masculine and feminine), which takes a Sh'va instead (as: שְׁמַרְתֶּם, שְׁמַרְתֶּן), or a Chatoph-Patach, if it is one of the guttural letters א, ה, ח, ע (as: אֲהַבְתֶּם, הֲלַכְתֶּם, חֲשַׁבְתֶּם, עֲמַדְתֶּם).

3) If the third letter of the stem is ח, ע, it takes a Patach instead of a Sh'va in the second pers›n feminine singular, as: שָׁמַעַתְּ, לָקַחַתְּ.

4) The Hebrew language has no Subjunctive (Conditional) mode; to express the sense of such mode, the words לוּלֵא, לוּ, אִם are used before the verb in the conditional sentence, and the words כִּי אָז, כִּי עַתָּה in the beginning of the resultant sentence, as: לוּלֵא דִבַּרְתָּ; לוּ יֶשׁ חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עַתָּה הֲרַגְתִּיךָ: כִּי אָז מֵהַבֹּקֶר נַעֲלָה הָעָם אִישׁ וכו׳.

5) The root with בְּ־ (as: בְּשָׁמְרִי, בִּשְׁמֹר), expresses all the three tenses, and the tense can only be determined either by the preceding or following verbs, as: בְּכָתְבִי אֶת הַמִּכְתָּב שָׁפַכְתִּי דְיוֹ (past tense); בְּכָתְבִי אֶת הַמִּכְתָּב אֲנִי שׁוֹפֵךְ דְּיוֹ (present tense); בְּכָתְבִי אֶת הַמִּכְתָּב אֶשְׁפֹּךְ דְּיוֹ (future tense). The conjunction כַּאֲשֶׁר expresses the same meaning as the root with בְּ־, as: בִּלְמֹד אָחִי אֶת לִקְחוֹ = אֲנִי כָּתַבְתִּי מִכְתָּב כַּאֲשֶׁר לָמַד אָחִי אֶת לִקְחוֹ כָּתַבְתִּי מִכְתָּב.

6) In the past tense, in the persons ־תִּי, ־תָּ, ־נוּ the accent is on the

penult (מִלְּעֵיל), and in the other persons the accent is on the last syllable (מִלְּרַע).

לוּלֵא (לוּלֵי) שָׁלְח-וּ לָנוּ אֶת הַסֵּפֶר — if they had not sent us the book

כִּי עַתָּה קָצַפְ-נוּ עֲלֵיהֶם — we should have been angry at them

לוּ כָּתַבְ-תָּ אֵלַי — if thou hadst written to me

כִּי עַתָּה לֹא קָצַפְ-תִּי עָלֶיךָ — I should not have been angry at thee

כַּאֲשֶׁר — as, when

כַּאֲשֶׁר כָּתַבְ-תִּי — as, when I wrote

שָׁמַעַ-תְּ — thou didst hear (f.)

לָקַחַ-תְּ — thou didst take (f.)

הֲלֹא? — is not? surely, verily

הֲלֹא יָדַעְ-תָּ? — didst thou not know?

הֲלֹא אָמַרְ-תִּי לְךָ — have I not told thee? surely I have told thee

הֲלָמַדְ-תָּ? — didst thou learn?

הֲלְמַדְ-תֶּם? — did you learn?

אֶתְמוֹל — yesterday

אָז — then, at that time

מֵאָז (מִן אָז) — since then, from that time

כָּתַבְ-תִּי — I wrote, I did write, I have written

כָּתַבְ-תָּ — thou didst write, thou hast written (m.)

כָּתַבְ-תְּ — thou didst write, thou hast written (f.)

כָּתַב — he wrote, he did write, he has written

כָּתְבָ-ה — she wrote, she did write, she has written

כָּתַבְ-נוּ — we wrote, we did write, we have written

כְּתַבְ-תֶּם — you wrote, you did write, you have written (m.)

כְּתַבְ-תֶּן — you wrote, you did write, you have written (f.)

כָּתְב-וּ — they wrote, they did write, they have written

לוּ אָהַבְ-תָּ אוֹתִי — if thou hadst loved me

כִּי עַתָּה עָזַרְ-תָּ אוֹתִי — then thou wouldst have helped me

לוּ אֲהַבְ-תֶּם אוֹתִי — if you had loved me

כִּי עַתָּה עֲזַרְ-תֶּם אוֹתִי — then you would have helped me

לֶחֶם bread, food

לַחְמִי my bread, my food

חָשַׁב to think, to reckon

כִּשְׁמֹעַ רְאוּבֵן אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, צָעַק בְּקוֹל גָּדוֹל as Reuben heard this thing he cried loudly

בְּכָתְבִי (בְּעֵת כָּתְבִי) אֶת הַמִּכְתָּב when I wrote the letter I spilled the ink שָׁפַכְתִּי אֶת הַדְּיוֹ

אַחֲרֵי כָתְב-י (אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּתַב-תִּי) after my writing (after I wrote)

לִפְנֵי before

לִפְנֵי כָתְבִי before I wrote

שׁוֹנֶה (שׁוֹנָה, שׁוֹנִים, שׁוֹנוֹת) different

מִי עָקַר אֶת הַפְּרָחִים מִגַּנֵּנוּ? אֲנִי עָקַרְתִּי אוֹתָם, כִּי חָשַׁבְתִּי לְשַׁלְּחָם אֶל רֵעִי. — לָמָּה שָׁבַרְתָּ אֶת הַכּוֹס? לֹא אֲנִי שָׁבַרְתִּי אוֹתָהּ, כִּי אִם אֲחוֹתִי שָׁבְרָה אוֹתָהּ; אֲבָל אֵין לְעָנְשָׁהּ עַל זֹאת, כִּי עוֹדֶנָּה קְטַנָּה מְאֹד; — הֲלֹא יָדַעַתְּ, רֵעוּתִי, כִּי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי לָךְ שָׁאוּל הוּא לִי מֵאֵת דּוֹדָתִי, וְלָמָּה שָׁפַכְתְּ עָלָיו דְּיוֹ? אַחַי הַקְּטַנִּים שָׁפְכוּ עָלָיו דְּיוֹ בְּכָתְבָם בְּחֶדְרִי, כַּאֲשֶׁר עָמַדְתִּי בַחוּץ, אַךְ אָנֹכִי לֹא שָׁפַכְתִּי עָלָיו דְּיוֹ, כִּי יוֹדַעַת אֲנִי לִשְׁמֹר סֵפֶר שָׁאוּל. — לוּ יָדַעְנוּ כִּי חוֹלִים אַתֶּם, כִּי עַתָּה הָלַכְנוּ עוֹד אֶתְמוֹל לִשְׁאֹל לִשְׁלוֹמְכֶם. — לוּלֵא קְרַעְתֶּם אֶת הַסֵּפֶר, כִּי עַתָּה לֹא עָנְשׁוּ אֶתְכֶם אֲבוֹתֵיכֶם. — אַחֲרֵי אָכְלִי אֶת לַחְמִי יָשַׁבְתִּי אֶל הַשֻּׁלְחָן לִלְמֹד אֶת לִקְחִי; אַךְ לִפְנֵי אָכְלִי אֵין בִּי כֹחַ לִלְמֹד. — הֲשִׁלַּחְתֶּם אֶת בִּגְדֵיכֶם הַיְשָׁנִים אֶל שְׁכֵנֵינוּ הָעֲנִיִּים, כַּאֲשֶׁר אָמַר לָכֶם אֲבִיכֶם? שִׁלַּחְנוּ אוֹתָם לָהֶם עוֹד בְּיוֹם אֶתְמוֹל, אַךְ אַחֲרֵי שַׁלְּחֵנוּ אוֹתָם, שָׁמַעְנוּ כִּי גַם בְּנֵי דוֹדֵנוּ שִׁלְּחוּ לָהֶם אֶת בִּגְדֵיהֶם. — בְּעֵת אֲשֶׁר

יָשַׁבְנוּ בְּגַן־דּוֹדֵנוּ עָמְדוּ רֵעֵינוּ עַל הָהָר אֲשֶׁר מֵאַחֲרָיו. — הֲלֹא יְדַעְתֶּם כִּי הַיּוֹם קַר מְאֹד, וְלָמָּה הֲלַכְתֶּם הַחוּצָה מִבְּלִי לְבשׁ בְּגָדִים חַמִּים? בְּגָדֵינוּ הַחַמִּים קְרוּעִים הֵם, לָכֵן לֹא לָבַשְׁנוּ אוֹתָם. — רֵעַי הָאֲהוּבִים! מַדּוּעַ לֹא שְׁלַחְתֶּם אֵלַי אֶתְמוֹל אֶת הַסְּפָרִים, כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם? חָשַׁבְנוּ לְשָׁלְחָם לְךָ אֶתְמוֹל, כִּי אָמַרְנוּ לִשְׁאָלָם מֵאֵת בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ, וְלוּ נָתְנוּ הֵם לָנוּ אֶת סִפְרֵיהֶם, כִּי עַתָּה שָׁלַחְנוּ אוֹתָם לָךְ, אֲבָל הֵם קוֹצְפִים עָלַיִךְ עַל אֲשֶׁר לֹא עָזַרְתְּ לָהֶם בְּלָמְדָם אֶת לִקְחָם, לָכֵן לֹא נָתְנוּ לָנוּ אֶת הַסְּפָרִים.

Where didst thou go yesterday with thy sister? I went with her to our aunt, for we heard that she sent for (to call) the doctor, therefore we thought that she was (is) not well; but she is not sick.— And why (אפוא) did she call (־ל) the doctor? We asked her the same question (כדבר הזה), and she told us that she asked the doctor to send her the book which he took from her (last) Tuesday (ביום השלישי).— Last night (בלילה הזה) the wind broke a few trees in the gardens of our city, and also in the garden of our neighbor there were this morning two uprooted trees lying on the ground.— My beloved friend (f.), why didst thou not send me the white flowers, as thou hast said? I intended (thought) to send them to thee, but my friend Miriam, who was sitting in my room yesterday when I was studying (־כ), took my flowers without asking me, and therefore I have no flowers now to send thee.— You three were sitting on this little chair, therefore you broke it (אותו), and my mother was angry (קצף) at me, saying that I broke it.

62.

הִנְנִי לִקְרֹא בְּאָזְנֵיכֶם אֶת מִכְתַּב אָחִי הַקָּטֹן מִיּוֹם אֶתְמוֹל ; וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בּוֹ :

„אָחִי הַיָּקָר ! פָּרַת אֲחוֹתִי הַשְּׁחוֹרָה אֵינֶנָּה עוֹד חוֹלָה, וְהִיא עוֹמֶדֶת עַתָּה בַּשָּׂדֶה. גַּם לַאֲחוֹתִי שָׁלוֹם עַתָּה, מֵעֵת אֲשֶׁר עָקַר הָרוֹפֵא אֶת שִׁנָּהּ הָרָעָה. הִיא לֹא צָעֲקָה אָז, כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְךָ בַּפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה. רֵעִי יְהוּדָה קוֹצֵף עָלֶיךָ עַל אֲשֶׁר לֹא כָתַבְתָּ לוֹ מִכְתָּב, כִּי הוּא כָּתַב לְךָ מִכְתָּב אָרוֹךְ, זֶה שִׁשָּׁה יָמִים. כְּבָר כָּתַבְתִּי לְךָ, כִּי מִלְּבַד שְׂפַת עֵבֶר אֵינֶנִּי לוֹמֵד פֹּה דָבָר, אַךְ הַיּוֹם אָמְרָה לִי אֲחוֹתִי, כִּי הִיא לוֹקַחַת לִי עוֹד מוֹרֶה, וְכַאֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי אוֹתָהּ, לָמָּה לִי עוֹד מוֹרֶה ? אָמְרָה, כִּי עָלַי לִלְמֹד עַתָּה גַּם לְשׁוֹן אַרְצֵנוּ וְעוֹד דְּבָרִים רַבִּים. אִם כֵּן, חָשַׁבְתִּי בְּלִבִּי, לֹא טוֹב לִי עַתָּה פֹּה מֵאֲשֶׁר בְּבֵיתֵנוּ. הֲגַם אַתָּה חוֹשֵׁב כֵּן ? בַּפַּעַם הַזֹּאת אֵינֶנִּי כוֹתֵב לְךָ הַרְבֵּה, כִּי עָיֵף אֲנִי מְאֹד, כִּי הָלַכְתִּי בַחוּץ מִן הַבֹּקֶר וְעַד עָתָּה. הֲיָדַעְתָּ כִּי יֵשׁ אוֹכְלֵי אָדָם בַּאֲרָצוֹת רְחוֹקוֹת ? הַיּוֹם שָׁמַעְתִּי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מִפִּי רֵעִי, וְגַם אֲחוֹתִי אוֹמֶרֶת כִּי אֱמֶת הַדָּבָר. מָה רַע לֵב אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה ! אֲבָל הַאֵין לָהֶם לֶחֶם אוֹ תַפּוּחִים ? הַפְּרָחִים הַשְּׁלוּחִים לְךָ בְּמִכְתָּבִי זֶה, פִּרְחֵי גַנֵּנוּ הֵם, אֲשֶׁר עֲקַרְנוּ אֲנִי וְרֵעִי. עַתָּה אֵין לִי עוֹד מַה לִּכְתֹּב לָךְ. הֲשָׁלוֹם לַאֲבוֹתֵינוּ ? הֲשָׁלוֹם לַחֲבֵרַי ? אֲחוֹתִי וְאִישָׁהּ שָׁלְחוּ לָכֶם אֶתְמוֹל מִכְתָּב קָצָר. בִּגְדִי הֶחָדָשׁ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם לִי, זֶה חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת, כְּבָר קָרוּעַ הוּא, וַאֲחוֹתִי אוֹמֶרֶת כִּי

אֲנִי קוֹרֵעַ אֶת בְּגָדַי, יַעַן אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב תָּמִיד עַל הָעֵצִים הַגְּבֹהִים. הַעוֹדְךָ אוֹהֵב לַעֲמֹד עַל רֹאשֶׁךָ? רֵעִי יוֹדֵעַ לִקְרֹא בְּקוֹלוֹת שׁוֹנִים, כְּקוֹל הַסּוּס, כְּקוֹל הַפָּרָה וְגַם כְּקוֹל הַחֲמוֹר.

שָׁלוֹם לְכֻלְּכֶם, מֵאֵת אָחִיךָ הָאוֹהַבְךָ מְאֹד,

שְׁ לֹ מֹ ה".

אֵיפֹה יְשַׁבְתֶּם אֶתְמוֹל, בְּכָתְבֵנוּ מִכְתָּבִים לְדוֹדֵינוּ? אֲנַחְנוּ יָשַׁבְנוּ אָז בְּחֶדְרֵנוּ וְלָמַדְנוּ אֶת לִקְחֵנוּ. — אָנָה שָׁלַח הַמּוֹרֶה אֶת תַּלְמִידוֹ? הוּא שָׁלַח אוֹתוֹ הַבַּיְתָה, כִּי חוֹלֶה הוּא.

If you had sent us the money in (its) time, we should have helped the poor woman with it (בו), but you did not give heed (hear) to our voice and you gave us the money four weeks later (after), and now the woman went forth from here (מזה) long ago.— Didst thou not know, my daughter, that thy old garments were (are) torn, and why didst thou put them on to-day? When (כ־) I put them on I did not know that they were (are) torn; (and) had I known that (זאת) I should have taken other garments.— Thou art the best of all the seventeen pupils who are (ה־) studying in our school.— The Jews lived in their country about (כ־) 1,300 years.— How many days did you journey (go) from your city to (עד) this place? We journeyed 3 days and 3 nights, for the way is very long (much).

Weep בָּכָה, בְּכוֹת
Well שָׁלוֹם, הֵיטֵב; to do — הֵיטֵב
Welfare שָׁלוֹם
What? מָה, מָה, מֶה
When? מָתַי?
Whence? מֵאַיִן
Whenever מִדֵּי
Where אֵיפֹה, אַיֵּה, — to אָנָה, לְאָן
Whereby בַּמֶּה
Wherefore לָמָּה, מַדּוּעַ, עַל מָה
Wherefrom, see Whence
Which אֲשֶׁר, שֶׁ־
White לָבָן
Whither לְאָן, אָנָה
Who מִי, אֲשֶׁר; — has? לְמִי
Whole כָּל; the — כָּל הַ־
Whom אֶת־מִי
Whose לְמִי
Why? why then? מַדּוּעַ, לָמָּה
Wicked רַע
Will חֵפֶץ; to be willing אָבָה
Wind רוּחַ
Window חַלּוֹן
Wine יַיִן
Winter חֹרֶף
Wisdom חָכְמָה
Wise חָכָם
Wish אָבָה
With אֶת, עִם, בְּ־, בָּ־, בַּ־, בִּ־, בֶּ־; with the בָּ־, בַּ־; with me בִּי, אִתִּי, עִמִּי; with thee בְּךָ, עִמְּךָ, אִתְּךָ, etc.; within בְּתוֹךְ, בְּבֵית; within yet בְּעוֹד; within me בִּי, within thee בְּךָ, etc.
Without בְּלִי
Wolf זְאֵב
Woman אִשָּׁה
Women נָשִׁים
Wood יַעַר
Word מִלָּה, דָּבָר
Work עֲבוֹדָה, מְלָאכָה
World אֶרֶץ, תֵּבֵל, עוֹלָם
Would that לוּ
Write כָּתֹב

Year שָׁנָה
Yes כֵּן
Yesterday אֶתְמוֹל
Yet עוֹד; — a little while עוֹד מְעַט
You (m.) אַתֶּם, (f.) אַתֶּן; (obj.) (m.) אֶתְכֶם, (f.) אֶתְכֶן
Young צָעִיר

Z

Zebulun זְבֻלוּן
Zilpah זִלְפָּה

Trust בָּטֹחַ; to cause to — הַבְטֵחַ (אֶת)

Truth אֱמֶת

Turn away סוּג ,הִסּוֹג ,סוּר; — back הִסּוֹג אָחוֹר; — about הָסֵב; — aside סוּר; — in (אֶל) סוּר; to — oneself הִסֵּב; turn around (oneself), see Surround

Turtle-dove תּוֹר

Twenty עֶשְׂרִים

Twice פַּעֲמַיִם

Two (m.) שְׁנַיִם; (f.) שְׁתַּיִם; — days יוֹמַיִם; — years שְׁנָתַיִם

U

Uncle דּוֹד

Uncover גַּלֵּה

Under תַּחַת; — me תַּחְתַּי, — thee תַּחְתֶּיךָ, etc.

Understand הָבֵן ,בִּין

Understanding שֵׂכֶל

Unless לוּלֵא

Until עַד

Upon עַל; — me עָלַי, — thee עָלֶיךָ, etc.

Uproot עָקֹר

Us אוֹתָנוּ

Usage דֶּרֶךְ

Venison צַיִד

Verb פֹּעַל

Verily אָמְנָם ,הֲלֹא

Very מְאֹד; — soon עוֹד מְעַט

Vessel כְּלִי

Vex הַכְעֵס

Victory, to gain — נַצֵּחַ

Voice קוֹל

W

Wait חַכֵּה (לְ־)

Walk לֶכֶת ,יָלֹךְ ,הָלֹךְ; to — up and down הִתְהַלֵּךְ

War, to make — הִלָּחֵם (בְּ־, עִם, לְ־)

Warm חַם; to be — חָמֹם

Warmth חֹם

Watch (verb) שָׁמֹר

Watch (noun) שָׁעוֹן

Water (verb) הַשְׁקוֹת ,הַשְׁקֵה

Water (noun) מַיִם

Waver מוֹט ,הִמּוֹט

Way דֶּרֶךְ

We נַחְנוּ ,אֲנַחְנוּ

Weary, to be —, to become — יָגֹעַ

Week שָׁבוּעַ

There is, — are יֵשׁ

There is not, — are not אֵין, אַיִן, אָיִן

Therefore לָכֵן

These אֵלֶּה, הָאֵלֶּה

They (m.) הֵם; (f.) הֵן

Thief גַּנָּב

Thin דַּק

Thing דָּבָר

Think חָשַׁב, אָמַר

Third (m.) שְׁלִישִׁי; (f.) שְׁלִישִׁית

Thirsty, to be — צָמֵא (לְ־)

Thirteen (m.) שְׁלֹשָׁה עָשָׂר; (f.) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה

Thirty שְׁלֹשִׁים

Throw, — away הִשְׁלִיךְ; to — down הִפִּיל

This (m.) זֶה, הַזֶּה; (f.) זֹאת, הַזֹּאת

Thornbush סְנֶה

Those (m.) הָהֵם; (f.) הָהֵן

Thou (m.) אַתָּה; (f.) אַתְּ

Though אַף־כִּי

Thousand אֶלֶף

Thread חוּט

Three (m.) שְׁלֹשָׁה; (f.) שָׁלֹשׁ

Through בְּעַד, בְּיַד

Thus כֹּה, כָּכָה

Till עַד

Time (numeral) פַּעַם; (season) עֵת, זְמַן

Tired עָיֵף

To, לְ־, לַ־, לִ־; to me, I have לִי; to thee, thou hast (m.) לְךָ, (f.) לָךְ; to him, he has לוֹ; to her, she has לָהּ; to us, we have לָנוּ; to you, you have (m) לָכֶם, (f.) לָכֶן; to them, they have (m.) לָהֶם, (f.) לָהֶן; to אֶל; to me אֵלַי, to thee אֵלֶיךָ, etc.; to the לַ־, לָ־, לֶ־

To whom? לְמִי?

Tobias טוֹבִיָּה

To-day הַיּוֹם

Together יַחַד, יַחְדָּו, יַחְדָּיו

To-morrow מָחָר

Tongue לָשׁוֹן

Too גַּם

Tooth שֵׁן

Touch נָגַע, נְגֹעַ (בְּ־)

Towards לִקְרַאת

Transitive verb פֹּעַל יוֹצֵא

Travel נָסַע

Tree עֵץ

Truly אַף־כִּי

Stay יָשַׁב
Steal גָּנַב; to be stolen נִגְנַב
Still עוֹד
Store חֲנוּת
Story סִפּוּר
Street רְחוֹב, חוּץ
Strength, see Power
Strife רִיב
Strike הַכּוֹת, הַכֵּה
Strive רִיב
Strong חָזָק
Student תַּלְמִיד
Studious חָרוּץ
Study לָמַד
Stumble כָּשַׁל, הִמּוֹט, מוֹט
Such as, see As
Summer קַיִץ
Sun שֶׁמֶשׁ
Supplicate הִתְפַּלֵּל, הִתְחַנֵּן
Support תָּמַךְ, כַּלְכֵּל
Surely הֲלֹא
Surround סָבַב
Sustain כַּלְכֵּל
Swear הִשָּׁבַע; to cause to — הַשְׁבֵּעַ
Sweetnesses מַמְתַּקִּים
Swift קַל; to be — קָלַל; to become — הָקֵל

Synagogue בֵּית־תְּפִלָּה

T

Table שֻׁלְחָן
Take קַחַת, לָקֹחַ; to be taken לֻקַּח
Tale סִפּוּר
Tall גָּבֹהַּ
Teach לַמֵּד, הוֹרוֹת
Teacher מְלַמֵּד, מוֹרֶה
Tear קָרַע
Teeth שִׁנַּיִם
Ten (m.) עֲשָׂרָה; (f.) עֶשֶׂר
Tense זְמַן
Tenth (m.) עֲשִׂירִי; (f.) עֲשִׂירִית
Terrible נוֹרָא
Than מִ־, מֵ־
Thank בָּרֵךְ, הוֹדוֹת
Thanks, to give — הוֹדוֹת
That הַ־, אֲשֶׁר; — which אֶת אֲשֶׁר; that not לְבִלְתִּי; that (man) הַהוּא; (woman) הַהִיא
The הַ־, הָ־, הֶ־
Thee (m.) אוֹתְךָ; (f.) אוֹתָךְ
Them (m.) אוֹתָם; (f.) אוֹתָן
Then אֵפוֹא
Then, at that time אָז
Thence הָלְאָה
There שָׁם

Sheep (he) כֶּבֶשׂ; (she) כִּבְשָׂה
Shepherd רֹעֶה
Short קָצָר
Shortly עוֹד מְעַט
Show הוֹרוֹת, הַרְאוֹת, הַרְאֵה; to — oneself הִתְרָאֵה
Shut סָגֹר; to be — הִסָּגֵר
Sick חוֹלֶה; to be — חָלֹה, חֲלוֹת
Silence! הַס!
Silver כֶּסֶף
Simeon שִׁמְעוֹן
Sin (verb) חָטֹא
Sin (noun) חַטָּאת, עָוֹן
Since, since then מֵאָז
Sing שִׁיר
Singular יָחִיד
Sister אָחוֹת
Sit שֶׁבֶת, יָשֹׁב
Six (m.) שִׁשָּׁה; (f.) שֵׁשׁ
Sixteen (m.) שִׁשָּׁה עָשָׂר; (f.) שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
Sixth (m.) שִׁשִּׁי; (f.) שִׁשִּׁית
Sixty שִׁשִּׁים
Skill שֵׂכֶל
Skin עוֹר
Slate לוּחַ
Slavery עַבְדוּת
Sleep (verb) יָשֹׁן; to cause to —. to put to — יַשֵּׁן
Sleep (noun) שֵׁנָה
Small קָטֹן
Smite הַכּוֹת, הַכֵּה
Snow שֶׁלֶג
So כֹּה, כָּכָה, כֵּן
So (then) כִּי עַתָּה
Soap בֹּרִית
Sodom סְדוֹם
Solomon שְׁלֹמֹה
Some מְעַט
Somebody אִישׁ
Something מְאוּמָה
Son בֵּן
Song שִׁירָה, שִׁיר
Soon חִישׁ, מְהֵרָה, מַהֵר
Sought, to be — בֻּקַּשׁ
Soul נֶפֶשׁ
Sound קוֹל; to make a — הָמֹה
Sow זָרֹעַ
Speak דַּבֵּר
Spill שָׁפֹךְ
Stand up קוּם
Stand back גֶּשׁ־הָלְאָה

Rescue הַצֵּל

Resemble דָּמָה

Respond עָנָה

Rest שָׁבַת

Resting מְנוּחָה

Restore הָשֵׁב, שׁוֹבֵב; to be restored הוּשַׁב

Return שׁוּב

Reuben רְאוּבֵן

Reveal גָּלָה

Rich עָשִׁיר

Righteousness צְדָקָה

Ring טַבַּעַת

Rise, to — early הַשְׁכֵּם; to — up against הִתְקוֹמֵם

Road דֶּרֶךְ

Room חֶדֶר

Round about סָבִיב

Rule תּוֹרָה

Ruler (for making lines) סַרְגֵּל

Run רוּץ

S

Samuel שְׁמוּאֵל

Sanctify, to — oneself הִתְקַדֵּשׁ

Sarah שָׂרָה

Save הַצֵּל, הוֹשֵׁעַ

Say אָמֹר

School בֵּית־סֵפֶר

School-mate חָבֵר

Scold נָתֹן בְּקוֹל, גָּעֹר (בְּ־)

Search בַּקֵּשׁ (אֶת־)

Second (of time) רֶגַע; (of number) m. שֵׁנִי, f. שֵׁנִית, שְׁנִיָּה

Secret סוֹד

See רָאֹה; to be seen הֵרָאוֹת

Seed זֶרַע

Seek דָּרֹשׁ, בַּקֵּשׁ (אֶת)

Seize אָחֹז (בְּ־)

Select בָּחֹר, בָּרֹר

Sell מָכֹר

Send away שַׁלֵּחַ; to be sent away שֻׁלַּח

Separate הַבְדֵּל

Servant (m.) עֶבֶד; (f.) שִׁפְחָה

Set שִׂים; to — aside הָסֵר; to be — הוּשַׂם

Seven (m.) שִׁבְעָה; (f.) שֶׁבַע

Seventeen (m.) שִׁבְעָה עָשָׂר; (f.) שְׁבַע עֶשְׂרֵה

Seventh (m.) שְׁבִיעִי; (f.) שְׁבִיעִית

Seventy שִׁבְעִים

Shame כְּלִמָּה, בּוּז; to put to — הַכְלֵם

Sharp חַד

She הִיא

Pupil תַּלְמִיד

Pure בָּרוּר, זַךְ; to be — זָכָה

Purchase קְנוֹת, קָנָה; to be purchased הִקָּנוֹת

Put שׂוּם, שִׂים; to be — הוּשַׂם

Put on, see Dress (verb)

Q

Quarrel (verb and noun) רִיב

Quick (adj.) קַל; to be — קָלַל; to become — הִקַּל

Quick (adv.) מַהֵר, מְהֵרָה

R

Rain מָטָר, גֶּשֶׁם; it is raining גֶּשֶׁם, מָטָר יוֹרֵד, יוֹרֵד

Raise גַּדֵּל; to be raised גֻּדַּל

Ram אַיִל

Rare יָקָר

Ray קֶרֶן

Reach (אֶל) נָגֹעַ, גַּעַת

Recollect זָכֹר

Record (verb) הַזְכֵּר

Read (אֶת, בְּ־) קָרֹא

Ready (adj.) נָכוֹן; to make oneself — הִכּוֹן

Reason דָּבָר

Rebecca רִבְקָה

Rebuke גָּעֹר, הוֹכִיחַ, הוֹכֵחַ

Receive קַבֵּל

Reckon חָשֹׁב, חַשֵּׁב

Recognize הַכֵּר

Red אָדֹם

Redeem פָּדֹה

Reel הָמוֹט, מוֹט

Reflexive verb פֹּעַל חוֹזֵר

Refuse מָאֵן, הָשֵׁב פָּנִים

Regarded, to be — הֵחָשֵׁב

Regret הִנָּחֵם

Rejoice שָׂמֹחַ, שִׂישׂ, שׂוּשׂ; to make — שַׂמֵּחַ

Relate סַפֵּר; to be related סֻפַּר

Rely, to — upon הַאֲמֵן

Remember זָכֹר

Remove הָסֵר

Rend, see Tear

Renew הַחֲלֵף

Repeat שׁוּב, הוֹסֵף

Repentance תְּשׁוּבָה

Reaping קָצִיר

Repent הִנָּחֵם

Reply עֲנוֹת, עָנֹה

Reprove הוֹכִיחַ, הוֹכֵחַ

Request (verb) בַּקֵּשׁ, שָׁאֹל

Request (noun) שְׁאֵלָה, מִשְׁאָלָה

Part חֵלֶק
Participle הוֶֹה, בֵּינוֹנִי
Past, — tense עָבַר
Pay שַׁלֵּם
Peace שָׁלוֹם
Pen עֵט
Pencil עִפָּרוֹן (עֵט עוֹפֶרֶת)
Penny, see Cent
People בְּנֵי אָדָם, לְאֹם, עַם, גּוֹי
Perhaps פֶּן, אוּלַי
Perplexed, to be — הִבּוֹךְ
Person נֶפֶשׁ
Petition בַּקָּשָׁה
Phinchas פִּינְחָס
Physician, see Doctor
Picture תְּמוּנָה
Pitcher כַּד
Pity חָנַן, רִחֵם (עַל, אֶת)
Place (verb) הִגִּישׁ, שׂוּם, שִׂים
Place (noun) מָקוֹם
Plain בָּרוּר
Plate צַלַּחַת
Play שַׁעֲשֵׁעַ, שַׂחֵק
Please (verb) חָפֵץ
Please! (interj.) אָנָּא, נָא
Plural רַבִּים
Poor עָנִי

Portion חֵלֶק
Pour (out) שָׁפַךְ
Power כֹּחַ
Praise הַלֵּל; to be praised הֻלַּל
Pray (verb) הִתְפַּלֵּל
Pray! (interj.) אָנָּא, נָא
Prayer תְּפִלָּה; prayer-house בֵּית־תְּפִלָּה
Precious יָקָר
Prepare הָכִין, הָכֵן; to be prepared הִכּוֹן
Prepared (adj.) נָכוֹן
Presence, in the — of נֹכַח, מוּל
Present (verb) הַמְצִיא, הַמְצֵא
Present (noun) מִנְחָה, מַתָּנָה
Present tense הוֶֹה, בֵּינוֹנִי
Press (verb) צָרוֹר
Price מְחִיר
Proclaim הַשְׁמֵעַ
Promise הַבְטֵחַ (אֶת)
Prophet נָבִיא
Prostrate, to — oneself הִשְׁתַּחֲוֵה, הִתְנַפֵּל
Proverb מָשָׁל
Provoke הַכְעֵס
Prudent חָכָם
Punish עָנשׁ

Nation לְאֹם, עַם, גּוֹי

Near עַל־יַד, אֶל־יַד, לְיַד, קָרוֹב

Nearly כִּמְעַט

Needle מַחַט

Neighbor שָׁכֵן

Nevertheless אוּלָם

New חָדָשׁ

Next הַבָּא

Nice (m.) יָפֶה; (f.) יָפָה

Nigh, see Near

Night לֵיל, לַיְלָה

Nine (m.) תִּשְׁעָה; (f.) תֵּשַׁע

Nineteen (m.) תִּשְׁעָה עָשָׂר; (f.) תְּשַׁע עֶשְׂרֵה

Ninety תִּשְׁעִים

Ninth (m.) תְּשִׁיעִי; (f.) תְּשִׁיעִית

No לֹא; no more אֵין עוֹד, לֹא עוֹד; nobody אֵין אִישׁ

Noise, to make a — הָמָה

None, none-else לֹא עוֹד, אֵין עוֹד

Noon צָהֳרַיִם

Not לֹא; not to לְבִלְתִּי

Nothing, nought אֵין כֹּל, אֶפֶס

Now אֵפוֹא, עַתָּה

Number סָפַר

O

Obey שָׁמַע (אֶל, בְּ־, לְ־)

Observe, see Watch

Occasion עֵת

Occupation מַעֲשֶׂה, מְלָאכָה

Of שֶׁל, מִ־, מֵ־

Offering תְּרוּמָה

Often לְעִתִּים קְרוֹבוֹת

Old (of persons) זָקֵן; (before numeral) בֶּן; (of inanimate things) יָשָׁן

On עַל; on me עָלַי, on thee עָלֶיךָ, etc.

Once (upon a time) לְפָנִים

One (m.) אֶחָד; (f.) אַחַת

Only לְבַד, רַק

Onward הָלְאָה

Open פָּתַח

Opposite נֹכַח, מוּל, נֶגֶד

Or בֵּין, אִם, אוֹ

Out of מֵ־, מִ־

Outside חוּץ

Over against לְעֻמַּת

Overcoat אַדֶּרֶת

Owner בַּעַל, אָדוֹן

Ox שׁוֹר

P

Paper נְיָר

Pardon סָלַח

Lost, to be — אָבַד
Low נָמוּךְ

M

Make עָשָׂה; to be made הֵעָשׂוֹת
Male זָכָר
Man אָדָם, אִישׁ
Manasseh מְנַשֶּׁה
Many הַרְבֵּה: (adj. m.) רַבִּים, (f.) רַבּוֹת
Masculine gender זָכָר
Master בַּעַל, אָדוֹן
Matter דָּבָר
Me אוֹתִי
Measure (verb) מָדַד; to be measured הִמָּדֵד, הִמַּד
Neasure (noun) מִדָּה
Meat בָּשָׂר
Meet קָרָה, פָּגַשׁ, פָּגַע; לִקְרַאת
Melt הַמְסֵה; to be melted הִמֵּס
Men אֲנָשִׁים
Mercy, to have — רִחֵם, חָנַן; to be shown הוּחַן
Messenger שָׁלוּחַ, שָׁלִיחַ
Midday צָהֳרַיִם
Middle תָּוֶךְ, בֵּינוֹנִי, תִּיכוֹן
Might, see Power
Milk חָלָב
Million אֶלֶף אֲלָפִים
Mind (verb) שָׁמַע (בְּ־, לְ־)
Mind (noun) נֶפֶשׁ; שֵׂכֶל, תְּבוּנָה
Mingle, to — oneself הִתְעָרֵב
Miriam מִרְיָם
Minute רֶגַע
Misfortune רַע, אָסוֹן
Mistake שְׁגִיאָה
Moment רֶגַע
Money כֶּסֶף
Month יֶרַח, חֹדֶשׁ
Mordecai מָרְדְּכַי
More עוֹד, יוֹתֵר; — than רַבִּים מִ־
Moreover אַף
Morning בֹּקֶר
Moses מֹשֶׁה
Mother אֵם
Mount, mountain הַר
Mouth פֶּה
Moved, to be — מוֹט, הִמּוֹט
Much הַרְבֵּה; to do — הַרְבֵּה הַרְבִּית
Multiply הַרְבֵּה, הַרְבּוֹת
My, mine שֶׁלִּי

N

Nabal נָבָל
Name (verb) קָרָא; to be named הִקָּרֵא
Name (noun) שֵׁם
Naphthali נַפְתָּלִי

Knot אֲגֻדָּה

Know דַּעַת, יָדֹעַ; to be known הִוָּדַע

Knowledge דַּעַת

L

Labor עֲבוֹדָה, מְלָאכָה

Lamb (he) כֶּבֶשׂ; (she) כִּבְשָׂה

Lamp מְנוֹרָה

Land אֶרֶץ

Land-lord בַּעַל הַבַּיִת

Language שָׂפָה, לָשׁוֹן

Large גָּדוֹל

Last (m.) אַחֲרוֹן; (f.) אַחֲרוֹנָה

Law תּוֹרָה

Lazy עָצֵל

Lead נָהֹג (אֶת, בְּ־); to be — הוּבַל; to be — forth הוּצָא

Leap-year שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת

Learn אָלֹף, לָמֹד

Leather עוֹר

Leave תֵּת, נָתֹן; leave off חָדֹל

Lebanon (prop. n. of forest and mountain) לְבָנוֹן

Left, to be — הֵעָזֵב

Less חָסֵר

Lesson לֶקַח

Lest פֶּן

Letter (epistle) מִכְתָּב; (character of the alphabet) אוֹת

Levy לֵוִי

Liberty דְּרוֹר, חֵרוּת

Lie, to — down שָׁכֹב

Life חַיִּים

Lift up שְׂאֵת, נָשֹׂא, הָרֵם; — oneself הִנָּשֵׂא, הִתְרוֹמֵם

Light (of weight) קַל; to be — קָלֹל; to become — הֵקַל

Light אוֹר

Like, to become — דָּמֹה

Like, see As

Lion אֲרִי

Listen שָׁמֹעַ (אֶל, לְ־, בְּ־)

Little מְעַט, קָטָן

Live, living חַי; חָיֹה, חֲיוֹת

Load מַשָּׂא

Loan הַשְׁאֵל; to — money הַלְוֵה, הַלְווֹת

Lock סָגֹר; to be locked הִסָּגֵר

Long אָרֹךְ

Look הַבֵּט; to — at one another הִתְרָאֵה

Looks פָּנִים

Lord אָדוֹן, יְיָ

Love (verb) אָהֹב

Love (noun) אַהֲבָה

Imperative דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי
Improve הֵיטֵב
In בְּתוֹךְ, בְּ־, בָּ־, בַּ־, בִּ־, בֶּ־; in the בָּ־, בַּ־; in me בִּי, in thee בְּךָ, etc.
Indeed אַף־כִּי, הַאֻמְנָם?
Indicative דֶּרֶךְ הַיִּעוּד
Indolent עָצֵל
Industrious חָרוּץ
Infinitive שֹׁרֶשׁ, מָקוֹר
Inflamed, to become — הֵחַם
Inform הוֹדִיעַ, הוֹדַע
Iniquity חַטָּאת
Ink דְּיוֹ
Inkstand, inkwell קֶסֶת
In order לְמַעַן; — not to לְבִלְתִּי
Inquire שָׁאַל, בִּקֵּשׁ (מִן, מִיַּד)
Instance מָשָׁל
Instead of, in place of, in return for תַּחַת; instead of me תַּחְתַּי, instead of thee תַּחְתֶּיךָ, etc.
Instruct הוֹרוֹת
Instruction תּוֹרָה, לִמּוּד, מוּסָר (see Lesson)
Intermeddle הִתְעָרֵב
Intransitive verb פֹּעַל עוֹמֵד

Invite קָרָא; to be invited הִקָּרֵא
Isaac יִצְחָק
Is it? הֲ־, הַ־, הֶ־
Israel יִשְׂרָאֵל
Israelites בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Issachar יִשָּׂשכָר (read יִשָּׂכָר)

J

Jacob יַעֲקֹב
Jemuel יְמוּאֵל
Jonathan יְהוֹנָתָן
Joseph יוֹסֵף
Judah יְהוּדָה
Justice צְדָקָה
Justify, to — oneself הִצְטַדֵּק
Journey (verb) נָסַע
Journey (noun) מַסָּע, דֶּרֶךְ

K

Keep, see Watch
Keeper שׁוֹמֵר
Kind טוֹב; to be — חָנַן
Kindness חֶסֶד
King מֶלֶךְ
Kingdom מְלוּכָה
Kinsman גּוֹאֵל, קָרוֹב
Kiss נָשַׁק
Knife שַׂכִּין

Hard קָשֶׁה ,כָּבֵד

Hardly כִּמְעַט ,אַךְ

Hasten מַהֵר

Hastily חִישׁ ,מְהֵרָה

Harvest קָצִיר

Hat מִגְבַּעַת

Hate שָׂנֹא

He הוּא; him אוֹתוֹ

Heal רָפֹא

Hear שָׁמֹעַ; to be heard הִשָּׁמֵעַ

Heart לֵבָב ,לֵב

Heat חֹם

Heaven שָׁמַיִם

Heavy כָּבֵד

Hebrew עִבְרִית ,עִבְרִי

Help עֲזֹר ,הוֹשִׁיעַ ,הוֹשֵׁעַ

Her אוֹתָהּ

Here הֲלֹם, פֹּה; here is הִנֵּה; here I am הִנְנִי, here thou art הִנְּךָ, etc.

Hide הַסְתֵּר; to — oneself הִסְתַּתֵּר

Hide (noun) עוֹר

High רָם גָּבֹהַּ; high-school בֵּית־סֵפֶר גָּבֹהַּ

Hillel הִלֵּל

Hinge צִיר

Hist! הַס!

Hit הַכּוֹת ,הַכֵּה

Hither הֲלֹם ,הֵנָּה

Hold, to take — of אֱחֹז בְּ־

Holiday חַג ,מוֹעֵד

Honor כַּבֵּד; to be honored כֻּבַּד, הִכָּבֵד

Hope קַוֹּת ,קַוֵּה

Horn קֶרֶן

Horse סוּס

Hospital בֵּית־חוֹלִים

Host צָבָא

Hour שָׁעָה

House בַּיִת

How? מָה? מַה? בַּמֶּה? אֵיכָה? אֵיךְ? how many? how much? מֶה?; כַּמָּה?; how do I concern you? מַה־לִּי וָלָךְ?

Hundred מֵאָה

Hungry, רָעֵב; to be — רְעֹב

Hunting צַיִד

Hurry מַהֵר

Husband בַּעַל ,אִישׁ

Hush! הַס!

I

I אָנֹכִי ,אֲנִי

If אִם ,לוּ ,לוּא; if not לוּלֵא

Fourth (m.) רְבִיעִי; (f.) רְבִיעִית

Fox שׁוּעָל

Freedom חֵרוּת

Friend (m.) רֵעַ; (f.) רְעוּת

Friendship אַהֲבָה, רֵעוּת

From מִן, מִ־, מֵ־; from the face of מִפְּנֵי

Fruit פְּרִי

Full מָלֵא; to be — מָלֹא

Future, future tense עָתִיד

G

Gad גָּד

Gale, see Wind

Garden גַּן

Garment בֶּגֶד

Gather אָסַף, קִבֵּץ; to be gathered together הֵאָסֵף

Generation דּוֹר

Get away! גֶּשׁ־הָלְאָה!

Gift מַתָּנָה, מִנְחָה

Girl נַעֲרָה

Given נָתַן, תֵּת; to be given הִנָּתֵן

Gladden שַׂמֵּחַ

Glass כּוֹס

Glory הַלֵּל; to glory oneself הִתְהַלֵּל, הִתְפָּאֵר

Go around, see Surround

Go הָלַךְ, יָלַךְ, לֶכֶת; — down יָרַד, רֶדֶת; — forth, out יָצָא, צֵאת; — up עָלָה; — in בּוֹא; — off סוּר

Goat (he) תַּיִשׁ; (she) עֵז

God אֱלֹהִים, יְיָ

Gomorrah עֲמֹרָה

Good טוֹב; to do — הֵיטֵב; to be — טוֹב

Government מֶמְשָׁלָה

Grain דָּגָן

Grayness (of hair) שֵׂיבָה

Great גָּדוֹל, רַב; to be — גָּדֹל; to make — גַּדֵּל; to do — tnings הַגְדֵּל

Green יָרֹק

Greet בָּרֵךְ

Grieve הִתְעַצֵּב

Guard, see Watch

Guest אוֹרֵחַ

H

Hagar הָגָר

Half חֲצִי, חֵצִי, חֲצוֹת, מֶחֱצָה, מַחֲצִית

Haman הָמָן

Hand יָד

Hannah חַנָּה

Happen קָרָה, הָיָה; happen what may! יְהִי מָה!

Farther הָלְאָה
Father אָב
Father-in-law (husband's father) חָם
Fatigue הוֹגִיעַ, הוֹגֵעַ
Favor, to be shown — הוּחַן
Fear יָרֵא; to be feared הִוָּרֵא
Fearful נוֹרָא
Feast (verb) חָגַג
Feast (noun) מִשְׁתֶּה
Feet רַגְלַיִם
Feign הִתְנַכֵּר
Fellow (m.) רֵעַ; (f.) רְעוּת, רַעְיָה
Female, femine gender נְקֵבָה
Festival חַג
Few מְעַט, אֲחָדִים
Field שָׂדֶה
Fifth (m.) חֲמִשִׁי; (f.) חֲמִשִׁית
Fifteen (m.) חֲמִשָּׁה־עָשָׂר; (f.) חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
Fifty חֲמִשִּׁים
Fight, to — with הִלָּחֵם בְּ־; to — for הִלָּחֵם לְ־
Fill מַלֵּא
Find מָצָא
Fine, see Punish
Finger אֶצְבַּע
Finish תָּמַם, כָּלָה, כַּלּוֹת, כַּלֵּה

First (m.) רִאשׁוֹן; (f.) רִאשׁוֹנָה
Five (m.) חֲמִשָּׁה; (f.) חָמֵשׁ
Fix הָכֵן
Flee נוּס
Flesh בָּשָׂר
Flower פֶּרַח
Flow down רֶדֶת, יָרַד
Fly נוּס
Folly אִוֶּלֶת
Fool כְּסִיל
Foolishness אִוֶּלֶת
Foot רֶגֶל
For (some one) לְ־, לַ־, לִ־, לָ־, לֶ־; for me לִי, for thee לְךָ, etc.
For the sake of לְמַעַן, בַּעֲבוּר, בְּעַד
Forgive סָלַח
Forest יַעַר
For ever עַד־עוֹלָם
Forget שָׁכַח; to be forgotten הִשָּׁכֵחַ
Form צוּרָה
Formerly לְפָנִים
Forsake עָזַב; to be forsaken הֵעָזֵב
Forty אַרְבָּעִים
Fountain מָקוֹר
Four (m.) אַרְבָּעָה; (f.) אַרְבַּע
Fourteen (m.) אַרְבָּעָה־עָשָׂר; (f.) אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה

Drive out גָּרֵשׁ ; to be driven גֹּרַשׁ

Dwell חָנָה , שָׁכַן , שָׁבַת , יָשַׁב

E

Each כָּל־

Ear אֹזֶן

Early בֹּקֶר

Earn (wages) הִשְׂתַּכֵּר

Earth אֲדָמָה , אֶרֶץ

Easy, it is — נָקֵל

Eat אָכַל ; to be eaten הֵאָכֵל

Egypt מִצְרַיִם

Eight (m.) שְׁמֹנָה ; (f.) שְׁמֹנֶה

Eighteen (m.) שְׁמֹנָה עָשָׂר ; (f.) שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה

Eighth (m.) שְׁמִינִי ; (f.) שְׁמִינִית

Eighty שְׁמֹנִים

Elephant פִּיל

Eleven (m.) עַשְׁתֵּי־עָשָׂר , אַחַד־עָשָׂר ; (f.) עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה , אַחַת־עֶשְׂרֵה

Eliezer אֱלִיעֶזֶר

Elisha אֱלִישָׁע

Embarrassed, to be — הִכָּלֵם

Encamp חָנָה

Enemy שׂוֹנֵא

Enlarge הִגְדִּיל

Enraged, see Angry

Enter בּוֹא

Entrance פֶּתַח

Entreat עָתַר , הִתְחַנֵּן , הִתְפַּלֵּל

Era סְפִירָה

Eradicate עָקַר

Err שָׁגַג , שָׁגָה , תָּעָה

Error שְׁגִיאָה

Establish הָכֵן

Esteemed, to be — הֵחָשֵׁב הִכָּבֵד

Eternity עוֹלָם וָעֶד , עוֹלָם

Europe אֵירֹפָּא

Even גַּם , אַף־כִּי

Evening עֶרֶב

Everlasting עוֹלָם

Every כָּל־

Evince הוֹכִיחַ , הוֹכֵחַ

Example מָשָׁל

Except מִלְּבַד , כִּי אִם ; except me מִלְּבַדִּי , except thee מִלְּבַדְּךָ , etc.

Expect קַוֹּת , קַוֵּה

Expel גָּרֵשׁ ; to be expelled גֹּרַשׁ

Explain בָּאֵר

F

Face צוּרָה , פָּנִים

Faint, see Tired

Fall נָפַל ; to let oneself fall הִתְנַפֵּל

Far רָחוֹק

Cow פָּרָה
Create בָּרָא
Cry (verb) צָעַק, בְּכוֹת, בָּכֹה
Cry (noun) צְעָקָה
Cubit אַמָּה
Cup כּוֹס
Cure, see Heal
Cut off, — down כָּרֹת

D

Dan דָּן
Daniel דָּנִיֵּאל
Darkness חֹשֶׁךְ
Daughter בַּת
David דָּוִד
Day יוֹם
Dead, a dead one מֵת
Dear יָקָר
Debt חוֹב
Deer צְבִי
Define בָּאֵר
Delight חָפֵץ; שַׁעֲשֵׁעַ
Deliver (help) הַצֵּל, הוֹשֵׁעַ; (bring over) הַמְצִיא, הַמְצֵא
Dentist רוֹפֵא־שִׁנַּיִם
Depart סוּר (מִן, מֵעַל), נָסֹעַ
Descend רֶדֶת, יָרֹד
Desire (verb) אָבֹה, חָפֵץ

Desire (noun) מִשְׁאָלָה
Desolation (ruin) חָרְבָּה
Despise, detest תָּעֵב
Devour אָכֹל; to be devoured הֵאָכֵל
Die מוּת
Different שׁוֹנֶה; to be — שָׁנֹה
Disappear אָבֹד
Disgrace כְּלִמָּה
Dish קְעָרָה
Dismiss שַׁלֵּחַ; to be dismissed שֻׁלַּח
Dispute (verb and noun) רִיב
Dissemble הִתְנַכֵּר
Distant רָחוֹק
Divide הַבְדֵּל
Do עָשֹׂה; to be done הֵעָשׂוֹת
Doctor רוֹפֵא
Dog כֶּלֶב
Dominion מֶמְשָׁלָה
Donkey חֲמוֹר
Door פֶּתַח, דֶּלֶת
Draw (water) דָּלֹה
Dress (verb) לָבֹשׁ; to — someone הַלְבֵּשׁ
Drink שָׁתֹה, שְׁתוֹת; to give to — הַשְׁקוֹת, הַשְׁקֵה

Cheek לְחִי
Chezib (pr. n. of a town) כְּזִיב
Child (m.) יֶלֶד; (f.) יַלְדָּה
Choose בָּחֹר, בָּרֹר
Christian נוֹצְרִי
City עִיר
Clean נָקִי; to be — נָקֹה
Clear בָּרוּר, בָּהִיר
Clever זָרִיז, מֵבִין, חָכָם
Clock שָׁעוֹן
Clothe, see Dress
Close סָגֹר; to be closed הִסָּגֵר
Cloud עָנָן
Coat מְעִיל, בֶּגֶד
Cold (noun) קֹר; (adj.) קַר
Collect קַבֵּץ, אָסֹף
Come בּוֹא; to — in (אֶל) סוּר: to — near גֶּשֶׁת, נָגֹשׁ; to — back שׁוּב; to cause to come הַמְצִיא, הַמְצֵא
Come on! (exclamation of incitement) הָבָה!
Comfort נַחֵם; to be comforted, — הִתְנַחֵם
Command צַוֹּת, צַוֵּה; to be commanded צֻוֹּה
Commemorate הַזְכֵּר
Companion חָבֵר
Complete כַּלּוֹת, כַּלֵּה
Conduct (אֶת, בְּ־) נָהֹג; to be conducted הוּבַל
Confess הוֹדוֹת, הִתְוַדּוֹת, הִתְוַדֵּה
Confide בָּטֹחַ
Confound הַכְלֵם; to be confounded, — הִשְׁתּוֹמֵם, הִכָּלֵם
Confused, to be — הִבּוֹךְ
Congratulate בָּרֵךְ
Console נַחֵם; -oneself הִתְנַחֵם
Contempt בּוּז
Contention רִיב
Continue הוֹסֵף
Conquer נַצֵּחַ
Convinced, to be — הִוָּכֵחַ
Copper נְחֹשֶׁת
Copy-book מַחְבֶּרֶת
Corn דָּגָן
Counsel, to give — יָעֹץ; to take — הִוָּעֵץ (עִם)
Counsel (noun) עֵצָה
Count סָפֹר; to be counted הִסָּפֵר, הֵחָשֵׁב
Countenance פָּנִים
Counting סְפִירָה
Country אֶרֶץ
Cover, covering כְּסוּת

Birth-day יוֹם הוּלֶּדֶת
Black שָׁחוֹר
Black-board לוּחַ
Bless בָּרֵךְ; to be blessed בֹּרַךְ
Blessing בְּרָכָה
Board לוּחַ
Book סֵפֶר; book-dealer, book-seller מוֹכֵר סְפָרִים
Border גְּבוּל
Borrow לָוָה, שָׁאַל
Bottle בַּקְבּוּק
Boundary גְּבוּל
Bow, to — oneself הִשְׁתַּחֲוָה
Boy נַעַר
Branch עָנָף
Bread לֶחֶם
Break שָׁבַר
Break off (מֵעַל) פֵּרַק
Bring הֵבִיא; — near הִגִּישׁ; — back הֵשִׁיב; — forth הוֹצִיא; — up גִּדֵּל; to be brought הוּבַל; to be brought out הוּצָא; to be brought up גֻּדַּל
Brother אָח
Build בָּנָה, בְּנוֹת; to be built הִבָּנוֹת, הִבָּנֵה
Burden מַשָּׂא
But כִּי אִם, אַךְ, אֲבָל, אוּלָם
Butter חֶמְאָה
Buy קָנָה, קְנוֹת; to be bought הִקָּנוֹת; buyer קוֹנֶה
By אֵצֶל, עִם, אֶת; בְּיַד; by what בַּמֶּה; by whom בְּיַד־מִי

C

Call (אֶל־, לְ־, אֶת) קָרָא; to be called הִקָּרֵא
Candle-stick מְנוֹרָה
Capable, to be — of יָכֹל
Cap כּוֹבַע
Carry נָשֹׂא, שְׂאֵת; to be carried הִנָּשֵׂא
Cast off הַשְׁלֵךְ
Cat חָתוּל
Cattle בְּהֵמָה
Cease שָׁבַת, חָדַל
Celebrate חָגַג
Cent (penny) אֲגוֹרָה
Certainly אָמְנָם כֵּן, אָמְנָם
Chair כִּסֵּא
Change הַחֲלֵף
Chase גָּרֵשׁ
Cheer שַׂמֵּחַ
Cheese גְּבִינָה
Chandelier מְנוֹרָה

As כְּ־ ,כֶּ־ ,כַּ־ ,כִּ־ ;כַּאֲשֶׁר; as often as מִדֵּי; such as כְּמוֹ

Ascend עָלָה

Ashamed, to be — הִכָּלֵם

Ask (מִן, מִיַּד) בִּקֵּשׁ ;שָׁאַל; to be asked בֻּקַּשׁ

Ass אָתוֹן ,חֲמוֹר

Asher אָשֵׁר

Assemble אָסַף; to be assembled הֵאָסֵף

Assist, see Help

Associate חָבֵר

Astray, to go — תָּעָה

At לְ־ ;אֵצֶל

Aunt דּוֹדָה

Acquainted, to become — הִוָּדַע

Azariah עֲזַרְיָה

B

Back, backwards אָחוֹר

Bad רַע

Bake אֲפוֹת ,אָפָה

Ball כַּדּוּר

Band (of men) אֲגֻדָּה

Banquet מִשְׁתֶּה

Barely כִּמְעַט

Barrel חָבִית

Baruch בָּרוּךְ

Be הֱיוֹת ,הָיָה

Bear (verb) שְׂאֵת ,נָשָׂא

Bear (noun) דֹּב

Beast (wild) חַיָּה

Beat הִכָּה

Beautiful (m.) יָפֶה; (f.) יָפָה

Because עַל־ ,כִּי ,יַעַן־כִּי ,אֲשֶׁר ,יַעַן דְּבַר; because of לְמַעַן אֲשֶׁר, בַּעֲבוּר

Bed מִטָּה

Before מוּל ,נֹכַח ,...לִפְנֵי ;טֶרֶם, בְּטֶרֶם; before me לְפָנַי, before thee לְפָנֶיךָ, etc.

Beg בִּקֵּשׁ ,שָׁאַל

Begin הָחֵל

Behind אַחַר ,אַחֲרֵי ,מֵאַחֲרֵי; behind me אַחֲרַי, behind thee אַחֲרֶיךָ, etc.

Behold! הִנֵּה! הֵן!

Believe (בְּ־, לְ־) הֶאֱמִין

Belong (הֱיוֹת) לְ־, לַ־, לִ־

Benediction בְּרָכָה

Benjamin בִּנְיָמִין

Besides מִלְּבַד; besides me מִלְּבַדִּי, besides thee מִלְּבַדְּךָ, etc.

Between בֵּין

Big גָּדוֹל

Bird צִפּוֹר

II. English-Hebrew.

A

Abhor תָּעֵב

Able, to be — יָכֹל

Abraham אַבְרָהָם

Accept קַבֵּל

Accident אָסוֹן

According to ...לְפִי

Account, to make — חַשֵּׁב

Accustomed, to be — אָלֹף

Add הוֹסֵף

Adjure הַשְׁבֵּעַ

Advise יָעֹץ; to be advised הִוָּעֵץ

Advice עֵצָה

Affirm הוֹדֵה, הוֹדוֹת

After אַחַר, אַחֲרֵי; after me אַחֲרַי, after thee אַחֲרֶיךָ, etc.

Again עוֹד

Age דּוֹר; חַיִּים, זִקְנָה, שֵׂיבָה

Against לִקְרַאת, נֶגֶד

Alas! אוֹיָה! הוֹי! אֲבוֹי! אוֹי! הָהּ! אָח!

Almost כִּמְעַט

Alive חַי

All הַכֹּל, כֹּל

Allow תֵּת, נָתֹן

Alone לְבַד; I alone לְבַדִּי, thou alone לְבַדְּךָ, etc.

Already זֶה, כְּבָר

Also גַּם, אַף

Always תָּמִיד

Among בְּתוֹךְ, בְּ־

Amuse שַׁעֲשֵׁעַ

And וִ־, וֶ־, וָ־, וַ־, וּ־, וְ־

Angry, to be — קָצֹף

Animal (domestic) בְּהֵמָה

Another אַחֵר

Answer (verb) הָשֵׁב, עֲנוֹת, עָנֹה

Answer (noun) תְּשׁוּבָה, מַעֲנֶה

Appear הֵרָאוֹת

Appease שׁוֹבֵב נֶפֶשׁ

Apple תַּפּוּחַ

Approach גֶּשֶׁת, נָגֹשׁ

Argue הִתְוַכֵּחַ

Arise קוּם

Around סָבִיב

Arrange הָכֵן

תּוֹר f. (pl. תּוֹרִים) turtle-dove; turn, order

תּוֹרָה f. (pl. תּוֹרוֹת) law, iustruction

תַּחַת adv. below, under; instead, in return for; תַּחְתַּי under me, in my place; תַּחְתֶּיךָ under thee, in thy place; תַּחְתָּיו under him, in his place, etc.

תַּיִשׁ m. (pl. תְּיָשִׁים) he-goat

תָּלָה v. to hang up

תַּלְמִיד m. (pl. תַּלְמִידִים) pupil, student

תְּמוּנָה f. (pl. תְּמוּנוֹת) likeness, picture

תָּמִיד adv. always

תָּמַךְ v. to support

תָּמַם v. to finish, to end

תָּעַב v. to abhor, to despise, to detest

תָּעָה v. to go astray

תַּפּוּחַ m. (pl. תַּפּוּחִים) apple

תְּפִלָּה f. (pl. תְּפִלּוֹת) prayer

תְּרוּמָה f. offering

תְּשׁוּבָה f. answer; repentance

תְּשִׁיעִי num. m. ninth

תְּשִׁיעִית num. f. ninth

תֵּשַׁע num. f. nine

תִּשְׁעָה, תִּשְׁעַת num. m. nine

תִּשְׁעָה עָשָׂר num. m. nineteen

תִּשְׁעִים num. ninety

תְּשַׁע עֶשְׂרֵה num. f. nineteen

תֵּת v. see נָתַן

שְׁלִישִׁי num. m. third

שְׁלִישִׁית num. f. third

שִׁלֵּם v. to pay

שְׁלֹמֹה pr. n. Solomon

שְׁלשָׁה עָשָׂר num. m. thirteen

שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה num. f. thirteen

שְׁלשָׁה , שְׁלשֶׁת num. m. three

שָׁלשׁ num. f. three

שְׁלשִׁים num. thirty

שָׁם adv. there

שֵׁם m. (pl. שֵׁמוֹת) name

שְׁמוּאֵל pr. n. Samuel

שָׁמַיִם m. pl. heaven, heavens

שְׁמִינִי num. m. eighth

שְׁמִינִית num. f. eighth

שְׁמֹנָה , שְׁמֹנַת num. m. eight

שְׁמֹנֶה num. f. eight

שְׁמֹנָה עָשָׂר num. m. eighteen

שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה num. f. eighteen

שְׁמֹנִים num. eighty

שָׁמַע v. (with אֶת) to hear; (with בְּ־, לְ־) to listen; שָׁמַע בְּקוֹל to listen, to obey

שִׁמְעוֹן pr. n. Simeon (Simon)

שָׁמַר v. to guard, to watch, to keep, to observe

שֶׁמֶשׁ m. & f. sun

שֵׁן f. (pl. שִׁנַּיִם) tooth

שָׁנָה f. year; שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת leap year

שָׁנָה v. to be different

שֵׁנָה f. sleep

שֵׁנִי num. m. second

שְׁנֵים עָשָׂר num. m. twelve

שֵׁנִית , שְׁנִיָּה num. f. second

שְׁנַיִם , שְׁנֵי־ num. m. two

שְׁנָתַיִם num. two years; שְׁנָתַיִם יָמִים two years

שָׁעָה f. (pl. שָׁעוֹת) hour

שָׁעוֹן m. (pl. שְׁעוֹנִים) clock, watch

שִׁעֲשַׁע v. to delight, to amuse oneself, to play

שִׁפְחָה f. (pl. שְׁפָחוֹת) maid-servant

שָׁפַךְ v. to spill, to pour out, to shed

שִׁשָּׁה , שֵׁשֶׁת num. m. six

שֵׁשׁ num. f. six

שִׁשָּׁה עָשָׂר num. m. sixteen

שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה num. f. sixteen

שִׁשִּׁי num. m. sixth

שִׁשִּׁית num. f. sixth

שִׁשִּׁים num. sixty

שָׁתָה v. to drink

שְׁתַּיִם , שְׁתֵּי־ num. f. two

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה num. f twelve

ת.

תֵּבֵל f. world

תָּוֶךְ m. middle

רֵעוּת f. (pl. רֵעוּת) friend

רָפָא v. to heal, to cure

רַק adv. only

שׂ.

שָׂדֶה m. (pl. שָׂדוֹת) field

שׂוּם, שִׂים v. to put, to place

שׂוֹנֵא m. (pl. שׂוֹנְאִים) enemy

שׂוּשׂ, שִׂישׂ v. to rejoice

שֵׂיבָה f. grayness, gray hair, old age

שַׂכִּין m. (pl. שַׂכִּינִים) knife

שֵׂכֶל m. understanding

שִׂמַּח v. to rejoice, to gladden, to cheer

שָׂנֵא v. to hate

שָׂפָה f. (pl. שְׂפָתַיִם) lip

שָׂפָה f. (pl. שָׂפוֹת) language

שָׂרָה pr. n. Sarah

שׁ.

שֶׁ־ pref. which; שֶׁלִּי mine, שֶׁלְּךָ thine, etc.

שָׁאַל v. to borrow; to ask, to beg, to request, to inquire

שְׁאֵלָה f. (pl. שְׁאֵלוֹת) request

שָׁבוּעַ m. (pl. שָׁבוּעוֹת) week; שְׁבוּעַיִם two weeks

שְׁבִיעִי num. m. seventh

שְׁבִיעִית num. f. seventh

שִׁבְעָה, שִׁבְעַת num. m. seven

שֶׁבַע num. f. seven

שִׁבְעָה עָשָׂר num. m. seventeen

שְׁבַע עֶשְׂרֵה num. f. seventeen

שִׁבְעִים num. seventy

שָׁבֹר v. to break

שָׁבֹת v. to rest, to cease

שֶׁבֶת v. see יָשַׁב

שְׁגִיאָה f. (pl. שְׁגִיאוֹת) error, mistake

שׁוּב v. to return, to come back, to repeat

שׁוֹבֵב v. to return, to restore; to appease

שׁוֹמֵר m. guard, keeper

שׁוּעָל m. (pl. שׁוּעָלִים) fox

שׁוֹר m. (pl. שְׁוָרִים) ox

שָׁחוֹר adj. m. black

שִׁיר v. to sing

שִׁיר m. (pl. שִׁירִים) song, hymn

שִׁירָה f. song

שָׁכֹב v. to lie

שָׁכֹחַ v. to forget

שָׁכֵן m. (pl. שְׁכֵנִים) neighbor

שֶׁל pron. of, belonging to; שֶׁלִּי mine, שֶׁלְּךָ thine, etc.

שֶׁלֶג m. snow

שָׁלוֹם m. peace, welfare

שָׁלוּחַ, שָׁלִיחַ m. messenger

שָׁלֹחַ v. to send; שַׁלַּח to send away, to dismiss; שֻׁלַּח to be sent away

שֻׁלְחָן m. (pl. שֻׁלְחָנוֹת) table

קוֹנֶה m. buyer, purchaser

קַחַת v. see לָקַח

קָטָן, קָטֹן adj. small, little

קַיִץ m. summer

קַל adj. m. light, quick, swift

קָלַל v. to be light, to be quick, to be swift

קָנָה, קְנוֹת v. to buy, to purchase; הִקָּנוֹת to be bought, to be purchased

קֶסֶת f. (pl. קְסָתוֹת) inkstand, inkwell

קְעָרָה f. (pl. קְעָרוֹת) dish

קָצַף v. to be angry, to be enraged

קָצִיר m. harvest, reaping

קָצָר adj. short

קַר adj. m. cold

קֹר m. cold

קָרָא v. (with אֶת, בְּ־) to read; (with אֶת, לְ־, אֶל) to call, to name, to invite; הִקָּרֵא to be read, to be called, to be named, to be invited

קָרָה v. to happen, to meet

קָרוֹב adj. m. near, nigh; relative, kinsman

קֶרֶן f. (pl. קְרָנַיִם) horn; ray

קָרַע v. to tear, to rend

ר.

רָאָה v. to see

רֹאֶה m. seer, prophet

רְאוּבֵן pr. n. Reuben

רֹאשׁ m. (pl. רָאשִׁים) head, top, beginning

רִאשׁוֹן num. m. first

רִאשׁוֹנָה num. f. first

רַב adj. & adv. great, much; רַב מִ־ more than

רַבִּים adj. m. many; plural; רַבִּים מִ־ more than

רַבּוֹת adj. f. many; רַבּוֹת מִ־ more than

רְבִיעִי num. m. fourth

רְבִיעִית num. f. fourth

רִבְקָה pr. n. Rebecca

רֶגֶל f. (pl. רַגְלַיִם) foot

רֶגַע m. (pl. רְגָעִים) moment, minute

רֶדֶת v. see יָרַד

רוּחַ m. & f. (pl. רוּחוֹת) wind

רוֹפֵא m. (pl. רוֹפְאִים) physician, doctor

רוֹפֵא־שִׁנַּיִם m. dentist

רוּץ v. to run

רָחוֹק adj. m. far, distant

רִחֵם v. to pity, to have mercy

רִיב v. to quarrel, to dispute, to strive

רִיב m. quarrel, contention

רָם adj. m. high

רָע adj. m. bad, evil, wicked

רֵעַ m. (pl. רֵעִים) friend, fellow, comrade

רָעֵב v. to be hungry

רוֹעֶה m. shepherd

עֶרֶב m. evening

עָשִׁיר adj. m. rich

עַשְׁתֵּי עָשָׂר num. m. eleven

עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה num. f. eleven

עָשָׂה v. to do, to make

עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת num. m. ten

עֶשֶׂר num. f. ten

עֲשִׂירִי num. m. tenth

עֲשִׂירִית num. f. tenth

עֶשְׂרִים num. twenty

עֵת f. (pl. עִתּוֹת, עִתִּים) time, occasion

עַתָּה adv. now

עָתִיד adj. future; future tense

פ.

פָּדָה v. to redeem

פֹּה adv. here

פֶּה m. (pl. פִּיּוֹת) mouth

פִּיל m. (pl. פִּילִים) elephant

פִּינְחָס pr. n. Phinehas

פֶּן conj. lest, perhaps

פָּנִים m. pl. (also f.) face, looks

פֹּעַל m. (pl. פְּעָלִים) verb; פֹּעַל חוֹזֵר reflexive verb; פֹּעַל יוֹצֵא transitive verb; פֹּעַל עוֹמֵד intransitive verb

פַּעַם f. (pl. פְּעָמִים) time (num.); פַּעֲמַיִם twice

פָּרָה f. (pl. פָּרוֹת) cow

פֶּרַח m. (pl. פְּרָחִים) flower

פְּרִי m. fruit, fruits

פָּרַק v. (with מֵעַל) to break off

פָּתַח v. to open

פֶּתַח m. (pl. פְּתָחִים) door, entrance

צ.

צֵאת v. see יָצָא

צָבָא m. (pl. צְבָאוֹת) host

צְבִי m. (pl. צְבָאוֹת, צְבָאִים, צְבָיִים) deer

צְדָקָה f. justice, right

צָהֳרַיִם m. noon, midday

צִוָּה, צַוּוֹת v. to command, to bid; צֻוָּה to be commanded

צִוּוּי m. imperative mood

צוּרָה f. (pl. צוּרוֹת) form, face

צַיִד m. (constr. צֵיד) hunting, venison

צִיר m. (pl. צִירִים) hinge

צַלַּחַת f. (pl. צַלָּחוֹת) plate

צָמֵא v. to be thirsty

צָעִיר adj. m. (pl. צְעִירִים) young

צָעַק v. to cry

צִפּוֹר f. (pl. צִפֳּרִים) bird

צָרוֹר v. to press

ק.

קִבֵּל v. to receive, to accept

קִוָּה, קַוּוֹת v. to hope, to expect

קוֹל m. (pl. קוֹלוֹת) voice, sound

קוּם v. to arise, to stand up

סוּג v. to turn away; (with אָחוֹר) to turn back

סוֹד m. (pl. סוֹדוֹת) secret

סוּס m. (pl. סוּסִים) horse

סוּר v. to turn aside, to go off; (with אֶל, לְ־) to turn in; (with מִן, מֵעַל) to depart אוועקגעהן

סָלַח v. to forgive, to pardon

סְנֶה m. thornbush

סִפּוּר m. (pl. ־ִים) tale, story

סֵפֶר m. (pl. סְפָרִים) book

סָפַר v. to number, to count

סִפֵּר v. to relate, to tell; סֻפַּר to be related, to be told

סְפִירָה f. counting, era

סַרְגֵּל m. (pl. סַרְגְּלִים) ruler

ע.

עֶבֶד m. (pl. עֲבָדִים) servant, slave

עַבְדוּת f. slavery

עָבַר v. to pass by

עָבָר m. past; past tense

עִבְרִי pr. n. Hebrew

עַד prep. till ביז; עַד־עוֹלָם for ever

עוֹד adv. still, yet, more, again; עוֹד־מְעַט yet a while; עוֹדֶנִּי I am yet, עוֹדְךָ thou art yet, etc.

עוֹלָם m. eternity, world

עָוֹן m. (pl. עֲוֹנוֹת) sin, iniquity

עוֹר m. (pl. עוֹרוֹת) skin, hide, leather

עֵז f. (pl. עִזִּים) goat

עָזַב v. to forsake

עָזַר v. to help, to assist

עֲזַרְיָה pr. n. Azariah

עֵט m. (pl. עִטִּים) pen

עַיִן f. (pl. עֵינַיִם) eye

עָיֵף adj. m. weary, faint, tired

עִיר f. (pl. עָרִים) town, city

עַל prep. on, upon; עַל־דְּבַר because of; עַל־מָה wherefore? עָלַי upon me, עָלֶיךָ upon thee, etc.

עָלָה v. to ascend, to go up

עִם prep. with; עִמִּי with me, עִמְּךָ with thee, etc.

עִמָּדִי pron. with me

עַם m. (pl. עַמִּים) people, nation

עָמַד v. to stand

עֲמֹרָה pr. n. Gomorrah (Amorah)

עָנָה v. to answer, to reply, to respond

עָנִי adj. m. poor

עָנָן m. (pl. עֲנָנִים) cloud

עָנָף m. (pl. עֲנָפִים) branch

עָנַשׁ v. to punish, to fine

עִפָּרוֹן m. (pl. עֶפְרוֹנִים) lead-pencil

עֵץ m. (pl. עֵצִים) tree

עֵצָה f. advice, counsel

עָצֵל adj. m. lazy, indolent

עָקַר v. to uproot, to eradicate, to pull

מָקוֹר m. fountain; infinitive mood (of a verb)

מָרְדְּכַי pr. n. Mordecai

מִרְיָם pr. n. Miriam

מִשְׁאָלָה f. (pl. ־וֹת) request, desire

מֹשֶׁה pr. n. Moses

מָשָׁל m. (pl. מְשָׁלִים) proverb, example, instance

מִשְׁתֶּה m. feast, banquet

מַשָּׂא m. (pl. ־וֹת) burden, load

מֵת m. dead, dead one

מָתַי adv. when?

מַתָּנָה f. (pl. ־וֹת) present, gift

נ.

נָא particle expressing request: pray, please

נָבָל pr. n. Nabal

נָבִיא m. (pl. נְבִיאִים) prophet

נֶגֶד prep. against, opposite, in the presence of; נֶגְדִּי against me, in my presence, נֶגְדְּךָ against thee, in thy presence, etc.

נָגַע v. (with בְּ־) to touch; (with אֶל) to reach

נָגַשׁ v. to come near, to approach

נָהַג v. (with בְּ־ , אֶת) to lead, to conduct

נוּס v. to flee

נוֹצְרִי m. (pl. נוֹצְרִים) Christian

נוֹרָא adj. m. fearful, terrible

נִחַם v. to comfort

נְחֹשֶׁת f. copper, brass

נְיָר m. paper

נָכוֹן adj. m. prepared, ready

נָמוּךְ adj. m. low

נָסַע v. to travel, to journey, to depart

נַעַר m. (pl. נְעָרִים) boy

נַעֲרָה f. (pl. נְעָרוֹת) girl

נָפַל v. to fall

נֶפֶשׁ f. (pl. נְפָשׁוֹת) soul; person, self; נַפְשִׁי myself, נַפְשְׁךָ thyself, etc.

נַפְתָּלִי pr. n. Naphthali

נִצַּח v. to gain victory, to conquer

נְקֵבָה f. female; feminine gender

נָקֵל adv. easy

נָשִׁים pl. of אִשָּׁה

נָשָׂא v. to carry, to bear, to lift up

נָשַׁק v. to kiss

נָתַן v. to give; to leave, to allow

ס.

סָבַב v. to surround, to go around, to turn oneself

סָבִיב adv. around, round about; סְבִיבוֹתַי around me, סְבִיבוֹתֶיךָ around thee, etc.

סָגַר v. to shut, to close, to lock; הִסָּגֵר to be closed, to be locked

סְדֹם pr. n. Sodom (a city)

מִגְבַּעַת f. (pl. מִגְבָּעוֹת) hat

מָדַד v. to measure

מַדּוּעַ adv. why? wherefore?

מִדֵּי adv. whenever, as often as

מַה pron. (also מָה , מֶה) what? how? מַה־לִּי וָלָךְ? how do I concern you?

מִהֵר v. to hasten, to hurry

מַהֵר , מְהֵרָה adv. quick, hastily, soon

מוֹט v. to be moved, to waver, to reel, to stumble

מוֹכֵר סְפָרִים m. book-dealer

מוּל prep. opposite, before, in the presence of

מוֹרֶה m. (pl. מוֹרִים) teacher

מוּת v. to die

מִזֶּה adv. from here

מַחְבֶּרֶת f. (pl. מַחְבָּרוֹת) copy book

מַחַט m. (pl. מְחָטִים) needle

מְחִיר m. price

מֶחֱצָה , מַחֲצִית f. see חֲצִי

מָחָר adv. to-morrow

מִטָּה f. (pl. ־וֹת) bed

מַטֶּה m. (pl. מַטּוֹת) staff, stick

מָטָר m. (pl. מְטָרוֹת) rain

מִי pron. who?

מַיִם m. pl. (construct state מֵי or מֵימֵי) water

מֵימִים , מֵימוֹת m. pl. waters

מִכְתָּב m. (pl. ־ִים) letter

מָכַר v. to sell

מָלֵא v. to be full; מִלֵּא to fill

מָלֵא adj. m. full

מְלָאכָה f. work, labor, occupation

מִלְּבַד prep. except, besides; מִלְּבַדִּי except me, מִלְּבַדְּךָ except thee, etc.

מְלוּכָה f. (pl. ־וֹת) kingdom

מֶלֶךְ m. (pl. מְלָכִים) king

מְלַמֵּד m. teacher, one teaching

מְלֻמָּד m. learned man

מֶמְשָׁלָה f. (pl. ־וֹת) dominion, government

מַמְתַּקִּים m. pl. sweet things

מִן prep. & conj. from, of, than

מְנוֹרָה f. (pl. מְנוֹרוֹת) candle-stick, chandelier, lamp

מְנוּחָה f. rest

מְנַשֶּׁה pr. n. Manasseh

מִנְחָה f. (pl. מְנָחוֹת) present, gift

מְעַט adv. & adj. a little, some, few, not very numerous

מְעִיל m. (pl. ־ִים) coat

מִפְּנֵי prep. from, from the face; מִפָּנַי from me, מִפָּנֶיךָ from thee, etc.

מָצָא v. to find

מִצְרַיִם pr. n. Egypt

מָקוֹם m. (pl. מְקוֹמוֹת) place

לַ־ pref. befor a Dogosh (also לְ־, לָ־) to the

לֹא adv. not, no; לֹא עוֹד no more

לְאָן adv. whither (same as אָנָה)

לֵב, לֵבָב m. (pl. לִבּוֹת, לְבָבוֹת) heart

לְבַד adv. alone, only; לְבַדִּי I alone, לְבַדְּךָ thou alone, etc.; (with מִ־) except, besides

לְבִלְתִּי conj. not to, that not, in order not to

לָבָן adj. m. white

לְבָנוֹן pr. n. Lebanon (name of a mountain)

לָבַשׁ v. to clothe, to dress, to put on (garments); הַלְבֵּשׁ to clothe some one

לוּ conj. if, would that

לָוָה v. to borrow

לוּחַ m. (pl. ־וֹת) tablet, board, blackboard, slate

לֵוִי pr. n. Levi

לוּלֵא, לוּלֵי conj. if not

לְחִי f. (dual form לְחָיַיִם) cheek

לֶחֶם m. bread

לְיַד prep. by, near, at

לַיִל, לַיְלָה m. (pl. לֵילוֹת) night

לָכֵן adv. therefore

לֶכֶת v. see הָלַךְ

לָמַד v. to learn, to study; לִמֵּד to teach

לָמָּה adv. why?

לְמִי to whom? whose? who has?

לְמַעַן prep. & conj. for the sake of לְמַעֲנִי for my sake, לְמַעַנְךָ for thy sake, etc.; in order that (also with אֲשֶׁר)

לְעֻמַּת prep. against, over

לְעִתִּים קְרוֹבוֹת adv. often, oft

לְפִי prep. according to

לִפְנֵי prep. before

לְפָנִים adv. formerly, once, before

לָקַח v. to take; לֻקַּח to be taken

לֶקַח m. (pl. לְקָחִים) lesson, instruction

לִקְרַאת prep. against, towards, to meet; לִקְרָאתִי towards me, to meet me, לִקְרָאתְךָ towards thee, to meet thee, etc.

לָשׁוֹן f. (pl. לְשׁוֹנוֹת) tongue, language

מ.

מִ־ prefix (also מֵ־) from, of, than; מִמֶּנִּי from me, than I, מִמְּךָ from thee, than thou, etc.

מְאֹד adv. very

מֵאָה f. (construct state מְאַת; pl. מֵאוֹת) hundred

מְאוּמָה pron. something

מֵאָז adv. since then, from that time

מֵאַיִן adv. whence, wherefrom

מֵאֵן v. to be unwilling, to refuse

מָאתַיִם num. two hundred

יָשָׁן adj. m. old (said of things)

יָשַׁן v. to sleep; יִשֵּׁן to cause to sleep

יִשְׂרָאֵל pr. n. Israel, Israelite

יִשָּׂשכָר (read יִשָּׂכָר) pr. n. Issachar

כ.

like כְּ־ prefix (also כָּ־ , כַּ־ , כֶּ־) as, like

כָּאֵלֶּה as these

כַּאֲשֶׁר conj. as, when

כָּבֵד adj. m. heavy, hard

כִּבֵּד v. to honor; כֻּבַּד to be honored

כְּבָר adv. already

כֶּבֶשׂ m. (pl. כְּבָשִׂים) lamb, sheep

כִּבְשָׂה f. (pl. כְּבָשׂוֹת) lamb, sheep

כַּד m. & f. (pl. כַּדִּים) pitcher

כַּדּוּר m. (pl. כַּדּוּרִים) ball

כֹּה adv. so, thus

כּוֹכָב m (pl. כּוֹכָבִים) star

כּוֹס f. (pl. ־וֹת) cup, glass

כּוֹבַע m. (pl כּוֹבָעִים) cap

כָּזֹאת as this (f.)

כָּזֶה as this (m.)

כְּזִיב pr. n. Chezib (name of a town)

כֹּחַ m. (pl. כֹּחוֹת) power, strength, might, force

כִּי אִם conj. but, except

כִּי עַתָּה so, then

כָּל adj. each, every; whole; הַכֹּל , כֹּל all; כֻּלִּי all of mine, כֻּלְּךָ all of thine, כֻּלּוֹ all of him, כֻּלָּהּ all of her, כֻּלָּנוּ all we, כֻּלְּכֶם all you, כֻּלָּם all they

כָּכָה see כֹּה

כֶּלֶב m. (pl. כְּלָבִים) dog

כָּלָה v. to finish

כִּלָּה , כַּלּוֹת v. to finish, to complete

כְּלִי m. (pl. כֵּלִים) vessel

כִּלְכֵּל v. to sustain, to support

כְּלִמָּה f. shame, disgrace

כַּמָּה adv. how much? how many?

כְּמוֹ conj. & adv. as, like, such as; כָּמוֹנִי as I am, כָּמוֹךָ as thou art, etc.

כִּמְעַט adv. hardly, almost, nearly

כֵּן adv. so, yes

כִּסֵּא m. (pl. כִּסְאוֹת) chair

כְּסוּת f. covering, cover, garment

כְּסִיל m. (pl. כְּסִילִים) fool

כֶּסֶף m. silver, money

כָּרַת v. to cut off, to cut down

כָּתַב v. to write

ל.

לְ־ prefix (also לַ־ , לִ־) to, at, for, of; (with suffixes ה , ו , י , כ , ם , נ) to have: לִי I have, לְךָ thou hast (m.), לוֹ he has, לָהּ she has, לָנוּ we have, לָכֶם you have (m.), לָכֶן you have (f.), לָהֶם they have (m.), לָהֶן they have (f.)

חֲצוֹת f. see חֲצִי

חֵצִי, חֲצִי m. half

חָרְבָּה f. (pl. חֳרָבוֹת) desolation

חֵרוּת f. freedom, liberty

חָרוּץ adj. m. industrious, studious

חֲרוּצָה adj. f. industrious

חֹרֶף m. winter

חָשַׁב v. to think, to reckon

חִשֵּׁב v. to reckon, to make account

חֹשֶׁךְ m. darkness

חָתוּל m. (pl. חֲתוּלִים) cat

ט.

טַבַּעַת f. (pl. טַבָּעוֹת) ring

טוֹב adj. m. good

טוֹבָה adj. f. good

טוֹבִיָּה pr. n. Tobias

טֶרֶם adv. before

יָגַע v. to take pains, to become weary

יָד f. (pl. יָדַיִם) hand

יָדַע v. to know

יְהוּדָה pr. n. Judah

יְהוֹנָתָן pr. n. Jonathan

יְהִי־מָה! happen what may!

יוֹם m. (pl. יָמִים) day

יוֹמַיִם m. two days

יוֹם־הֻלֶּדֶת m. birthday

יוֹסֵף pr. n. Joseph

יוֹתֵר adv. more

יַחַד, יַחְדָּו, יַחְדָּיו adv. together

יָחִיד adj. m. single איינצעלנער; singular

יְיָ m. God

יַיִן m. wine

יָכֹל v. to be able, to be capable

יֶלֶד m. (pl. יְלָדִים) male child

יַלְדָּה f. (pl. יְלָדוֹת) female child

יָלַךְ see הָלַךְ

יְמוּאֵל pr. n. Jemuel

יִעוּד m. appointment, determination; see also דֶּרֶךְ הַיִּעוּד

יַעַן conj. because

יָעַץ v. to advise, to give counsel

יַעֲקֹב pr. n. Jacob

יַעַר m. (pl. יְעָרִים, יְעָרוֹת) forest, wood

יָפֶה adj. m. beautiful, nice

יָצָא v. to go out, to go forth

יִצְחָק pr. n. Isaac

יָקָר adj. m. precious, dear, rare

יָרֵא v. to fear

יָרֹק adj. m. green

יָרַד v. to go down, to descend, to flow down

יֵשׁ adv. there is, there are; יֶשׁ־לִי I have, יֶשׁ־לְךָ thou hast, etc.

יָשַׁב v. to sit, to dwell

זָקֵן adj. m. old

זָרַע v. to sow

זֶרַע m. seed

ח.

חָבֵר m. (pl. חֲבֵרִים) companion, associate, school-mate

חָבִית f. (pl. חָבִיּוֹת) barrel

חַג m. (pl. חַגִּים) festival, holiday

חָגַג v. to celebrate (a holiday, a birthday, etc.)

חַד adj. m. sharp

חָדַל v. to cease, to leave off

חֶדֶר m. (pl. חֲדָרִים) room

חָדָשׁ adj. m. new

חֹדֶשׁ m. (pl. חֳדָשִׁים) month

חוֹב m. (pl. ־וֹת) debt

חוּט m. (pl. ־ים) thread

חוֹלֶה adj. m. (pl. חוֹלִים) sick, ill; a sick person, an invalid, a patient

חוּץ m. (pl. ־וֹת) street; adv. outside

חָזָק adj. m. strong

חָטָא v. to sin

חֵטְא m. sin

חַטָּאת f. sin, iniquity

חַי adj. living, alive

חָיָה, חֲיוֹת v. to live

חַיָּה f. (pl. ־וֹת) beast

חַיִּים m. pl. life

חִכָּה v. (with לְ־) to wait

חָכָם adj. m. (pl. חֲכָמִים) wise, wise man

חָכְמָה f. (pl. ־וֹת) wisdom

חָלָב m. milk

חָלָה, חֲלוֹת v. to be sick

חַלּוֹן m. (pl. ־ִים, ־וֹת) window

חֵלֶק m. (pl. חֲלָקִים) part, portion

חָם m. father-in-law (husband's father)

חַם adj. warm

חֹם m. warmth, heat

חֶמְאָה f. butter

חֲמוֹר m. (pl. ־ִים) ass, donkey

חָמַם v. to be warm

חָמֵשׁ num. f. five

חֲמִשָּׁה, חֲמֵשֶׁת num. m. five

חֲמִשָּׁה עָשָׂר num. m. fifteen

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה num. f. fifteen

חֲמִישִׁי num. m. fifth

חֲמִישִׁית num. f. fifth

חֲמִשִּׁים num. fifty

חַנָּה pr. n. Hannah

חָנָה v. to encamp, to dwell

חָנוּת f. (pl. חֲנֻיוֹת) store

חָנַן v. to favor, to pity

חֶסֶד m. (pl. חֲסָדִים) kindness

חָסֵר adj. wanting; less

חָפֵץ v. to desire, to be willing, to delight in

הֵקַל v. to become light, to be esteemed light

הַר m. (pl. הָרִים) mountain, mount

הַרְאֵה, הַרְאוֹת v. to show

הֵרָאוֹת v. to be seen, to appear

הַרְבֵּה adv. much, many

הַרְבֵּה, הַרְבּוֹת v. to multiply, to do much

הָרֵם v. to lift up

הִשְׂתַּכֵּר v. (from שָׂכָר) to earn wages

הַשְׁאֵל v. to loan

הָשֵׁב v. to return, to restore, to bring back; to answer; הוּשַׁב to be returned.

הִשָּׁבַע v. to swear; הַשְׁבֵּעַ to adjure, to cause to swear

הַשְׁכֵּם v. to rise early

הַשְׁלֵךְ v. to throw, to cast off

הַשְׁמֵעַ v. to cause to hear, to proclaim

הַשְׁקֵה, הַשְׁקוֹת v. to give to drink, to water

הִשְׁתּוֹמֵם v. (from שָׁמֵם) to be astonished, to be astounded

הִשְׁתַּחֲוֵה, הִשְׁתַּחֲווֹת v. (from שחה) to prostrate oneself, to bow oneself

הִתְאוֹנֵן v. to complain, to murmur

הִתְהַלֵּךְ v. to go about, to walk about

הִתְהַלֵּל v. to boast, to glory oneself

הִתְוַדֵּה, הִתְוַדּוֹת v. to confess

הִתְוַכַּח v. to dispute

הִתְחַנֵּן v. to entreat, to supplicate

הִתְנַחֵם v. to console oneself, to be comforted; to avenge oneself

הִתְנַכֵּר v. to feign, to dissemble, to make oneself strange

הִתְנַפֵּל v. to fall upon; to prostrate

הִתְעַצֵּב v. to be grieved

הִתְעָרֵב v. to mingle, to intermeddle

הִתְעַשֵּׁר v. to feign oneself rich, to pretend to be rich

הִתְפָּאֵר v. (with בְּ־) to glory

הִתְפַּלֵּל v. to pray, to supplicate

הִתְקַדֵּשׁ v. to sanctify oneself

הִתְקוֹמֵם v. to rise up against

הִתְרָאֵה v. to show oneself; to look at one another

הִתְרוֹמֵם v. to lift up oneself

הִתְרוֹשֵׁשׁ v. to feign oneself poor, to pretend to be poor

ו.

וְ־ conj. (also וּ־, וָ־, וַ־, וֶ־, וִ־) and

ז.

זְאֵב m. (־ִים) wolf

זֹאת, הַזֹּאת pron. f. this

זְבֻלוּן, זְבוּלוּן pr. n. Zebulun

זֶה, הַזֶּה pron. m. this; זֶה adv. already: זֶה שְׁנָתַיִם two years already

זָכָה v. to be clean, to be pure; to be righteous

זָכַר v. to remember, to recollect

זָכָר m. male

זִלְפָּה pr. n. Zilpah

זְמַן m. (pl. זְמַנִּים) time; tense

הֵיטֵב adv. well

הֵיטֵב v. (from יָטֹב) to do well, to do good

הָיֹה, הֱיוֹת v. to be

הִכָּבֵד u. to be honored, to be esteemed

הַכֵּה, הַכּוֹת v. (from נָכָה) to strike, to smite, to heat, to beat

הָכֵן v. (from כּוּן) to prepare, to arrange; to fix, to establish; הִכּוֹן to be prepared, to make oneself ready

הַכְלֵם to put to shame; הִכָּלֵם to be ashamed, to be abashed, to be embarrased

הַכְעֵם v to vex, to provoke

הַכֵּר v. (from נָכֹר) to recognise

הֲלֹא adv. is it not? surely, verily

הָלְאָה adv. farther, onward

הַלְוֵה, הַלְוֹת v. to loan (money)

הֲלֹם adv. hither, here

הִלָּחֵם v. (with עִם, בְּ־) to make war, to fight with; (with לְ־) to make war for

הָלֹךְ v. to go, to walk

הִלֵּל pr. n. Hillel

הַלֵּל v. to praise, to glory; הֻלַּל to be praised

הֵם pron. they (m.)

הִמֹּד, הִמָּדֵד v. (from מָדֹד) to be measured

הָמֹה v. to murmur, to make noise

הִמּוֹט v. to be moved, to waver, to reel, to stumble

הָמָן pr. n. Haman

הִמֵּם v. (from מָסֹם) to be melted

הַמְצֵא v. (לְהַמְצִיא) to cause to come, to deliver up, to present

הָמֵת v. (from מוּת) to kill

הֵן pron. they (f.)

הֵן interj. behold! lo!

הִנֵּה adv. behold; here; here is, here are: הִנְנִי here I am, הִנְּךָ here thou art, etc.

הֵנָּה adv. hither

הִנָּחֵם v. to be comforted; to repent, to regret

הִנָּשֵׂא v. to be carried, to lift oneself up

הִנָּתֵן v. to be given

הַס interj. hist! hush! silence!

הִסֹּב v. (from סָבֹב) to turn about

הָסֵב v. (from סָבֹב) to cause to turn about, to turn away

הָסֵר v. (from סוּר) to remove, to set aside

הִסְתַּתֵּר v. (from סָתֹר) to hide oneself

הֵעָזֵב v. to be left, to be forsaken

הֵעָשׂוֹת v. to be done, te be made

הִצְטַדֵּק v. (from צָדֹק) to justify oneself

הַצֵּל v. (from נָצֹל) to deliver, to rescue, to save

דֶּלֶת f. (pl. דְּלָתוֹת) door

דָּמָה v. to be like, to resemble

דָּן pr. n. Dan

דָּנִיֵּאל pr. n. Daniel

דַּעַת v. see יָדַע

דַּעַת f. knowledge

דַּק adj. m. thin

דַּק m. (pl. ־ִים) second

דֶּרֶךְ m. & f. way, road; usage, custom, manner; דֶּרֶךְ הַיִּעוּד indicative mood

דָּרַשׁ v. to seek, to inquire

הֲ־ (also הֶ־ , הַ־) prefix indicating a question; הֲשָׂרָה זֹאת? is this Sarah?

הַ־ (also הָ־ , הֶ־) the; that which, who

הֶאָח interj. ah! alas!

הֵאָכֵל v. to be eaten, to be devoured

הַאֲמֵן u. (with בְּ־ , לְ־) to believe, to rely upon

הָבֵא v. to bring: הוּבָא to be brought

הַבְדֵּל v. to separate, to divide

הָבָה interj. come on! !

הֵבוֹךְ v. to be confused, to be perplexed

הַבְטֵחַ v. to cause to trust; to promise

הָבֵן v. to understand

הַגְדֵּל v. to enlarge; to do great things

הָגָר pr. n. Hagar

הַגֵּשׁ v. to bring near; to offer

הַהוּא pron. m. (pl. הָהֵם) that (man)

הַהִיא pron. f. (pl. הָהֵן) that (woman)

הוּא pron. m. he

הוּבַל v. (from יָבַל) to be led; to be brought

הוֹדוֹת v. (from יָדָה) to thank, to confess

הִוָּדַע v. to be known, to become acquainted

הֹוֶה see בֵּינוֹנִי

הוּחַן v. (from חָנַן) to be favored, to be shown favor or mercy

הוֹכַחַ , הוֹכִיחַ v. (from יָכַח) to show; to convince; to rebuke; הוּכַח to be convinced

הוֹסֵף v. to add; to repeat; to continue

הוֹצִיא v. to bring out; הוּצָא to be brought out, to be led forth

הִוָּרֵא v. to be feared

הוֹרוֹת v. to show, to teach, to instruct

הוּשַׂם v. (from שׂוּם) to be put, to be set

הוֹשֵׁעַ , הוֹשִׁיעַ v. to help, to save, to deliver

הִזָּכֵר v. to record, to commemorate

הָחֵל v. (from חָלַל) to begin

הַחֲלֵף v. to change, to renew

הֵחַם v. (from חָמַם) to become heated

הִיא pron. f. she

הֵידָד interj. shout of joy

הַיּוֹם adv. today

בַּעַד prep. through, for the sake of, for (בַּעֲדִי for me בַּעַדְךָ for thee, etc.)

בְּעוֹד adv. as yet, while, within

בַּעַל m. husband, master, lord, owner

בַּקְבּוּק m. (pl. ־ים) bottle

בֹּקֶר m. (pl. בְּקָרִים) morning; adv. early (in the morning)

בִּקֵּשׁ v. (with אֶת) to seek, to search; (with מִיַּד, מִן) to ask, to inquire; בֻּקַּשׁ to be sought, to be asked

בַּקָּשָׁה f. (pl. ־וֹת) petition, request

בָּרָא v. to create

בָּרוּךְ pr. n. Baruch

בָּרוּר adj. m. pure, clear, plain

בֹּרִית f. soap

בֵּרַךְ v. to bless, to thank, to greet, to congratulate; בֹּרַךְ to be blessed, to be thanked, to be greeted, to be congratulated

בְּרָכָה f. (pl. ־וֹת) blessing, benediction

בָּרַר v. to select, to choose

בָּשָׂר m. flesh, meat

בַּת f. (pl. בָּנוֹת) daughter; (before a numeral stating age) old

ג.

גָּבֹהַּ adj. m. high, tall

גְּבוּל m. border, boundary

גְּבִינָה f. cheese

גָּד pr. n. Gad

גָּדוֹל adj. m. big, large, great

גִּדֵּל v. to make great; to raise, to bring up; גֻּדַּל to be raised, to be brought up

גּוֹי m. (pl. גּוֹיִם) people, nation

גָּלָה v. to reveal, to uncover

גַּם adv. also, too, even

גַּן m. (pl. ־ים) garden

גַּנָּב m. thief

גָּנַב v. to steal; גֻּנַּב to be stolen

גָּעַר v. (with בְּ־) to scold, to rebuke

גַּעַת see נָגַע

גֵּרֵשׁ v. to drive out, to expel, to chase

גֶּשׁ־הָלְאָה stand back! get away!

גֶּשֶׁם m. rain

גֶּשֶׁת see נָגַשׁ

ד.

דֹּב m. (pl. דֻּבִּים) bear

דָּבָר m. (pl. דְּבָרִים) word, thing, matter; reason

דִּבֵּר v. to speak

דָּגָן m. corn, grain

דָּוִד pr. n. David

דּוֹד m. (pl. ־ים) uncle

דּוֹדָה f. (pl. ־וֹת) aunt

דּוֹר m. (pl. ־וֹת) age, generation

דְּיוֹ m. ink

דָּלָה v. to draw (water)

אֶרֶץ (pl. אֲרָצוֹת) land, country, earth, world

אִשָּׁה f. (pl. נָשִׁים) woman

אָשֵׁר pr. n. Asher

אֲשֶׁר pron. that, which, who, that which; אֶת־אֲשֶׁר that which, what

אֵת, אֶת sign of the objective case; אֶת־אֲשֶׁר that which, what; אֶת־מִי? whom?

אֵת prep. with (אִתִּי with me; אִתְּךָ with thee, etc.)

אַתְּ pron. f. thou

אַתָּה pron. m. thou

אֶתְמוֹל adv. yesterday

אַתֶּם pron. m. you (pl.)

אַתֶּן pron. f. you (pl.)

ב.

בְּ־, בַּ־, בָּ־, בִּ־, בֶּ־ prep. in, with

בֵּאֵר v. to explain, to define

בֶּגֶד m. (pl. בְּגָדִים) garment, coat

בָּהּ in her, with her

בָּהֶם in them, among them (m.)

בְּהֵמָה f. (pl. ־וֹת) domestic animal, cattle

בָּהֶן in them, among them (f.)

בּוֹ in him, with him

בּוֹא v. to come, to go in, to enter

בּוּז m. shame, contempt

בְּטֶרֶם adv. before

בָּטַח v. (with בְּ־, עַל) to trust, to confide

בִּי in me, with me

בְּיַד prep. by, through

בֵּין prep. between

בִּין v. to understand

בֵּינוֹנִי adj. middle; participle; present tense

בַּיִת m. (pl. בָּתִּים) house

בֵּית־חוֹלִים m. hospital

בֵּית־סֵפֶר m. (pl. בָּתֵּי־סֵפֶר) school; בֵּית־סֵפֶר גָּבֹהַּ high-school

בֵּית־תְּפִלָּה m. (pl. בָּתֵּי־תְפִלָּה) prayer-house, synagogue

בְּךָ in thee, with thee (m.)

בָּךְ in thee, with thee (f.)

בָּכֹה, בְּכוֹת v. to weep, to cry

בָּכֶם in you, among you (pl. m.)

בָּכֶן in you, among you (pl. f.)

בְּלִי prep. without

בַּמֶּה adv. whereby? by what?

בֵּן m. (pl. בָּנִים) son; בֶּן־ (before a numeral stating age) old

בָּנֹה, בְּנוֹת v. to build; הִבָּנֵה, הִבָּנוֹת to be built

בָּנוּ in us, among us

בַּת see בָּנוֹת

בִּנְיָמִין pr. n. Benjamin

בַּעֲבוּר prep. & conj. in order that, because, for the sake of

אַחַר, אַחֲרֵי adv. after, behind, (אַחֲרַי after me, אַחֲרֶיךָ after thee, etc.)

אַחֲרוֹן adj. m. last

אַיֵּה adv. where?; where is? (אַיֶּכָּה where art thou?)

אֵיךְ, אֵיכָה adv. how?

אַיִל m. (pl. אֵילִים) ram

אַיִן, אֵין, אֵין adv. not; there is not (אֵינֶנִּי I am not, אֵינְךָ thou art not, etc.); אֵין כֹּל nothing; אֵין לִי I have not; אֵין עוֹד no more

אֵיפֹה adv. where?

אֵירֹפָּא pr. n. Europe

אִישׁ m. (pl. אֲנָשִׁים) man, husband, somebody; אֵין אִישׁ nobody

אַךְ adv. & conj. hardly, but

אָכַל v. to eat

אֶל prep. to (אֵלַי to me, אֵלֶיךָ to thee, etc.)

אֵלֶּה הָאֵלֶּה pron.

אֱלֹהִים m. God

אֱלִיעֶזֶר pr. n. Eliezer

אֱלִישָׁע pr. n. Elisha

אָלַף v. to learn, to be accustomed

אֶלֶף num. (pl. אֲלָפִים) a thousand; אַלְפַּיִם two thousand; אֶלֶף אֲלָפִים a thousand thousands (a million)

אֵם f. (pl. אִמּוֹת) mother

אִם conj. if

אַמָּה f. (pl. ־וֹת) cubit: אַמָּתַיִם two cubits

אָמְנָם adv. certainly, verily, indeed

אָמַר v. to say, to think

אֱמֶת f. truth

אָנָּא interj. pray! please!

אָנָה adv. whereto? whither?

אֲנַחְנוּ pron. we

אֲנִי pron. I

אֲנָשִׁים see אִישׁ

אָסוֹן m. misfortune, accident

אָסַף v. to gather, to collect, to assemble

אַף conj. also, moreover; אַף־כִּי indeed, truly, though, even, the more

אָפָה v. to bake

אֵפוֹ, אֵפוֹא adv. then, now

אֶפֶס m. nothing, nought

אֶצְבַּע f. (pl. אֶצְבָּעוֹת) finger

אֵצֶל prep. by, near, at (אֶצְלִי with me, אֶצְלְךָ with thee, etc.)

אַרְבַּע num. f. four

אַרְבָּעָה num. m. four

אַרְבָּעָה עָשָׂר num. m. fourteen

אַרְבַּע עֶשְׂרֵה num. f. fourteen

אַרְבָּעִים num. forty

אֲרִי m. (pl. אֲרָיִים, אֲרָיוֹת) lion

אָרֹךְ adj. long

VOCABULARY.

I. Hebrew-English.

Abbreviations: adj.—adjective; adv.—adverb; conj.—conjunction; f.—feminine; interj.—interjection; m.—masculine; num.—numeral; pl.—plural; prep.—preposition; pr. n.—proper name; pron.—pronoun; v.—verb.

א.

אָב m. (pl. ־וֹת) father

אָבַד v. to be lost

אָבָה v. to be willing, to desire, to wish

אֲבָל conj. but

אַבְרָהָם pr. n. Abraham

אֲגֻדָּה f. (pl. ־וֹת) bunch; knot; company

אֲגוֹרָה f. (pl. ־וֹת) small coin, penny

אָדוֹן m. (pl. אֲדוֹנִים) lord, master, owner

אָדָם m. man

אָדֹם adj. m. (pl. אֲדֻמִּים) red

אֲדֻמָּה adj. f. (pl. ־וֹת) red

אֲדָמָה f. earth

אַדֶּרֶת f. (pl. אַדָּרוֹת) cloak

אָהַב v. to love

אַהֲבָה f. love, friendship

אוֹ conj. or

אוֹדֶךָ see הוֹדוֹת

אוּלַי adv. perhaps

אוּלָם conj. but, nevertheless

אִוֶּלֶת f. foolishness, folly

אוֹר m. (pl. ־וֹת) light

אוֹרֵחַ m. (pl. אוֹרְחִים) wayfaring man, guest

אוֹת f. (pl. אוֹתִיּוֹת) letter

אוֹתִי pron. me, אוֹתְךָ thee, etc.

אָז adv. then, at that time

אֹזֶן f. (pl. אָזְנַיִם) ear

אָח m. (pl. אַחִים) brother

אָח interj. ah! alas!

אֶחָד num. m. one

אַחַת num. f. one

אֲחָדִים num. m. (f. אֲחָדוֹת) a few

אַחַד עָשָׂר num. m. eleven

אַחַת עֶשְׂרֵה num. f. eleven

אָחוֹר adv. backwards

אָחוֹת f. (pl. אֲחָיוֹת) sister

אָחַז v. (with ־בְּ) to take hold of, to seize

אַחֵר adj. m. another

אוצר לשון המקרא

(STUDENTS' HEBREW AND CHALDEE DICTIONARY)

העברעאיש־ענגלישעם ווערטערבוך

פון

אלכסנדר הארקאווי

דיעזער ווערטערבוך ענטהאלט:

1. אלע העברעאישע און אראמעאישע ווערטער, וועלכע געפינען זיך אין תנ״ך, איבערזעצט און ערקלעהרט אין דער ענגלישער שפראך.
2. די שרשים פון די ווערטער און זייערע אפשטאמונגען, ווי אויך ביי יע־דען שם און פעל די פערשיעדענע פארמען, לויט זייערע נטיות.
3. ערקלעהרונגען פון פיעלע שווערע פסוקים אין תנ״ך, לויט די גרעסטע אלטע מפרשים און די בעסטע פארשער פון דער נייער צייט.

אויך איז צו דיעזען העברעאיש־ענגלישען ווערטערבוך צוגעגעבען א זאמלונג פון תלמודישע און ניי־העברעאישע ווערטער, וועלכע קומען זעהר אפט פאר אין דער ניי־העברעאישער ליטעראטור.

דיעזער ווערטערבוך ענטהאלט 887 זייטען, און איז געדרוקט אויף גוטע שעהנע פאפיער און געבונדען אין א פרעכטיגען באנד.

פרייז 2.50 דאלאר

HEBREW PUBLISHING COMPANY

50-52 Eldridge St., New York.

קבוצת שירים

בשביל גני־ילדים ובתי־ספר

ספר זה הוא אוצר של שירים נבחרים בספרותנו, מן הטוב והמיטב שיצרו בחירי משוררינו בשנים האחרונות. — המורה העברי לא יתקשה מעתה לבקש בשביל תלמידיו חומר שירי לדיקלמציון בשעת הצורך, מפני שימצא בספר זה מוכן ומסודר לפניו כל הטוב בשירת הילדים, הראוי למקרא בעל־פה בבית־הספר בכל יום, וביחוד בשעות של חגינות הנהוגות שם.

השירים נחלקים לחמש מחלקות. ולפי צורך השעה או המאורע יכול המורה לבחור מהם לדיקלמציון כרצונו. ואלו הן המחלקות:

1. שירי ציון.	3. שירי חג.
2. שירי עם.	4. שירים שונים.
5. שירים שונים בלשון אידיש.	

עם תוי־נגינה (נאטען) על איזו שירים

כל המחלקות האלו כוללות **יותר ממאה שירים**, ממקצועות שונים, כתובים ע״י המשוררים: ח. נ. ביאליק, ש. פרוג, ש״ל גורדון, מרדכי הלוי, נ. ה. אימבער, מ. מ. דאליצקי, ז. שניאור, י״מ לעטערים, מ״י לעווינזאהן, מ״מ ווארשאווסקי, ז. יעבץ, ה. ליבושיצקי, מ. צ. מאנע, א. ק. שפירא, ש. טשערניכאווסקי, א. ליפשיץ, י. מ. פינס, צ. אלאטין, יעקב כהן, א. גאלדפאדען, א. צונזער, י. לעוויט, י. קמינר, נ. ראזנבלום, דר. י. פעלד, י. דאווידאוויטש, ז. מאנולעסקא, נ. מ. שייקעוויטש, ש. שמולעוויטש, ועוד.

כל השירים האלה חן עברי ורוח עברית שפוכים עליהם, והספר הוא כלי חמדה לילדים עברים.

מחיר הספר 15 סענט

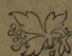
HEBREW PUBLISHING COMPANY

50-52 Eldridge St., New York.

ספרי חנוך ולמוד

(הוצאה אמיריקנית).

פרייז

אלף בית, אויף ליינוואנד געדרוקט, סייז 28x44, פיר חדרים און סקוהלס .40

בית הספר, ללמד ספרי התורה והנביאים, מאת מ. ב. שניידער. עם תרגום המלים בלשונות יהודית ואנגלית .35

בית הספר הנ"ל, חלק שני .50

דברי הימים לעם ישראל, מיום היותו עד יסוד הישוב החדש בארץ ישראל, מאת זאב יעבץ .15

ההתחלה, מעטהאדע למתחילים, מאת הלל מאלאכאווסקי .15

המכין, פרוזדור לכל ספרי הלמוד, מאת י. ח. טביוב. עם תרגום המלים בלשונות יהודית ואנגלית .15

המתחיל, ללמד לנערים קריאת וכתיבת שפת עבר, מאת א. לוריא וב. טעמקין .15

הנסיון הראשון, מורה לשון עבר בסגנון קל ויפה, עם תרגום המלים בלשונות יהודית ואנגלית, מאת הלל מאלאכאווסקי .15

הפדגוג העברי, חוקי לשון עברית ומשפטיה באופן קל בתרגום יהודית ואנגלית, מאת דוב אריה פרידמאן .15

לוח הפעלים והשמות, לכל נטיותיהם, עם ציוני הדקדוק באנגלית. מאת יעקב פיליפס וא. היימאן 15

למדו היטב, מעטהאדע לראשית החנוך, באותיות גדולות מאד, מאת מ. פיק .5

למודי הקריאה, לחנך הילדים לקריאת האותיות ושפת עברית, עם תרגום אנג־לית, מאת ר. לאסקער .10

מורה עברית השלם, והוא מעטהאדע חדשה ללמד שפת עבר מן האלפא־ביתא והקריאה עד ידיעת השפה בשלמות. מעובד ומתורגם אנגלית ויהודית מאת יעקב פיליפס וא. היימאן .75

פרייז

מורה עברית השלם הנ"ל, מתורגם אנגלית לבד .65

מקרא קודש, ראשית החנוך לילדי בני ישראל, מאת דוב אריה פרידמאן .10

נביאים ראשונים, באותיות גדולות, מוגה על ידי לעטערים, נויארק .35

נביאים אחרונים כהנ"ל .35

סדור תפארת יהודה, מסודר ומדויק על ידי היימאן חרלפ, עם כמה הוספות, בהוראות אנגלית (ענגלישע אנמערקונ־גען), נוסח אשכנז או ספרד, על נייר פשוט, נויארק, 8° .33

סדור הנ"ל, על נייר רעגאל .50

סדור הנ"ל, בהוראות לשה"ק (העברע־אישע אנמערקונגען) .45

סדור הנ"ל, על נייר פשוט .30

ספורי החומש, מעובדים לבני הנעורים בלשון המקרא, מאת הלל מאלאכאווסקי .15

ספורי החומש הנ"ל, עם אנגלית .30

ראשית דעת שפת עבר, למתחילים, עם ציורים ותפלות, עם הערות בשפת אנגלית, מאת מ. קרינסקי .12

ראשית דעת שפת עבר הנ"ל, עם חלק שני .15

שלחן ערוך לבני הנעורים, עם נקודות, מאת ד. א. פרידמאן .15

שפה חיה, ללמד את ילדי ישראל לקרא ולכתוב בשפת עבר על־פי שטת הברת האותיות בעזרת ציורים ותמונות שונים, עם סמן לכל שוא נע, מאת פסח ליב פיש־מאן ומנחם מענדיל ליבערמאן .15

שפה חיה הנ"ל, חלק שני .25

שפת ילדים, ספר למוד לקריאה ולכתיבה, מאת ברגמן וברכוז .20

תולדות ישרון עם העתקה אנג־לית, לבני הנעורים, ד. א. פרידמאן .15

ראבאט הגון למורים, לבתי־ספר ולבתי תלמוד תורה.

HEBREW PUBLISHING COMPANY, 50-52 ELDRIDGE ST., NEW YORK.